

Ge
Fayal yas

Biblioteca Universitaria

CRANADA

Sala _____

Estante _____

Tabla _____

Número _____

1275

P
Musica particularis
De Anima, et de generatione
et corruptione. /

Fractatur tunc in unum
Scripsi.

A D. Michael de Ograynckel
Colegio del Apostolos en Granada.

MRC
A.D. Gabriele Ruiz.
S. I.

P. Montelague

deinceps. Genes. 2:16. vobis dabo omnia quae
vobis videbitur. Intra in aliud
Lodemith.

Multa super sunt optimi adolescentes,
qui in hoc 3° philosophia nostra cuius ann
no tractare cogimur; et forte plura, qui
in tempore patitur, et cetera, qui per vivendo
destinantur, pro more academis paucior
es, que in reliquo anni, et per con-
fusas fluctuationes nempe Animatique
et huius, et libri degenerazione, et corruptione;
animi insuperem, et puerili sapientia parla-
vobi consignare. Quare (alvidetis) parco
nobis talamo ut endige, et comprehendam me.
tudo regrediens, sicut omnia iactantur, ut expro-
sequi, non via consequi: et affuso volo, in
utrumque donata, a propinquorum existentia. Non
ideo nullitas, aut paucitas vobis questionem ha-

et opinemini. Multa ergo fuerant reseca-
nari ex academicis, quibus anputatis, nisi
exet minor Pthia, et politior, et ad fulgo-
rem magis topicata. Sicut ab anno corpora-
tio sive ulcerantes tuberculos, et passim cau-
fedantes adamas, non corpore diminutus, diffe-
riens, expectantius reddirentur. Itaque desci-
piones nostras, breves quidem, non tamq; diminutas
exhibere tentabimus, ut si minime sumeantur, non minus
proficiantur.

Liber.

Deoitu, et interitu.

Caput 13.

Notiones, et deones pro hac manuag.

Frequenter in hoc tractatu occurunt istanomina,

Generas, Coxuptus, Mutao, Conversio, Agu-
entao, Diminuuo, alterao, intensio, quare deo-
nes premitere oportet, ne posse ea disiectem.

deovo. Generatio, ut ob nos sit e p dactio rei ex aliquo, corruptio autem deputio rei in aliquod. Deinde isti praelatibus facilius traditis nova explicatione indigent. Modo addim, generationis diversis, infusis, ratiis, circumspectis. 1^a cum quando tui genitus est ens per se, & g frā ligni; 2^a quando tui genitus est ens in aliis, & g Calon. Servata proportione apliceat hie divisione corruptioni.

2 Tui, quicunque generatus, alius & frālis, alii denominati. Frālis semper est aliqua frā, quis praeceps deponaens apud te. Denominati semper est aliquis compositus, q^o p^o & q^o generatio incipit ex. Sic lignum a lignogenetate, et dicil genetate frā ligni. Ligno tū denominati, frā lignicē tui, frālis. Secundū cuius tui acutus sōlo rigore, et primitate generatus. Quādēcā frā soleat dīcā ea cū p^o illa positione, ad ipsū

3. ^{1^a} Mutatione transitus rei de uno statu in aliis. Unde inferor, q^o potest adiumentum, h̄o genetivum, aliis corruptione. Hoc est ex ea et ratione quibus, publicis, iurisdictionalibus, in causa, quid dare? generatione & corruptione famis omnino regnante, et alii corruptio & mutatio, quid quid dare? et rationes q^o transitus de uno statu in aliis. I'acco

ad nec et uita mutao; an potest dari genera, aut
corruptio sine transitu dece, ad nec, idenec adeo
Madrino patet, qd si deus potest transire, ad nec seu
de jure, prouidubio dicorit mutabili.

2. I verbo etiam
nfilis rei administratio in stratis, diu cultus, in strati-
us, quia fieri transiret auctoritatio, in strato, in strato,
qz anegaone fz aofz, n' aiv sueti. Ideo nam, quia
transiret anegaone omnisonimo fz, aothendo fz ig-
nisi, n' dicere vesti iitigz. Dat autem uerbor, quando
mae transiret de iatignit aofz ionis, quia transire.
Bologo, quia dicim transitu iux/ro l. n. Pha-
elicz. No uero tam, per traxicias hoc debet exi-
goro passu pufici, quibus incompatibilitas triague-
ret in aqua, iuersionis.

3. Augmentatio transitus sub-
laz ad hancas novas puer inseparales. I verbo di-
minutio e' amissio aliquasy partis integratibz sub-
laz. Exempli quento, fintilla yereciz, mazag-
niz, etc. Exempli 2, quando, largeniz, informa-
car miniv, quoniam ratus, pars abeunt in schori-
g. = Definitio, tanta uermentaong substaate,
qz augmentatio decimatalis priuomonine vocali-

7 tensio; si fiat instead⁹ partis substi⁹, aut extensio
ficiat in partis.

6. *Si aperte potest fieri augmentatio 1º si
partes integrales, quae de novo adveniuntur substitu⁹ ex-
sistebant antea, qui uircent tali substitut⁹, ut quandova-
que accedit nova pars aquæ. 2º si partes, quæ deno-
vo adveniuntur, ut p̄ se existebant, a denovo generantur.
Hoc modo fit augmentatio ignis, quando lignum succipi-
re, et p̄t partes ibantur. Si hie illud modus augmentacionis
venerat substitut⁹ sive nō p̄ducunt alimenti in sub-
stitut⁹ aliis, tum augmentatio peculiaris vocabulo dicitur muta-
tio.*

7. *Hinc est transitus substitut⁹ aduersus statu⁹ occidentis:
asquando antiqua frigida, calefacta, aut calida frigida,
semper, ac si altera, ita aliquam generatio, et corruptio
occidentalis. Ita ergo altera, per mutationem statu⁹ acci-
entalis: dñ potest dari mutatio statu⁹ accidentalis, qui, l
nus accidens producunt, tantumque persantur. In novacio-
nibus prouinci debet, ipse in antiquis debet clauso
reservari, corruptio accidentalis. Illoc intelligi debet null⁹
loquendo. Depos⁹ enim aboluta potest non altera sine ge-
neratione, aut corruptione accidentalis sine membris p̄
ducere novum aliquid accidens in subto.*

Nota,

q^o quinb^o in alteratione sensu inter se vel predicta de-
reto, corruptio accidentalis, tam aliae entitas, quae
dicit alterari, aliaque aut generali, aut corrupti. Si
alterari subiectus in quo sit generalis, aut corruptio ac-
cidentalis; aut aliis generali, aut corrupti, et acci-
dentalis, quae denovo producat aut perit, et eti^o totum
pertinet ex hoc ista etiologia subiecto. Exempli quando aqua
frigida calentur aqua alterat, generali vero calor, et cali-
dus, corrupti quo frigiditas, est frigidus.

3 Intensio augmenti qualitatis in eadz parte subiecti, ut accidit, quando illa
eadz pars aeris, quae erat lucida, sit lucidior. Si aug-
mentum qualitatis fiat in diversis subiecti partibus, su-
nt variare potest extensio, aut medium augmentum ex-
istens: ut accidit clypeus, q^o unius tamen extensio latius
calidus habet, calentur omnino usq^o ad oppositam extensio latius.

4 Definitione credibiliter sermo subiectus pupillarum. His doc-
entes sufficient, ut non ignorentis, quibus in presenti man-
utendis vobis. Nuncauis accedamus, adeas questiones
evoluendas et solvendas, quas prius evitare solent circu-
cogenerales.

Capitul⁹

Angeneratio sⁱl prior, & posterior coru- tione?

¶ Ol' exsistē dicebam nungq adiogene ratione sine corruptione neq; corruptione, sine generaō. Non caper-
tevergo si degeneratio substaati loquam. Et si alig-
nisi, posūt lignis, ut exspectat al penitentia, et si cede-
re reliqui generacionib;. Si aut^r scimus si degeneratio
accidentale, tunc nō requiriſt indispensabilis corruptio-
q^a potest in subto produci novi accidentis, qui aliq-
uod accidentis antiqui deſtruat: ut certiſt, quando lux-
pauit in aere tunc generali lucidu, nec quidquid a
vino corrumptu.

¶ Semper itaq; acaliqua substa generali
lia substa corrumptu. Inv. hanc generaō, et corruptione
nō int̄cedit prioritas, aut posterioritas temporis, sed unius
ineodq; instanti peragit. Si exempli: corruptio ligni, et
generalis ignis: sed corruptio ligni oꝝ propria temporiū an-
te generaō ignis, neq; generaō ignis ante corruptio-
ne ligni. Nam utriusq; vicio unius est ligni, atque
generat ignis, mas p^t aliquod instanti eis omnino
sine ſed substa: no coegerat ligni, que deſtructae;

et sinefra ignis, que adhuc non producta. Si autem go-
norazet ignis, antequam lignum conuiceret, coniungere
enit sim illius. Tugis pro subtiliter, nemo potest ignis,
que ipsa productus est per lignum, que adhuc non est destruens.

13 Quamvis autem generatio et corruptione irrecedi instanti p^{er}
agantur, disputat in presenti, andet in illis aliquae pri-
oritas nam? 1^a sententia docet generationem per novum et pri-
oriam corruptionem, sicut antiquis velutero, corruptionem
autem et priorem. 2^a dicitur, nullus enim est prius, nu-
llusque posterior, et ad prius se habeat sine ullo ordine
nam. 3^a tenet, generationem esse prius, et posterior
est corruptionem priusque ratione. 4^a tenet ex parte casu
posteriorum vero, inquantu[m] 4^a tenet ex parte passi. 5^a en-
tendit de genere generationis accidentialis est prius corruptione
accidentialis. Generationis autem subiectus posterior
est corruptionem subiectum.

14 Quod atinet ad 3^a, 4^a dif-
ferentia, non multa nobis disputandum est. Neq[ue] 3^a conatur
nudioris difficultatis, auferendo ordine nam inter gene-
rationem per novum, et corruptionem antiquam, et iusta con-
traria, neq[ue] solvere tenet angustia utriusque partis oppositis, quae
omnia probant datum in generatione respectu corrupti-

antis ordines mas / de propria id est pro posterioritate.
 2^a / entea, ex auctoritatibus multis prioritatis, et mu-
 ltius posterioritatis, et reponenda est in pugnata man-
 et a nobis. E. 2°. S. huiusmodi.

15

Siclaric nos etiam mens apertio-
 m^o, sciendis, generantur duplicitate accidente de facto. P.
 Quando datur causa parlarii, quod directe, et per se intendit posi-
 tions fuisse in causa naturae, ut quando ignis producit aliis ignes.
 2°, quando nullacausa parlarii exigit per se, et directe pro-
 ductions fuisse, et causas universales ad exigendas non produc-
 unt, ne mad restringat vacua, ut quando zedentia ca-
 producunt fuisse Cadaverium, aut deficiente fuisse ignis, pro-
 cinctum fuisse cineris. Tercius generationis modus immutabilis
 accidentis de facto, ut ex prefatis exemplis, et male alijs
 statere potest.

16. Hoc supposito, duplice est statum. 1^a quan-
 do in generatione datur causa parlarii, directe, et per se in-
 tenditur fuisse generando, tunc generatio fuisse nova est pri-
 oria naturae corruptione antiqua. 2° quando generatio pro-
 cedit a causa universalib^o, ne restringat maxime vacua, tu-
 ne corruptione fuisse antiqua naturae priori generatione novis.
 Nam utriusque de Causis quae in 1° casu generatione causa corrup-
 tionis, et 2° in 2° casu generatione causa corruptionis. Nec-

26. *suo magis explicabili, probando / eoz singulas*

17. Probabiliter ergo, et suponam hypothecum ubiqua p. cedit, nempe, quod de ea parsaxis directio, et per se exigens generationem sibi. Unde sic: expulsio sibi antiquius filio exigeatur sibi novus: talis expulsio est nam postea ex filio novo: sed nova est prius. Nam ergo ideo dispositiones proprii ad sibi, quod ex filio ponitur ad exigendos dispositiones. Probat illas tamen ex antiqua non expellere nisi aliquid coegeret eis expulsione; aliquid est assignabile, quod exigit expulsio sibi antiquius, prius sibi novus: talis expulsio filio exigeatur sibi novus. Nam maxime: quod eis natus non defuerint expulsio ex ea, cum operarentur in malo; si quid autem defuerint id semper faciunt ad exigendos alterius. Proxima certa habet, donec Adversarius assignet entitatem, quae exigit de- uctionis sibi antiquius.

18. Iuramentum paritatis Theologa: po- licio peccati est nam prior expulsione gratia: quod. Nam anterior: quod gratia expellit, ut remittat peccati, quod ma- nifestetur in his probat ideo gratia expellit, quod ponitur peccatu, que vocatur: ita ponitur peccatu, quod gratia expellit, que fallit. Similiter in hypothesis huius 26. P. Tha-

7

ppō, ideo fra antiqua deputat, q^a nova pauca, veras;
falsa vero ipsa ideo fra nova producit, q^a deputat anti-
qua: q^a sicut prop̄ hanc ratione introductionē priore
pubſione gratia: sic introductionē frē nouj priorē enpūl
one antiquis in hypothecā 13 d^o 26°.

19. Probat 2^a 26°, ei statuam
hypothecā, sub quā pœnit, nemp̄, q^a cā universale gene-
rent nouj frē, nec in qua mā vacua, ut quando pro-
ducunt frē cīnētia, q^a cōstintus ē ignis. Lūcīcī: Dēfūc-
tōtis antiqua cā movens agentia universalia, ut p-
ducant nouj frē; dicāt mōvens cā priorē effectu, ei/obet
ex parte actus¹? Probat mārī: cāt mōvens agentiau-
niūcūlīzā, q^a dīm̄ producat opa fra, relinguat mā
extimāt introductionē frē antiquis ē revoct, q^a relinguat
mā vacua, y in pauca nova frē q^a deſtructio frē an-
tiquis ab dācēntibz agentia universalia, ut producat
nouj frē sub alibi dīm̄. Necī q^a antiquis ē revo-
ct, q^a mā maneat sine fra, quod hēdat; dīm̄ mā m^o
neat sine fra quod hēdat, cā q^a maneat vacua, si non p-
aucat alibi frē.

20. Probat enī debitis mōrys. Ni sīgī falſgēt: q^a cā no-
tivān¹ ſemp̄ debet exiſtē priori ad effectu. Probat q^a fe-
dictū mā cā mōvens justū, ad recte operandū, a-

potestio. Sicut hanc, thorax, moveat hoc, ad egroriam
facinora patranda, quamvis talis potestio necessitas
et forte nunquam existura sit. Proinde hoc verum est in
agentibus rationalibus et cognitione praeditis; nata in eis
nō uno edivis. Prudens quodcumque motiva debet praemissa
eomodo, quo moveat. In agentibus rationalibus motiva mo-
vet, ut cognitio. Tantum debet existere objectio, dimicatio-
nione. Intelleximus agentibus oīā motiva, nō moveat, ut cog-
nitio, qā talia agentia principia cognitionis moveantur
nō existens, alii debet presupponi eomodo, quo mo-
vet. qā debet presupponi, ut sit existens.

21. *Expositio* *de* *causis* *locorum* *occupacionis* *Corporis* *A* *et* *B*.
Causas *fusilis* *paritate* *de* *assumpta* *ex* *Patre*. Quia si
et autor iste nominis nobis ex consentaneo tripliciter
et ille, potest occidere, qā unius Corpore introduceret ad occi-
cupandū locū alienius. Vnde si Corpore A ad uerba corri-
pitur, illius expellat, et illius locū occupet. 2o si
Corporis B discedens atrahatur suu discessu Corpore A ut
upet locū relictus in 1o casu, aut, introductione Corporis B
et prior expulsione Corporis B, qā est quisca. Inte-
rocessus Corporis B et prior introductione Corporis B qā
et caecia talis introductionis. In 1o casu ideo Corpore B recessit,
qā venit Corpore A; in 2o idem venit Corpore A, qā recessit

Corpus. II. Non est applicatione dictaminis, ceterum
tamen quod omnia et singula sunt ad hanc: maxime libet

22. Objicione: non habet generatio pro causa de fatis in
rentium ab agente, complexus autem pars antiqua et medi-
us ad finem. Sequendum ergo in ratione prima genera-
tio fuit nova, quia corruptio antiqua. Aliqui, qd prima
in interpretacione posteriorum infra ratione, videtur. Denique p-
relogantur qd in ratione prima corruptio fuit antiqua
usque ad generationem novam. Videlicet ut exponit

23. invenimus in ratione posteriorum ab aliis in pedimentis / e-
st net excepto actuali cooperacione; et ab aliis fuit antiqua et a-
blav, in pedimentis ad generationem novam qd sehet ex parte ac-
tu et ad generationem novam qd sebat minor, ita antiqua
et in pedimentis ad novam qd ab aliis fuit antiqua et ab aliis in
pedimentis ad generationem novam.

24. Ad argumentum, negando
aut, qd ad 2° partem. Ex pulso fuit antiqua ne medius
ad generationem novam, et sequella nam ex ea contigit
necessaria. Sicut ex pulso ex gratia vel medius apparet
peccatum, et per invenitatio compositione peccati.

25. Ad argumentum, negando
maius disting. maxime ab aliis in pedimentis auferbi-
us ipsi antiqui qd sehet excepto actuali cooperacione, nego;

ablat⁹ in peccamenti iniurib⁹ p² act⁹ 23, 2 dec⁹. di-
mili⁹ mis⁹: & ablat⁹ f⁹g antiqu⁹ & ablat⁹ in peccation-
ti iniurib⁹ p² act⁹ 23, 2 dec⁹; iniurib⁹ p² ac-
t⁹ 23, nego. Sp⁹ eact⁹ 23 auſet⁹ qued⁹ inpedimen-
ta ad ip⁹, hoc qđ accidit dupli⁹ modo, 1, frat⁹, 1 coa-
lit⁹. f

26 Do exempla nego f⁹g & inpedimenti ad f⁹g, hec
tam⁹ nego frat⁹ auſet⁹ p² f⁹g ip⁹. Seia cuivina
de amore P⁹ u in instanti A inpedimenti, uppon
alio⁹ protali instanti, hec tam⁹ seia c⁹ auſorib⁹ inco-
alit⁹ p² ip⁹ act⁹ 23 odi⁹: nego eo, qđ P⁹ u intali i-
stanti eliciat, odi⁹ resultabil⁹, qđ nunquam fuerit in
deo talis seia de amore: qđ sp⁹ eact⁹ 23 coadūlans
inpeccamenti. In his duob⁹ exemplis anima in uerti-
tis dari quag inpeccamenta, qđ sp⁹ eact⁹ 23 frat⁹ io-
ni, quag vero, quicad⁹ null⁹ ex his debet auſerii ex-
partie actus.

27 Nunc ad ratione. Ad uerſarij. P⁹ a antiqua inpe-
ccamenti ad nro⁹, & huc inpedimenti ea ill⁹. autem p²
ip⁹ act⁹ 23 pādūlans sp⁹ nro⁹: na ex ea, qđ sp⁹ nro⁹
producat, resultabil⁹ qđ auſerat antiqua. Petetque
qđ antiqu⁹, cleaq⁹ ronis fieri proba. Et in sp⁹ nro⁹, qđ
ante pādūlans f⁹g debet pro pediri auſerat ip⁹

q^o talis negāō e^r impedimentu^m inspa-
tivile ey/za.

28. Objetos 2º introductio p^r novis lec-
tū phica, & moralis tantu^m corruptiōnis p^r antiquis;
aliquicā n^r phica, & moralis n^r peti^m precedēgnis
g^r Morceriae. Probal māorⁱ introductio p^r novis
n^r ca^m efficientia destru^mctionis antiquis, & tantu^m hu-
ius gratia destru^mit p^r antiqua; & id cu^m gratia a
liquo sit, et ea^m phica, & tantu^m moralis. g^r Mu-
clare stat: alii dīvīsⁱ, honores, et similia cōmīca
phica laboris.

29. Be^r negando māorⁱ. Nō probav^r at-
ting p^r māori partē introductio^s us nouis lec-
tū. ca^m efficientia corruptiōnis antiquis, nego, n^r
et facit. Deeds. Cadefficien^mtae, aqua procedi actio
productiva; & no^rgenus eas^r efficientis reuuls, quidque
fieri esparsa actus /^r eas^r efficientis; q^o di^r position
es, et similia. Nō o*scī*: ca^m destru^mctiva p^r antiquis
peti^m esparsa actus /^r ad destructione productione

et regnus. et nullus est pars actus huius, q^o ex parte ita
entitas, ad cuius exiguae destruuntur p^q antiquae
et sine cuius exiguae n^o destruuntur. Nisi r^o nou
actio, ad cuius exiguae destruuntur p^q antiquae, et
sine cuius exiguae n^o destruuntur q^o r^o nova stat
expansio actus primi casus destrutio. ad destructio
nem q^o reducit ad genus casus sufficientis respectu
destructionis.

30. Objecies 3°: ministrari generationis n^o dat
p^q antiqua: q^o neq^o dat insignio priori, p^q reactus 1°,
neq^o insignio posteriori, p^q reactus 2°. Modo sic: insignio,
nquo n^o dat p^q antiqua, dat negao p^q antiqua, at
qui insignio priori, p^q reactus 1° n^o dat p^q antiqua:
q^o insignio priori n^o dat negao p^q antiqua. Sed positi
o p^q noue stat expansio actus 2°: q^o negao p^q anti
quae e^o priore n^o positione p^q noue.

31. ^{ad regnum et universitatem} P^o di que
antiquae in instanti generationis n^o dat negao p^q ge
neratio: q^o neq^o dat insignio priore, neq^o insignio po

10

reveri. Ab aliis signis, in quoniam negat signum
aut signum; et signo priori non negat signum. Signo
signo priori non signum, quod absurdum. Dicente secundum
entimemus, viro qd manu signum subsumptum. Si signum
o priori, neq; intelligit factio nra, neq; ex pulso
aut negat illius. Sic in actu signum a generatione signum
que intelligit signum generata, neq; negat signum genera-
tum.

32 Quid, ut intellegas, advertere oportet, qd quamvis pri-
ouitas negat non quid rationis, a quid realis, tam ea
signa, et per quos explicamur priouitatis, et signum
rationis. neque enim instantis indivisibile secari pos-
set instantes partes, vere re distas, et tantum instantes pri-
ouitas distas ratione nostra. Sed nra id est in inicio po-
noca non multas casas, lquas casas ab effectu, hoc vero
dat aparte rei. Cetero recto ordine constitutas pri-
uicias id, qd cependens, et posse id, qd ab
ipso dependet, et omnia, indee, qd prius scipimus casas
omnibus sequentibus, et hoc vocamus signum prius; pol-
litas effectu actualis, et hoc vocamus signum posteriorum
Hoc autem omnia, sive tempore, sive ultra, indivi-
duntur instantis partitione. In instanti signo nec
scipio signum antiquum, qd non dat instanti illo instanti nec
scipio signum negatum, qd ex hoc dependeat, et si id ab-

32. *Si datione per fiduciam vel inquit recipiente responda
22. et annis habet inde origem & ius novum
ad officia. qd. Proprieti regeneracionis per nouas ad
aliquis exigenz depositio agravantur quod talis depositio
dicitur responda novum. Probatur autem proprieti regeneracionis
per novas plantas dispositiones ad fiducias novas; dictis dispositionibus
est ad fiducias novas exigunt depositio agravantur per antiquas. Re-
ad moris: qd ultime dispositiones ad fiducias novas // invi-
tatiuiles citra tantum: aliquibus entibus, tenuit
ad respondas illius ex quo invitatioribus. qm ius
33. *Novae plantae per respondas vel in officiis: prop-
rietas novarum fiduciarum per fiducias antiquas. qd. Probatur
autem proprieti ad fiducias novas per stipulam dispositionis
regenerantur; et expulsio dispositionis agravantur ex parte
stipula / sive antiquarum. Probatur macte: proprieti ad fiducias novas
est stat dispositioni publici auctio recipientis; et dispositioni
publici auctio recipientis stat per expulsione dispositionis
vel ad fiducias antiquas.**
34. *No arguta disting. ans. proprietas
generacionis per fiducias dat aliquis exigenz depositio
immediata agravantur antiquas, nec in malitia, et re-
cato, sed et nego can. Cetero, qd ante fiducias novas dant
dispositiones auctio. Cetero dispositiones iste sunt exigen-
ti expulsione depositio manis ad fiducias antiquas; ex iacio-*

- pulsione / equiū natūrā expulsiō / s̄t antiquis. Tū / politio
 neḡ / p̄s̄t nōn̄ exigunt id, unde / equiū expulsiō / p̄s̄t
 antiquis. q̄d̄ ināzēcō, et mēdiatē exigeat expulsiō
 nō / p̄s̄t antiquis. Ināzēcta aut̄, et mēdiata exigeat nō
 p̄s̄t exigeat potest enī qui optaret h̄ic domo habitan-
 tis, qui optaret expulsiōnē antēvōris inqūlinis quā
 necnātia subsequenda sit. Siqui / p̄s̄t nōn̄ c̄ unica dā
 dicēt exēctiva expulsiōnis / p̄s̄t antiquis. inclusus
 36. enīm̄ tām̄ dīm̄do b̄c dī nōn̄ Ad inſtaḡ ne-
 goant̄, et māris̄ probaonis. Frānova, et ea pulſiōnis
 positionis antiquis. Nam̄ mea p̄s̄t ignoratē p̄s̄t an-
 cēta p̄p̄cēde. Intellige dispositiōnē rāo / p̄s̄t nouis exē-
 cēta oīl̄ duplex effectus alī, q̄d̄ ponat frānova, ad
 quā disponit̄ alī, q̄d̄ expellat̄ utrāq̄ dispositiōnē fragan-
 tiaq̄: q̄d̄ isti, quo duū effectus s̄t fīm̄ mā, ut pote procede-
 rit ab eadē rāa, necnēc̄ māt̄ fecundis cas̄, et causa
 tūlēt̄. inclusus
 37. Nō probaonis māris̄ negat̄ distinguo māris̄ proprio
 nō ad p̄s̄t nouis / ita dispositiōnē p̄m̄taliū, Ideo; in p̄m̄taliū,
 nō eo, nō iū / p̄m̄taliū distinguūt̄ vulgariū vocalē dispositiōnē
 reat̄, q̄d̄ requiriū quāmodō cumq̄ ad p̄s̄t; atq̄ uero si
 nō enī p̄m̄taliū ofico dispositiōnē illa collectio. Accidit̄, p̄s̄t
 statū illo accidentalis quib⁹, qui p̄cēdēt̄ requiriū

ad p^o q^a hic statu vig p^onit, et disporit. Non p^osicite
ad uer^o dispositioⁿis q^a requirat, atq^e p^oreq*u*ireat. Ita
quod in p^o j^onu, et utalgarⁱ, uer^ogo, q^a expulsi^o dispo-
sitionis antiquis et dispositioⁿis nouis p^o; falsi tamⁱ, q^a om-
nis al^lpoo debeat precedere p^o. Silegantur i^o p^onu,
et magis philo^{so}phico uer^ogo, q^a omnis al^lpoo precedit
p^o; falsi tamⁱ, q^a expulsi^o dispositioⁿis antiquis et
al^lpoo ad p^o nouis.

38

Ita 29. 26. Obiectioⁿ 1°: Iemp^o uer^ogo,

q^a agens nato corrupti, usgenet, et corruptus gener-
atibus corrupti^o / Iemp^o generat sibi nouis et
corruptionis antiquis, nunquid corruptio antiquis
ad generationis rurs^o? q^a nunquid corruptio e^o p^o uirgine-
itate et immaturia aliquando corruptio est ea^o, lqua-
dicta generationis corruptio videntur? p^o / carna-
genas vero p^o accidentis et hoc^o aperiunt falsi^o? Nam
minus: q^a alias agentia nata operarent in malis.

39

Aetarquis^o eto distinguendo modo^o: Iemp^o uer^ogo, q^a
agens nato corrupti, usgenet / et taliter nos; q^a
agens nato, corrupti usgenet, sub taliter, accidente-
tali^o / ideo. Aliquando eto corrupti aliquo corp^o
qui intereat rurs^o generationis sub taliter, et comedit

Senz'ione generazionis accidentalis viscacia, quando
 aliquacada producit in vivente animi calore patiguo
 qualitas, unde sequitur morbus viventis. Lunc illa
 raa intendit novas generazionis substantias, qd in int-
 endit generazionis Cadaveris, et auctoratio gene-
 razionis accidentalis faciliter calorem, aut caliditatem
 predicto capi videretur in generazionis corruptione
 Generazionis accidentalis in altera intentione calorem qd hoc in re
 inde dilecte accidit corruptio qualitas refrigerativa
 per quinque, et humores, deinceps temperata frigida
 tantum raa. Vnde in primis directio recta. Non est prop
 P generazionis caloris. Ita in corruptione raa accid-
 entali sequitur substantia corruptio alii, quinque paa
 vivens. Contra craculo temperamento, qd cura-
 pty fuit. Ita usq; se extenuat viscus parvus in pre-
 dicto case. Sed capi univerale provident denovata
 a yesta dispositio ne relietas in ultimo. Generazionis
 fuit ex equilibrio corruptionis antiquis, nemda neling-
 uat intrinsecus

21. *Indumentorum nec pravae. Semper corrup-*
tio intendit propria generazione. Quibus corrupti si
aliquando prius generazione substantia, et emperio tamq;
et positione aliqui in generazione satis accidentali cu-

31
jurgatio si, exspectu eius postea ut pote effecti
seineque nup^t postea corruptio autem piorum generum
necessaria est, tunc ideo propositum intendit corruptio, ne
et posterior generacione accidentale immutari calor, et
ab ipso oritur unde ea parturit, quis ita calorem produxit.
Sed intelligebat calor; ut hoc aequaliter corruptis transq.
realitatibus, et corporis corruptione equata vel p^t conexione
corruptionis alii.

32. ²¹ Dicitur quod ea parturit intendo
aliquod singulare generat, et postea corruptum. Si similiter
quando ea universalis intendo aliquod singulare, vel calo-
ratur, aut cinoris, prius generabilis carcer, aut ci-
nix, posteaque destruet ali, aut ipsa. An et non potest?
36. Contra apertitatem arguitur neq^t enim aliud e^t modus oper-
andi videtur universaliter, ac in parturientibus.

33. ²² Non videtur ratione hinc esse. Ad argutum neg.
Cogit et illius ratione probativus. Dices, a priori disparti-
tus, statim significet. In hoc difformitate universales a-
parturibus, q^t universales inquantitate tales sunt quo-
perantur nisi ad exigentiam, q^t us relinguitur in aliis.
q^t aposteriori videtur, quia ratiōne universales sufficient
intelliguntur omnibus corporibus. Nunquam operantur visi-
onem, q^t corpora pereant, et non ab illis ea parturit productiva
alterius facta. Et ita ea parturit operat corpora exig-

capio pagans detrah¹ / specie p^o q^o n^o experientia q^o
ma^o relinquunt vacua, a produc¹ / emp^o oportet ut
vere ne^o p^o q^o p^o s^o / produc¹ / n^o vere ab eo

20 ¹ hoc discrimine ost¹, q^o ca^o an^o
versatis expeditus vnoq^o vacuus, quando produci ca^o
partans exponit, de qua ut mag. Cui universalis so-
nata et dicitur coniunctio est, dicitur concupis, q^o datus
tempore. Ca^o universalis n^o generalis, n^o specificatio
datur; ca^o partans n^o concupis, n^o generalis.
Ius omnia probant p^o q^o in agentib^o universalib^o co-
utrius ca^o generationis; in partibus vero generatione
ad remotionem idonee difficultate / atque secundum iudicium
vitium genus caudis, p^o r^o l^o r^o n^o ueritatis genito
95 ¹ in p^o r^o l^o r^o n^o ueritatis / atque secundum iudicium
est. in eas universalis generalis in vnoq^o nesciunt
ma^o vacua; a figura rei, modo singulari utri vacua,
ad generationem n^o expeditus experientia q^o antiqua;
q^o probat p^o q^o / generalis phrenologia. in tunc aut
ca^o, n^o procedat ma^o vacua e respondere ad genera-
tione; a fin^o procedit ma^o vacua prout in adgenera-
tione, ante generationem n^o p^o q^o expellit, ita
q^o q^o / hanc multitudinem, q^o ex parte altera anti-
qua, ac q^o ma^o vacua sit. Hanc ma^o q^o q^o proced-
it ad generationem ma^o vacua p^o r^o l^o r^o n^o ueritatis

- universalia, q^o n^o restringat vacua.
26. *Id arguit ratione
quando misere. Non probando, disting. māorū, si generant
ne restringat māorū vacua, n^o procedit māorū vacua
in aliquo instanti reali proprium ad genere ratione-
re; n^o procedit māorū vacua in aliquo signo nam prop-
riū ad generationem, sed disting. n^o procedit māorū pos-
sunt vacua in aliquo signo, q^o scđo, n^o procedit
māorū precipue vacua, nego.*
27. *Mōndat instanti, in quo
māorū careat omni figura, in istis h^{ab} in quoniam ex-
istit p^{ra} antiqua & n^{ova}, in quo existit p^{ra} nova. Il-
locutus, si generatione fiat placat universalia, sive
p^{ro}log^o parlans. Ideo ad monum^m, sive cipriani
circa priores, aut posteriores, n^o in generatione
et corruptione. Modo dico, q^o si quando casū uni-
versales generant figura videbam^m in eo instanti id
uo signa. In s^o intelligim^m mag^o expoliatus p^{ra} ar-
tiqua exigentes q^o figura nov^o. In s^o scipiū mag^o
q^o ex p^{ra} nova.*
28. *Sequuntur in s^o signo scipiū mag^o
expoliatus p^{ra} antiqua, et ad huc in scipiū mag^o figlio-
v^o, n^o id est cōm^m posse carentia p^{ra} nov^o alio fallo
s^o perire, cui intollerabili instanti reali del p^{ra} nova. Pan-*

augs, quae in^ro no signo n^o scipi^m f^rg^r nouiss^e q^a.
 f^rg^r nova dependet acceptatione antiquis eq^t illiusfe-
 cius, l*quasi* est^r d^r Vnde intali signo l^r nec scipi^m f^rg^r
 nova, nec epi^m negari. Non f^rg^r nova prop^r ratione dat^r,
 n^o cui negari, q^a in instanti reali n^o dat^r predicta neg-
 at^r solu^r scipi^m in eo signo l^r maa^r ex policiata f^rg^r antiqua
 a proportionataq^r ad scipiend^r f^rg^r nouiss^e.

Caput 3³

¶ tuis in exuphione substanciali generatio fiat
 u/q ad materia^r 4³.

¶ 29. Duplex genus accide^r exponit^r in unoquoq^r corpore.
 13. exponit^r que exigunt atra exilla q^a inectum^r, et idem ovo-
 caria accidea pria, seu proprietates. 24. exponit^r que ne-
 digunt atra, ut citoz alb^r in hoc, aut si exigunt atra, n^o
 exigunt ex especiali titulo talis f^rg^r specificis immuni-
 tibus ab omnibus suis exigunt^r: tales f^r locao, quantitas, si-
 dista et amara), et similes proprietates, et affectiones, que idem
 vocant^r accidea immunita.

50. Semp^r ac Corp^r alio^r subita-
 te corumpit, n^o soli perit f^rg^r substancialis, et primi exilla
 percutit ea accidea, q^a ex illa inectum^r, et f^r illius, pria:

repercunite signe pexit intensio caloris maxima, quae
in igne. Disputat tamq[ue] utiq[ue] percant eti[am] reliqua omnia
accidea, datur in deposito denovo genito nullus maneat acci-
dens eoz, quae dabant in deposito corrupto? Thomistis vo-
lunt omnia omnino accidea a percunis percunis praeterea, nec
quod manere deposito antiquum prout magis, sicut resoluuntur fi-
xii usq[ue] ad magis 13. Subiectis caperez, quia videtur inca-
davere n[on] paucia accidea, quae fuerant invivente; xens,
sensu nostroru[m] misere deludi, falkis: cum accidea non
eas nro, quae invivente precesserant, & alia illis simi-
litas denovo producta. Oportet sententia Imuris c[on]tra nos-
trales, et aliis.

31 Sil 36º: incorruptione substanti resoluuntur fili-
us usq[ue] ad magis 13. Probatur in cadavere datur aliqua nro ac-
cidea, quae fuerant invivente. Probat ans: si nro
eas nro, & alia similia denovo producta, debet
datur ea, cui novella productio tribueretur, & aliquan-
nulla datur ea, cui tribui positis. Promotor probanda
opportunit ex ampli agenti posita. Si est ipsi rite obstru-
moxia, et statim evanescit rite, procul dubio erit rite
aliquantulus calidus donec tractu temporis omnino
frigescat. Quis ea productio illa nigredine, illa q[ue] calo-
rit? Non, quae nec nigra, ne calida est, sed frigida, et

canaria? dicendus est quod nigratio cicatrix, in Cava-
verello nulla nigratio, cicatrix nigratio, calor, qui
abant in Osiopae vivente, et adhuc servant.

32 ^{admodum} Recurrunt Roverjanis adcaas universales, que prestat non
sub corruptioribus, ut producent aliqua accidea, si
multa ipsi, tunc presentebant, et adeo similia, ut populi
fallore ensim nostrar. Sed hec res ipsa refellit:
nisi quis finis rati excohitare potest ad hanc produc-
tionem accideg omnino similis? Nisi quis fuerit canu-
gatoria sensu nostri deducitur. —

33 ^{admodum} Recurrit 2° et
incipit: casus universales nunquam producent nisi
de singulis aliquo entitatis, cui debet jure illa produ-
ctio; aliqui in eis proponunt adcaas entitas, que jure exigat
productionem accideg similis ipsi, que praecostabantur eis
universales si producent talia accidea. Primum iste: q^{uod}
ex ipsilo corrupto solazemant mala iusta Roverjanis
peccatis, n*on* exigit deizata accidea cypriñferens adom-
nia; ex ipsilo aenovo genito nulla pars exigit acci-
dea similia ipsi, que praecostarent, neq^{ue} ipsi nouis fo-
rī exigit suas pietates. Nec potest tribui nec exigita

entitatis circumstantibus corruptio mea fit ita et non
ad interra, modo immatu, cognitis respercent; nō debem
autē tribus aci, aqua, terra, reliqui & omniū corpora-
tib; q̄is circumstato posuit sp̄s ty corrupty exigētis
hoc, ut producant predicta accidea. q̄il nos & q̄m.
anet de postlo exiūto, neq̄ adq̄ advenit de novo, no-
quo eā, quae circumstant, exq̄ illi productionis talizatio-
nis & iūcas universalib; producunt, nisi accidens cor-
rigat, male tibi tribuit predicta productio.

52

ne & expediāt adversarij, assignant entitatis, cui smo-
de tribū posse exigēt ad talia accidea antiquis simili-
tia, et cuper intulit, q̄as universales moveant ad longi-
productionis, recentitas (inquit) est mā p̄soni signi-
fata p̄ accidea antiqua. Non patet intelligi, quando
mā maneat signata p̄ accidea, q̄is p̄ se perire.
Sic quin modo cumq̄ explicata signata, antīlita obali-
quid, aut nō. Sic ut nō posset esse nō exigēt ad accid-
ea antiquis similia. Sic aliquid q̄o aliquo manet
est mā ex postlo antiquo, scilicet predicta signata.
Ius taliquo: profectum exiūta, & accidens.

35

mai' nos iustis: quando subi' paulat', et per gradus di-
peru' ad novis foz, durante sua antiqua hec i'gai-
qua accidea' pertinencia, eti' perennia ad' novi'z' d'
necessaria' n' expelunt p'adventu' foz' novis'. M'as
cedens' intigno, q' paulat' eale'it, aniequ' conu'pal, ei-
satis ignis. P'ao m'oris: q' a' sua nova n'dobet expelle-
re illa' accidea', qui' ad ipsos' pertinet, et ad ipsos' disponit.

36 Obiectio. N' accidea' n' posunt migrare de' subito in subito;
a'q' subi' accidea' e' tali' 2'pos' 1'g: q' accidea' n' posunt
migrare de' posito in' posito: d' se aliquot accidens' 2'pos'i-
corrupti manexet ingenio, migraret de' posito in' positi-
yo, q' designo, in' ignis q' m'is' accidens' 2'pos'li corruptum
n'tingenit o'g. = I' in' nat' deficiente subito deficiunt e' q' u'
accidea'; d' 2'pos' 1'g' subi' omnis' accidea'; q' deficiens'
posito deficiunt omnia accidea' 2'pos'li s'li re'clus' u'q'
ad mag' 1'g.

37 Illece' precipua fere' difficultas h'c'v'x'x'iv'x'. Ca-
involuit questionis de immedio subito' accidea' de qua pa-
ulo in'ferius agendum nobis'. H'c'ut'z' solueret, simius'
negarem', dicent' sol' mag' et' subi' immediatus accide-
s' mag' = Sed omnis haec' m'ori' q' dicitur' ad' x-

gumentis reo^{rum} distinguendo maxime accidea si papire
migrare debito infibul^{is} ipsius pubis destruas, re-
do; si prima pubis destruas subdisting: si papire migrare
debito infibul^{is} totali^r, et adequate disting, reedo; ad
subto infibul^{is} partiali^r, et inadequate disting, neg. alio-
rum q^{uod} ppo^r loquuntur in sensu natu: ne depon^r absolute pati^r
omnino q^{uod} accidea n^{on} possint migrare, cu^r et manere pos-
sint subto infibul^{is} totali^r n^{on} possint subaccidea migrare.
de uno subto in aliis, papiri pubis n^{on} corrumpti, sicut abe-
do, quis in pto^r n^{on} potest transire ad paucis ratiob^{is} q^{uod} illi sal-
larei debitos existente coalius pubis, debent locumove-
re, qui moverer pubis, seu nichilq^{ue} ipsius, ex illactu^r publica
nativi debent e^r in aliis suis locis. Scimus^r pubis destruas
n^{on} totali^r, et adequate, et in evag^{is} instanti, et loco seb^{is} n^{on} regre-
deretur pubis inadequat^{is}, si accidea migrare poterit ad
subto a^r l^o inadequate disting^r alio^r q^{uod} deligna ad ignis, aut
devidente in Cadaver. Rado: q^{uod} nullus in pto^r militat in
Iuerium, et openas.

Ad 2° ita maxime distinguend^r similiter maxime:

deficiente subto adequate destruas accidea, reedo; de-
ficiente subto inadequate subdisting: si aliud n^{on} pubro-

gar, iecao; si aliud subrogal, nescio. Ciontra muri, attingua. Ne quoniam deficiente adequatō spacio, deficiunt accidea spacio, iecao. Deficiente in adequatio, subditus: hinc generalis aliud spacio, iecao, si generalis alius spacio, nescio. Et soluo satis illa ex dicto.

60

Objecies 2°

frā finis, proprius datur accidea in spacio; ad deficientem finem deficit id, q̄ gratia finis dabantur. q̄ deficiente frā deficiunt accidea: q̄. Ad argumentum vero distingue. non magis: frā disjunctive sumpta, utra, illa et finis, proprius dabant accidea in spacio, iecao; frā hec distracta, subdisiungit. Est finis proprius dabanti aliquia accidea, iecao; est finis proprius dabanti omnia et singula, neg. Aliqua accidea exigunt distracta specie sibi, vixi-
litz, ulicio atra ignis; alia vero verechart subqualibus specie sibi, et hoc sufficiens sine horum, quibus percutit distracta frā, subqua sibi, cummodo subrogat alias. Regulizatque, ex doctrina nostra explicat immunita, cuius finis spacio, et tam non percutit percutiente spacio, si aliud spacio subrogat.

61

Objecies 3°: mā magis univ sibi substat, quia accid-

entib⁹, d' hoc inā eet, si percutente frā manerent accidea:

quod manent. Probat m*iu*x*w*: quod i*s*tra p*er*it, et accidens ha-
nent signo^r; quod accidentia fortius intinxent est tristitia u-
nilia s*p*. Probat m*ao*^r: m*aa* e*y*fra sub*taa* fac*it* magis
ung, quod e*y* accidentibus: quod magis un*it* s*ig* sub*taa*,
quod accidentibus. Probat an*ti*: m*aa* e*y* fra sub*taa*, fa-
c*it* un*g* p*er* e*c*; e*y* accidentibus un*g* p*er* accident*e*; d*un*y p*er*
p*ec* magis un*g*, quod un*g* p*er* accident*e*: quod

I*fin* m*al*V^r: magis
un*it* sub*taa* sub*taa*, quod sub*taa* accident*e*; d*maa*, ei-
fx*a* s*ig* sub*taa*: quod magis un*it*, quod m*aa*, et accidentia
Probat m*ao*^r: quod magis un*it* ea, quod pertinenter ad-
i*ra* p*ar*mon*y*, quod ea, quod ad*diver*si*g*. = I*fin* m*al*2^r
accord*at* p*ro*logo*rio*: p*ere*untibus nob*is*, p*ere*unt*ea*, q-
uod i*n* nob*is*: quod fortius copulat nostra f*ra* e*y* m*aa*, quod
accidentia r*u**s**t*a: quan*ao* quia*is* ex separacione f*ig* inter*er*,
et quia*is* a*for*ton*i* ex*par*au*o* accide*g*.

No*argut* 1*co*1^r negan-
do m*ao*^r, etiam probacionis. Potius probacion*is* negoab-
solue*mio*^r. Un*g* p*er* e*c* un*g* nob*is*, quod un*g* p*er*
accident*e*, n*o* vero magis un*g*. Quali rigore dic*u* un*g*
un*g* ignis acium*is* calid*is*, quando*is* i*st* un*g* p*er* o*ri*, et
2*is* un*g* p*er* accident*e*. = No*co*1^r negando simili*mao*^r,
et cog*it* probacion*is*, omni*o* an*sen*ti*o*. V*imaa*, e*y*fra sint*ma*.

gratia, quae magis, ei accidentis non requiriuntur si excep-
tor, etiam si plubilior, et uno nobilioz. Unus magis ex-
ceptus substatialis, unus magis ex accidentib' ei acciden-
tia. populi ipsionibus et eque fortes, ei si excepit
semper 1^a nobilioz et quod 2^a ut potest substat.

3° et me-

62. lius ad argutum vero omisam aucti', negando mizgi. Pro-
babilius urget in extremo in hoc exemplo: venturi vehem-
ente evicit cedrus, aut eucalyptus, et r' evicit herbas, aut
arundines, quis inde inferat herbas, aut arundines fo-
ratus in hexere, et profundius radicataresc' interra? Lan-
guis infestus, usq' aoxis minime, aut nul' se exercuisse inatu-
nantes, punctig' vero se exercuisse ita ceteros quamvis
perceat sita substatialis, et maneat aliqua accidente in
inceptione, accidentia magis unius, quae unius fratre-
b' statim; et poly in p'nt, q' oca' activa se exercet ita
magis substativa, q' debet r'ueg' generatione, et n' se exercet
separata, quae relinguunt, q' n' obserunt.

63. ^{Ad 3. de prima origine rerum potest in iusta}
hanc ultima ratione descendere scilicet quia quando magis unius
fratre substatialis quae accidente non sequitur, q' debet acci-
den. separari, semper' a separari fratre substatiali, multo

m. = 2° reo negando maoe^r universalis sumptu, et
probacionis anni, n^o temp^x fortius uniuersit^e eaque ad
iag pramenti pertinente. Sub/taa¹ univ^l sub/taa¹, plu
ut posil existere separata, salt^e de poa absolute. At-
vero modis ita univ^l sub/taa¹, ut nec sup^x natu^l do-
fide ex*stato* separatus, nec amite*re* unionis, nisi ca-
mitatas ex*stet*; atque sub/taa¹, et modis n*per*-
tinente*s* ad*h*is pramenti*s* falsa*e*, que ea, qu*ip* p-
tinet ad*h*is pramenti*s* ratione*s* uniant*e*, que ea,
que pertinente*s* ad*diver*sa.

66

Ad 2° p*rima* no*r* reo, pro-
loqui*s* illud ita*e*o*s* inteligen*ti*as, si p*ecunia* nob^z
deficiant*e*a, que*s* p*ecunia* innob^z, et iangue*s*
p*re*dict*ato*s**, aut uiting*s* dis*positione*s; n*o* vero ea, q-
ui*s* innob^z n*o* occur*re*nt*s* ad*h*oc*s* reliquo*s* p*ositi*is, quoniam
si accide*a* i*munia*. Si dicit*ur* inteliga*v* proloqui*s*,
n*ec* re*ver*bi*s*, nec proloqui*s* i*mp*ro*ve*ri*s*. N*o* apud i*deven*z*are*os,
per*cont*entib^z nob^z, manet in*moda* p*ig*ella*o* ead*g* acca-
de*y*, que*s* ante*s* reb*at* g*n* omnia, que*s* innob^z
p*ecunia*, quando per*mut*atione*s* i*mut*atio*s* ead*g* acca-
de*y*.

Caput 23.

I
Quod nō sit sub tū
accidentium?

- 67 Tōis spōsitȳ denominant̄ accidentia, ut quā
denominant̄ calidus, nōq̄ alba quare tōis spōsitȳ
ē sub tū denominant̄, respectu accidey. Sed cę-
spōsitȳ nōt̄, māt̄, et sīt̄, querit̄, an accidea immē-
diata recipiunt̄ in māt̄? an in pāt̄ an in utrāq̄?
Dicit̄ immediatio ī indubio, accidea recipiunt̄
mediata ī nonnib̄, et singulis partib̄ spōsiti. Radet̄:
p̄ accidea unius ī immediata unī scilicet parti
spōsiti; d̄ hec pāt̄, quecumq̄ sit̄, unū vel reliqui par-
tib̄ q̄ accidea scilicet mediata unius vel reliqui par-
tib̄.
- 68 Duplex precipua sententia. 1^a I muniū ī vñlho-
mīstas aexit̄, accidea recipiunt̄ in māt̄, quā in-
fra, ioc̄, in loto & pōsto. 2ª inter nos trates & mun-
is tōis maḡ adstruit̄ sub tū accidey. Notizia 16. q̄ si
accidea modalia recipiunt̄ in solam māt̄. Nota 10
ad initio q̄ 2Ḡ, q̄ p̄ tū scilicet excludit̄ sīt̄ substan-
tias, n̄ vero quantitas, de qua hinc disputat̄. Nota 10
IC. Logiq̄ de accidentib̄ abolutis: nō accidea modalia

recepit in ea entitate, quae modificant: sed duxit,
et loco magis recipit in mā, duxit, et loco p̄ recipit
intra. Preterea nō loquim̄ de ipsi accidentib⁹,
qui ex Juanā, et in aliis, tamen p̄petratis titulis ut re-
cepit in aliis extra parte ipsi, ut dico, qui reci-
pit in eo, nō in mā, et quantitas, qui recipit in mā,
nō vero in eo.

63 Probat ergo secundum nostram modicū oīficio
nō subiecti predictory, accidens q̄ recipiunt in solam mā
p̄. Dicō cōsidera p̄cipit in aliis extra parte recipi in solam mā
intra, p̄ in solam mā sufficiens subiecti hanc. Probat
ans: in uno instanti generante p̄ accidens recipiunt
in solam mā: q̄ mā est sufficiens nō sibi subiecti. Probat
ans: intali instanti accidens p̄ proprii naturae.
p̄q: q̄ recipiunt in sola mā. Dicō cōsidera p̄ proprii
ou ad p̄q nō posunt recipi intra. Probat ans: in eo
instanti accidens p̄ dispositio ad p̄q; ad dispositio
ad p̄q oī proprio naturae ad p̄q: q̄.

70 Si nam p̄ recipit, nō in mā, qui proprio accidentata:
q̄ accidens p̄ proprii naturae ad p̄q: q̄ nō recipiunt in
mā. Probat ans: p̄ recipit nō in mā, qui p̄

2a

proprio et proximo potest recipere, id est alia
accidentia subtiliter proxima potest recipere et
tunc accidentib[us] n[on] proximo potest recipere. Nam neq[ue]
proximi potest; etiamvis actus separari a proximi recip-
ere possunt et ad ipsos. Ad moribus rite in modis qui
gustant proxima potest recipere, signis q[uod] an
h[ab]et calorem, aliisque accidentia a requisitorum ultimis
sunt proximo potest recipere, s[ed] q[uod] debet h[ab]ere quic-
cumque accidentia proportionata a talibus signis.

¶ Et si sit utrumque recipere deinceps q[uod] ini-
cipit priore ad ipsos accidentia recipiuntur immixtae a di-
stincto fratre et ipsi recipiuntur initia. Ita q[uod] ex ei q[uod]
est intelligi non posset scire, q[uod] vero instanti ecali-
ting ut accidentia sive proprietas sive q[uod] propositiorum, ac-
cipiant accidentia priora infra posteriorum, ac mini-
mum iuvencit ex compositione, q[uod] integrum manet, et de-
bet ut probacionis noscitur. 2a scilicet priore fateretur
duorum, q[uod] accidentia recipiuntur in sola macta, sequitur
q[uod] macta independenter atra est subtiliter adequata, et separa-
capax recipiendi accidentia. Cuius multiplicantur subtiliter
Non enim inter accidentes q[uod] an agent plius que uno re-
lato adequator, non ex indebet signis, q[uod] hec non petit et subtiliter
et suapte macta proxime ut recipiat, quod ut recipiat.

72 Cōpicio ad accidea adveniunt enti substantiā spletō; et
poterat in eis enti substantiā spletō: q̄ nō adveniunt
solumq; toti spletō, sed & in multis id est adicām, q̄q;
substantia nō est accidea, q̄d quando sit malus, tamq;
nō malus spletō in linea substantia q̄ si accidea p̄f-
ferat nō spletō in linea substantia, debet ē simile dicere,
candeo accidea, dicitur substantia.

73 Autem ex istis videntur. Ad argutum distinguimāonis
accidea adveniunt enti substantiā spletō tantum p̄tib;
in detrahēre non potest deinde tantaq; p̄tib; vix in hōlo-
nis, negat et deēta mōxi, negat et cogit, & q̄d sequit
se cogit mōlo, ac mōlo distingu. Solito clara p̄tib;
ex p̄sequente soluone distinguimāonis. Ad distinguimāonis
enī, distinguuntur p̄tib; ab accidenti p̄tare in eo,
q̄d accidente advenit extra rationē substantia, p̄tib;
vero p̄tare unde p̄tib; distingimē in eo p̄cise, q̄d si
advenit p̄tib; in p̄tib; inspleat, dicitur, q̄d p̄tib; q̄d
venit in p̄tib; in aliis p̄tib; in linea substantia accidens autē
ab p̄tib; in quo invenit in p̄tib; in p̄tib; rebus quata. In
esse negari potest ab aliis an distinguimāonis.

74 In aliis p̄tib; in linea substantia Cōpicio. Deinde
accidea sunt proprii ad p̄tib; p̄tib; elige propriam
accideam q̄d p̄tib; in signo acto, ut accidea recipiantur.

- 72
- Probabilis: quando accidea punitio dispositiva, et
quasi intentionis respectus in fractione officiorum respectu
debet. Et ego animi mutua pericula non implicatus
sunt a defensione et probatio in mea de probacione ante radicio
accidea eo casu dispositio fuit in me instanti confi-
tio fuit meo vero instanti propter non casu efficientia ac-
cidebat. In 2°, et reliquis instantibus durabat fuit
et ea deinde accidebat; et tunc accidea punitio dis-
positiva fuit.
- 73
- Probabilis: in 1°, et reliquis instantibus durabat
fuit et in igno erat, ut accidea recipiantur illa.
Probabilis: in 2°, et reliquis instantibus fuit proprietas
ad accidea ut dederim: qd in igno aperte dederit totum quod
sunt trans. Eius doctrinae ratiōne Richelieu in 1° instanti fuit
accidea non recipiuntur infra, quia si proprieate non ad-
mittitur recipiuntur in sola massa: qd massa est subiectus, qd solo
recipere potest accidea: qd superfluo ponit aliud subiectum
fuit non est subiectus itaque: qd quando fuit in igno ap-
erto, ut recipiat illa, non recipit.
- 76
- Objiceret: fuit ignorans, et
denominata calida: qd ab accidente caloris in excepto.
Probabilis: coa: qd nulla entitas denominata sic, auferatur,
nisi fuit denominata sic, et recipiat impensa. Osius mal-

fra*n* ignis indiget calore, et omnis fra*n* scis proprie-
tati*b*: g*n* provia dat illi calorem, et cui libet fra*n* su-
a proprietate. Atquin daret, si accide*n* recipirent
in sola maa*n*: g*n* recipiuntur in sola maa*n*, et intollerab-
iles. Probab*m* mox sub*sumptu*o*n*g*n*, q*o* accide*n* reci-
piant in maa*n*, dei*n* infra*n*, c*s*, q*o* den*b* mag*n*, el*n*
den*n* fra*n*: g*n* = d*h*izma*n* 2*n*: si accide*n* recipirentur uni-
e*n* in maa*n*, darentur entitati*n* exigentia*n*; et negarentur
entitati*n*, qu*o* ea exigit*n*, et hoc ab*sumptu*o*n*g*n*, et inver*ione* o*f*ig*n*.
Ras*m* a*notis*: q*o* calor*n* g*n* daret mag*n*, qu*o* n*exigit* calo-
r*n*, et darentur fra*n* ignis, qu*o* calor*n* exigit*n*.

77 Ad argut*y* dif-
ferentia*n* equino*n*: q*o* ab accidente caloris in*e* receptio im-
mediata*n*, nego; i*n* se recepto media*n*, dico. Similiter
distinguit probab*m* C*o*: usaliqua entitas denominata*n* sic,
ut*f*ic*n*, n*requiri*nt, q*o* immediate*n* recipiant fra*n* denomi-
natis*n*, q*o* part*n* co*en*pl*o*ng*n* multi volunt, q*o* accide*n*
recipiunt*n* in*immediate*n** in*quantitate*n**, et tam*n*, tot*n*,
posit*n* denominat*n* accidental*y*. Sufici*n* unio media*n*
ad denominacione*n*: et hoc quid*n* in*denominacionib*n** in-
trinsec*n*; quip*o* est que*n* denominacione*n* extrinsec*n*,
ut denominaciones*n* in*ili*, et*iamali*, qu*o* proveniunt*n* fra*n*
omnino extrinseca*n*, ei*n* q*o* immediate*n*, ne*q* media*n*

Secunda subi^o denominata.

78 *Ad ipsam autem distinctionem*
ans^o fr^o ignis indiget calore in subi^o, deinde; indiget
calore immediate in se ipso, neg. Nam datus ignis ca-
loris comitato, qui ut ab ipsa exigit ipsa uero exigit calorem in
subi^o: tanta enim exigit subi^o proximo capax ex recipie-
ndi; et subi^o proximi capax ex recipienda est māa talis
accidentia est. Explicatis exemplo his, qui indiget actione
bitur a me, tapetum instrumentum in ipso, et in au-
tore.

79 *Item 23. distinctione neg. māo^z*, quae 23 parte aci-
dea^z datur māo^z ad exigendū fīz. Non negant fīz, q^o qu-
ant^o n^o recipiunt immediate ini^oia, recipiunt in eius
subi^o, et hoc unice, q^o ipsa exigit. Si ergo ipsi credidū
q^o exigit, quid deniq^z negari? Nō il^o p^{ro}fector: p^{ro}cul potenti
pecunias n^o dicunt pecunias negari, quanb^o n^o ini^oio,
et in eis maxime ponantur.

80 *Item 24. distinctione obiectio^z accidea recipiunt*
in māa ut infra sit substantia^z in insula māa. Prebat
ans^o accidea recipiunt in māa, ut existentia^z datur
existens est māa ut infra sit substantia^z in insula māa: q^o, q^o in exigitur, negat alio, nec rigitur, nec voluntudo
accidentia^z. Prout in iuri: q^o māa non habet existentia^z,

nisi p^r ag^r si w^r raa^r s^r = Argutus proponit. Item in tax^r sentie
gratia^r existente p^r coisleg^r s^r, quanegata xuitax
s^r. Itaq^r nego ans, et nrois probavit, et huius ex
6aon. illa exis^r est proprieti^r nos^r ad rx^r ut poterat
maalis illius, et minime p^r coisleg^r s^r: alii maa-
gerazet accid^r 2^r, ut dix im^r lib^r 4^r Phidicez.

81

Obiectio^r: pr^r

substantia e^r actus 1^r mag^r; accidea^r vero actus 2^r aco-
lunt^r debet eo^r proprio ad actus 2^r: q^r s^r o^r propria-
d accidea^r q^r in signo apto, ut ea recipiat. Distingu. mao-
r^r: pr^r substantia e^r actus 1^r in sua dignitate, et inten-
tione nos^r, secund^r e^r actus 1^r in oratione, et executione neg.
Agencia generativa inten^rant principalis s^r 1^r substantia
hunc s^r disponunt mag^r p^r signa accidea^r.
x^r agit de finis, accidea^r vero media ad hunc s^r. Prin^r
mag^r ponunt media, qui finis, licet finis prius inten-
dat, qui media.

82

In stat^r: licet hoc uenit ut de accidentib^r,
qui^r dispositions ad s^r veritatis n^r de celiquis acciden-
tib^r qui^r dispositions n^r q^r licet dispositions recipientan-
tia maa^r, reliqua tam^r accidea^r, n^r docet insolam^r
recipient. Preo, q^r dispositions recipiunt insolam^r
prop^r s^r prius id^r respectu s^r reliqua vero accidea^r.

proprietatis puparia datis q[uod] est maius, obla recipit acci-
dea sejola et pubis aquatilis accidens. n[on] debentur mu-
tuplicari pubis, sine necessitate, clavigeri fundamen-
to. Preterea omnia accide dea sive dispositio aliquis pro.
Accidens, q[uod] n[on] disponit ad lignum, disponit ad res
laticas, q[uod] n[on] disponit ad res laticas, disponit ad res
solidas, taliter. Omnia accide recipiunt aliquando insi-
tama, scilicet quando procedunt ex illis ad quas disponi-
untur quando n[on] actualiter dispositio aliquis, etiam rei
piunt insita maa neq[ue] enim accidens in eandem species acci-
denti modo unius maa aliud pubis exigere.

83 Obiectio de-
nia autoritate Arifti, et B. Thomae. Ariftus docet pubis
generantur esse solum magis alteracione vero totius dispositio-
nis totius dispositio recipit accidens; alteratio enim non aliud est, quia
aliquam accidentem receptis. Dicitur Thomas a seipsum, n[on] habet
accidens parte in maa intelligi antequam substantia, q[uod] ruit
fundamentis nostris DC.

89 Ad autoritatem Arifti reo intelligi
enam esse de subito, immediato, immmediato; n[on] de latente de-
subito immmediato. Namque immediatus pubis alteracionis
q[uod] immmediato recipit qualitates alterantes. Cetero
maa si unita sit, inde, q[uod] ipsa est iesis dispositio
ad alterari, ut calefieri, frigesceri. Sed hoc solum pro-

bat populi et iubilis anno minonis, q^d n^r negam.

85

Autori

Iacobus de Thonon reo, Alixius Thonon loquens puse de propria
natura dignitatis n^r negat. Hunc intelleges an si probet ipso
se Iustus Doctor, q^a alibi docet, quantitas in substantia
prointelligi immaterialis antea non natus. q^a aliquod accidentis in-
tellegit immaterialis antea regis quoniam agent Angelicus Doc-
tor, nullus accidentis intelligi ante regis immaterialis, inteligen-
dus a anteriori natura, et precedenter dignitatis, ne possit
mei oppositus videat.

86

Antesequitur questionis absolute revocatio

in memoriam, q^d initio Capituli notavimus, scilicet, q^d quan-
tum accidens recipi in solam materiali, non excludenti animo
ne subiecti quantitate, de qua tunc nolumus disputationem
tantum regis substantiae. Nunc rogabitis quid dicendus sit so-
licitate? sine iubilis accidente? Aliqui affirmant; negant
alii utriusque tamponi, quantitas anima distinguitur.

87

Sententia affirmativa hoc praecepit nisi fundamento: si
quantitas non est iubilis accidente, Accidens Eucharistica posse
iuris in eomni iubilo existunt: Unde sequitur, q^d multas
miracula miracula defactio, quae in traxia sententia ope-
ratur. Miraculo sy exstet, q^d nostra celestia frigescat, aut
quoniam libet alteret: q^a agens male non potest indu-

ceteraliquos accidentes, ubi nullus habet. Cuius miracu-
losum, q^o hostia movet localiter q^o cibilla accidentem insi-
unata, ad modum unius non debent natum moveri omnia:
q^o quando omnia movent a domo q^o quantitatis, tollant
miracula, quia recidea. Cuius miraculum, q^o aet pugnam
accidet Eucharistica, etenim traxia. Non accidat polygo-
tanta publico: q^o ubi nulla subiectio natum non debet.

88 Studunt itaque
necnon tot, et sancta miracula, quia quantitas est naturae sub-
iectus accidentis; eis vero quantitas panis maneat post oper-
acionem, omnia accidentia Eucharistica subiectantur in quanti-
tate. Ciquantibus enim tenent a mysterio accidentis sine subiecto, ja-
nusque ipsius quantitate, tam dicunt, minus et q^o unus ac-
cidentis sine subiecto maneat, quis q^o plura.

89 Opposita sententia non
putat absurdum a mysterio toti miracula infraevidentes
misterio, q^o frequenti altheologio vocari pendit miracu-
lorum Dei: in formis iudicant immensum Celestis,
et Santorum Patrum, affirmare accidentia Eucharistica man-
ne omnia sine subiecto: non frequenti hoc affirmari a sanctis
patribus de accidentibus, et speciebus in pluratis, q^o riteceret,
siqua quantitas sine subiecto maneat, subiectatus impa-
tolique accidentibus.

90 Et addunt, q^o similes sunt unicus publicus q-

quantitatis, sicut q^a se sola habet virtus receptiva accidentis. Cura quoram aliud subtilis et multiplicem mutabilem diversar virtutes receptivas per diversa accidentia, unde pro quantitate in massā, alio pro aliquo accidentib^m in proportionate. Poterat mādē habet virtus immaterialis receptiva omnis materia subtilitas, et omnis accidentes. Rātio ergo: 1° q^a arguitur valet a fortiori: maxima ergo virtus receptiva subtilitas, quia virtus receptiva accidentes. 2°, q^a si massā potest fieri, debet posse ea omnia, quia previous requiriunt auctorū; atque accidentia previous requiriunt auctorū.

33. Res nō magni momenti non expedit, aut placet in ea immobiliari. Placet tamen ultimū discurrendi modus duplice ex causa. 1°, q^a nō multiplicantur virtutes produc-
tivae. 2°, q^a arguitur per hoc sententia propter similem ar-
gumentum nostru, quo in hoc capitulo excludebam fieri pub-
licis ratione subtili receptivi accidentes. De hoc nō plura.

Caput. 33

In accidentia subtili mutare
possint?

32. Accidentia similitudinē sint, subtili mutare nō possunt. Pa-
ret ex essentiā aliamōne modi ad individuās illas entitatis
quae modificat. Sed si de accidenti ab soluto loquam^s, certi-

posse sup^r natūrā mutare subij. Rāde: q^a cōficiuntur,
q^o accidentia maneat p̄oxp̄u sine p̄ibto, quāq^o subij
mutat, d^o q^o maneat p̄oxp̄u sine p̄ibto, potest fieri de-
pot^r absolute: g^r, d^o q^o mutet subij. M̄ioz probat ex cōtra-
dictis Rāde māorū: q^a permanēta accidentiā extraom-
nis subij possit actionis Creatiūg; secundū vero mutatio de-
lūto iñsubij. Potest^r questio devoluta ad p̄og^r nālē.

93

Sic

nōtra 26: accidea nō posunt natūrā mutare subij. Ali-
qui rogant ex cōsenſu omniꝝ Scholasticoꝝ cū Divo Thomā,
q^o probat nō in exuac^r ab autoritatē: nō universali cōenp^r
tenet gradus autoritatis summi. Probat tam cōadūcēt
ut accidea mutent subij, requiri, q^o subij, aq^o tran-
jeant, itinerat loco p̄onētatis cū subito, aquo transiunt,
Ipsoant cō predicta subta ināversio locis? Niquid ne d-
ix modo potest cō natūrā mutari accidei^r a p̄ibto iñsubij:
g.

99

Mioz tinet duas partes. Probat V^r: si tota^r mutare re-
quiri p̄onētāo^r subij aqua, et inq^d, requiri aliqui
miraculōs, et supernās: d^o nōc natūrā mutat adquic
requiri, aliquid sup^r natūrā: g. Rāde māorū: q^a subij
accidei^r e^r māorū, ut probavim: unāc p̄onētāo^r duo
xij subij et p̄onētāo^r duplēis mās, q^o procul dubio

miraculo) ac¹ Pia² mirari: quia sed, ac q³ requiri aliquid
per sonat⁴ et n⁵ potest fieri sine miraculo. Probatur: n⁶ pot.
est fieri, quis fiat eo, q⁷ ad ipsu⁸ requiri, etio, q⁹ ad ipsu⁸ requiri
n¹⁰ potest fieri sine miraculo. Iheron p¹¹ p¹² in libro suo

95 ^{2a} mirari potest q¹³ in multis probat: sju-
becta a quo, et inq¹⁴ d¹⁵ voluntate invenitur locis, quando si m-
utatio accidentis, accidentis loco moveat, qm¹⁶ moveat, subtiliter
hoc natu¹⁷ n¹⁸ potest fieri. Probatur mirari: si accidentis locum
moveat, ab aliquo impulsu moveat; d¹⁹ accidenti n²⁰ potest acci-
dere in ipso, q²¹ differt²² n²³ accipit. Probatur mirari: omnis in-
pulsus trahit ad quantitatem, trahit subtiliter quantis; d²⁴ accidentis
independens a subtilitate quantis, subtiliter vero quantis. R-
ao²⁵ mirari: q²⁶ entitas n²⁷ quanta n²⁸ potest natu²⁹ impelli. Pia³⁰
mirari q³¹ si accidentis ex se est³² quantis, d³³ quae quantitates
penetrarentur, scilicet quantitas mas, et quantitas accidentis
intracepit.

96 Mirari: temp³⁴ si accidentis removet al-
ubio, dat aliqua ea³⁵ destructiva illius; d³⁶ temp³⁷ ac dat
ea³⁸ destruktiva illius, illud destruit³⁹ nungunig. mirari
in aliis subtiliter. Probatur mirari: temp⁴⁰ si accidentis removet
a subtilitate, dat ea⁴¹ productiva accidentis illius, locatio
est⁴² per tantum tale accidentis; d⁴³ ea⁴⁴ productiva accidentis
et illius est destruktiva accidentis antiqui. Pia⁴⁵ mirari:

q^an^t aparet aliis titulis, ut pubis spoliat suu accidenti,
nisi nova genera^r accidentis int^{er} pativitis, & peratio cogi-
vantur. Iffor negari n^t poset: q^a oaa productiva uniuera-
cidentis radicali^r destrutiva ita sit; peratio aut^r iherau-
rus c^r frater ipsa destructio.

97 El p[ro]p[ter]o luco^r accidentis d[icit]ur
depictio infibulig[em]. Probabilis lumen, quod producit a sole in-
clina singulo perenni auctoritatisq[ue] transit de superiora partet
hexi ad medie, domedia ac insing. Runcas atmosphera, an-
necadomus uenial. q[ui]d. affirmat: negoti dicendis e[st] defono, de-
odore, de calore, et reliquis accidentib[us], quae successu propon-
ganr indiversis partib[us] subi.

98 Ad argutis reo negantur
moris, et probacionis ans. Lux illa, quod producit justa so-
l[um]q[ue], et quod liber luminosus celestis mutua nunquagenerit
auctoritas. Propagatio lucis sicut aliqua ex his duob[us] modis:
i sol producit luce sibi stigmas, et hec alius infibulo proximi-
mo, et hec alius, donec adictrix uenial; lumen sol, qui
procurans luce infibulo aliquo, producit eti[am] alii in-
fibulo sequentis postea alii infibulo premotione, et
re deinceps, donec producas mittere q[ui] annullis in-
veniens, q[ui] agens agas in passu[us] stigmas dummodo ca-
git immotio. h[ab]et p[ro]p[ter]o luco^r accidentis dico, q[ui] iherau-
rus

ad eis // mere qualitates artificis (de quo infra implica-
parlari) eis modo discurrendas, ac delumine, da
ut aliquo ex illo de eis modo propagentur qualitates ipsi.
Quid delumine, eisque propagatione / perit ne solum
enti, sed etiam.

100. In istab / itineros respondeo, multiplicarenti
numeris productiones sine fundamento. Probarami
qa quando canela moveat de uno loco in aliis innume-
ris partibus aeris illuminant de novo: qi si accidens lumi-
nis non migrat producit de novo in numeris partibus
aeris. = Uxoris qa est si canela non moveat, a comulgac-
tis advenientis, et ab eis debent fieri novae pro-
ductiones luminis; atque hoc monstruoy videlicet. R-
et non ois: non in hoc illa est, increvisce, qui in nume-
ratis productiones luminis / teneat in uno quod in
stanti a solo, quis singulis momentis illuminat diversas
partes aeris a Celo, usque ad terram.

101. Non uiget in ista, cuius
an*nego*. A comulgatione innumeris productionis, ac
sine fundamento. Quando videmus novae effectus non in fu-
ndamento creantur novae productiones, d^r quoniam ca-
nella forte de uno loco in locis viaem in diversa parte aeris
novum lumen. = Dices: illud lumen non est novum, dicitur nu-
ovum, quod dabat in aere precedenti. Et sequitur accere tener-

10. 7º illud sumus minus necis et justis, cui unum, quod
et Canada, cui n' unum non absunt Canadaeque, et
descriti subit. et Proterea nulla videtur causa loco motivatu-
minis, hanc non dat autem causa manifeste productivatu-
minis, qualiter ignis Canadaeque dicenday, sumus illud e
de novo productus, et in alio loco alatus.

102 Ad usus regum
ox. No probando tales, in Inglaterra instantibus fieri a solo
nuvas, et innumeras producciones sumimus. Mixavite
quidam hoc, et n' monstruoso. Quod patet, q' enequalib
et jente eas monstrositas admittenda est. Demus po-
t' uero/ eae sumus ratione luminis, et alio transpon-
tare. tunc etiam in Inglaterra instantibus fieri aq' q'
producciones nossumus ubiquecumq' talis ratione, uad jen-
tia. Hoc est innumeris producciones hoc tam de sciu-
ne, q' nostra terra eae q' q' ad producciones sumimus
in pot' et transponere nullus in seruit ergo, ad multitudinem
ratio.

103 Ad obiectum q' haec, et etiam ad ratione defacto multa su-
bitur, accidit enim multa poterunt rati cogit q' n' mi-
nus dependet ac ad ratione amata, quod accidit, q' ut-
rumque educat exornat, in illas recipiat, et exponat,
poterit natum n' posse. Probabam: q' in nutritione.

12
hoy, et β xutoris, noue partis mag^{is}, quis acquiruntur in-
natur p^{er} eandem ag^{em}, ac partes antiquis q^{uam} ad^{ic}, quis erat in-
partibus antiquis, transiit ad infraeundas partes novas q^{uam} mu-
tatis sunt. Num in negatione est deesse; de β xutori est quod uox
xutoris q^{uam} in inuicibiliter, ut tenet Iacobus Thom.

103 ragut jo-
citur foliorum; p^{er} negationem inuicibiliter animarum in β xu-
tori est perfectio. Nigritas ueritatis, neq^{ue} non argutus in-
ad xatu, neq^{ue} inad β xutori. Non in ad xatu, q^{uod} non
dependet anima p^{er} se accidens; q^{uod} licet nec mutare po-
ssent subiecti, si sequitur accidens ex p^{ro}p^{ri}e. Non in ad β xu-
tori: q^{uod} sibi inuicibiliter nova pars mag^{is}, quis aerep-
cit p^{er} narrationem n^{on} in xatu p^{er} eandem ag^{em}, ac partes anti-
quas, q^{uod} uniuersi parti mag^{is} correspondet diversa par-
tis. Ergo ad β xutori, sic inuicibiliter, non mutari subiecti.
Ieo quoniam nolum^m nostri sententia aedivisibiliter, in-
uicibiliter animarum, huc profecto, aliud coargutus re-
ndas nobis.

103 R^{es} istas omnes sententi, negando cogit. Quo-
d^{icit} p^{ro}p^{ri}e m^{od}u^{lo} uincit: q^{uod} impossibilitas mutandi subiecti no-
tio p^{re}cise coadpedea^r ap^{er}tio, ut stat ex nosira p^{ro}p^{ri}a
neg^o omiso, q^{uod} quem dependeat anima ad β xutori, ac-
cidens, n^{on} sequitur, q^{uod} equo n^{on} possum subiecti mutare. Peter.

g^o di paritatis invag^o, et accidente. Non sicut ex ratiōne
m^o multas dispartitas, ut patet: q^o nō opus di paritatis. Et con-
tra P. Rutorum, perfectorum, dico q^o talis actus potest ferme non esse
ab initio in seco, ut pote virtutem, et preterea indiget fermento
amittere: neq^o finitus motu nutritio persistat potest. Cae-
go di paritatis: ac^o potest, et indiget fermento ad amittendū sub-
sistit; accidente, neq^o potest, neq^o indiget fermento, nisi sub-
sistit moueat.

2º xxi^o potest negando ans^o. Non probando o-

proposito entimamente, nego ultima ead^o. Aliud est ubiq^o cuius
est. relinquere futurū antiquum, et novum acquiri ex eo: si fo-
nas transire de profundo in subtilitatem. Ita quia non, et per rationes
modicās, pote subtiliter trahant, sed in adiungendo subtilitate presta-
bitur: q^o nō mutant signis subtilitatem ne transirent de uno
subtilitate in aliis. Nec dicas, q^o talius partes subtilitatis
que amittere immittere: q^o suadit summi probabilit^o,
et ad multas subtilitatem inadequatur, nō vero tota subtilitas
quoniam potest fieri paritas ex accidentia materia, quae
per divisa vicia non posunt relinquere una partim
tertias restare, nō quilibet pars interlaea accidentium un-
iversas partem infra. q^o deposita tota subtilitas, tota re-
stent.

3º accidens potest dare causas efficientes. q^o potest

88
et eaq' mali' fine subiā. Nam antenitiv' q' accidens, 3° p.
duci' ab una caa' potest operari, et de factu operari abu-
bia. Nam ergo q' in minus pendet effectus accia' opie-
ente, quod amatu' s' illud mutare potest, et q' 23. et Usq'
q' deponata' accidentia' accia' efficientio' mali', quod a
caa' mali' q' affectioni potest mutare eaq' mali'. Nam
antentiv' nō fine caa' efficientio' nullationis potest exsistere
accidens, at fine caa' mali', potest exsistere salte mi-
raculatio'.

108 Ad argutū. nego ergo. Epur privaorū distinguo:
n' minus pendet effectus accia' efficientia' subdisjuncto,
de hanc sita, quod accia' mali' subdisjuncto, secdo; n'
minus pendet effectus accia' efficientia' detracta, id est ab
haec inividuo, quod accia' mali' detracta, et ini-
dividuo, sub disjuncto. in instanti jug' pauciorum,
secdo. in instantib' jug' operationum, nego. Effectus ex-
igit aliquis eaq' efficientia' subdisjuncto, exigit et i'a.
Liquis eaq' mali', siue subi' subdisjuncto: eaq' effi-
cientia' indispenſabilis; subi' autem dispensabilis de-
potest absolu'ra: unde in minus ino magis exigit accid-
ens eaq' efficientia' sub disjuncto, quod subi' subdisjuncto
rebusq' sc̄i' 13' membra' membra' distinctionis.

109 *ad argutū. nego. Epur privaorū distinguo: Caa' auxiliis*

in individuali non exigit deinde abscissu nego invenienti productio-
nem, neq; in sequentib; potest enim produc-
ti, et per se sunt ab aliis causa simili virtutis. Ceterius pug-
nat hoc in individuali non exigit quidam ab accidenti in
instanti pugnacionis neg potuit producere in alio subto-
minus, ac inde. Sed si mel accidens contingit
hunc subto, ut exigit deinde illud, non expuncta, aperte
accidentia ratione unionis patitur. Unde sit, qd accidens p-
otest mutare causas efficientes, et bene schebitur, si subto reg-
erat alia quida virtutis; et non potest mutare causas mali,
neccas mitis, ubi regantur alterius. Alioquinque similius
siue, et doctrina utendatur.

lib. Obiectio 3: subto potest mutare
accidentia qd accidentia posunt mutare subto: et frequentius
potest res enim sublunares nunguis persistunt in me-
bris plati accidentaliter, qd qd modis etiam validis, sibi regat,
et diverso. Hoc quoque argutus innatis. subto potest mu-
tare modos qd modi posunt mutare subto. Directe neg.
Cognoscatur autem antecedens respectu subto, ac subto
nefficiunt accidentis patet ex eo, qd subto potest hexad-
iclo timbo aut plura accidentia; accidentia autem, qd potest
hexad, aut plura vel ^{subto} facta: qd neo modo, quo chebi potest
accidens, chebi accidentis ad subto: qd nullae arguti causa. Et
neq; probatur, qd subto.

paritas aprioris p[ro]positi meo; q[uod] accidentem deponat, ab
i[n] anglo accia[m] maa[li] pubis vox n[on] deponat ab acci-
denti una b[ea]no I[ps]oniV, q[uod] accidente heat maa[li] ali-
gatione asperbitur q[uod] u[er]o pubis as accidente.

III. *De i[n]equitate doc-
trinae Cartesij ratione n[on] debere huius questioni rei q[ua]-
estio negant omnia accidentia amaa[li] dissimili. Sed tam
quandoq[ue] doctrinae si dependunt n[on] bene agnoscuntur. Mexi-
ret ergo paritas primordiales r[ati]onis omnia accipitent.
comunione quandoq[ue] motus portuntur. In usu istu tamq[ue] ei-
scusq[ue] exi paratus, altera deponitur motu inal-
terio, sicut hoc solei onus, ut deponatur in lumbis jumo-
nati. Si sequent[ur] a[ct]heo dicere deberent, motu eo quo-
odg accidente, et quida absolute, et accidentia posse muta-
re pubis.*

612. *De obiectu maxe motu eo accidente: q[uod] V[er]o dicitur*
et i[n] dubio, eis obiecto operari. 2o inhexi, et recipi in-
maa[li], illaq[ue] denominata motu. 3o n[on] pertinet ad h[abitu]l-
*ong pubis, neop[er]ticius ab entia, cui proponitur, co-
unpli[us] facilius, aut prouidius substat. Motusq[ue] ei accidente.*
N[on] tenet aliud nomen accidentis intelligi, q[uod] entia
distig[ue] amaa[li], q[uod] in maa[li] recipi magis denominata, et in
pertinet ad situos pubis.

De obiectu in p[er]tinentia ad mitere, hoc.

accidens ea^m ab solitis iustitiae principiis a iure pu-
re modus, n^o posset existere separatus a subiecto, q^o sem^{er}
modificari. Item in omni sententia videtur admittendus, ergo mo-
dus in aliquo. tamen a deinde causa est q^o S. V. p. ratione quod
in impossibilitate separari, q^o nil separari a se ipso. S. 23. 1.
q^o sententia uis. q^o q^o essentialis a se ipso destrato subiecto, iure
iustitiae. Autem q^o in nulla sententia modus separari
a se subiecto: q^o motus, qui ab uno corpore deponitur in ali-
io iuria castigatio, n^o posset a modus: q^o et accidens ab sol-
licitate. Itaq^o p^o legitime cogitatur debuisse castigatio
firmando, q^o accidens potest migrare de subiecto in iustitiam.

Capitul^o 63.

D. Generatio viventium.

112 Generatio universali^m summa^m definitim productio^m
se est aliquo. Non ad hoc presens leximo instituit, sed de illa
generatio^m q^o in vulgaris locutione uerba malicio^m nomine
generacionis sibi approximavit. Cae^m Generatio viventium
sive uita productio, uerba paucens nominaliter Pater,
dentaliter producta Filius. D^opinis ad iure Thomam, exple-
tisq^o: origo viventis avivente, principio iuncta infini-
titudine magis. Prima uerba origo viventis avivente patet
clarasq^o et denotant, uiximus iuxta Generacionis, scilicet cag,
et effectus debere eō viventes: sicq^o generatio, quicquid ex-

exiguo prauitatis generatio vitalis, neq; ipsilla, qua
sol producit interravermes, aut similia animalcula.
n^a nō vitalis, q^a neq; caa^l, neq; effectus vivunt; neque
l^a, q^a quanb^o effectus vivat, n^t tamq; caa^l.

113.

^{Ad hanc} princi-
propositio, id est q^a effectu: q^a aliquid oq; debet repre-
senti in effectu; caa^l enī debet communioce aliquis effectus
deprō^l eo, ei/ubstaat ideo qui arbores pominat, aut/olim-
fluens in arboris productione, n^t dicunt generatio, nec
vocant arboris Patres; rul enī sexunt de prīa substantia.
Postremo articulū infimilitudine nāg, quoniam ad vitale
generatio debet dati similitudo in genito, eige-
nity. In requirat similitudo omnimoda, sive in po-
cio infima; an vero iusticia mōn similitudo, sive in
prato generico, questio ab aliquib^o patre utiliter exco-
verfa.

116

Vitale generatio aliis, q^a omnis nāg operis morti-
myle, et pectantissimy, n^t unico instanti perfricit, et di-
ce inutero elaborat. Quanto ordino, et successu aliis
partes V^o appareant, exacte ab aliquib^o notati, et obser-
vati. V^o inquirunt aparet, q^a est ^{cor} suis venulis posita-
hepar posita cervi omnia tamq; hec in utero valde in-
da, et imperfectas deinde horfaz et reliqua corporis a-
nimatis superces. Alii, et rursum in utero fentis sanguine-

materno, quae non accipit, dicitur aucta quae de curvatura
lum, quae a maternis venis oritur, et multiplici gyno-
cyl circu volunt, ei in illius curvitate destinunt / anguis a-
umentum suum fugit.

117

Sicut ac aliis corporisculis aperte organizatis
est, inducit auctus statim ab ultima dispositione, quibus statim
magis unit. Ceteri post quod dies absolvat apta organi-
zatio in unaquaque specie alii, nec idonea satis rao-
ne, ne copiæ exponere vincit, precepti eorum in unaqua-
que specie, longe diversæ temporis more requirant,
aut percutant. Detempsore animarum fetus humanitas
per se sentit, quod auctor est. Sed de his ultraxius es-
am ad medicinas profecores remittendos.

118

In schola-
ticos disputationi solet, anacl. successio aucti ingenere-
no? Ide an prius inducat in matrem aucti vegetativa, pot-
er sensuiva, et aeris natis intus, rugibilibus in Leonibus.
Suppono sanguis certus, tressus aucti nunquam sanguis intus
est, et si successivæ inaucerent infusum. Hoc supposito,
pro utraque parte questionis elegant magni note doc-
tores. Quid defendunt predicti successivæ aucti, natus
in eo, qd' nat' semper incipit anuditionib', et imperfectioni-
bus, donec paulatim, evolutio gradus opus suis absolvet, et

perfricat: q^d us frēi dū, q^d si ocherativa, sensitiv, et
alē. P^o incipit auctorachetativa, deinde procedit adje-
n/diug, et tande ad rāg, / eu quilibet alig / pecifig
vīg aliis.

119 Accedunt ex pexeg: q^d / epe in abo zib apparent illa-
uia corpora, que nullus prebent signis vīg rālis, pīans
levi, pungas acu, refugiunt, et signa dant sensacionis. Niqui-
ando etiā nullus signis appareat sensacionis, et manifeste de-
pachenadū vīla vechetativa, q^d ad quādā mōlē excrēverūt,
rātūg vīne mutacione peccantē nō poterūt. Ergo aliq-
uando fētu trūca hēl vīgo chetativa, aliquando etiā
mītūg, q^d ad facētiā aārg.

120 Op̄osita, entēa urīcā tāng
admitit ag^d admittit in unū quoq dū. Fundat infus^d flu-
idio suspicaciu^d ag^d quod aut̄ aliquando apparente infe-
rū signis sensitiv, et n̄ rālis, aut vechetativa; et n̄ sensi-
tive, hic n̄ prouad oblitig ag^d rālis int̄is, et n̄ ag^d ap-
petitionis organorum, in quib^d aā n̄ poset coecere omnes su-
as operaciones. Ita in infante bienni, aut in amente muto,
et iuncto n̄ negam rāg ag^d lacer nullis appareat emer-
tit^d rātūm.

121 Itaq^d sīdī, accivit fētu humanus, aut
equinus vivet aā rālis, aut innobili. Ceterū in illo.

etiamque potest ex exercitu functiones vegetandas posse animi organis perfectis habere expectativas ad secundas functiones sentientias, et tamen ad functiones ratione, aut fabula; quomodo libet intelligentia sua talis sit, aut ad duas functiones prias, sive speciosas, sive fitae equina, leonina, &c. Nec sententia placet, q^a bene ponit p^r unicagam rationem, q^a experientia ostendit, in generatione q^a debent multiplex carentia, p^r quas n^r medius explicantes posset.

122. Dificile tamq^e expondere huius, qui videt admittere sucozionis actus. Sicut lib. 2° degeneratio aliis, loquens dejetis: ag in his heri vegetalis, palgo: et paulo post: sensuibus etiis, qualiter, tempore procedente excepit, et ralit, quotho, certi, n^r tenet firm^r etat fit, ethno, neccal, et equus. Quicunque adeo clara via est aliquibus affirmaverint, n^r posse negari sucozionis actus, nisi huius dejetam.

123. Nominis et gen^ris inter præstantis, qui traxit sententias suent. Dicunt philo, oss suis et locutis etiam n^r quoad subiug^r, et quoad actualitatem exercitij. Licit ad id vegetativa, et sensitiva, et etiis ralis, priuviatis excedat in eo vegetativo, tempore procedente, excedat in eo sensitivo, et tam in eo rali. Unde in impie-

dicit prius ex excel ad ueretabila, potea / ensdiva,
et aenig rati, qui indicare uelim tres distas ad,
d' tria munera eju/dg ag.

829 ^{videtur} inde dixi idem si huc interpretari. Unde nescius
nominis annideat ipsi ex dubiis uelinguero ianti phe-
menti p'p' ^{hac} ag. L'uncor' rao favei sentes negantis sue-
decius multiplicatioz aaxi, p'noq' aemodo explicat gene-
rao animaliis. U'beaus stat' grua rao, ei autoritas dubia, pe-
oxasne potius ^{quam} pro autoritate militare debem.

Caput 73.

Queng sit ea' sponte nascenzi?

825 ^{videtur} quodq' plantas, multo exento. / episimo' nasei,
ut accidit immixtis antiquis, instigationib' domoxi, ubi
aliquando n'jly herbe, et otig virgulta proveniunt, qui
utu' mortaliz illuc acceperit, seminaturu'. Similiter inox-
treb' arboreis herbe aliquoz progenexani. aliquando in-
cauib', ei / saxis inaceperit. Cig' nascunt' in mari aliquo
uheretabiliu' mirabilis naz, qui anomino potuerunt eis
aguas / feminari.

826 ^{videtur} Nov genus ueretabiliis, c'operim' cig' in-
genere / en illo quedas alia, quip' p'ne Pare, ci' in matre-

vident proceari. Talemque, iuniores, mares, et
rogenus alia. Omnes isti effectus ageratitivi, que gen-
itivi dicunt exponte nati. Cui minimis negotiis fac-
funt plus adinagandis eorum cas.

127 Aliqui, utimur, in sex
abditis coeunt ad eum sanguis suos nati, cuncti et
dicunt unius eorum talis punctiones. Alij, scilicet infusorii
et celestes, pro causa assignant. Alij, sensent dispositiones ac-
cidentales, magis eorum mirabilis noscitur natu partus. Recep-
tiones et munit dicunt videntia nec spontanea semper oriri.

128 Feminae exinde, semper eorum intercasimile resagru-
ne opinantur modum, experiri probant, alia nec sponte-
centia eorum secundissima, et ubique exponere feminas us
specie exquisitae per tempore similia alia pululantes
nunc maturabimur in precipuis in predictis experiri referendis
quoniam plurimam, et vulgarissimam, proximam in nega-
tiva. Quia Neotropicalis animata audi, quod semina aliqui
partur detrahe speciei insectorum, nam Musca, non peccant fre-
quentissime araxis decant, domnia adeo illig secundaria-
tis per uenire, intra breve tempore iocundis, etas et ambi-
tus in capore muscae exercitus, qui procreantur. Deve-
tationis eligit, stat, unanguis plantis, cujus ad matutinaliter ve-
nient, plurima femina adest emerere.

129 Hoc jupitero sicar-

quanti vox immota sit, q^o quando sponte generatio-
vens, vel in calore aliquos semes, aut obulys illius per-
ciei: q^o omni tribuenda illa spontanea generatione. Ven-
tis similitudo antenius probat ex intentissima copia talium
seminalium, nup^t dicta electio, q^o levissima illa granula-
ta obula facile ab aere sexum quoque vocatur: et sic accidit,
ut nascantur videnter in ijs locis, ubi nemo supicabat, semini-
t ad eam, q^o herba insubilis, qui conopei insclavi.

130.

Inventio

Loosa sponte huic sentie: fate^r ergo, ea, quae sponte na-
cunt, ex semine viridi certius n^t resoluti, an ex seminib^t
quae ab initio mundi creatae sunt, et in elementis latentes?
An vero ex seminib^t, quae a similib^t alijs viventib^t excide-
ant? Inv^t rams parte videt inclinare: natus physis-
t et metallorum, de quibus aperit ignis, ex quibusq^t semini-
b^t quae ab initio mundi geopoma induit, id est mundo
terrestri: electio hencq^t plantorum, quae in partib^t fecit, cui-
zupib^t nascuntur post inores, tribuit salib^t, qui volant et
rara in vaporibus, et posita descendunt in misti aqua plu-
bialib^t, et zupib^t, aut partib^t adherent.

131.

Sexta noctis ad 6° caa

eficiens viventia sponte nascuntur o^t Iou, aut alia ex e-
atis universaliib^t. Probat: nec aliqua eaa partitur, maxi-
ma semes, aut apositiores magis; dneq^t semes, neq^t aut

positiones magis posunt esse ea^c opificis talius viventibus:
 q^d. Probat mire quodvis partis: sicut iunctus est ea^c ma-
 alis viventibus: q^d n^e ea^c opificis. Nam anterius: q^d emen-
 tantiq^d id, ex quo sit vivens, sicut lignum id, ex quo fit lig-
 nus. Nam huiusmodi est ea^c opificis viventis, et deinde
 ruris sui: q^d. Probat autem perductio viventis et quodvis responso,
 in qua de finitur frater feminis, et auctoritate frater viventis: q^d responso
 facit hanc respondere, deinceps pugnare, et locutione inducit
 aliquid de doctrina fratribus. Probat ergo 2^a minoris parti accid-
 entum potest, et ea^c opificis subiactus a dispositione magis
 occidea, et frater vivens est ubi haec q^d dispositio magis n^e
 posunita est ea^c opificis frater viventis. Nam et ipso probatam
 ante in phrica.

132 Sit 2^a sic: ea^c mala viventibus sponte naturae
 est responsum. Sive dicit: omnia viventia omnia ex omnino, et q^d
 ea, quis sponte naturae dicuntur. Probat: omnia viventia omnia ex
 mala proportionata; dominus mala proportionata adge-
 ne, sicut viventibus: q^d responsum: q^d. Probat mire mala proportiona-
 ta est ea, quod est omnis dispositionis, quod requiriunt, ut
 ea ea fiat viventi: et mala fieri omni. eas dispositions, ut
 fiat viventi, est responsum: q^d responsum: negatur po-
 tentia sententia ergo, q^d aliqua mala habeat potest, et canale, q^d
 ubi^d, rugat alumentum et res, habeat insuper inveni forma-
 tione partis aliquantum amoria, et in ista foliis, eau-

ut ex radice pretereaq' aliqua accideret zelus habeat, quippe
mag' viventis generandi similitudine hec sequuntur. acci-
da non plantis) qui engravesceat mag' esse semper plantis? Igitur
deficit aliquo ex his requisitis: nemus, illa macta est semper
ridicilis, n'generabilis ex illa vivens: sicut deficit, semper et
semper vivens generatur ex semine.

133

Ita 3^a 26^c: femina ex-

quibus generant predicta viventia, // femina aliis
viventibus similis. Ita 26^c excludim' femina illa con-
tinentis latentia, ab initio mundi data, et copiose ex-
pansa p^r foliis mag' Probat 26^c: nō admissa inutilis
illa praeviata, et semper ab initio mundi, sive consi-
milius datur femina, sine tali rebus, ad generatione
meri, quas exprimit, d' vero similiter datur. Probat
minus esset, q^r nullatenus novageneratione viventibus vhe-
satibus, et sensibili, quis in modo nō possit tribus femina-
tibus plantis, talis ibi zelito, ut huc allato, ut expon-
tuone argutiori habet.

132

Iffimam: q^r tanta est copia, et pe-

nitus inoxidibilis, ovulis feminalibus, quis procedunt
ab infectu, ut vero similiter persuaderet, ubiq' ea expo-
ziri posse pro generatione viventibus. At exemplum hic aliqui
exempla fecundationis infectionis ex 9^e Main de sum-
pta. Hesington: animalcula vivo n'creativis fecund-

alatis, adeo ut uno quasi et in uno partu quinquaginta, aut quingua hincia oviula effundant. Adhuc exemplum bonis contingit circa oviula et in uali parientis. Referuntur deinde publicos unicos ex exceptione relinguere femina ad triginta, aut quinquaginta natos: et aliquas mulieres dixiderunt secunda ova parere: et de quatuor ex ante ab ipso Medicus examinata exacta observatione afferunt, centum et triginta ova dederunt. Nec uulnus tristis, qui in histona aliis narrat de quadriginta mero femina, pereripi centum viginti mulieres. Post femur addere levigata atque experimenta, et ob observationem, quae annos per tempore, multa et provincie sunt, laudibus citius.

1.33 Cogit soli nisi de iusta femina, eaque plexum est quod magnitudinis, ut a ventre facile rapientur, et alij de coacessu fortuitis ad omnia loca deferrantur, quis negat, genera omnesque animalib; ubi conq; fiat poluovo militi tribui femini, quae non solum aliqua illucatilitate, et calore, humiliacione vel inservi posse, ut excoitis universalib; animalibus? Quis negat, matutinorum et vespertinorum, et libetum amittutissimum illis animalibus, qui in aere volitentia et prætorio etiam in altum, et in secessu et potius epilimne degradantur?

1.36 Probatur quod si femina et alij pauc-

duo: & latere in elementis vulgarib; & in aqua, aere, & au-
re in elementis & partibus, pale, fuligine, &c., perenni & immo-
ductione in una animalia mundi regione; & hoc & ita
percegit. Nam & raro qd in omnibus regionib; eaque elementa
hinc vulgaria, & chimica unde similia sunt viventia, quae
generantur ex feminis eaque in aliis rarent. Horum negari nequit;
quis enim necit diversas in diversis regionib; plantas & pon-
tenuas, diversasq; in diversis regionib; animalcula?

137 Obiectio 1^a
Israhel 163. n° 8 recutitur ad eas univerxales, quando ad ea
eas spicibus paraxis; dabo te eas spicibus paraxis. in genera-
tione & ponit nascentiis: qd. Probabilius omnis generatio viven-
tium ex semine alterius viventis justa 83. 163; atque illud viven-
tium, cuius est semen, & eas spicibus paraxis viventis deno-
vo producuntur. Radix minima qd vivens, ex cuius semine genera-
& aliis vivens, olivaceo Radix illius; & per eam spicibus par-
axis: qd.

138 Nego minus argui, et si quis minus probaverit; aq-
uid illud vivent, cuius est semen & vulgaris eas spicibus par-
axis viventis denovo producuntur. Icedo; & si nunc phe-
cas spicibus paraxis, subiungit; eas medula, Icedo, eas
immedialis, nego. Non probavimus similiter distinguenda min-

quando semper vellet ex aliqua planta, alijs animalibus
& pratica iuxta & eminenter substans viventis. Quem
ex quo huius & versionis, et dicimus ergo natus illud alij plan-
ta, cuius est temp. Prout & manuista quod est ipsius genit. pe-
nitentia, si plantarum cuius ex alij temp. quando sit predicta.
ita & versionis, & enatas, quis posset non poterit operari. Nec
enim ista accessus univocales, quia ad eos ergo & eminenter ulti-
mo per dispositi paucuntur viventis.

139

Obiectio 2.º calidus, et hu-

midus & secus proporcionaliter, cui distribuimus generas. Ipon-
tens & sentis, qd male recunxit accessus univocales proba-
vanti: qd talis generatio semper sit ad presentis calidus, ethu-
midus, & mulier generatio. Pro negando anni finitima erga
calidus, et humidus in absentia, id est calidus, et humi-
ditas, id est qualitates accidentales non habent ut producti-
vus & substat ut expediri in adsumus exundis positiones: si
calidus, et humidus umbras deservit, non habet eo, qd
sit humidus, et calidus nec virtus praestans omnis in-
potentia, & valet, qui apud huius calidus, et humidus,
paucere poset omnia viventia, que Ipponci nascentur.

140.

Talpa.

Et ergo probamus anterius: aliqua viventia potius habent
mea anno paaone in qua maxima seculata Ipponim, et

qui^oquid de hoc sit, certe n^o probat calicis, et humiditatis
et eis proportionata^s progeneraⁿtrub^t. Ratio: q^o, t pro-
portionis stat in se caloris, cunctitudinis, i^{mp}injuria n^ontio.
Et videtur eis falli; 2° debent prouare ab diversis, et
n^o probat. Dubius erg^t, q^o hec caloris, et humiditatis, mo-
dus corp^ori animalis / speciei modo alterius: cuius^t cedam^t sem-
per vero vixit, producens infectory. C^o quanbi^t cedam^t
omnes predictas generationes fieri ad preventi^s calidi, et
humidi, hoc poly probat, caloris, et humiditatis eis ratione-
es acquisitas anima^s non feminis. Nota, q^o / ad verja-
ni velut aliis eis p^{ro}ducens omnis infectory, n^o potest
calicis, et humidis, hoc falli, et n^o nob^{is} nocet, quanbi^t
decoct: tunc erg^t acx^t procedatur rurand^t ex i^{mp} inveni-
universales, et producat quantib^t erg^t justae excessi-

a.

121 Obiectio 3°: si ea^s universales producent, predicta ex-
istentia, temp^o, et studi^s producent^t eis^s species viventibus;
et hoc est ita ex parte, ut inno^stra probante notabim^o
q^o. Probat mavis: no^s ubi dicit eas vixit erg^t, eis effectu re-
sultare debet; et vixit eis^s universali^s eis^s e^t inomni-
bus, et tempore: q^o temp^o, et ubique producent^t eis^s / pe-
culi viventibus.

122 Non negandum mavis: Probaori mavis.

sing. ubidat eadz virtus eas¹, et eadz dispositio mag¹,
 eadz effectus, regulare debet, secundu; ubidat eadz virtus
 eas¹, et diversa dispositio mag¹, neg. Eas universalis
 unius p. durantur nisi ad eadz eoz mag¹, quia capi dis-
 posita fuit aenova. Igitur. Modo secundum suum acci-
 dentem calore, ethumiditate, dispositio ad eadz plan-
 ta existens optimis, ex eis omniis, transformatioe p. varie-
 bus ab eisdz universalis invenient formarum, p.
 uent plantz existentes ubi oda, formae, formicæ, &c.
 q. nubis debent producere eundz effectu, quamvis
 tui productive species. 123. 124. ratione 125.

123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. species p. natu-
 rales potest accidere, ut maa aliqua capi fortuito disponatur
 non ab accidentibus, quia ultima dispositio ad eadz, atunque
 probabilitate, ex eis ex a maa: q. natu: potest generari
 ex genine feminino. Ita ut hoc animal posibile, cum neq; and
 e; aliquida generatione, statim proportione eas, quare
 eadz ignoram. Utroque negari non potest. q. quocumque fini-
 na accidet, quia ultimo disponunt ad eadz, cum poterit
 id est eadz hozij productus. Ita quoquid calore quin-
 talis, cui iactus gradus, poterit alios eadz effectus si-
 quoquid humilitate, exaltare, aut deponere, aut simili
 altera qualitas, amilis poterit adeo eadz una, multi-

plex aqua omittant peducant.

122 Regutus zelox quez invic.

entio^s, quig nungug /ponto^s nascunt. sicut potest capi-
verci uolumina disponi ipsomib^s accidentib^s, quig ultim.
a aliis podo^s ad ag^t equi, i Leonis, Tigridis, aueris fuitq.
potest generari, equi, Leo, tigridis no^t /no/semine. Di-
xere omisa matri, et de ea matre, omiso. et q*u*e-
uens. Ad cog^t interrogativog reo^t negam^t, i*st*fici q*u*e-
ocisit natu^r posibile, c*on*moralis impossibile.

123 Ratiociga
p*re*z reliqua occidea, quig regutunt ad genet*i* viven-
tis, requiri organicatio, seu cibus, et regula parla-
ti mag^t formis ad speciis viventis p*re*cunai. In
semine plant^s s*ed* existunt linea menta p*re*z razzu-
nulari, foliori, partuq*t* reliqua q*u*y futuri plan-
ti*s*. Pariformis insemine aaliy. Hoc structura parti-
um mag^t incorporib^s s*ed* viventib^s mixari si utraqueq*t*
dici potest. Propt*er* innume s*ed* parietal^s partuq*t* ge-
terogeneari, ad quam multitudine, vix suffici-
unt nominia in dicimato humano, et quotidianu-
m nominia exultant p*ro*cerob^s partib^s, quig ad-
separatib^s anatomicas inveniunt.

124 Simixavilis est.

similis viventibus structuram, forte mirabilis in inferni-
ne, seuovo, in quo totus spacio nimirum inveniu-
ntur reeactae ad minutissimam quantitatem magis. Tunc par-
vus māa, in qua tantu[m] organizationes delineata-
sunt, in seco potestis ex exigua mole feminile
pretezea exco, q[uod] inovo plantis, talis nō tota mole e
māa animanda, et in semine vobis tenuis datur quia app-
arata, quia vocat puncta herminans, in animalib[us] autem
oculat puncta salientia. Redita māa, quia sponte vobis vultus
feminius fuit coricor, pectenq[ue] et secundus, q[ui]libet māa ha
herminalis obsolet, et totus, tenuis, quedam humoris, q[ui]libet
alio incipiat nutritus.

¶ 47. In minimaq[ue] quantitate magis, scilicet in
puncta herminante, cuius saliente reperit tota illa structura-
mirabilis subtilissimam organizationis, que peracti-
tudo excedit omnia artis opera, statuarum, violarum, aliquo-
rum hominum laborum, et in eni[m], an quis potuisse. Tunc exca-
rat fortuito segregari tamen diversas partes, q[uod] exacto exai-
natur. Eademq[ue] exodorum apides quandoq[ue] inventis suis,
qui sene manubris suis referent figuraq[ue] Ipolinis, q[uod] Cy-
nara, et lauro, et nouis alijs circumstantes, quig[ue]q[ue] alii-
quam māa caput fortuito heret illa instrumenta organica,
q[ui] ad generationem viventis requiriunt tanguis disper-

dicam' itaq; q' costra uerba ofiorum; in qua scim' eo
q' lastioz feminis, impossibile moralit' e' mag' aliquaz
disponi ex requisitis omnib' ad ag.

198 Objecit 2: incubitu-
lonovo g' statu temporis q' cenerant cimices; d' in secul' ini-
tioz, in uacata p' uise tot' emine: q' n' oriu' ex' emine.
P'ca' m'ozzi: q' sicut nova domuncula fiat in de' catoz
prucul ab omnia alia habitaono; ubi cimices ex' stero
potuerint; unde quoq' uenezunt illa feminaz? p'ima'
ng' simili' p'facent' mures, pulces, et alia insecta, ubi nun-
quq' existit aliquo' al' illius specieis q' dicen'z e' a' generati'
ex' emine, d' ex' cutri mar.

199 Reo negando mox. Tui secundi
tisq' infecto'z pupra monoxat' rite' perpedecit, credet eu-
xy' femina facile quoq' uetus fessi posse, et ubi' in-
venire. Simices ob' a deponunt in' ponda in' v'z' in' p'x'z'
muri, et lignoz' in ipsa corporis humani cute. Cy' dom'
joxat' purgant' int' joxas defecunt' in' agro', inde ultim'
nutrit'na q' ad' uero rapient': quando huo', aet' u'p'z' l'ava',
in aquas deficiunt, et hinc inoxos uehunt', herbo' ab' ner-
ent, avivenitib' p'orant', a comedentib' deglutiunt'. Cogou-
bicu' q' accidat: quis m'oz' genera'one' istia'm'oz' in' fec-
si? Et in' i' multa o'vula' p'cident', l'att'itu', l' corruptione,

coprofia, purgat, eam Bostolay propagavit.

150

A. 27. ix.

maong vero proportionaliter discurrerent et demum subtili-
tudine. Cinemolopji simili, singulariter argutus et formandote.
unaquaque specie, raga accendit et deomnibus infectis. Nec
unus propositione aliquaque infestasy aduertit, scilicet
abacumula suagristis ad multos annos levare posse.
Ex parte stat, semper Bonbius, post sex annos vivifica-
tis ex eo. Unde multis in opere generatione tribui possunt
semini duxi ibizelicto, quibus non apparet de presenti
cauca talis feminis.

151

Objiciens 3° in frando. Si huiusmodi feminas
equatorizant in agro ac domib, mures equi subte-
gulis, ac in sexubib, pediculi equi intratur, ac inue-
tib, d'hoce talis q. Pro maoris: q. si nostra sententia va-
leret, equi in his omnibus locis reperiuntur femina talis Be-
stiolay. Pro negando maong, qui uiginti probati. Sic et
ubiq pax reperiuntur infectozy ova, nubis inueniuntur
bitis temperient, ut fetus excludantur. Si micioova furentea-
lore dormientib intra sexubibuntur, et defenduntur ab in-
tempore frigodis. Femina mures, et sic dereliquit. Nocap-
extre videt inovi avius, qui nascit caloris Materni, per nos
excludunt, sine illa innutrit pereunt. Sicutq nubis

dat ouig Gallus, general puluis, sive abieungo aeris
seminalis infectioz, debent huius infecta.

152

In stat: aliquan-

doxiunt viventia ex genere viviparoz, sive aporectico-
z ova; d' hec producunt ex semine: q. Nam maturitatem.
ures, et alij viventia / species ex genere viviparoz, essa-
me serpentis apparent indomitis / insectorum, sive Massa. Nam
moxis q. omnes viviparoz procedunt, nec unq. fecundat,
nisi intra matrem, ubi dabat Pat, et Mat, n' posunt
oxiri ex semine predicta animalcula. q. oxiri copulatio-
ne.

153

Ad soluiong infec-
tioz dico, omnia infecta, quae / ponunt na-
cunt esse ovipara, quanb' quodz eoz sint ex vivipo-
ra, haq' eximux, et soniles alijs species suacoulade-
ponunt, in quib' maa seminalis aferant, posse vivifi-
canda. Unde serpentina generatio cuiuslibet alii poten-
t modo trahit ovo licet / il al ex genere viviparoz.

154

In stat:
b' itez: si infecta sunt sive vivipara, et ovipara, mao-
z pfectioz fierent, quae alia pfecta, q. equis, aut
hoo; d' hoc non dicor, q. Probat maoz: infecta fierent
maoz fecunditate: et pluibus modis potest ponopaga-
re species, quae alia pfecta; et fecunditate pfectioz

herentia mox p^rfectionis = Propterque argutus negotiis
infectan^r sint sim^r ovipara, vivipara; tamq^r hinc longe
mox fecunditatis, quia alia p^rfectiora ab equo
generant tota vite decursu decti, aut un decti equi;
et Musca vero generant innumerū muscas excedit:
quod pulchri p^rfectiones exant equis.

55. ^{secunda} ^{tertia} ^{quarta} ^{quinta} ^{sexta} ^{septima} ^{octava} ^{nona} ^{decima} ^{undecima} ^{dodecima} ^{tredecima} ^{quattuordecima}
Dicitur etenim, distinguere
non mox: si infecta erit sim^r ovipara, et vivipara, non
ex p^rfectione herent, quo alia p^rfecta, quoad aliqua,
herent; mox p^rfectionis herent absolute, et inspectis omnibus
nego. Quando^r infecta vincant reliqua alla. in virtute for-
unditatis, vincunt in multis alijs p^rfectionib^r: unde eadē
uni ab olitio^r imp^rectione. Quod in aliquo excedat, nō, q^r
absolute excedant. Se a vincit hoc^r fortitudine, sicut uide-
tur, Elephas molle, et pie decti, et veruntamz, nec Leo,
nec Cervus, nec Elephas p^rectione excedeat.

156 ^{1^o} reo, negando.
absolute mox, et distinguendo mox probavit: inpe-
rat herent mox fecunditatis extensivae, et eo intensivae
nego. Pulchri generali plures pulches, quia equi equos,
et iam nobilioris fecunditatis habent equos, quia pulchri
unū equus generaliter prestat omnibus pulchrib^r. Sic ut for-

dat autem Gallo, generali milie, jam adiungit enim
duo milie, quia unius hominis validissimus occidit, quia car-
nipes, qui occidit multos, secundus dicit potest, q-
ui adiungit alii prestantissimi generali, qualiter agitur, quia
qui multe animalcula in perfectissima, quales, et prius.

157 Obiectio 2: supradicta Damorum nascuntur fungi, et aliis
eris, quia nullum imaginis reperiuntur, q- nō reperiuntur exsemi-
ne, q- ab aero, lnt pluvias, talis attacq- sit, q- reperiuntur pio-
feminae. Propterea cogit q- primi libri propter quia reperiuntur nascen-
tis, unde venire sunt ad dicta? Ita censulso reat venientia
alijs dictis. Ita ergo 1^a Domini fabricata fuit, nulla exanta
filia dicta; q- nusquam imaginis reperiuntur talia femina, nō
unde veneant.

158 Adaugitur omnis anima mortale falsus, cuncto cogit.
Vnde ergo illa ergo agnoscat, nos, q- femina aliquando prop-
ter insuffitatem fuit, et gemitum regenerant in aliis specieis detec-
tis, et dissimilis illi, aqua procedunt. Sic videtur, q- bona f-
rumenta, satis in aliquibus regionibus regenerant in hypos, raro
trahuntur, q- uero alimentum satis soli prestare plantis,
quaesitae qualitatibus, vi quibus disponit sibi ad aliq-
uam tunc diversis ab ea, unde processit. Quoniamque sibi
ad fungos sunt agrestium detinatae regulas degenerant, et 33

aliqua species pariant? Multa arguta solvit haec solutione,
quae siem posunt ex genere aliquorum viventium, quae mun-
quae ante vita fuerant. Canemque primum ex omnino deg-
enerante alterius speciei. Et forte in remonstrance. Mundis plagiis
ridicencis viventia nascuntur, quae nos ignoramus: ex quo? Jenyns
la Pluviorum Maris, Humidorum, locorum flatu assuetis.

159 Obiectio 5: intra corp' humani aliquando generantur ver-
miculi in corde in pulmonib', aut hepate; dico ex predicione
xii potest p' femina: q'. At iuxta probavit q' a. Nam femina un-
decunq' venient, debiliter transire p' venas capill-
ares, et alios canaliculos adeo conigra, ut inveterissimule si-
deat p' eas angustias posset traduci ova quantum b'
minuta: q'. Probat 2: q' alicet hoc int' escas, aut potius ea
femina deborafet, nam procul dubio corrupta fuisse vira-
litas est faciem, qui in stomacho cib' quoque immutata
est coquuntur inoxij similes, eas femina venisse usque ad cox.
aut pulmones.

160 Ad arguimus vero, non dubitando de mias, no-
nandas mias. Tertius 13 probavit vero V, q' ovula in junc-
tione, quae generantur in corde, posunt esse adeo paucis
p' venas capillares sufficiens illis patet aditus. Probavit q'

pojunt generari et animalcula in stomacho, et leviter reden-
do humany corporis sibi virgaperire usq ad cor. Pro 3°, poje-
generari et animalia prope cutis, ut aliquibus placet, et se in-
stomachio per expensam ad intestina corporis.

No 23 proba aong reo,

166 pojeocula vero vari incorupta intrastomaci caloris, immobi-
lione, ejusq excludere, non adversarii facti tenebili, si-
mideret, vermes in stomacho vivere, quod ab illius calore ju-
focent, et corrumpant, ut expereantur. Et hoc a fortiori iungit
q. a calore, verisq 13 viventq enecari, quod illius oculis con-
sumptus ovaenij seminalia praedita // anima, quibusq peni-
culis, secundariis, fatis duris, et resistentib; Cithine accidit q
in omnia feminina redita pereant, latrata, et purificata. Cauda
proximata accidit, ut in stomacho ejus evenerit ista in spicacca-
loris ardorem.

167 6 pieces 6to quando aliqua mā putrefit, nascuntur
plurima insecta, et ante putrefactionem rū exilla nascobat.
q. in feminis, et putrefactione exhibuendas nova generatio. An
pater in cada viris inperquilitur, in paludibus ferocius. Pi-
as cogit q. mā paulo ante putrefactionem eadis feminis
ninet, in? Sin? Stinet, unaeveniunt itaq ac mā incipit
putrefactio. Quis casus, audius soni illud regat? Istinenian.

l'eputrefactiōnē eadē femina, cui ante putrefactiōnē, nō erit
in animalcula? Patet, q̄° putrefactiōnē trībū debetge-
nerar.

163 Ad arguyē negando cogit. Ad dijunctionē interogaō
eligo V3 pāz. I' nō putrefactiōnē regulārē dāt in mā illa.
femina, quā post putrefactiōnē vivificant. licet aliquando
poste accidat, ut oī aperiat aliquod novum oīly in magis pāz
putrefactiō. Dicitur curz illa femina nō solent vivificari antepu-
trefactiōnē? Rē: q̄° putreō multū ducit ad foventy, et
aāndy fēmī. Putredo sp̄p̄t̄ in qua dīz fermentatiō magis
ex quo motu fermentatiō natūrā oīl̄ lēni, et moderates
calor, qui optimō deforvit generaōni. Ilodecas fēmi-
na, quā inclīpa in mā pāz, facile vivificant, et an-
teputrefactiōnē, nō vivificabā.

V3. Vt̄a, q̄° aliquā alia tempore
hiemis latoni ad conāta in sejūxī sejū, petraū, arbore,
et lignis iudeo, q̄° tempore oīris aparent in magnacō-
pia, nō trībū vēndy noīe generaōni, dīq̄° prodicēt̄ epis-
cōdēni, ubi Jacobant fēmī mortua. Tales vīpes, amīas,
et ixundines. De hīc undēni narrat vulgus, aduentari teni-
ente transmigrare in apicas regiones. Hoc autē fundame-
ntacaret: imo ex pērēa pētīyō, tālī aliquando repertū, uīse-
in sejūxī sejū implūnes, et globāras, nō alīlāc vōtūs.

166 Nota 2°, q^{uod} nullus arquebus potest viros deponere agoracione
monstrorum. Nam q^{uod} quisquis sit decat^o sponte naescit, ex-
temonstra generant ex semine: q^{uod} den^o hoc monstruof^o, e-
qui fuerit. = Nota 3°, q^{uod} in putrefactione distracto, specie^o plen-
oxiu^o distracta infecta, q^{uod} ex copulacione animalium priu^o pu-
fones, ex percorre equino, scarabaei. Itocautz (ut aliquibus pla-
ceat) provenit ex eo, q^{uod} animalia q^{uod} ex Brutorib^o vocis soleant.
et prode aliquis. Aut pro hoc displicet, sibi ex quib^o vocatione obno-
vij p^{ro} y^o seminib^o infectorum, ita ut frequenter tunc illasciant.
Sic exemplum inequum, quod in huius fortio deglidunt femin-
a scarabaeorum.

166 Inprobabile prospicere pro singulis specieb^o infec-
torum sponte naescit, designare modis, quocore semina-
r^o regari potuerunt incoloco, ubi talia infecta naescuntur. Ne
c^o c^o rinnas p^{ro} p^{ro} specie, et varia^o cap*u*alitatis, quo^ores movent
equo loco, etiamq^{ue} fecundit, immixtis crescentem questio-
nem, p^{ro} singula singulariter recessore tenetam. Tors exogene-
rali doctrina, q^{uod} dedim^o, potestis haec deducere singu-
lis cap*u* oportunas.

Caput 8°.

Quid ei quo superlex fit quatas?

167 Qualitatibus non ingentes rixas intollerant, et Novatores cre-

aut. I/i dicunt, nullas aliq. qualitates innatae datur, quae estas affectiones magis ab ipsa in distar in quaque mente secundum, nuncilla existit mā, quae nostra dicitur haec affectiones diversa nomina sicut modo calidus, mox frigidae &c. et ita iustitia propugnant qualitates et fratres amatae distas, et non iustitia inmodice affectionibus, seu modalitatibus. Non in iusta loci utrum hanc dicimere. Iustitia sententia cui probavimus ueritatis argutis, precipue ex mysterio Eucharistiae, quare et supponendo non provanda.

168 Qualitas autem, pro accidentalis,
quae est subiecto conponit aliq. esse accidentale. Non indiget explicatione. Divisa est in modicis, et ab aliis. Modicis illis, quae inter se essentialem subiecto est potest in modicis. Hinc actio retractans esse accidentale. Ab soluta, quae non est essentialem inter se subiecto, ut sit deponit ab soluta separari. ab illo, quoniam est ultima fracti de causa illius actus de retractans esse accidentale. Exempli 15 actio, quae negat ab soluta exceptio ne agere, quod est ultima de reagentis, ut agat. Exempli 25 calor, qd ab solute potest sine calido exceptio: non enim est ultima de causa, est subiecto sibi calidus, et exceptio in his ratione sui in subiecto utiliter denominetur.

169 Divisa est 2o qualitas in 19, et 20. Vocantur
iusticiam 19 qualitates eas, quae inclementer aere teret, qd

et aqua reperiuntur in summo, secundum gradus. I. atque //
eis quatuor frigidae calor humiditas, et calidae. Atque
superponendae sunt, quatuor elementa, ut in se dividere possan-
tes qualitates, ut unumquodque elementum duas excludat:
nam, alterum in summo, alterum non in summo. Nec apud Anticos
est humidus, et calidus aqua frigida, et humida terra/pesca, et fu-
gida: ignis piceus, et calidus. In summo reperiuntur humiditas inno-
xe, frigiditas, in aqua, frigida, in terra, calor in igne.

170

Reliqua

qualitates, quae instrumentis reperiuntur, aut reperiuntur non in
summo gradu, vocantur qualitates 23, ut color alb^o, rugositas.
et quare illae qualitates nominentur 23, et non 24? Non omnino
unamensurantur. Multivo lunt, quae quatuor illae qualitates, neque ex
se invicem, neque ex aliis qualitatibus sunt, ideoque vocantur 23;
et reliqua omnes sunt ex illis qualitatibus, et idcirco vocantur 23. In
hoc opinandi modo quatuor illae qualitatibus veluti elementa
sunt, et non principia celestes qualitatibus: sicut mar, et terra pri-
ncipia omnia substantias corporales.

171

Modus discurrendi

dupliciter: quod nullo efficaci arguto probatur, omnes qualitatibus
sunt ex illis qualitatibus, neque intrinsecas, neque extrinsecas. Nam
viae evidens ab eo percutitur: quod color alb^o reperiit aliquando
in subito valde calido, aliquando in subito valde frigido, se-

pe in valde humido; se p' in valde seco: q' color alb' n' eaci-
git de rati temperamenti primarij qualitatib; neq'
ut cas' intrinsec', ex quod ponantur, neq' ut cas' extin-
eg aqua p' dueat.

772 Dicenayg' quatuor Has qualitates di-
ci' v'as; q' a' in' reliquias p' recipue', et veluti principes; q'
reperiunt' inclemens, aquid' mutuant nom' primarij;
q' a' u'is jure, i'nguria ita voluit. Sed quid quis ad hoc sit,
neq' si' cui numerare noluerunt luc' in' v'as qualitates? q'
neq' si' ex illis quatuor in' p' emperativ, neque ab illis
p' ducit, neque in dignitate ab ijs excedit.

773 Dividi' 3° qualit'
inacti'g, et passi'g. P'p'vac'ea, quae nulli aliud munus ex-
eret, quae ornare subi'g, et in illo recipi; nul' aut' agit de-
liva'ea, quae p'c' ornare subi'g, potest eti'g p'ducere alii
qualitatib; i' simili', i' dissimili'. In' qualitates i' genesis nu-
meral' color; in' 2ⁱ genesis color: q' a' color potest p'ducere
ali' color, et/oxie mei'g, aut salt' in' v'is ad mon' aliquos co-
lores; color aut' nulius rei' p' ductio' dicil'. = Sed nota, nulli
qualitatib; sensibili' carete omni' omnino virtute p' ductiva:
q' a' i' sensibili' potest/ali' p' ductore / p'c'is / u', n' q' mito-
re ad p'c' / sensibili'. Unde qualitates omnes corporis aliquo-
modo active'.

774 Dividi' 2° qualita' innati', et occulti', note

qualitates dicuntur, quibus nominis, et de coniunctis addicuntur
propter. Oculi illi, quae solum dignitatem per suos operes, ipsorum
autem opera non laetari. Sed animis infra rebus sentiuntur. Tandem
6° impinguis, et mungis. Qualitates propter quas pietates corporum
alii specieosuntur. 7° est quae evigintur, experientia statim
8°, sensus aliquip speciei impinguata, ut calor respectus ignis.
Qualitates immunitas, quae leviorum similitudinum ab omnibus
9° corporibus, usq; gravitas, ut exira huius et natus cibis
Corporis, in quo resident, et rotunditas linnii. Rosa, q^o
nomen pietatis respectivae: nigra, et rufa, qualitas
potest eō pāia aliquip speciei corporis, et in alia specie
Corporis cō denuo qualitas immunitas.

176 Neeroticia pisi-
ciat pro qualitatib; immunita. In phisica parati qualita-
tes singulae examinabim̄ sanguis, colores, gravitas, levitas
10° et lateris usq; electricas, &c. interi res, q^o quando mori-
ficiuntur, qualitates, utrūcā ex deinceps, et ex eo, q^o pleno-
dos remus inorganici, qualiter eos? tamē eis ipso qualitas ab-
serit p̄ter, poterunt p̄sumant p̄ quanto aboluta.

Capitū 3

176 De compositione, activitate, et relativa qualitate.
Quatuor, si una ex altera separata, sumantur, et rati-
querat enim in se federabile, ut abeo, et riqui, que agantur

15 // int' passiones, ut albedo, et nigredo. Qualitatis 26.3.15
 inv' epugnant, et ex hoc eam pugno, et hinc incipit semper
 corruptio, et generatio substatu. Nigra generatio, nunc quod
 pugnunt pugna publica, rurimaa prius disponit, ne membra
 disponeret, nisi qualitates agentes pugnarent cum qualitatibus
 passi.

177 Leg' circa opositionis quatuor dicti posuit, sequentibus ppb.
 plectore. Viz. aliquis qualiter oponunt opositione natu' invin-
 cibilis; aliquis autem opositione natu' vincibili, et n' in novatione
 sita. Probabil exemplis: calor in summo, et frigiditas in summo
 nequeunt natu' cotire in eodem subito: q' oponunt opositione
 sit invincibili. Preterea corporis elasticus violenter primis q' span-
 gunt natu' vis elasticus, et spacio, quod qualitates etrazigilis
 gravitas corporis natu' spungit cum motu suu' in lapido pro-
 jecto: q' spungunt gravitas, et motus etrazius gravitati.

178 D: dico
 qualitates, q' agitant pugnant, quodas id est subi' et astante,
 qui pugnant et in actione sunt. Viz. generis q' aliquis qua-
 tes n' activae, ut albedo, et nigredo. 2' generis q' aliquis qua-
 tes activae, ut calor, et frigiditas. 3' exitas ppis stat ex per-
 sonalitate albedo, et nigredo n' posunt quiaq' in eis subito veniente
 fitam applicos corporis nigru' corpori albo, neutra qualitas
 innaturam agit. At vero calor, et frigiditas n' solum n' posunt.

178 jungi, et si apliios corp' educit corpori fugido, dicitur qua-
tas, agit in alteris q?

179 3^a. Iates oponunt immediate, et ratione
sui ratiōne q^a publīca publīcas et traxias rationē ratione sui, et ratione
quatuor: q^a ipsi quatuor oponunt ratione sui. Nam cōs: q^a p^oe
aenatoe infinitus, l^oppendit in aliquo entib', qui ratione
sui oponant; et ipsi entib' n^o pubblici juxta doctrinam anie-
ntis: q^a exunt, quater. = 2^a: quatuor n^o intendit de traxiis regis
traxiis directe, et prop^o generaōis novis quatuor. Nam: q^a q-
ualitas activa intendit propagandis usū specieiis q^a obno-
siō obno, et impedimentis qualitas traxia, movet eam uni-
versales, ut co^osistant ab eius traxione, et impedit eam parla-
re, ne perget traxare illis.

180 Traxietas, et op^oositio quatuor, quis
actius n^o n^o parit pugnat. Nam: q^a duz quatuor quantum
traxiis, si active n^o, n^o destructive, et idem n^o an-
tienti, si aut n^o destructive, neutra intendit destructionis ab-
serius inquit ipsi pugnare q^a ex ipso non actualis pugna. Ita
q^a tota eis traxietas in quaadq^a in patitate, quoad sub-
sidiis.

181 Si autem quatuor traxiis sint actius, mutaq^a l^o altera eis,
et utoxid pugna, semper aequalitas et traxia venit sub ipso eis
q^a us traxiis. Pugnarec duplicitimo modo occidit. Si utraq^a

qualitas actionis, pugna p^{er} agil, p^{er} actionis et reactionis,
passione, et reparacione. Trallexa tantum easy actionis, pugna
ad p^{er}it in conatu unius, exposita a diebus. Exempli^{us} dat
quando Corp^s frigidus venit sub sphera corporis calidius
xempty²; quando Corp^s albus venit sub sphera corporis
toris factivi, et immutativi coloris.

182 In 1° capitulo actionis et
reactionis, ut sit corpora: sive manu frigida ad novas ma-
nus eius, calida aliquantulus frigescet, et frigida aliquan-
tulus calescet. Si duo corpora projecta impulsibus traxisse
recesserat, impetus¹ minor aliquantulus ab impetu², et in-
petus² ab impetu¹. Cogitatis pugna p^{er} agil actionis, et re-
actionis, passione, et reparacione. Nota, quod frequentia
est, aliquando autem proprii nimis excessu activitatis unius
qualis altera nihil reagit, tumq^{ue} fit pugna eodem modo ac
trallexa qualitas activa non est.

183 In 2° capitulo coexisten-
tia, q^{uod} calor ignis, aut solis conabil destruere albedinem;
albedo vero resiste*naturam*. Quod sit lucidatus, quid ha-
cepit? Tunc velis clarum explicari: qui per qualitas actionis
ali quando non agil proprii nimis resiste*traxit*; sive tamen
conat: alias enim non daret pugna. Quod est hic conat? Si nu-
trit. Qualitas resistentis aliquando destruit statim ac venit ad pug-

fontis qualitatis stratis. Quid ergo nec res ipsa?

Ad explicantem

182 conatus quatuor actus, preundendo ab actione, qua exponitur
actus, et inducit quatuor sibi similes, supponendos, q^o quatuor
triangulorum applicationes, et quibusdam alijs requisitus, ut sit expressa
et proxime potens operari. In reliqua requisita numerazide-
bet negare res ipsas fortius: ne pietas res ipsa fortius, n^o in
actu^m proximo adoperanday. Hoc supposito conatus sufficit in-
spuncto ex requisitus omnibus pre*n*egare res ipsas fortius.
Proutq^o q^o si dent omnia requista, et tanta n*o* operari pro*p*
fortius res ipsas, scipim^v inquit quanta violentia, ortu ex-
eo, q^o eius operas suspendit, et opera hec^r quantu^m esse, ei-
us parte suam virum, quidquid requiri ad paucendy: in te-
legit ibi quid conatus, sine quo n*o* dare predicia violen-
tia. Quando autem n*o* dali fortior res ipsa quatuor stratis, su-
mumq^o quatuor conatus paucere, et infus^r paucis. Hoc filo doc-
doctring scipio, quod quando quatuor actus revereantur p-
ducatur, atque nec viriliter stratis, pugnat iamq^r q^o pugna-
stat in hoc conatus.

183 Res ipsa quatuor sufficit in ea exigua, qua-
tuor semel ecomponit ad iug^r et cœauris. Omnis en-
tis p^r manens exigil durare. Nec exigua modo maior,
modo minore iuxta mensuram ejus, et in luxu^r caamy, et

in his p̄m̄ infibio.

explicatio de rebus quae in libro primo et secundo
et tertio aguntur. Non enim remanentia remanentes
de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur
remanentes, sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur
et non remanentes. Et hoc est quod dicitur de rebus quae
in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes
sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur.

Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur. Et hoc est quod dicitur de rebus quae in libro primo et secundo et tertio aguntur. Non enim remanentes sed res in libro primo et secundo et tertio aguntur.

187. Probat' huc, an reactio, et reparatione murari debant in quaestus?
justa doctrina supra dictis reo, et quatenus modales, et ab-
solutas. Probat' q' reactio nil aliud est, q' uig acticulatis, seu
praticis, qua qualitas perducit aliquis in pecto stratis qua-

actus, & preicta actualit^t securas fratri quaquata
producit aliquid in modis, non vero qualitas absoluta sed. Sed cuncto.
minime qualis soleat ut diximus, frequenter intelligi qualis ab-
soluta, non debet. Adversarii ipsi qui dissident, reationes, et
repationes non esse quales, dummodo non negant, eas eomo-
dos dicitur a causa reagentis, et subiecto repaciente.

488

Nota, q^d sic ut-

actus, et passio // ex iactu, sic propter eandem rationes // ex iactu re-
actionis, et repationis. = Nota 2°, q^d oportet reagendi non dissimilare
avertit agendum, et similiter post repaciendam apud paci-
endam. Nam est quod actus agendum, et reagendum respectu eorum
sunt // quibus species, et solo uno distinguitur post adiungens p-
osse ad aliud. Probatur autem actus reagendi non aliud, quod
agere intraxit, quando cum causa patitur ab illo. Similiter
repaciendi non aliud, quod pati atrauit, quando
pacientis agit inimicus. Aliqui non mutata species actionis ex-
istunt, q^d agens simili patitur nec species passionis exco, q^d
patientis simili agat: q^d Probatur mox: species actionis non
mutata ex circunstancia pure extrinseca ipsi actioni, nec
species passionis ex circunstancia pure extrinseca ipsi pa-
sionis; d, q^d agens tempore, quo agit repacial, et circumsta-
ntia pura extrinseca ipsi actioni, et q^d passus tempore, quo
patitur agat, et circumstantia pura extrinseca ipsi passionis.

189 Diceo: nō est posibilis natura reactio, et reparatio: q̄ nec quaevis
absoluta, neq̄ modalis, nec de vixi reactiva, si vocata, si
et cunctis virtutibus agitur. Probabam: in virtutib⁹ equali
virtutis nō potest datur reactio; atque neq̄ in virtutib⁹ inequali
virtutis. Primo maozis: q̄ alicuius sunt egales componit ab uno
utriusque virtutis, et neutrā ager. Primo mioris, q̄ alicuius sunt inqua-
les, robustior ager indebilior; debilior autem nō ager in robustiorib⁹;
q̄ in neutrā eam datur reactio.

190 Pro negando animo. Ad probandum
nego maozis, et mioris, et probandum maozis, et probandum
mioris. Quando capillis, equalis virtutis actus, posunt
inquali resistere: tunc q̄ una ager inalterat. Quando non
equalis virtutis, nō solum robustior ager indebilior, et debili-
or in robustiorib⁹. Hoc parat expetita: nō solum rigida
ut qualiter applicetur munus caloris, ut quinq; nō solum calida
perducet calorem infrigida, et si fugient pascunt fugientia in
calore. Hoc dico: in altero in agere robustus, et in altero ro-
bustus, q̄ robustus tamquam vincit, et destruendo omnino q-
ualis tamquam, l'introductendo sua actione plures gradus
qualitatis, quo in reparacione recipit. Debilior autem vincit, lom-
bito ipsius tamquam sua qualitas, l'recipientendo plures gradus qualitatis
ab inimico agente, quo introducit, et pascit milles.

191 Coo poset huic accedit id est quod quando frigidiay, si qua
ueri poset vincere caliday, utquid potest tamē vince
re uny gradus calorisi: q̄ poterit inducere uny gradus frigi-
datis: q̄ quando nō poset vincere agent fortius, et robustus,
potest reagere inilly.

192 Ad hinc ratiocinabim⁹ q̄ quantitas sive forma ali-
ia sit amata) et quæda species qualitatis interroganti, qualis
rei bene id est magna, et parva, et mediocris, quis illa species
quantitatis est q̄ id est, si q̄ rem interroganti, qualis est?
qualitas indec̄, q̄ quantitas adjuvante includitur sub conceptu qua-
tis. Sedq; species sive forma morum quantitatis in phis, ideo
speciales nomes fortitiae, et q̄ diſcretant aquatio; scilicet modi
quando ueris sint accidea, et quales, tamē in tristitia signi-
ficacione vocis accidentis, et quales solent nō intelligi, quoniam
habet seorsim signum, et separatis de illis ita tractatio. de
hac denominatio, et patet momenti.

Caput 16°

De alienacione.

193 Quod si alteras? scitis. Nun aus⁹ eḡ posse multipliciter fieri,
oposet explicare. Nō q̄ alias positiva, alianegativa. Positiva,
quando subi⁹ acquirit qualis, quæ antea nō habebat. Ne-

gaiua, quando amittit quatuor, que habentur. Si alia dicitur
plexa, alia simplexa. Simplicia dicitur, quando subtilis recipit qua-
tor, cuius nullus gradus habet. Dicitur simplex, quod unico ge-
nere quatuor per agit. Iplexae, quando subtilis recipit quatuor,
cuius aliquis gradus perhabet, lessig. quando simplicis recip-
it plures gradus quatuor. Dicitur plexa, quod non potest salvarum
unico genere gradus.

139 Alteratio iplexa potest esse intentioniva, levita-
tiva, siue intentionis qualiter est aumentata, et quod que-
dit in eadē parte subtili: ut quando lignis calidius magis cole-
fit. Extentioniva, siue extentionis qualiter est augmentata epusque qua-
lis in diversis partibus subtili: ut quando manus henni digito-
calidos, tota deinceps calofit. Ille reduci potest alteratio ex-
tentiva, siue remissio qualiter. Cae decrementum, siue diminu-
tio qualiter in eadē parte subtili: ut quando aqua calida ince-
pit refrigerari.

140 Nota, quod extensionis qualiter dicitur alteratio iplexa, si-
per etiam cuiusvis integratim proposita extentionis; at vero respectu
alium partem subtili, ad quam denus respectuendit qualiter, est alte-
ratio simplicis. Ita, quod in ligno vespalmari calofit 1° palm,
et postea 2°. Productio hujus 2° caloris est alteratio iplexa, et ex-
tentiva respectu ligni vespalmari; simplicis autem respectu pal-

ilius, quid non sit calidus?

Alceas intensiva non minimaria
et scholasticas zizas movit. Sed antequam disputare incipiam,
supponendus est de frequentia immaterialis intensione qualiter
experientia dicit, sicut in metaque, quae ex ea calida fieri magis
in calidus, et tunc motus aequaliter auerat locis, siue magis lucidus.
Supponendus est 2°, quales possint possidenti, aut remi-
ti. Primo est q^o substaater non posunt augeri in eadis parte
substantiae unde oxige proverbitur, substantia non accedit magis, et mi-
nis. Et praeterea quando per substaater est capax augmenti
in eadis parte substantiae, q^o nemo dicit, tam non amplius augmentum q-
uatis vocali a Phisi intensio.

197

Supponendus est 3°, non omnes qua-
les, est capaces intensioris, et remissionis. In quales non
pertinentibus natura solent aliqui modi, ut duratio ubi aro. 8°.
Necque enim rex potest eo magis subicata, aut magis intensivo
duxans. Supponendus est 4°, summa illa intensio, cuius
est capax quolibet qualitas, vocata intensio, ut dicto: sic
substantia summo calidus, aut summa lucidus dicit calidus, et
lucidus, ut dicto. Necoxit esse, q^o summa illa intensio
arbitraria dividimur in octo partes, seu gradus propulsoribus
sunt: sicut Mathematici arbitrariis dividunt quadrangulus.

cult in nonaginta grad.

138

Supponendis, quales remissi possunt
poteretur producere quales intensas, neque quales intensas poteretur
ducere quales intensiores. Deducunt Phis necopinamentum
ex eo, quod nungunus videtur, quod calidus, viduo calefaciatur.
quatuor passus ibi applicatus et sic ad reliquias qualiter actionis
effectus perspective, nequit poteretur effectus perspective. Supo-
nendum est, quales intensas possunt producere quales remissas
quales intensiores posse producere minus intensas. Proutque
accidit, quod agens non producat quantum potest, sed ex defectu applican-
tis, latenter requiritur. Et expectum, quod ignis intensissime
calidus non reddat aqua remissis calidus, ei postea ergo intensius
calefacit.

139

Supponendis enim quales intensas aliquando
acti remissa et parative ad aliis intensiores. Nec modo lux
helatus aut remissa et parative ad lucis solis meridianum. Ne-
rū suppositis, institutus questio, quomodo fiat intensio qua-
litatis? Multiplicamē opinatiū autorē, et diversa quādā remis-
sa accipuit, Marchantus assitius designaret, quoniam que-
ates intensitas. Ad eam difficultas in dāgādā transcam.

Caput VI.

Quomodo fiat intensio qualitatis vitalis?

200. ^{Si} etulus precesset, nō loquim^x de qualib^t fral^t vitali-
b^t, ut e^t nio, amor, t^h^a, et den^t vitalib^t, ut e^t calor color lux,
t^h^a = P^{ri}ma / entea docet, quale intendi, n^t q^a addat nō
grad^e qualis dist^r a precedenti, q^a eas quā magis
radicav in eas subito. Sic Thomistis & muni^V. Quis, si mao^r
nō ec^t radicat, qualis insubito? n^t ab omnib^t eis modo ex-
pli^cat.

201 Aliqui dicunt mao^r hanc radicationē est p^tfectio^re
ex ipsa qualis insubito. = Alij est mao^r educationē qualis
e subito, seu mao^r, et validiorē actionē agentis. = Alij voluntē
quendam modum ipsius qualis disti^r ab ipsa, qui vocant mao^r-
itate: sicq^t calor accedente hec modo seu hac mao^ritate/rea-
lizatio^rmao^r. = Alij judicant, eē q^d eas qualis manent eadē ma-
gi^t / explicat. = Alij doniq^t mao^r radicationē statuunt imp^tectio-
ne unione qualis adsubito.

202 2^a sentia docet qualis intendi, q^a de-
finiūt qualis prece denti remota, et loco illi^t subrogat alia-
p^tfectio^r. = 3^a sentia aferit, qualis intendi n^t p^t additionē
equalis qualis, a p^t destructionē qualis. Ita siq^t id calor
quando e^t insubito nō habet aliquid frigoritatis, e^t calor remis-
sive e^t insubito n^t habet frigoritatis, calor intens^r e^t.

203 2^a/ -
ntia simili^r prece denti tensi, intensio^r fieri p^t mao^r.

dispositione subi ad recipiendo quatuor et maxima defensio
ne astraria. 3^a sententia finitimi, et clarissima explicatio
nem p^{re}additionis gradus ad gradus ejusdem quatuor.
Quando itaq^{ue} subi haec unius gradus caloris, et remis
calidus, si adveniat aliis gradus distinctus ejusdem caloris, facit
eiusmodi intentionem, et reddit subi calidus, si 3° gradus
adveniat, sive maxima intentione, efficitur in eis.

Sed nostra dicitur

3^a sententia: intentione qualiter fratrum nobilitatis sive defensionis
additionis gradus, ad gratias. Probabiliter coimpugnare ne op-
inione opositari. Impugnat 1^a sententia statuens intentionem
in maxima radicacione ejusdem qualiter auctoritate Divi
Thome dicentis: quidam dixerunt, Charissime non auges
2° et 3° radicationem i[n]justo; dum prius vocis ignoran-
tuntur. Impugnat aratione predicta radicationem Thomisticam,
quomodo cumque explicetur aduersarij: quapropter
p[ro]p[ter] singulas explicationes eorum recuzimur.

Similiter radicacionem

Nisi sit inconveniens p[ro]fectio quatuor gradus explicacione
uxi 2^a sententiae n[on] potest stare intentione: quomodo eni[m]
exclusus p[ro]terior? Iq[ue] additur novus gradus explicetur, et reini-
ciatur aduersarij intentionem; Iq[ue] destruitur constituta pre-
cedens, et p[ro]ducitur alia explicatio nobilior, et reinviciat in 2^a
sententiam, quia infra impugnatur. Similiter radicacionem

mai⁹ eductio quatinus iuxta 23 explicaōnē, eandis hēc ita
ledificat̄. nō, ledūcio sī māor⁹ p⁹ additioē ulterius co-
uentionis iuxta p̄cedentis, & q⁹ deſtructa p̄cedentis.
p̄ ducit alia nobilioꝝ: et declinat Adversari⁹, lin 23, līn. 2
fonteꝝ.

226

Sī māor⁹ radicāō Netimmodicū māoritatis, Ita c:
q⁹ simili⁹ possem⁹ dicere quantitat̄ ex parte sī mea-
dūcio quantitat̄ p⁹ simili⁹ fictici⁹ modis māoritatis;
et autē hoc sī valde abſurd⁹, dicend⁹, illis modis ex-
emplar⁹ eō spicis. Præterea: ille mod⁹ apud suos Rutoris
nō dilatatio⁹ intensiōnis, & magis requiri⁹. Dicq⁹ q⁹
magis sī ratiōnē intensiōnis, q⁹ quoniam⁹? Invenia tam-
quæſiōni nō rent.

227

Sī māor⁹ radicāō opprimeo, q⁹ ead⁹ q-
uātā magis / expliceo, Ita c: q⁹ hoc inſolit⁹ relin-
quit quæſiōnē. Quid ergo⁹, q⁹ ead⁹ quātā magis / exp-
līceo? Aut quomodo sī māor⁹ hec explicaōnē? Donec hoc
perireat, noscim⁹ quomodo sī intensiō. Omnes exp̄xiū
quātā exp̄licari, sive intendari. Quid hoc sit inquirim⁹? q⁹
rebat Adversarius, quātā exp̄licari, quātā exp̄licari, quoniam
exp̄licari? Et dico, q⁹ intendari, quātā cal, quoniam
intendari. Præterea: Iaddi⁹ aliquid iuxta quātā, quātā pre-
cebat remissa, līn. 23. p̄ 23: q⁹ qualis⁹ manet eod⁹ modo,
accedit nempe remissa. Utq⁹ dicat quid illud⁹, q⁹ adiuit?

208 Similiter radicatio sit maiori unio quatuor adhibet, impugnatur arguto supra posito: ergo unio sit maior p^{re}additione, & p^{re}destructione minoris unionis, si productione maioris; nec autem in incidente (ut auctor in 20, ad 63 sententia) Proterea aliud, q^{uo}d qualiter primus, et tenaciter intercessat subto; aliud longe diversum, q^{uo}d intentionalis, et fiat maior. Et secundum separari possunt: potest enim aliqua quatuor intercessione subto, ita ut multus resipiat iterario, et difficulter evanescat, et tamquam in gradu remiso; potest etiam esse in gradu intenso et intensius expelli astrario. Modo sic maior unio efficit, q^{uo}d qualiter fortius, primus, et tenaciter intercessat subto, et difficulter possit ab eo divelliri; et hoc non obstante, potest esse qualiter remissa: q^{uo}d intensio non fiat in maioris hac unione: q^{uo}d nec immo^rtae ratiōne.

209 Impugnat 2^a sententia q^{uo}d quando sit intentionis caloris, non appareat causa destruktiva caloris: q^{uo}d intentionis caloris non sit p^{re}destructio caloris impunctivis. Prædictum sententia: q^{uo}d intentionis caloris potest fieri ad presentis agentis calidam, qui adhuc velly alius agens; et agens calidam non destruktivam caloris, et potius productivam: q^{uo}d Proterea, quando agens succedit intentionis caloris impetu, productivus caloris remissus: q^{uo}d non destruit postea ille negque enim dicendus est ab eadē ratiōne causa partari pauca, et destrui eunagetur.

286
287

Et rego: remissio nisi p^{er} destructione quatis p^{er} sectione, et p^{er} destructione imp^{er}fectionis: q^{uod} neque intentione p^{er} destructionem in perfectione, et p^{er} auctiōne p^{er} sectione. Prædicto: q^{uod} a proportionali discurrendis de intentione, accedit remissio. Probatur: nisi applicata agitur calidus facit remissionem caloris; et p^{ro}ducit calor in perfectione: q^{uod} talis remissio n^{on} sit p^{er} productionem caloris imperfectionis. Prædicto: q^{uod} nisi nullus calor in auctoritate: q^{uod} n^{on} p^{ro}ducit calor imperfectionis.

3^a/entia circu-

ly immittit visus, agit ulla explicare intensio, et remissio. Ut enim, intensio caloris agitur fieri p^{er} remissionem quatis stratis. Premisso autem quatis stratis quomodo sit? Id finiquuntur p^{er} intensio caloris; ecce manifestus circuitus, sub quo ignoramus quid sit intensio, et quid remissio? ag 13 p^{er} 23, et 2^a p^{er} 2^a ex explicatur. Ita preterea: uiciorum intentiarum, et requiriunt, q^{uod} omnino absolute destruunt quatas maria, iusticiam, q^{uod} exparet destruunt, sive diminuant. Si ergo, n^{on} datur una intensio in aliis, dominis quatas in gradu equali erit intensio. Prædicto: q^{uod} absolute destruunt quatis stratis 2^a p^{er} in indicivili, neq^{ue} potest dici, q^{uod} modo magis, modo min^{us} destruunt, si absolute destruunt. Iudicas 23 q^{uod} quatuor maria partim destruitur partim relinquitur stat partibus, sive gradibus. Si ergo remissio sit p^{er} destructionem gradualiter intensio fieri p^{er} gradualiter productionem.

242. 2^a sententia simuliter impugnat. Prosternat dicitur adversari, quomodo sit modus disponendi subiecti ad recipientem qualis? Non potest esse reale, hanc disponere intendit, ei remitti per alias dispositiones subiecti ad ipsos recipientes hoc est procedere in infinitu-
m. Eiusmodi modo, quo hec disponere intendit, et remitti, inter-
natur etiam, et remitti quatas ad quos disponuntur. In sup^o 2. ad ob-
iectum subiecti ad quas recipientes est ipsa substantia misericordia
qua qualitas? Si 13, non capax intentionis, aut remissionis;
neque potest esse maior, aut minor intentionis qualis nequit
superiora in haec majora, disponere subiecti. Si 23, non potest ad-
versari questione: non enim dicit, quomodo hec disponuntur
si modo sicut maior, modo minor. Ceteris impugnaon-
ibus opinionibus traxiatur emendatio, uscicontra propositum 26° n-
ostri.

243. Probat 2° 26° nostra intentionis augmentis qualitatibus non
sufficiunt augmentis, nisi qualitas preexistens accedit novis
gradus qualitatibus. Probat minor 1° variare quantitatis, que au-
gamenti non possunt, nisi per additionem quantitatis. 2° same: que
minor non potest sola esse qualitas majoris non potest recipi
per augmentationem, nisi per additionem ulteriori gradus qualitatis.
Rao cogit: quod dum non accedit ulterior gradus, manet sola
qualitas minor, que preexistebat. si qualitas minor non possit
sola fieri maior, non potest recipere augmentationem, nisi per

additionis ulterioris gradus.

212

Modus hic praescindit, et quia litterae ad-

umpia a quantitate, et ad mensuram. Dicitur Thomas dicentem, quod
moveret ad quantitatem auctum augeri, et ipsa quantitas perfectio
in magna respectu imperfecte; ita ut, quod moveret ad qualiter per
fectio auctum augeri, ipsa qualiter magna auctus perfeccio respon-
su imperfectorum.

213

Objecit. Nihil per additionis gradus ad gradus, neque potest
intendari qualiter, quod precessibat, neque ipse gradus, qui additur,
neque rationes ex auctoribus, quod nulla sit intensio. Probatur autem per
additionis gradus ad gradus, neque augeretur qualiter precessens, ne-
que augeretur gradus superveniens, neque augeretur rationes ex auctoribus;
et quod non augeretur in intentione. Probatur vero per antenuntiam quod ag-
rualiter precessens, qualitercumque super additum, manet inse-
cundum ex auctoribus manet parva; neque enim res potest mutari in
ratio cum per aliquid distinguitur. Proprietas rationis non probatur
parva, sed manifestius aperit vera: quod si unum ex quatuor
precedenti ratione remissa, et gradibus superadditis non excedit, et
apparet ad quatuor incrementum.

214

Augmentum rei quoque in incremento
de quantitatibus per additionis quantitatibus, neque excedit, et
augmentum quantitatibus, quod precessebat, neque excedit, et augeretur
quantitas, quod supervenient, neque denique excedit rationes ex auctoribus;
utrumque per additionis quantitatibus aequaliter nullas vel incre-
mentas. Pro parte antenuntiam probatur: quod nihil mutari in-

juiceo^t p^t aliquid dissimil^a accidente nova quantitate,
te, quam^t preced^r manet parva sicut erat. Propt^r si
miles ad eum probat 2^a pars. 3^a manifest^r verac^q
iunct^r ex iuxta quantaio n^t erat, dicitur atque
incrementi.

287 Directe reo, intendi crescer, et augeri quando-
niq^t p^t eam q^t iugeat probare inopposit^r. Ead^t res ma-
nem sicut erat in se, potest crescere p^t hoc, q^t aliquid
manez addat^r n^t incrementi, et augmenti n^t denotat
mutacion^r, aut iunction^r essentia^r rei crescentis, et auct^r. Ca-
sit^r, q^t prius erat parva, manet ead^t, quo ad positi-
on^r, quando sit magna, et sicut auctor aliquid negatio^r, fa-
libet negatio^r additamenti, tamen, q^t crescat nil aliud, q^t q^t
q^t aliquid ei sup^r addat. Cogit^r hoc accidat quarti remi-
ti, quarti remita crescat, et auct^r. Nota, q^t auct^r q^t
ne militat mutacion^r sentie^r.

288 Objec^r 2°: n^t multiplican-
do entitates, quando sine illis recte^r possum^r explicare
mag^t; et sine additione grad^r ad grad^r, recte^r possum^r
explicare intention^r; q^t in intentione n^t debem^r multi-
plicare grad^r. Probab^r mior^r: ead^t ja manens ead^t
potest denominare subtil^r modo mag^t, modo mi-
nor^r pro maior^r, aut minori habitione illius, sive u-
nione ad subtil^r; q^t potest subtil^r denominari magis,

1 min^o calidit^y promovit, cui minore habitione quod calor^y
caloris: q^o potest intensio explicari p^r in distione gradu^y.
Probat an^t nō eadē sanctis^v increata denominatio
ig, et nāg^t dīvīng, et humanitatis Christi; nō dīvīng
agis, humanitas Christi min^o g.

313 Ad argut^y p^r poset res^t:
nos n^r multiplicare entitat^v p^r distion^y gradu^y rigi^r nos
pro qualibet intensione quatu^r ponim^r gradus disty^r, ad-
versari^v ponit disty^r union^y, seu habition^y q^o equo mul-
tiplicant^r entitatis inutraq^r sentia. = Sed hoc comiso vero
ad argut^y negando mihi: ad probandum nego an^t, si loquar
de facto, illud omitendo depositibilitate absoluta. Ad probandum
dico: disputationi in^r Theologo: an humanitas Christi sanctifico^r p^r
sanctitate increata^r? Disputationi preterea, an ea^r, quo ita santi-
ficet, debeat denominari eque sancta, ac d^r? Pretereaq^r
parte f^r Autor^v, et Patroni.

320 Sed dom^r Adversario, q^o in utraq^r
questione, vera sit sentia, que in argut^y assumit. Preda-
m^r maioritate sanctitat^v Dei respectu sanctitatis Christi
in cuius aperfectioni unione, d^r ex eo, q^o sancti^r identificat^r
ei Deo, ei humanitate vero n^r identificat, d^r ei tantu^r uni.
Sicut uixi unire^r, nec alteri p^rfectius, imp^ret^r alteri
tum utraq^r eque sancti^r denominaret. Nota, q^o in sentia
Adversarii n^r d^r intensio quatu^r q^o calor^y revera, et

philosopho, et solum intensio unionis.

Dicitur 3°: intensio qua-

lit e' motu subtili aquatio remisa ad quatuor intensum in omni motu destruitur tunc aquo, et per due vel trius ad quatuor in intensione destruitur qualiter remisa, et producitur intensa. Hoc probat milles exemplum: in motu locali destruitur locatio antiqua, ut pautur nova: in motu subsistenti loco destruitur prior forma, ut alia res producatur, et sic de ceteris.

222. Reo ad argutias, distinguendo 13 partes maxime: at in nomine motu destruitur tunc aquo 1 positivus, 1 negativus, deinde destrato tunc aquo positivus, nego. Quando subtiliter transire de una forma ad aliam, datur duplex tunc aquo: alius est forma alterius aliis negatis formis novis. Nec 2° ratiocinio destruitur quoniam potest advenire forma nova, quae auferat negatos illi. Tercius aliquando non semper destruitur: ut videatur est in transitu subsistenti, et in transitu accidentalium. In subsistenti, quando corpus transiret a forma ebrietatis ad aliam hennam in sententia photostary. In accidentalium, quando corpus henni coloris transiret ad hennam lucem. Similiter fit in intensione.

223.

Ecce 2°: da, quod subsistat hec frigiditas ut quatuor, et caloris, ut quatuor: uno neque enim calida neque frigida. Da insuper, quod eius subsistat auferant quatuor migrat frigi-

Opi.

224 *I*lunexit intense calida, scilicet calida ut quatuor
et qual' intensiv' p' merq' diminutio[n]is, aut abla[n]tis qualis
stra[ng]. = Isonare vide' hic discurrondi mod' *I*tro Augusti.
no dicente mao[r] chait' mao[r] timor; mao[r] timor mao[r] cha-
rit' q' habet' Charitat' aug[usti] p' diminutio[n]is timori, et timora-
ug[er] p' diminutio[n]is Charitatis: q' simili[us] reliqu[is] qual' aug-
ment' unaquaq[ue] p' diminutio[n]is sig. stra[ng].

Rexi potest' neg-

ando ilipoteq[ue] arguit: si id est vili intensio unius qualis, qua-
lis denotat' p' tunc, ut quatuor nō potest' iungi ex intentione
id est vili qualis stra[ng]: q' nequit subty ius ex id est vili,
seu notavili frigidi; et sim' notavili calidi. Se-
hocom[us]o, xeo 2°, negando 19 pp[ro]p[ter] arguit. Sicq[ue] subty he-
reis quatuor grad' calor[is], et quatuor frigidiat' p[ro]cul-
autio ex calidi ut quatuor, et frigidy ut quatuor. Imo-
est' equis calidi, et simili[us] heret gradis frigidiat', et
equis frigidi, et simili[us] heret gradis calor[is] itaq[ue] nullus
p[ro]curit Adversari' probatio[n]is. *I*lexit' Magni Augustini p[ro]p[ter]
denotat, Charitatis magna expolere sequent timor; rive-
xofiorum magna p[ro]p[ter] expulsio[n]is timori.

225

Manifesto apparet

viciof' circul' inactuina Adversari' Siquo[rum] modi, q-
uo Charit' aug[usti] p[ro]p[ter] diminutio[n]is timori. Si sique-
ras, quomodo diminut[us] timer? Revi q' a Charit' aug[usti].

Itaq; cum alterius p^r alterius viciis coopeat, ne vix ex-
peat. Si habet timor n^r h^r grad^r, n^r intellegit, quomodo
timor minual, ut augeat charit. Si charit n^r h^r gra-
d^r, n^r intellegit, quomodo minual charit, ut timor, au-
geat.

Objiceret: ea^c efficiens p^r ducit magis, aut minus, effi-
ciency pro m^r aut m^r disponere passus^r ea^c frati, se p^r
ea^c magis, aut minus efficiens frat^r pro m^r, aut m^r
disponere subi, aliqui qual^r. V^r calor o^r ea^c frati talu-
g^r ead^r quat^r. V^r id^r calor facit subi, magis, aut min-
imalius, pro m^r, aut m^r disponere subi^r intensio
hoc modo s^r, et n^r p^r additione^r graduata.

227

Reliquae argu-

tu, et iudic^r eod^r antienti in p^r eo: q^r ea^c rati facit magis, au-
minus, hec pro m^r, aut m^r disponere subi^r stimulatio
ea^c equina, et reliq^r sui^r substancialis. Directe nego cogit
subi^r hec p^r fitione^r disponere ad recipiens calor, in. Si-
hei, calor recipit, ei denominat quant^r potest. Si hec,
calor n^r recipit, ei perinde vel denominat. Cidem insubito
disponere m^r: quod requiri, n^r video calor proficit magis ef-
ficacy frat^r: si forte ea disponere super abundans vocanda s^r
disponere, ex nullummodo requiri. Addo, q^r qual^r o^r disponere
ad reg^r substancialis: si quatu^r docuit Adversariu^r alio^r disponere
tunc recit^r alia, et p^r eam infinitius, tunc^r tanq^r malum

quatu^r; quejū 1^a dispo^s, ad quæ alia n^{on} procedat. De ratio-
go Adversarij, quomodo intendit, et quomodo remittit?

228 Objiciens^{1o} q^o quatu^r gradus intendit, n^{il} aliud, quia, q^o
sunt hec magis calorij; d^{icit} subtili^m hec magis calorij, n^{on} re-
quisit novus gradus calorij. Probat m^{is}: ut subtili^m magis hec
calorij; iusticiæ m^{is} habet eque calorij; q^o n^{on} requirit novus
gradus calorij. Probat autem q^o m^{is} habet ratio prestatu-
tum p^{ro}ficiens^m hec calorij. Si maxima ex doctrina Iuris civilis exadi-
ta per intras^e condentia entit: ut omni fidelis magis perfec^tus,
requirit, q^o si fidelis addat fidelis p^{ro}fectione, d^{icit} iusticiæ m^{is}
m^{is} p^{ro}fectionis: q^o ut qualiter fidelis m^{is}, n^{on} requirit q^o ei ad-
dat novus gradus qualiter, d^{icit} iusticiæ m^{is} habet subtili^m respec-
tum.

229 Dupliciter x^{er}c^{it} potest arguto i^mmo de cœsa m^{is}, neg-
ando m^{is}. 1° de cœsa m^{is}, negando m^{is}. Et q^o potest
dicⁱ, q^o subtili^m n^{on} potest magis hec calorij, quia hec m^{is}-
ag^{it} calorij. Potest eti^m dicⁱ, q^o quan^d subtili^m possum-
q^o hec calorij, quia hec magis calorij, tunc tamq^{ue}
n^{on} dabit intensio calorij, d^{icit} intensio union^m, scilicet inhe-
sionis. Utraq^{ue} respon^s provabiliti^m.

230 Argutus insuper x^{er}-
cueri potest: n^{on} eod^{em} tenore possit probare hanc.
Hinc fieri magis. Hinc sine nova pecunia, p^{ro}m-

maior^r habition^r, seu possession^r earundem pecuniarum,
q^d ratiocin^r est. = Hoc istam aon^r dico, int̄ posse scire
et māorūat^r p^rfection^r, qui scipiat p^rfection^r, cuius
et māorūt^r unde p^rfectio, et māorūt^r illius frātū p^r
aon^r distinguntur. At vero nō potest dari māorūt^r p^rec-
tion^r, quia nō potest esse p^rfectio, nec māorūt^r calor, quia
nō potest esse calor. Sicut nō potest dari māorūt^r quantitati,
quia nō potest esse quantitas. Sequitur, q^d licet enim fiat frātū
p^rfectio sine additione frātū entis, et p^rfectionis
frātū talis, calor nō potest sicut esse māorū sine addi-
tione reali caloris esse talis.

234. Probat^r, anquāt^r frātū
vitalis fiat simul^r intensa p^r additione gradus ad-
gradus. Prout dico quatuor frātū vitalis, quatuor e-
rū, amor &c. nō intendū p^r additione quatuor om-
nino similis, et ejusdem speciei; at p^r positione qua-
tuor p^rfectionum, l p^r additione gradus heterogeneis
dissimili aprecedenti. Prudens. Quia similiter ratio-
nes equae obseruē nō reddunt inty^r magis, et p^rfec-
tius, et clari inscenctis.

Nec oīl exempli sumis ab
imaginis. Solimago Cesaris, et q^d nō similis exacte reper-
tū Cesarū, accidat alia imago equa imperfcta, dissimili
precedenti. Num itcirco molius cognoscit Cesar p^r utram

q' imaginis quae p' reg? Minime, vno, qui utramq' inf.
teriorum canaq' ideo de cetero habet ac iunctioq' impo-
nitur. Hoc int' c' essentialiis imago obit'. Italius ima-
go obscurio representat ead' obscuritate representabit,
quans ei ad jungand' alia imago equ' obscura, et q' u-
de specieis n' reddet int' olaxius, et molius inoscent
obit', in quo i'ficit intensio inuenit. Similiter discurreat
amoris, exterius actus' vitalius.

233 Exempli eti' do sumula-
tio' quare' milie repetat hanc voc' nec tanquam
in noscet, aut audientib' hoc p' emere caro, quae
p' unius. Neq' clavis ity explicueris donec aliqua defi-
nitione, aut descriptione form', que n' sit hec genera-
e vocis hoc, ut spiccas al' vipes, aut vivens rata' p' =
Ad huc parvissim ead' verit' ex intensione provabilis-
t' aliue' penitus. Licet inint' verses / epis'imo itaq'
utq' provabile pro aliquia d'c' n' reddet. H'c' itaq' p-
robabilior, donec aliud argut' robustius invenoxiv.

234 Nam' opinioni omnium q' ap' soli dicim' quatu' vitaliori-
tatis, et fieri modo, quando p'fectioni modo ten-
denter percuti inobit', et aut' ead' modo tendenter
rari inobit' plures ac' similes aequaliter, indec' q'
plures ac' similes n' s' in intensio quatu' vitaliori-

latus = Postea tamq; diei, q^a quando in eodis intu' doni
plures cognitio[n]es omnino similes s[unt] iste uo[n]o, summa-
tum quodq; intensio, quasi maius, q^a d[icitur] augmentu[m]
reali op[er]a qualis in eodis subito, et n[on] d[icitur] intensio
fratris q^a n[on] d[icitur] incrementu[m] in ea ratione fratris speci-
fica, subqua qualis et vitalis: neq; eni[m] reddit intu[m]
melius cognoscens.

Sed postea est ratio impossibilitate pure.

234 In superiori cognitioni homogeneis in eodis inveni ex illata ran-
gi i[st]rumenti quodq; materiale nulaten[us] deser-
tione ad fratris intensio[n]em. Nec innutrit, et inducentia pre-
dicis conjunctione postea creavit ratio impossibilitate. Sed idem
l[oc]e, q^a si per triunctorum homogeneos iungantur, n[on] dabit fratris in-
tensio[n]em triunctorum, neq; intus intensius profratris cognoscens.
Nec de quaato fratris vitali dixisse sufficiat, de qua longo
d[icitur] disputatione texere solebant professores; nunc autem no-
futu[m] procedat calam, cotubem!

Caput 12°

235 Denar gradus silentium intensio[n]em.
In eo, quid defensioni quas n[on] vitalis augeri, et inten-
sio[n]em p[er] additionem gradus, domesticar[um] ex circu[n]at[um]
talu[m] gradus. Aliqui volunt, gradus silentio[n]em intensio[n]em

et ejusdem species, non homogeneos; alijs docenti, ex genere
vario, sive diversa species. Diversis species una
gradus ab aliis, quos isti Autores statuunt, noster in eo, qd
alii alteri elementis subordinat: nempe viii gradus
sentientia viii , et subanimal 2° , 2us similius animalium,
et subdinal 8° , et specie diversis. Insuper pugna qua-
si tritarij per agit recordino: viii gradus frigiditatis p-
ugnat ex octavo caloris, 2us frigiditatis ex 1° caloris
 3us ex 6to , et siensq ad 8us , qui pugnat ex 1° tritie
quali.

235 Cionso deponit, non homogeneitas dicunt, que-
nilibet gradus posse esse 1us , 12us , 13us ex inuisia fug-
nare: ex autem detrahitur 1us , aut detrahitur 2us p^o accidentis,
q^o nempe causa illius perdurit 1° , ex potuerit illius eundem p-
duratio 2° loco, aut illius perdurit 2° , ex potuerit 1° loco
eundem perdurare. Pugna estis tritarij quasi propria-
tate: si subtiliter notari oculo gradus caloris, gradus frigiditatis
adveniens non pugnat detrahitur ex 8° gradu caloris, de
collectione ex octo gradibus. Vixq gradus excluditur ne ex-
excusat namque, aut ille detrahitur unus, quemque sit
ex illius oculo.

238 Qui defendunt gradus non homogeneos praeipue
renunt omuni illo arguto n^o multiPLICANT^o entia-

les, et species rerum sine positivo gradus fundamento ex
et diversas multiplicem species gradus intensiorum
exigunt abilitas rati, qua demonstrantur ad impossibiliter
ex intensione. Nec a quoque scitu philosophico procedu-
nit ergo Maregula pro res pueris entitatis innutili-
bus, sit valde rati, et optimo Christo canon. In super
partibus desumunt ab extensione non per additionem q.
uantitatis homogenee sit extensio quantitatib[us] simi-
litiv intensio fieri per additionem qualium homogenearum.

239. Quide
frenaunt etiam genitores multa agglomerant pro-
pria multiplicitate entitatis. Sed principia dicuntur
est natura: q[uod] ambientia frigida ut quatuor atmospha-
re genti calido, q[uod] expelere possit unum, aut duos gra-
du frigiditatem, n[on] exit eorum postea expelatur, quod 2us
est, aut 3us, quando entrat heat octogradus non om-
nes supponunt expedit species, et nullus illorum nem-
inem, aut minus varietate est gradu vario adve-
niente.

240. Nec autem magis reputari absurdum: qui penitus re-
xit patris bene disposita, cum non posset ut destrutus, utilite
destitutus gradus, qui expellit, expelatur. Pater etiam nullus enti
tatis destruit innatam, nisi ad evanescere aliquip entitatis expi-
gent destruere illius destructionem: quando destruit

gradus frigiditatis; debet daxi entis exigens detrahe
destructionis illius. Atque n' dabit tali enti exigens.
figrae sunt homogenei q! Riso miosis subsuntq;
q' a figurae sunt homogenei, exad eatus denovo
dicit n'exigis destructionis detrah gradus frigiditatis
antiqui, & poly destructiones alii p' subiunctis, &
figrae salvi denovo p' dicit id n'exigit nullatio
entis a figuram q!, que idexigat q!. I

Non per me

est agutus hoc, & facile procedimus ita q; resur-
natur ad Deum, qui detraet quia n' gradus destruon-
d' p' intemperie quatuor? Non inprobabilitate resur-
nunt; q; eni designatio incau p' auocati p' tineat
semp' ad destructiones divinas in manu hostiarum fer-
te, cui n' est q; p' tineat ad Deum detraet indu def-
truendu, quando plura aofunt indua similia et
destructione uniu perinde p' eni' ad destructione alterius
ad finis intentu ana?

292 Aliqui in hac questione modi-
q; vig tenuere, et admittunt gradus heterogeneos, quo
ad quatuor hentes traxi, n' quas eas, quas strarior
erant. sic q; lux intendit p' gradus lucis similiter pre-
cedenti; frigidit autem p' gradus frigiditatis preced-
enti dissimile. Alij admittunt gradus heterogeneos in qua-

tib' univoca operatio, n't aut' in reliquo. Cea opinio
 non s'ig' p'cedere sequitur. Nacit s'q'q' precedenter.
 Nob' placet homogeneit' gradu dy validiora, n'apareat
 fundam'nta p'odiversitate. Ma specifica graduati'.
 Non obstante, credim', q' depositili p'sato potest inten-
 sio sum ingradus' homogeneis, sum inhomogeneis.

Fini's lib'm' prim' Metaphysics.

Initur fuit die 6ta Nobem-
 bris mensis Anno D. 1750.

missus esse maxime
ante illam eam tunc
ad eam ducit etiam illam

Deaa.
 Libu' tacs.
 Indiau' Apoſtolo
 Duo Fian ^{co} Naveuio
 Sacrum
 Pomerium.

Ad pectinabile mundis visivis q̄ nāg Phucici inagatores
 peraggravim' aliis nob' mund' n̄ oculis videndy, n̄ mani-
 b' tractand', sensib' deniq̄ humān' imperiū inquietend'
 restat; quanb' n̄ longē e' ab unoquāq̄ nostre, in ipsoq̄
 vixit', et mouem', eisum'. At e', quā tractanq̄ lucapi-
 m', divine emanacionis simila, et invisiuitati visionis
 exaltataq̄ pulchritudo pinoqua mun' nil aliud, quā
 magny /epulchry vocari meret. Adop' tantis molis pu-
 lius auspicio, qui querendis, effuerand' animab' inde-
 posui incubuit, aggrediens accodam'

Caput primum

De anima, usus.

Caput 13.

Quid sit anima, spiritus, et vita.

P Ve Nundi solent tria haec nomina, āā, spiritus, vita. Scōn omnia āā est spiritus, ut patet in ea mālae Brutorum, et hominū vīis, quæ spiritus nō est. Et cœlumq[ue] omnis spiritus est āā, ut patet in deo, et in angelis, qui spiritus quicq[ue] s[unt]. āā tamq[ue] nō s[unt]. In spiritu nō omni spiritu, aut āā est vita actualis, ut patet in animalib[us], et spirituib[us] Creaturæ, quæcūq[ue] existunt, ab eorum actiib[us] vitalib[us], sive ab eorum vita actuali.

2

Vitæ huius mundi

discimus agnoscere necesse est uniusquodq[ue] spiritus definire. Spiritus itaq[ue] ens est spiritus non nāa nō percepcionis p[er] sensus. Quid prohaec, quid etiam hanc explicationem faciat? habet in inicio nostris phisico. At ex mentis luxi est q[uod] corporis organiz[ati]o possit vita huius. Nec q[uod] definiatio & istud, cum nō sit per se clara, nos & elucidandum. Iesu in his advertitio discimus q[uod] aspiramus, et spiritus ab āā. At dicti operis pars ordinis ad subtilitatem, cuius frā clavis est;

spiritus et dicit talis ordinis. Unde deus deo est et alicui
potest spiritus et deo est alicuius spiritus.

Ideo fiducias, cu-

usque ad damnata spiritus, aut Celo donatus, secundum inter-
rogari, cuiusque spiritus haec, et ienebris vero, Ponit,
Pauli, dicit. Sed dicens quosque spiritus et spiritus in infer-
no, quosque predestinatos habilares in celis, non ienebris
vere stupens, quorumque spiritus illi spiritus? Neque posunt enim
spiritus nullus, et substantia essentia in spiritu, est polysu-
peratus. Suntque corporis diversi spiritus, etiam. Et hoc non obstat
quod eis res propriae sunt spiritus, et spiritus, utrumque natum, que
viximusque corporibus participat.

Auctoritas deonis agit personam.

At actus eius, id est, actus seu spiritus substantialis, non sicut substi-
tutus res pectu accidentalis proximatus tenet. Corporis
ganizatio, id est, magis ex accidentibus requiritur, ut functiones
vitales exercantur. Postea vias horum, id est, substantiarum, quae in in-
teriori actus, et substantialis redditus proximum capax viven-
tia actuali. Unde ostendit definio, quod anima est actus corporis.
Quod independenter ab ipsa anima sibi proximum potens vivere,
sic ut quando dicimus, quod calor est actus substantiae caliditatis, non
dicimus, quod est actus substantiae, quod independenter ab ipsi sit ca-
lor, et substantia, quod per ipsum calor calidus fideliter videtur.

totius est explicat ab aliis prioribus ad vita. N
ec ad eum membra suoclarium ag definiuntur sicut quod.
ad hanc productivam vitam. Dico primum ut excludant substantia
spiritus, qualis est angelus. Dico substantiam, ut ag dic-
tionem ab habitu, et species. Dico productiva vitam, q
in hoc stat discernimus ait enim arctius fuit. Productu-
do aeterni facti habet, praeterit, omnes agit eam per pro-
ductivam vitam, et nul non per substantiam productivam vitam
q' ait non sit.

6 Propterea explicare, quid sit vita? Vita po-
loli intellegi, velatio proxima potenciali, et proximus provi-
ta actuali. Secunda non loquimur, quoniam manifeste ab alio
que nuper definivimus. Tercia autem definienda, nu-
mism laborare video auctor, qui ergo conant eorum
ad eadem univoca, et sive nient omni speciei distinc-
tuali. Neq' actus int, et voluntas per vita actualis sunt
etiam vita actualis. Tentationis alii, uisus, auditio in
super vita operationes, quibus vegetabilia nutruntur, etcere-
sunt, et apud aliquos vitae motus localis spontaneus
alius: quadam nos infra seorsim disputabimur.

7 Omnis iste spe-
cios. videt sive nient univocos maliquibus partibus, q' in ec-
actiones immanentibus, tam in nulloceptu videntur
venire, quis sit fracta vita. Non enim q' aperientur

aus ex ea p^r int̄g^r prativ^r p^r specifici^r, in quo dicitur ad
one ^{eg}, nullus aliud prativ^r remanebit, quia actio im-
manentia; et actio immanens n^o recipit uita^r q^{uod} id inquⁱ
iverunt nutrīo, et iñno, n^o recipit uita^r. Prat^r mouit q^{uod}
actio, qua corp^r quic^e moveat de se s^r immanens, et tamq^e
n^o recipit uitalis. Meliosie: si prata, quib^r iverunt iñno, et nutrīo
n^o recipit uita, n^o recipit uita unice cognitio, et nu-
trīcio, et prata, quib^r iverunt cognitio, et nutrīo, n^o
recipit uita, ut probat manet.

8. *Accidētā, opinor, obscūr.*

areo nima plerasq^r deonei, quia previta actuali citoy
fuerunt: q^{uod} nō tempore auctorū pugnant reponere recipit uni-
vocu^r, ut in^r dat auaiam^r pro hac veritate frequentiora co-
nosc. L^h omisi^r definient uita^r opera^r immanens, si recipit
actio ab int̄r inspec^r ministris p^r ecy. alij: Perfectio personae exinde
fria est ab int̄r inspec^r. Alij: opera^r essentia^r immanens, et
que p^r principiu^r, actio, et passio, cui est immanens, a-
liq^r aliud presupponit. Alij: opera^r perfectio, et specia^r im-
manens. Alij: opera^r immanens, et produc^r a principio
stituto in statu nato, et utiliorius se perficiens. Tantaq^r P. Sofa-
diana tractat: opera^r ex sua specie immanens, habitaq^r sub-
erazione, quod quia operans exigit reactu^r circa nato, et p^r-
petua donatio ab ext^r inspec^r. Alij f^r deonei, l^h min^r agn^r e-
xaminari, uita^r alijs rūs explicant.

9 Dic^{is} deo[n]i clare quiaq[ue] p[ro]p[ter]a ins[er]atu[s]. N[on] h[ab]et p[ro]p[ter]a
aut v[er]a c[on]tra actione, qua aqua recuperat f[or]mam rigiditatis,
c[on]tra motu gravis deorsim, et c[on]tra motu rof[er]tionalis.
ponit classem, q[ui]us p[ro]p[ter]a actiones immanentes, et ab intrinsecis
intrinsecis, vitalis tamq[ue] n[on] 2^a impugnat q[ui] quoque
pratice mettafy s[unt] perfectio potens exponit sua, et ab in-
trinsecis p[ro]p[ter]a resistentias. Dico, deo[n]y intelligendis esse ab intu-
tione p[ro]p[ter]a ma[n]e p[ro]p[ter]a, sive p[ro]p[ter]a modis actionis. Et p[ro]p[ter]
q[ui], q[ui] non explicant verba deo[n]is, ita q[ui] actio, qui-
aqua recuperat f[or]mam rigiditatis, inheret aqua: id inhe-
ret p[ro]p[ter]o sine unione dista, ipso unione difficitur. q[ui] p[ro]p[ter]
p[ro]p[ter]o essentia[li]t[er] in his p[ro]p[ter]o p[ro]p[ter]o ad suam eam felicem aquam
exigit exp[er]ta rata immanente. Si 2^a, eorum argutu[m]
in hunoto extat actione, et unione illius ad aquam, q[ui] ad
junctu[s] p[ro]p[ter]fectio potens exponit sua esse ab intrinsecis
tamq[ue] n[on] vita actualis.

10 3^a, et 2^a dico n[on] clare expli-
cant. N[on] 3^a p[ro]p[ter] immanentis actione addit, q[ui] actio
presupponat aliquid aliud d[icitu]r a subto, etea[m], hecia-
me aliud n[on] explicat: unde si defini[re] posimmo, ac si h[ab]-
et definitionem, al[iquod], q[ui] hoc aliquod aliud pratice. Preterea
motu gravis descendenter p[ro]p[ter] immanentis influen-
tia presupponit aliquid aliud, nempe Dei deuertente
q[ui] vita exit. Similiter 2^a dico vult n[on] quantumq[ue] imma-

nos, & specialis. Verum tam debere iniusta deinceps exponi, quoniam si hoc specialit, et in quo consistat? Aliud deinceps equus speciale al.

3^a dico, ut inveniat motuus
ratiq eadentius, neq p ductioni prius qualis addit
ista verba, a principio iurato in statu nati, et ultremus se p
ficiens, quibz innuit, q^d actio vitalis n^t debet perducenda
sunt nalg subt, sicut p*l*urimi p ductione prietasunt, & deb
et esse ultra tale sunt, illas q^d suppono. Necdico n^t place
bit ijs, qui assertunt, motu progreffivu alij n^t es p*l*auis
vitalis. ⁸⁸ q^d tali motui locutus data dico. I venit n^t vlt. = P*l*au
terea n^t repugnat vivens, cui debet ad ipsius nalg aliquad
mo, aut aliqua sensatio; nosq idcirco talis nmo, aut sens
atio desinest eo vita actualis. In p*p* ruricis e*n* natu
debita vehetabilitate sicut calor ignis, et iam actio vitalis.
Domi dico manifosio, videntis vltis living, ut cognitio dei
natio v*er* sineant, finitudoq, salte ad iatys illius nalg.

4^a dico petri, q^d operas n*o* accidentia ex sua specie fit im
manentes unde excludunt aratione vlt p ductione prius
qualis, et similiter q^d p ductione caloris in se ipso e*n* vult, pa
ciei, et p ductione caloris in aliis q^d p ductione caloris in se ip
so ex sua specie immancantes, et immancantes p^r acci
den*t*, similiter dilectissimam deorum genitrix deorum, sed

motu et statu clavigr.

13

Sed Hoc: q^a nutrix venetatur,
q^a cuius reatu alimento in subtilitate aliis potest fieri ab
aliqua eam ex infecc^a d^a ad eo, d^a s^a n^a eis operatio im-
manens: q^a talis nutrix n^a ex sua specie immans, sed
p^a accidente, q^a scilicet paucis auctoribus, in quo recipit.
Dices, q^a sit, aut alia eam ex infecc^a operari, nutri-
cione, s^a subtilitate vivaret. Fato; d^a dices deinde in-
pugno: q^a vero alimento facta a deo eis episcopis specie,
actu vero alimento facta ab ipsa Creatura, etiamq^a
n^a eis immans. Q^a vero immans eis: q^a n^a ex sua spe-
cie, d^a p^a accidente eis immans.

14

Dices vero si alimento/-
aria a deo n^a potest eo^a episopis speciei eis convectione fac-
ta ab ipsa Creatura, quis nutrit: q^a a^a n^a vitalis, 2^a
aut^a vitalis. = Principis potest. 2^a (inquis) vitalis, q^a
e^a diversis specie at^a; et^a diversis specie at^a; q^a vitalis
et^a Progo: potest. 3^a paucere caloris in igne p^a actione episcopis
specie eis ita, quia ignorat paucit caloris in seipso? In^a?
Videlicet: q^a, q^a ignis potest caloris in seipso e^a operatio ex p^a
specie immans, q^a nequit pauci nisi auctoribus, in quo
recipiunt: q^a exit vitalis. Sed: cum potest similiter 3^a vero
alimento p^a actione specie simili illi, qua subtilitate
veritatis alimentum in se.

15 Reliqua scitis hujus deonis verba falsitate quidae non labo-
rarent, et laborant obscuritate. = Videntur huc q' n' eo invi-
entis vits Decepti, qui univoco Ieronim, omniis actione vita-
lis. Imo ipse Lopata fatus, sive deo non n' Ieronimo univoco
vite fecisse explico, aut definitio. Vita ergo salvi opera-
tio immaterialis, qua post immaterialis facti nobis finis
essentiali dependet a sensib. = Vita sensitiva operatio immati-
erialis, qua post facti nobis dependet a sensib. Vida con-
sensiva est operatio immaterialis, qua subiecta seipso augme-
nitat. Vida Divina, quae nobilior est reliqua operarum identi-
ficata subito, qua facti intentionalis nobis.

16 V. ordinis primi,
evolutio humana, et Angelica. 1° ordinis visio, aut mentis, 2°
hoy, et Prudentia. 3° ordinis nutrix hoy, Prudentia, et plan-
taria, & i' deinceps Union, et evolutiones Dei. His explicatio-
nibus clarius cognoscet, q' p' vits intelligam, quia p' i-
matis, aut rufas, aut insufficiente vito deones. = Dicunt am-
bos expositores vits salvi. Anno humana si dependent
a sensib: q' n' istud vita salvi p' independet a sensib: Ani-
mal patet ex illo principio, n' est in initio, q' prius n' fuerit in-
venit.

17 Distingantur anno: Anno humana si p' accidentem depend-
ent a sensib: reedam: si ex exigua sua nam dependantia-

18 non sit nec non. Item nostra omnia mole carnis man-
dical species a sensib', n'q' a corpore non posse immensib'
carnis esse, d' q' in peccatis a corpore, veluti quibus-
do i' peccato? Minus, q' illa unio, quis cui deponatur
a sensib' posset occidere ab ea extra corp' p'no sensib'.
ex' uo genere n' dicit' constat a sensib' deponitur,
per u'ro, aut audito p' sentientiam aliquis sensib'?

18

Ita exponi-

caonis u'ro Diving. De eo possibili est creatura essentialiter in-
teligen', ut et opus intellectus si inacta ab intelligentie, da-
li intellectus u'ro uenit a Diving: q' uonit alicui dist' au-
t'adivina. M'is probal eam repugnat. Aliqui negant possi-
bilitas talis creaturae, ut Lopata. Sed ea omnis deo u'ro tra-
ns creaturae specie u'ro Divina, nam forevi-
ta Diving: q' denominatio Diving n' provenit ei ex eo preci;
q' sit i' auctoritate, ex sua eam, et subito, d' ex eo, q' talis eam,
et tali subito, ex quo i' auctoritate, sit ipso d', aque illa per-
lit denominatio.

19 Nos definimus u'ro Diving, n' quaten' e'
Divina, sive inquantu' resipiet indeo, d' illa species u'ro q'
us resipiet indeo inquantu' illa distincta species, propi-
tudo ab eo, q' sit indeo, sive inacto. N'q, q' in defini-
to vocam illu'ro Diving, hoc id est, q' aliud n'rum n' hinc,
ut signum illu'ro peculiaris species u'ro, resipito a denominira-

ad apertio, in quo est. Intelligimus definire utrum Divina
specificativa sumptus, id est illa species vita, quae cuncto.

Caput 2°.

An motus localis animalis sit vitalis?

20. Nullus vulgarius vita signum, quod motus progressio. Qui
videt ab graduens, statim infest, et vivit; si autem ani-
matoerat omni motu caere, illud reputari obisse. Non
autem patitur statim, an sit vita actualis, sive actus finalis vi-
talis; an vero motus indicat vitam? Qui deinceps univocum pro-
omni specie vita eundem tentant, hexunt motus localis
universusque ex sua deinceps singulariter sentientiam, antea
motus vita sit, inquit? Thomistae, qui ponunt vitam inacti-
one in manento, sive in motu ab intus in seco consequent
deesse tenent motus progressivus alius est finalis vitalis:
ex his motus ab intus in seco illius, qui removet. Quia autem de-
finiunt, proximitate suis deonibus varie opinantur circa
anno 12.

21. Nos, qui ceperimus vitam univocam non assignamus nō posu-
mus recuzere ad deinceps pro soluenda questione unde ali-
a via impetrare. Et atemus itaque motus progressivus nec vitis
zoologis, neq; sensuibus, neq; vegetatiis, cujus deonibus haui-

Nisi ueniam. Tunc dali aliud uisus gen^e p^r p^r necia, bno.
1° progr^ou^s aliis vitare. Supono 2°; antiquos fere
mnes predictis motis remixaerat, ut uitae iniquas
occiperet etiam Aeneas, D^rius Agripin^s, et D^r. Tham. q.
ut/eq^uu^s Suares. Hoc autem sit exponit. L. de
devitalitate scilicet & acquisitiva, et presuppositiva: quae-
n^o mot^r progr^ou^s infest, et arguit uisus, sp/eausq^uin-
ante.

22 Supono 2°; motus progr^ou^s aliis hoc modo fieri.
Ex inperio ag^r movent spiritus alii (seu si velis suc-
cus nexuum) spiriti isti, aut succ^r varis p^r mufel-
ulos delato. mufelulos ipsos moveat; ad motus uerom-
us euolu^s moveret tota corporis machina, q^a caro, et
ossa ubiq^u illi mufelulo ligata: unde ad illius motus
necessari^r ea movere. Supono 3° motus hunc vocari/
pontaneus: q^a n^o provenit ex aliqua nascia, et tanti do-
trinae nasci, et ex inperio ag^r, se uilibus, se unaxis.

23 Supono 2°, q^a in aliud dormiente, et ad aliud intento po-
soft dari mot^r vero spontaneus: q^a licet non procedat tunc
euilibrio, procedat tamq^{ue} ex inperio ag^r, q^a inperi-
us, ex aliquia apprehensione insonne proposta,
et via iustificatione ad aliud; libert^r vero, rati^r sumptu-

n^o requiri ad rationes spontaneas. Suppono 3°, q^o in-
viventibus dant aliqui motus locales, qui manifestatio-
nates n^o p^o, apud omnes. Tales si motus, quos feceris
orsus, quando deficiet eturri, aut incidit in forez:
talis est ergo motus, quod punib^o trahit in vultu hunc, laapt-
al ab equis. Potest ergo in nos nataus motus, quo impo-
zat^o egredit labia movei, et oculos distorquet. His supra 20.
dico, tunc spontaneus alius et trahit vitalis. Probal pro
vidit rationes, sensitivis, et voluntatis, talis aliud velq^o gen-
erale vita vero motiva. Intercedit an, ex Psalmo 443 ubi
volens Propheta demonstrare humana gentilica et civi-
taria, d' aliquid emerit, scilicet meritis, auxiliis,
enit, eque defunxit aequum, ex eo, q^o Idola non sentiantur
ex eo, q^o non arguentur, q^o tam etiam vitalis ambulare,
q^o sentire. An? Huius ex ipsius causa oculos homini, et
debet, et auferunt, et inaudient natus homini, et trah-
erunt manus homini, et palpabunt, poterunt homini, et in
ambulabunt. Ergo eque defunxit aequum ex ambula-
tione, accedit auditione, aut reliquias sensationibus.

23 Dicitur ad 20.
auct^o Propheta legitimus, q^o licet motus spontaneus
vitan sit, aequum sanguis. Sed animadventus ad-
sequans motus nostros probacionem praedocari ex eo,
q^o si ambulare vitan est, aequum Prophete studiatur;
et ex eo, q^o eque, et sine uero discernimus loqui depon-

rationib^s, ac deambulacione: q^z rotund^s paul^s diocendis
vita, aut neutris. Preterea easq^s adversarij filo po-
tem ego dico, sententias eo^s p^oiq^s arguitis utique
mbulacione vero vlt^s traxit salp.

26 Probav^t itc^y 20. An
legū suō nomine vlt^s inclidet ant^s eti^s motu pro-
tectionis alio^s & trax^s vere vita. Enī p^op^ociū stat. P.
at^s eoz q^z ex hoc r^om^s fili^s & qui voc^s, diocendis & ve-
nire p^oce iū^s omnib^s reb^s, quib^s ipsius, et antiqua
firmitate l^omitatione, aut restrictione illud applicare
aunt: q^z illud applicaverunt motui p^omagis p^ovo, illi
ut^s i^e venit. Ut soliditas r^otu^s huj^s percipiat seque-
ntia doctrina oportet intelligere.

27 Salutinovoc^s, et gratiarum,
V^agatu^s, et Galus modis p^oscimus intercessit. Si quicun^s deo-
tiquo inau^s, ultra si deo^s recaretur ad deo^s: si nec n^o
veniat, dices, n^o ee^s huj^s; et quanb^s I^mun^s loquutio pa-
tug^s humana^s vocari huj^s, dices, q^z la^s quitione com-
p^og: quoniam hui^s regul^s, qualo quitione illa^s taxer^s p^o-
licet deo^s hui^s. Si quicun^s aut^s de aliquo inau^s, an
et Galus^s nequa^s ad deo^s recaretur: unde si p^ose de-
dit illi inau^s num^s. Galu^s si ne aliqua restrictione, n^o ac-
tor dico, loquiu^s co^s in p^ois: quoniam n^o hui^s regul^s
detali^s imp*icit*at^s latere; loquiu^s aut^s sic imp*icit*ione.

Itaq; qui vix francy vocat gallus, prae loquac; et
similis, qui gallus vocat mag. gallo. Et q; s'montu'
motu aliq; vocis actu' vitalis, cetero' dico' univoca, unde
in p'sitatis loquac; a p'scie posim', dicendgo', isto-
cetero' p'xig', et tale motu ex via equivoce Hontarib' am-
uni nomine usq;

28. Obiectus 1. Phisanty dico' sunt tres specie' v'g, vo-
catores, i' enphilus, ex zalo'; d' mo' i' portant' ad nutu'
exclusi pertinet' q' vitalis. Negomac' Phisantia' (').
Invenimus motu' aliq; v'g'z, atq; quin' p' t'nes ad aliquis
ex trib' v'g'z societ': Invenimus aliquis v'g' profluo'
i' Mai' specie: Preterea loquio' e' d' o' vitalis, n' minu'
ad auditio'; d' 1°, quon' pertinet ad aliquis ex illis spe-
cieb' q'. Hoc' modis, q' an' pertinet ad v'g' vegetativ'z
ut patet: n' pertinet ad v'g' zalo'; ut pertinet in p'sitatis motu'
ad v'g' sensib', q' ad nutu' sensib' pertinet.

29. Obiectus 2. Mot' localis
alium' e' ex sua specie immanens, n' ex'z' vitalis. Q' i.
ag' ita mo', quo hoc' gradit', potest provenire ab extin-
tuo' in potestate; d' tum n' est immanens: q' ex sua specie im-
manens n' o'. Ad hunc an' q' n' f'z' stat animo' p'rovo-
nens ex impetu q' sit ex usq; ipsae' p'scie' cyano' sibi p'rovo-
niente accia' extrinseca. - d' uno' antent' neg' cog'. Ad actus
vitale requiri' itaq; q' sit immanens, d' n', q' si immu-

nem ex sua specie. In usus alimenti. Actu a vivente
act vitalis, & nō ex sua specie immans: q̄ illa vox
propter eusas speciei eis iuris ratione alimenti, quia d' sp̄
go poset operari invivente. Ius si hoc neges, negabo similes
eo eusas speciei motu ex imperio ag, et motu ab eo in
seu præveniente.

30. Obiectus 3: Similis alius est vitalis, eligens
argentum viro est vitalis, & hoc disponatq; si similes ex varijs
xg motib; quin tales n̄ censem, et similes p̄ motib; aliis:
Heliotropij fl̄s sequit curvy Solis: planta quodq; dicit
refugere statim nocti, et ad temp⁹ se submittit, illa accidente,
unde rorū pūdices nocti in America p̄ eū aliud ē genus
plantæ, quæ acutæ cuspides producit; si quis oculū de-
cedat proprio, eas int̄ly faculat n̄ sine vulnero: abdu-
nitq; eis ab opiliato qui postea audita quatuor vox hispana.
Omnes isti moti n̄ vitalis; domino similis p̄ motibus
alii: g.

31. Pro ad aquilas, nezante am. Postulab; disparitas
int̄ motu sujdiangini, et alijs ambulantij. Statim do. Vero nō
est ab imperio ag, & ex aliqua māte, cediti detraui hys-
diangini ad illas morib; q̄ ex colligat, quod argentum viro se
imp̄ moveat, dīc aliud corp̄ nō possit. 23 aut̄ om̄ ab im-
perio ag: q̄ patet ex eo, q̄ pubij ag circumstans alia mā-
stant, māca mouent, et p̄tecto, q̄ mox alij nālū sequit

aprehensione obtinere canit. Vg. viso suffe fugi, viso pano-
accedit.

32 Dicet undonostis, in dñi agi initia rigido imperio
ntg. stigmatis? = Rev, q. nullo indicio separabat: motus
enj locatis nō spicibus indicis agi, aut flamma etia
sumata, ut post tempore irrequiesca. In aliis nō inflexione
mero motu locali, & aliud animadvento, animalia
sentirez hemi agi posita animadvento motu recordar, et
correspondent aprehensionib agi: unde rationalit in se, cor
oxiri ex agi imperio. = Preterea: argutis vix relag, et
ruror exquis imperio, in? Si Adversari devicerit 13 auf-
juncti pars, dico, motu hyaxarazini eo vitales; si 23um
pletius nulli e quas argutis.

33 Ad spumaq reo, eum motu p-
bus pigmenti, quae exigitur nimex. Goliottopis voripice-
pissime videntur veris orientis, quando Solis in occasu es-
titua: aspecta Solis & hanc in mente Poetar. = Plantopu-
dio, estis alio chatafactis nō possum operio negare,
eis longinquas regiones examinare nō possum. Sed inue-
ximiliudis illius historis, quis nō videt? Nā si planta
īta fustibus armata linguis hispanicas capi, contempla-
usque vegetativis vivit; sīn capit, quoniam de coibet in-
g ad illas voces, bientoteo? Nullus argutis facti firmis
deduci potest ex his matris partis superiori dubius. Sed, ut

facile expediatur a similibus difficultatibus; utero disjunctor
nunquam anterius. illis plantis movent ex spontaneo impul-
soq; tr? et adversariis debet et? deinde esse ac di-
tales. Si uerac 2.3, invenisti dissipatae in loco, et motu
spontaneo aliis.

Obijcio 2. tunc movere ab intinxir, secundum q-

uo ferri magnetice; et motu ferri n' vitali, q' mo-
tus aliis. Mihi nemo negare posse. Nam certae: di-
ficulter est assignabili diffici int' motu ferri, et maius-
cibus q' sicut ad pergit ihuc, ubi apprehendit p' ibi modi-
dy eo, sic accus magneticus pergit ihuc ubi revera-
bit modus. Sicut al., quando n' potest ita necesse videt
q' destinatus, pergit per circuitus, et ambages, sic accus
circulatus removet, donec veniat adeo loco, q' sibi, q' q'
apetit.

Respondeo, omnia materia, resq; miorum, negantur q.
Diximus ratione vix n' stare precise immotu ab intinxir-
feco: omnis motu vitalis ab intinxir feco, et n' omnis motu
ab intinxir feco e' vitali: q' quando motu ferri magnetica,
et motu aliis ueniant, in eo, q' uterque sit ab intinxir feco,
potest n' nominari alveonis ee' vitalis, et alv n' vitalis. Pe-
cabo n' uiget: q' alicot dentes ee' similitudines, dat per-
cipua dissimilitudin, in eo, q' alv motus proximitatis impo-

O misimadas q^a apud Novatex ex plicat^m
 agnoscim^m, ita ut n^o sit qualiter intrinsecō recepta in seco,
 sic ut de tezey ad illos motus, & p^o asthomos hamatas, aut
 vehiculatas sit, l^o sic motus, mechanice depingit hocq^m m^u-
 racyliz. De his modo plenū, prae loeo tractatur. — Dicitur:
 q^a tota diff^a ad vitalis, ari vitali s^tā in eo, q^a proveniat, tñ
 ab imperio agi, & noctante potest agnosciri. Secundum univocitatem
 q^a male negari vix univocari.

Præ negacione hanc q^a
 quilibet motus aliis, s^til vitalis, q^a provenit ab imperio agi, et in-
 tracessat animalib^s, emortuis, magnet, ignis &c, n^o ait
 diff^a omnis ad vitalis diff^a in hoc: q^a n^o natus ad vi-
 talis, q^a provenit ab imperio agi. ex eis q^a non natus, Corp^s
 materialia ex corpora soluente n^o intuscepti, univocantur.
 Imo, q^a n^o intali receptu univoco, unaq^m eq^s speciei vix
 habet peculiares diff^a a vita, et nullo modo oī n^o habent
 agi. Vita rati^s diff^a ab actu emortuo, in eo, q^a ita secundum
 intensionalem in obiq^s, secus ad emortuum. Vitalis comoti-
 va aliis diff^a animali emortuo in eo q^a ita provenit ex
 imperio agi; secus motus emortuum. Vt avenetativa diff^a
 ab operatione emortua in eo, q^a ita augmentatio substa-
 tis p^o p^o subtilis, secus vero operacio emortua. oī

Caput 3°

Anas episcopales species sint entia e quales.

38 *Questio hec alius agit de potestate animab. salub. imp. hec non dubitandi, videtur quod ag hoc in heris, miseri, et fortis, alios vero solidos, duros, et recordis, quis diversitas male videtur operari. ex equalitate aay. Sed si bene perpendatur] ecas dubitatione non nisi in dubitatione maius caribus venatibus soleat autem opera varietas, ut inferni posse inequaliter aay. et min. ac in auct. non nobis, altero sapiente, Prostolo altero.*

39 *Quare de omnibus species in qua inquit; an per se sunt species? sint equales in proportione? Equaliter in proportione, apud aliquos infra ecas species, et inequaliter diversa. Ab aliis quibus id negantur. Non in presenti ab hac questione abstinemus, quia multe hoc deriduntur. Si possemus ponere in proportione ex unitate specifica rogamus, an quae species sint equales, et inaequales? Si potest respondi, rogamus propter quae vulgo judicantur episcopales species, Tu omnes agnoscuntur, sint revera episcopales species? In 3° loquendum est de omnibus usitato procedere: est hoc dicta sumptuosa*

100 endo^z equivo^zcaoz.

Sin nostrā 26° ag^z epif^z sp̄ecieis entive^z equalis. Et i^z munis in^z nostrat. Probav. ideo contineat in^zequalis, q^a maxima ista diversit^z operaon^z sibi capi en^z, et plūly, aut in^z eoz manutin^z, eoz in^zmedio, in^zfecta diversitate pos^z, p^zro ag^z, aqua procedunt de diversit^z operaon^z n^z in^zfecta diversitate pos^z, p^zivag, aqua procedunt q^a. Probav. nuox. ad diversit^z operaon^z potest provenire adiutoria^zlate organizationis Corpore^z ayz, s^tante ead^z pos^z, seua^z q^a. Probav. ait, q^a lo- latia diversit^z operaon^z solet inveniū in eoz hoc diversus temporib^z; et in eoz hoc diversus tempouido. P^zead^z ait, et poly potest variari accidentalis organi- zatio^z q^a. Maor suadet experim^z: q^a hoo, qui in^zcident in amentis, distat in operaonib^z a seipso, uno, quantu^z unius hoo coadat distat ab altero amente.

Dic^z: hoc ait

quod enervat quid^z Adversarij ratiō, ad adseren-
d^z in^zquals, et n^z probat positive nostrā 26° quā
positivē asseruit ait equalis. T^zatco, si enerva-
m^z ratiō Adversarij facile probavim^z sente^z nos
i^zmuni^z oīlo angulo Scamij: n^z ad uigeni ratiō, ut m-
ultiplicent perfections eoz in^ztra ratiō sp̄ecieis; et

71 multiplicando p^rfectoris rezy fine uagantizare.

32 q^r Obiectu^r equo multiplicant p^rfectoris rezy in nostra sentia, acinoposita. Probabilans: innotia. sentia multiplicant p^rfectoris organizatione in viventib^r ejusq^r specie inoposita aut^r p^rfectione aay: q^r equo multiplicant p^rfectoris inutraq^r pen. teat^r q^r tanta diuidim^r, meo, q^r nos alia, et alias associatius perfection^r multiplicam^r.

33 Preol^r negantur
absolutu^r omni, qui uigat probao: q^r quan^r admittam^r diversitatis organizatione, hancandis diversitatis admitemo tenet Adversarius, et insup^r addit diversitatis aay: q^r plus multiplicat eoz doctrina, quz nostra. R^co^r antent: q^r n^r posunt negare, quicquid
nostrae haec oculos habetioris, aures obliuiscit, venas, eis-
siquas vias angustioris, cerebrus ruminatus, aut siccus,
qu^r ali^r hoc ejusq^r specie, si hoc negarent, exana-
tomicis exponi^r divincerent. A qui hoc omnia perti-
nent ad organizationem q^r n^r posunt negare, alio^r ali^r
perfectiones co^r quoad organizationem q^r easq^r p^rfecti-
ones multiplicant, acnos. Insup^r ea multiplicant p^r-
fectoris aay: q^r

33 Sed q^r multiplicare entia in

diagn. Pio, d' temere, arbitrio, ei sine funda men-
to multiplicare, reo 2° ad argutiz, distinguendo con-
cilio, ex quali fundamento multiplicant perfection
ezy innosia sentea, cacinoposita, nego; que, dn
equali fundamento omittit. Non multiplicam pfectio-
nibus organizationis, q' talii diversitat, stat expe-
cta, utdixim'. V'imo in eadz hoc varia pfectio or-
ganisationi: paveris nec structurz oculor' aplifi-
mz ad functiones videndi germin', et cornin'; idz q'
c'j' seruosit, nec q' structurz patit vitaliz, et inopiz
et p'cederet quis. Videod Adversariu, antea similitur-
dinem ad multiplicand' pfectiones ezy.

Obiectio

2: cano, pia sentea Pequ'it, Salomon, aut Ratisb'n
habuisse prestantior' iniq', quo Dami, aut Rati;
at hoc zidiculiz q'. = Viget n' est q' sequitur, Iudam
habuisse q' equ' nobilz, ac Christ' d', et P. Via-
go; at hoc videt blasphemij q'. = Distinguendo
sequit Salomon n' habuisse prestantior' iniq', qu-
oad entitate, quo Dami, b', Iccdo, quoad expe-
ditionis, nego. Itia Rati adoptia fuiset Corp' exac-
tissime organizatz, sicut Salomon potuisse cog-
noscer, quidquid Salomon cognovit circa huius in-
fusq.

26 Adiugeg eodē modo res. Non blasphemus dicens
q^o Christ^o D^o, qui p^r omnia affimulat o^r nos^r, hab-
uit ag^r epus^r speciei, et p^rfection^r entive, cu^r na^r iug^r.
Exhibebat in multis ac Christi, scilicet inna^rali expositione
ad cognoscendis insuper natū, et infusa expeditione, et multa
littera. Sed haec omnia p^r exira entitatis ag^r epus^r desiderium
inontiva aut^r p^rfectione equaliter ac Christi n^ruram an-
imal^r, q^o multaten^r disponat. Id deo^r eccl^r Virgo.

Objec-

27 et 3° ex no^rmo pubandi modo sequitur, bruta omnian^r
re ag^r epus^r speciei, et p^rfection^r entive; d^r hoc absurdum:
q^o! illius certaque alii Leo n^rat^r diversi species abline.
Probat maiores n^r diversi operari, quia exponunt inca-
bili^r p^ratu^r V^r Icane, et hinc, potest tribui diversi orga-
nizationi; et quia quid potest tribui diversi organizationi
n^r debet tribui apud nos diversitati entive auctio-
ne. Ego maiores. Ad probacion^r nego l^o maiores, deinceps distin-
guo^r m^rores: et quia quid potest tribui diversi organizationi,
n^r debet tribui diversitati entive auctio-
ne, nisi aliquip-
per ea diversi, id est; sicutiam probet, nego.

28 Negari-
maiores: q^o aguant^r aliquis operari diversi^r Bruto-
ri^r potest tribui diversi organizationi, d^r omnes.

Quod hinc sit p^o p^olatione, quia vespertilior, poterit
de tribui diversitat^e organorum, at vero, q^o a Linnae-
us et taxat, et producat diversitatem disponens anima,
ac a^o vespertilioris, quemodo tribus diversis organi-
zationi? Smo ipsa organa longe diversa in uno, ac in
alio, sicut corpora in omnibus invenimus utriusq^e p^o speciei.
Intra diversitatem acutum.

29

Sed etiam magis omittam, pu-
tissim distio mox: si diversis operationibus potest tubulari
versus organizationi, eis i^o probat diversitatem acutum; et potest
alium probare diversitatem acutum, et certe in specie? Proutus
probet ex diversissimo disperone, quia exigua uniusq^e spe-
ciei ac: si omnia Prouta in figura, magnitudine membrorum
structura & interna, quia exencia cent similia, scilicet
hunc, aut quia ex quo forte operari equalitas entia acutum
quanta habentur tan diversis operationes, comodentur.

30

Ob-

acutus hunc polia hec sunt organizationis diversa, ac
hunc sapientia utriusq^e agit eorum diversis disponensq^e
sunt diversa disponere in primis tria diversi? Proutus diver-
sitasq^e; et ad eum inferno in hoc polido, et sapien-
tia. An negare non possum: q^o diversis organorum tribuum
diversis operationibus in hoc polido, et sapientia prima coa-

probat. Iacō dicim' q̄ Can' ex geno diversi disponit
accā Elephant, q̄stant neque in unoq; diversa or-
ganizatio: q̄' Pinoo siolae' nō Nan' diversa organiza-
tio: ac Papio: debet uterque uniusq; q̄' intermix-
tione diversa disponit. 2^a sc̄a frust.

31

Primitus nūmis p-

bat, probat enī horū stolidas ab solito differe a Sapient-
te inspecio: sicut Elephas a Cane. — Directe distinguo
aut: hoc siolae' non diversa organizationis ab solito requiri-
bit ad aḡ rale, atque Papio: nego, requiriq; ad melius
ē, eccl. Hinc nego 1° cog: q̄' disponit vocal illa organi-
zatio, q̄' ab solito requiri, nō vera, q̄' de civilitate
ad melius ē. — Si praeceps organizationis humanae, experies
aliquis ipsius partis ē maḡ ad aḡ, aliq; min̄, precep-
tus n̄ est ab solito requiri, et utilis ad melius ē.

32

Quodam

Cox, corobri, 1° modo humano, ut cumq; figura natu-
rali inappensabile ad aḡ ralz recipiendo, q̄' ausi si
maḡ, In 2° exacte figura, q̄' spiritu aucti, auspi-
cens neveus sit aliquanto crassior, l'subtilior, et hinc simi-
lir pessimos ad melius ē in 1° omnes hoc iueniunt, et
omnia viventia quasq; specie. In 2° posunt differe, qui
in sensu diversit' rati: q̄' ea accidat, q̄' n̄ ita sunt
nigroso ultimo disponit ad aḡ, posunt variari in mod-
o

duis epifys speciei. Hoc q̄' solid' vident, et differt in organizatione a sapientie. Venerit in organizatione indisponibil requisita adaq; differit in organizatione polyrequisita ad melius eō, sive ad functiones vitales p̄fectiori exponendas. Animalia autē diversis speciei differunt in organizatione natus requisita adaq; neq̄ potest aā elephant' natūrā infra corp' canis, sicut aā Salomonis potuit infra corp' cuiuslibet Proph.

Caput 2°

Quāq̄ sini divisiviles, lindivisivi.
Les?

53 Si quim' dedivisibilitate integrali. Prō dubitandi e, q̄' q̄' q̄' sit in materia quanta, et rante ex partib' videt, q̄' singulis partib' mag' diversis concord' debent diversi partis q̄' sicut diversis partib' mag' corret diversi partis albedin', caloris, &c. — Sūt l^a DC^o ad naturam inorganicarum in divisivitatem. Probabilius efficacit ex munī Thelogoy, Parigi & Celsi reconsur: quis rāo ad eō efficax, uterū illius exanimis Doctor fideal sentez istis cōfidit proponit.

54 Probat' V: man' hāc, q̄' per absens statim emorit q̄' aā, quis erat impede, l'mans e'eadz, quis in reliquo Corpore datur q̄' aā ratiū est in indivisivitate. Antītudē exper-

x̄ea, et 2^a eā flui. Probat q̄ 1^a eā: dato anten̄ti, si
aā man̄ abs̄se ecī dista ab aā reliqui corporis, tāa
man̄ periret, moriente manu, trans̄fret, ad ali-
ud sublīg, l̄ manet sine sublō; d̄ rūl h̄oq̄ potest
dic̄i ḡ. Mir̄ t̄reis h̄inei partis. Probat 2^a nḡ aā talis
ē adequatē immortalis: q̄ diei n̄ potest, q̄ aliquaq̄
parti p̄creat.

35 Probat 2^a parti mōris: si aā man̄ abs̄se -
trans̄fret ad aliud sublīg, l̄ trans̄fret ad corp̄, eupurmo-
n̄ erat, tad aliḡ maḡ dist̄ḡ. Si 3^a, in illo Corpore
iungereont̄ duz f̄ij adequatē, scilicet aā man̄, etāa
corpor̄. Si 2^a daret̄ met̄bom̄psicōs̄ p̄tagorica, seu
tran̄migrāō aaȳ. = Probat 3^a parti mōrinḡ si
aā man̄ abs̄se, manet omnino / in sublō, eaēt̄ in-
aliquo loco animab̄ distinato. Queroḡ, an̄c̄t̄ in-
inferno, animoḡ? Neusq̄ aut̄ potest ad milit̄, tri-
legūghos̄ abs̄olut̄ monas̄ judicet̄, c̄p̄sent̄ḡ ae-
cipiat̄. Nisi forte Roverparius velit p̄ aeȳ volitare
illa fragmenta aaȳ, sive aaȳ brachiales, libiales,
digitales, cubitales v̄to, q̄ minē uideatur foret.

2ª sec̄as

36 Plantas, et alijs imp̄fectioris / inorganicis divisibiles. Et
sunt om̄nijs Phœnix. Probat: quando Planta, lucernam

vidua parte, ferunt, utaq; pars ab his vixit: q^o in
utraq; parte diversa manet aā; dñi ac denovo
dicta: q^o aā; quæcunq; daba diversa suis similiator
parte: q^o exat diversis vixit. Plures subsumpti xao: q^o
in fundamento parcer illanova pœnitentia: q^o vix
ani stat expœcta. Proliqua fluunt. — Probab; eligar-
gut; / equon; 26°; q^o vix haec enig mittas.

57

Su 3° I C^o

Ctig; ag; Pœnitentia Perfectio; s; integrat; diversitas.
Ct; ita Pœno; q^o Iheronista. Probab; si eont; induvi-
viles, aā; Elephant; est tota insato Corpore, et totam
qualibet Corporis parte; sed hoc repugnat entita-
ti mœiae, qualis eā; Pœnali: q^o Non manis; q^o en-
tit; inaccessibilis, cu; eœcet partis; n potest & 23° un
partis impedit, et 23° alig; in Capito: unde sic in pede, et
in capite, debet eo tota impedit, et tota in Capite. Pœnimi-
or: q^o ita mod; definitio; operari vix potest intelli-
q^o inentitatis; / pœnitentia; q^o nœ secundum; eritati
maatu. — Iheronist: q^o si enitatis mœiae potest gaudie-
re hoc modo definitivo, in Vtrem; angulis, unde pro-
venit, freg; ignis, et reliquas eo ab his vixit: nq; facili
nob; rebis, freg; ignis ecclotis iniota mœia, et totis ing-
ualibus mag; parte: cij; hoc Iheronist: si cu; mœialitate

Vixit et moriturus dicitur ipsa natura huius mortis
fracti.

38 Objicio 3. Tract. 2. C. Caput non absq; aliquan-
dū moveat oculos, cibaria distorquet: clinice pulmo-
nei palpitant: q; inutraq; parte divisa residet acq;
e divisi viti. An dicit experientia Hare. Si mo aliqui
tunc apud eum stetit Hispanus quandoq; amputata Capito-
lia quatuor ve verba pronunciasset. Rito, q; mo' occu-
lory, cibariory, pulmory, palpitatione nō eviden-
tiq; q; profecti fibrovi tempore duxerint q; puxi-
t ad eis deficiunt ad motu, fuerant immissi deficere
ex impetu q; veri oculos, cibaria, in ultimo vii ins-
tantē. Et quanb; dū recesserunt a corpore, n̄ ideo illi
trahit impetus q; acceptus: sicut lapidem usum
nu, n̄ amittit motu, licet man' deficiat, donec longi in-
petus iunat. Historia atlata n̄ ab omnibus admitti; de-
si vera sit, potest ipsorum p̄ predictorum impetus spiritus
alij ab ea impetus, eduerant post ag.

39 In istab: q; eas
modo poterit ipsori, q; utraq; pars. Pduti distracti-
vati. N ego cog. Disponit ē: nisi. Cadaveris humanū pa-
runt duxant, scilicet, quantis verisimilius petuisse
xare impetus acceptus ab ea. Motu vero Pduti distracti u-

durant. Itchy affirmat Predi quod ag animalcula post Capit' an pouca tempore, quinq', i' sex dies adducuntur. itmo, si coeptariunt, q' verosimiliter tribui n' potest impulsiu' relictio.

60 Prosternere dant aliquos mortu' denudo, ad quos nulla detinatio relictio erat abducens. Caput ueroq' absit post duas horas, et amplius mordeat, si quid ipsi approximat; sive' approximat, quiescat. Si uigil hoc proveniret ab insperata spiritibus' inproposito abeo, si uedi quis approximat, sive' Caput opeq' semper evanescat edere mortu', et neutruq' quiesceret. Denique malitia directa inutriat parte eam, sive' a dolor, quando prouocant, q' manifesto infestant; hoc autem fecit nunquam, sed spona uolentis inutriat parte: sufficiens' dispergit in hinc, et Brutus.

64 Opus eius 2. Digestus
hunc abrisse fistulat' restituens' suo loco, et qui obsequio dicament' foreat unit' itchy, et adhuc est relicta uerac-
nusq' in eo dixito abeyo mansit ac. Prostanti opte-
nunt, quipaq' experimenta n'stly dixiti restituti de-
alioz' membrorum. Namque lepidissimae experientiaq'
uia narrat Magister Leivo, fuisse quondam equum
q' quinod' inventis, quo ho' rauis' multato, nam
restituerent ex carne. Deactiali epifagno. Lebito

apud ipsos. Prout cogit q̄ si ac n̄ mensis in auctoritate
putato, n̄ postea itaq; illi caro; alia datur resur-
rectio natū. et proxima clavis dicitur Rupte resurrec-
tione palmarum ad habilitate.

62 Adiquitur vero omnis expounderis,
quem n̄ omnia s̄ creduntur, negando cogit. Proil-
lens probante dñe absurditate nob̄ ostendat adversari.
Vt resurreccio natū illius digitis. Quod resurreccio apu-
naone ad habilitate. Ad h̄ dicō, bin̄ dñi absurda resurrec-
tio, hec enim accidit n̄ post mortem homī, cujus h̄c ille mor-
tuus n̄ fuit, n̄ cibis illi absolute resurreccio. Huius verona-
vit s̄ poterit particulariter illa resurreccio digitis flatim ex pugnac-
tione? n̄ e' certitudo ab Colosia: popumq; libere opinari
absurdo digitis illis vere emortuus suspiriā, quoniam adiu-
ximus aī pueris requiescas ad agam.

63 Ad h̄ absurdum vero dixi
n̄ negare omne secreto deprivatione ad habilitate aū pugna-
tione? q̄ rūdicat tale resurreccio natū in pugna, dñ nimis di-
ficile, et morātū impotē. If uno Calvus qui ab aliis adu-
eris in excommunicatio) aliquenam. Cernit medicamentū recuper-
zavi. Unde cujuslibet aū sibi suuvalde rara, et difficilis ha-
bitus est impotē, quod Rupte intenam periret mortis.

64. 3°: siā natū est invicta, n̄ est indestruā tantu pugna

Corporis, hinc tunc Corpore; d' nostri potest dicimus? Primum
V^a pars mionis: sicut est in corpora tunc, pars Corporis
n^t potest videtur in oculis, audire in auro, et sentire in oculo -
is, in qualibet Corporis parte; atque ita videtur in oculis
audire in auribus, et in qualibet parte Corporis senti-
lur: q. Primum 2^a pars V^a mionis: sicut est in toto Corpo -
re est extensa: q. Primum annus fieri in toto Corpora Imma-
rator Corporis contento; d' q^o emensurare Corporis con-
tentum, est contentus: q. Rad mionis: q^o q^o emensurare in -
palmo: quid palmo: q^o, emipalmo: semi palmo: q^o
dimidio.

65 At auctoritate sancti Cartesiani ag^o etiam in toto
Corpo, et tantu^m re ipsius in qua ad glandula, qui in
capite reponit, et vocatur pinealis. Omnes nervi apud ipsam
eunent in hac glandula, aut in ipsa definuntur, quicquid ut
clamens Andromachum. Hinc si, q^o quando obit extenuatur lan-
git nescius alcupus organi compisi, h^o nescius obit uero-
tutuli, nescius illi moverit usq^o ad glandula pinealis, in-
qua acti resedit, eista ac monent ait, video illud obtus. Hoc
autem, et nul^m aliud est, q^o a sentiat, h^o videoat, audiat dicitur.

66 Hoc Cartesianus inventus morbo refellit: q^o alia ratione,
intota glandula pinealis, in puncto epus indivisibilis. Si in
tota glandula, inserviunt manus arctius: tunc coniuncta eis

extensis, eis fit mensurata Corpori quanto, et extensitate, qualem Maglandula. Sicut in puncto individuorum blandulæ, prius in potest, ut omnes novi sensib' deservientes Deum cum in illo puncto: nō, recesserunt in eadz parte illius puncti, et tunc spesotrabunt, l'individus per partib', et uno punctu aut divisibili, aq' in uno respiaciens exit extensis.

67 Adaugit' aq' xvi' nov, q'g
eo in toto Corpo, quare necum 23 milia' partes, et
aut probatio, et huius probatio non ad n'mensuram
Corpori, quam in toto Corpo respondeat. Sicut Deum
In mensural collectioni rebus omnibus Creaturæ, et totius
Spatij imaginarij, quantib' sit, et resipaci, in omnibus
rebus Creat, et in toto Spatij imaginario. In mensuram,
quoad molle puto e' rebus Corporalibus: q' a' spiritu na-
turali molle habeat, n' potest, quoad molle In mensuracioni
Corpori. Quod a' sit inspacio bipalmarum, q' eas sit bipal-
marum, d' q' ex eaen' spiritu post definitio locutione
ta in toto Spatij, et tota inqualitas Spatij patet.

68. M. 23
968. Et prius est ad infectus, et venerabilis et essentia' ad
Corporis organici et individuali. An' itat excedere aq' in-
unit ad misera. Probat' etiam si a' sit Potutus, et venerabilis
et essentia' ad Corporis Organici, respicit ex eo' exceptu

tanquam subiug plures parti magis diversimode dispo-
serat; de ipsis et individuali: q. Probat miorum fidei divisione
vilia, nō exigebat ex proprio corpori plures parti magis di-
versimode dispositi: q. corporis, q. ita exigit, et individuali
vilia. Probat autem fidei divisione, inquit, partibus
exigebat tantum unius magis partis praecindendo ab
alij; et hoc, q. ex proprio corpori nō exigebat plures parti
magis diversimode dispositi: q. Probat miorum et una-
partis ab eam. q. canit tantum unius partis magis, rite
ab eam exigit plures magis parti: q. similit.

69

Ac antiqua

sic, q. artificiali horologij. q. ex proprio corpori exi-
gente plures parti magis diversimode locatas, et tamē
dividitur. Protorum, aratum sudeatus sicut Directi
negociorum. Adprobacione disting magis: sicut Protorum,
et venerabilium et generalium et corporis Legionari, et
localem res publicam plures partes magis diversimode dispo-
sati, loco; et partialis, sive pau: q. subdivisio: et pro-
pti tantum subiug plures parti magis neq; res-
publici tantum subiug plures parti magis plures parti
deinde. Particula ab eam, et particula q. iniquo
venient, et maiusq; differunt. Iverunt in eo, q. types
licet ab eam, quia particula q. exigit fidei unicantur
magis particulo; differunt autem in eo, q. particula ab eam

exigā subīgā tānty sibi; particula rōeū aḡ exigeatib-
eḡ sibi, et p̄tis etiā sp̄tis, salte aliquib⁹ rācoq̄ dā
ut exigeat en p̄to deceptu Corp⁹ oīgārīc⁹, p̄tēp̄tē
p̄tē māḡ; albedō vēxi.

70 *Infrātē* una pāri aḡ infēctiō
p̄tē ex p̄tē s̄ine p̄tē i p̄tētib⁹ dīfecto armāc̄io n̄ potē
vīvere māḡ pāri. Dīfēcte sequunt; q̄ una pāri aḡ infēc-
tōis n̄ potē ex p̄tē i incommis̄ om̄itro p̄tē i p̄tētib⁹ dīfecto
s̄ine aliq̄ib⁹ mēgo. Stat hōno, q̄ dā Casii ¹⁴ p̄tē ex p̄tē
tēxē s̄ine dā dōctō, qui rāco infēct, q̄ dā p̄tē ex p̄tē una p̄tē
cūtēculāc̄, sola s̄incommis̄ dīfecto. Caput vīper⁹ vītē
p̄pazat⁹ arctiq̄o Corpore; sed si p̄tē Caput vīper⁹ vītē
una pāri vīvet, si cœul⁹ dīvidas neutrō, pāri vīvet, eſſe
dācti⁹.

71 Hoc p̄tērōnit exoco, q̄ dā quolibet pāri aḡ dāvñdāt
eḡ alia, ej̄ n̄ potē dā ex p̄tē in māo, q̄ dā dāx̄a i p̄tētib⁹
lēt in māo inmediatē dēlinio. Rāco, q̄ dā mānū p̄tē
pātē aḡ nulla p̄tē dīfēcto exēcēre fūctiōnē vītē, n̄
si alia pāri aḡ infēct p̄ximā mēgo, neq̄ p̄tē vītē
tēxē, neq̄ vīcēo, neq̄ audītō dā dēhecōmūntatē reg-
ūtē, quida fib̄z, cīnōwēdī, bībraonē q̄, cīnōtātō-
nōr enoz̄, q̄ dālāz̄ n̄ potēt in puncto individūlē māḡ. Soit
st quidē pāri aḡ s̄il infēctō acto, requiriā tāngiā dēlinio,
q̄ dālia pāri aḡ infēct māḡ inmediatē p̄ximā. Alquid

bi pars $\frac{1}{2}$ exigi naturi substantia actusq; ex quo i[n] natura
sparsis infrae[m] vicos magis aliquis pars ag[re]dit. si
i[n] naturi vicos p[ro] inviso.

72 Obiectio 2o punctu[m] inveniente ag[re] Bruci
et verecundie, easq[ue] corporis organici. Sed corp[us] organicus
est opericulus plurim partem magis q[uod] punctu[m] inveniente ag[re] Bruci
plurim partem magis, et q[uod] invenit. Sed si inveniente in se[m] plur-
imi parte, est totu[m] in omnibus, et totu[m] inserviuntur q[uod] punctu[m] ag[re]
maiori potest esse totu[m] in toto, ut totu[m] in quaib[us] parte q[uod] cum
noscatur probatur.

Respondeat negando ans: sicut punctu[m] in-
veniente artificij, Ne horologij n[on] artificij, neq[ue] horolo-
gij, si ergo est dici, punctu[m] inveniente ag[re] Bruci n[on] est
propter rationem diversitatis: q[uod] a nempe ea dicit ordinatio ad or-
p[er] organicos, sicut plurim partem magis; punctu[m] autem s[ed] non
nequit dicere ordinem ad plura, sim p[ro]fulta, nisi sit spini-
tate.

73 Sed obiecto omnis contenti, est sequenti, Ie[us] C[ristus] m[isericordia]
subsumpta, distinguente sequentia q[uod] punctu[m] ag[re] in-
veniente est ac plurim partem magis, easq[ue] in se[m] p[ro]fulta,
negat; easq[ue] in se[m] p[ro]fulta, et sicut p[ro] alia i[n] parte, quib[us]
reflexus invenitur, Ie[us] C[ristus]. Et cum acti corporis organici q[uod]
sic ea totius, actuat p[ro]p[ter]e Corp[us] organicus; sic tanquam
accidens, illud actuat n[on] p[ro]p[ter]e, dicitur, et sicut p[ro]p[ter]

ad partem, sine qua non est essere, et quae exigit
divisio hoc est pars actuaria Corp' organicus. Distinguitur
et pars actuaria particula, nexo; solidum recto: econo-
do actuaria Corp' organicus, quae ad operativam
actuariam particulam Corp' organicum.

75.

Objecit 3º. Ricca-

culi est divisibilis, tamen illius partes videntur,
et aliqua tantum? Secundum falsum est. Vnde q' com-
muni part' videntur, darent plures vident', plures
vivunt'. 23, q' si aliqua tantum pars videntur, multi-
tas sunt reliquias partes ac oculares, quoad visionem.
C' ergo de ceteris part' disjuncti quae maluerint. Si e-
stasq' 23, sec' iisi datur plures vident', n' adaequatas, et
inadequatas ponent' unica superius vident. Sic lo-
calis 23, sec' n' est in aliis reliquias partes ac oculares:
illa enim pars, quae obicit visionem, n' potest illa obicit
sine reliquis: ne ipsa sola n' potest recipere tota species,
quaes maxime, et ceteras proposita proportione: n' potest
oculus nervos opticos, inquit n' residet, et supponat
invisibilis, ut' in hoc adjuvat aliquis partibus.

76.

Ricca

33. C' objecit 3º. Unde ap' secessa dividantur nunquam
vivunt, quoad utramque partem: q' multus intelligatur
ac divisibilis. Proterisque oculorum diffectus nunquam

qui ex utranch partz heretogyz; et multy signz ad
sig antefacti divisibiliti. Directe q' Reputacion
quod utranch partz post disfectionz, et evidens inu-
ciz ag' divisibiliti; q' vero talimodo n'resign
nig evidens ag' inadivisibiliti. In Reputacion imperfectis
signz divisibiliti ag' etiam, Pater probam' 263; imp-
fect' hoc signz deest, ideo n'resign, et aliunde probam
ut videtur supra.

77 Obiectio 2^a autoritate Divi Thomz, ali-
oza Patriz, qui patris Clave insinuere videntur, aut' ad
autoritatem p^{re}fectorum inadivisibilium est. Ad autoritatem
notiorum nota, duplicit ag' posse inadivisibiliti. I^o,
quoniam sit simplus, et careat partib; Pict' D^oca
xalis, alhom. I^o, q' licet, si d'posita est partib; opu-
tang partes ita neag' sint, ut nequeam' separari,
q'is aliqua exq' porrect. Hoc modo inadivisibilitate
unius ex parte, et modo tripole ex parte, q' hoc punctus di-
vidas manente utraq' partie, sive, q' utranch par-
te separab' ponat. Ig' illa deae autoritat' denac 2^a
inadivisibilitate, negat illas deas.

78 Obiectio 3^a: entitas
materiali et inadivisibili potest natu' et inaduplici par-
temas disting' uit nos pra probav. Probat enim unio
stimulacion' d'riatu' mat' partis e' materiali, et inadivisibilitus;

aliqui recipiunt inutraq; parte magis unita. Dicō in
 annis & p^o q^o si et unio magis ad p^o q^o cū uniusq^o com-
 ag^o, sic unio. Si uniuersa puncti & ad puncta p^o q^o
 unio puncti p^o q^o ad puncta p^o q^o. Dicō mōsus cū p^o q^o an^o,
 cuius alia unio potius recipiāt in puncto p^o q^o, quia in p-
 uncto p^o q^o, non estra: q^o recipiāt inutraq; cuius uniusq^o ne-
 at id p^o q^o. In talium unio cū modū utriusq^o puncti, etiam
 utriusq^o denominantur, uniusq^o recipiāt inutraq;

79

Nonnullū

hacdiū qualitate presur' reedit, sūq^o magis in diuinis iuriis
 posse occupare magis extensio, dummodo mole magis si
 valde exigua, qualis o^o quis ex diuob^o, tib^o, aut qua-
 tuor tantis puncti magis stat. Sed meo iudicio eandis
 difficultatis nōt, q^o punctis in diuinis iuriis occupet duo pu-
 ncta spatiū, quo^o, q^o sexentia, et q^o p^o mātū in di-
 uinis iuriis in duplice puncto magis, quo^o, q^o su in-
 tra mole Elephant. Quare res ad auxiliū negando
 ani, ad probawī omisa māxi negomiorū. Pro-
 bāo nō uget nō passus igni applicatū, cuius potius
 calefias calore p^o q^o, quia calore p^o q^o, etiam alterata
 et dilata calefīs. Dicō, id doctrinā a Deo. Dic similiū
 innoīsū casū. Nōq^o 2^a probāo uget, cuius coālē-
 scit. nō actiō modū eis, et seel^o, et utriusq^o denomin-
 at producent, et productū, et iam nō recipiāt inutraq;

Caput 3³

80. Vtqz partes ag^t divisibili sunt homogeneas, & heterogeneas?

I hominis frequent et ostendunt homogeneitatis partis ag^t divisibili presecitantes Angelicus Doctorus cuius tam mons dubia. Si nos ista N.^o. ag^t divisibiles sunt partibus heterogeneas. Probatur ad pedis exiguae variorum organizationum, et disponit, ac ad Capitulum de diversis specie. Propter eoz q^{uod} est in eiusdem speciei eandem disponit exigunt in modo. Probatur autem impedimentum diversarum organizationum non habita ac in Capitulo ab aliquo diversibili aliqui non amantur ab aliis. I

81 Dicit illa diversitate exinde via sua corporalitatem, quae diversitate impedit in Capitulo. Nec respondeo non minus ut ars. dicitur: qui exigit diversas sive corporalitatem impede, ac in Capitulo. Non enim, cui hoc exigit tribunal, nisi cum corporali exigit unum sive corporalitatem, et ad Capitulum alterius sive diversas species.

82 Propter sive corporalitatem animalium exigiunt, q^{uod} non est radice, aqua exigit, percutient accidens egenus sit substantia, proprie scilicet animalia. Ita est q^{uod} sive corporalitatem sit substantia, et

mg Substantia ag³, et intencio p^{ro}p^{ri}a ag³, est q^{uod}
 (iuxta suos auctores) d^{icitur} ad ag³. C^{re}do ex*activa*-
 baa: omni^e eni^m d^{icitur} ex*actio* de*latio* *actio*, cui^{us}
 d^{icitur} d^{icitur} i*n*vivente radis ex*activa* f^{ig} co-
 por*et*at. Si uita talis radix est ead^e in Capite,
 ac pede, ead^e est ut*er*or*y* Corpore*it*at f^{ig} al*iqui*-
 fia Corpore*it*at e*st* ex*ogenesia*: q^{uod} et radix it*er* ex-
 activa. = Si uita, f^{ig} Corpore*it*at e*st* homogene-
 am, sequit^s, q^{uod} n*on* pos*it* radicare diverso organi-
 zatione*in* p*ar*t*e*, ac in Capite.

43

Objec*ti*o*n*o*m*

can*do* sp*eci*o*n*o*m* *in* uenti*fundament*o*m*, atqui
 no*m* multiplicare*m* ir*u*ent*sp*eci*n*o*m* part*ia*i*n*
 insinguli*m* viventib*o*: q*uod* = *u*nam*at*: p*er* part*ia* homoge-
 neal*actio*³ I*pon*it bene omnes, q*uod* ex*peri*im*in*-
 viventib*o*: q*uod* part*ia* f*ig* homogene*es*. *Ita* cos*q* q*uod* si*us*
 tra*fiunt* p*er* sol*ita*, que*z* pos*unt* fieri p*er* pauc*ia*
 Duplices se*po*oz*z* pot*er* an*u*tu*m*. *V*a*g* *adversarij*
 multiplicant*m*, plusqu*o* no*m* 2⁶, q*uod* quam*b* no*m* multipli-
 licare*m*, d*icitur* in*fundamento* fac*it*.

48

P*er* sp*eci*o*n*o*m*

evideni*vide*o*m*. No*o* equid*z* multiplicare*m* sp*eci*o*n*o*m*,
 q*uod* minu*m* p*er*fection*em* re*u*nt. Adversari*m* multipli-
 pic*at* incredibil*em* p*er*fection*em* mindu*m* singuli*m*.

Si inter exempli operaria partis ag^o equum octo. Nescia-
m^o octo specie^s, q^an^d secundum singulis p^rfec-
tiones omnis. Altera pars, ut unica species tunc p^rfec-
tiones omnis. Secundum singulis. Si minit ag^o peccato
heret virtutis inoscendi, aperteendi, intendendi, q^z
p^rfectione inutiliter admittunt. Hinc potius multi-
piantur? Res exempla declarat. Non, q^a diligenter
maret, p^rat omnes ec^o eiusdem speciei, unicorum fa-
miliarum specie^s reponeret innata. Ille teneret se deo-
rum uirum virtutis cognoscitivae, appetitivae, d^a fisi-
cione, virtute calefactivae, ostendens unicuius p^r
fessionem omnis p^ractus.

85 Quid rati^c producio Pho-
ebi opponentes, q^a ipse n^t multiplicat species ag^o,
tunc vero multiplicatas? Aperte necares: non ille, ut omnium
socialis quibus speciei, agglomerat p^rfessiones in singulis
rebus: quodque p^ractus in omnibus. Multiplicatio autem
specie^s, nil e^l alius, quo illas p^rfessiones deinde lo-
keret. Similiter inno^b pro cap*u*, in quo multiplicatoe
specie^s, nil aliud, quo negare aliquis ag^o partib^e
eas p^rfessiones, errat, quia ab usq*u* inutiliter co-
dit.

86 2^a respon^s suadet: q^a exponet videlicet adag^o
partis requiri diversa organizatione, ac etiam ag^o cap*u*:

exad pedis orixi divergunt operacione acerata Capitio
et in his casis militat illuc id est fundamento, quo
movetur ad actionem distingue speciesque in fragili
ni, et fragiliori. Unde enim in securum diversitatem ha-
bitus franguntur, nisi ex eo, quod una existit diversitas est de
ponens, et elicere diversitatem operacionis, ac altera? Quo,
in nomine sufficientia fundamento, ad diversifican-
dus speciesque fragilioris, et fragiliorum, thema adi-
versificandum partem agit divisivitatem.

87

Ad hinc maiores dis-

tinguntur: per partes heterogeneas cum potest recipi
redundantia, et superflus omnis, quod experimunt
viventibus, secundum; sive redundancia, et superfluitate
negatur. Vt pars est omnis frangere, debet ea per
se perteceptiva obstat, ut ut a occuli, nocturni involvit
redundantia perfectionis, cui per non indicat nac-
perfectione, ut perfecte recipiat, quodam omnia sua
minora, et exercititia.

88.

Opificio 2: nos, ut argutus, et doc-

trina probat omnes agit saltem statim partibus hetero-
geneis, quoniam probat.

. Si ad nostra statim partibus,

esse pax pedis, est diversa, aperte cerebri: nō
frustra dedit et nāc ag' pedis vj intellēgentiū nūn-
quā excedat. Sed ex nō pīa, sūt māis in sūlū
ut aliunde probat, nō potuit facere nāc, ut pātī
eant diversi ubi nulli pātī.

83

In sīab. nō in-
veniens, q' nāc dedit et pātī incognitū secund
excedat nūnq'g: Suadet autē q' ad hoc accidat
ag' solū aā enī pedis nūnq'g excedet virtus
coherētiv'g. Nō ego autē, et pātīaonē salpīm'g. A-
nūma scilicet, quāz īpede hēc virtus incoherētiv'
pātūlūdib' excedat, licet nō īpede. Ita acci-
de et incoherētiv'g excedet ab solito in-
tūg incoherētiv'g, quān'b nō incoherētiv'g īpede. Hoc
natānti sup' aquas dedit nāc vj ambulāndi
sup' pedes rectos, quān'b hoc virt' nūnq' ex-
cedat sūt sup' aquas, q' tamq' potest alibi ex-
cedat anemone dicit frustāne, et incoherētivi-
tē. At vero quāz nāc de Pinav' pedi equino,
nūnq' excedat virtus videnti neq' īpe-
de, neq' alibi īutilib' q' nāc dedit et pātī vī-
g' illi ag' quā de Pinav' ut pātī petruo eet ī-
pede.

In sīab. itēz: magis, q' omnis partis

videntur haec secundum mixtum ag, quia q̄ haec
 aas similes; & q̄ ad mixtū h̄oc nō obstante dis-
 militudine partis Corporis humani: q̄ 23 polo-
 rit ad mixtū h̄oc, nō obstante diff̄mū recipi-
 entis Corporis h̄oc. — Preo mirabilis eo, q̄
 Corp̄ humanus animet ac inanimatili, quoq; q̄ cor-
 p̄ h̄o vidi aamētēt partib̄ homogeneis ag, q̄ 13 in-
 festi, q̄ ratiō eē spiritali, q̄ dē op̄ mirabilis om-
 nib̄ operib̄ mālib. Seo quād 13 sit miraculus,
 multo tamq; infestū sup̄ pluita q; innat. Nutri-
 ve ex illo sequit̄ invencens philo sophicus 23 li-
 cit min⁹ miraculo est, tamq; sup̄ pluita aferret.
 Vnde 13 admittim⁹, 23 negam⁹. Itā tribuens hor-
 eas in omnib⁹ membris ag, sup̄ pluē proced-
 it; procederet vero sup̄ que, si omnib⁹ membris
 h̄uī similes part⁹ ag, tribueret unius ac au-
 xii eet visiva, et ac occuli auditiva.

31

Predeclaratio

Exemplo: Si Preo quisaret diuersos Sexos, alterius
 ut canaret, alterius ut scriberet, fuisse pro quoqueret
 scriptor, qui eet s̄im Musicus, aut Musica, qui
 s̄im eet scriptor. At si vollet unico sexu uti, ut
 scriberet, et canaret, recē quisaret viu⁹, qui uix
 unq; probē sciret. Similit̄ nā quando P̄ vult⁹.

cedit plura q̄ p̄t̄, alioq̄ n̄ videat inocu-
li, alterq̄, ut audiat mārit̄; s̄ p̄sist̄a po-
larii q̄ audiriq̄ posse video, aut q̄ vīsing po-
ſe audiō. At vero, quando h̄i recitūt̄ unīcaḡ
q̄ uideat inuixit, et videat inoculū n̄ p̄fū
tra, q̄ uixit aḡ, q̄ uixit auixit sit, et r̄p̄wa.
Ibi q̄uidz p̄d̄ius eot̄ aḡ P̄d̄itorū cōſiderin-
diſiūt̄, q̄ uideat p̄p̄oſia diuīſiūt̄as, p̄t̄
ad p̄mōre n̄ocēnōt̄as.

92. Obiectio 3: dico, q̄ uideat
eit in P̄d̄itorū eot̄ diuīſiūt̄ ab ea, q̄ uideat Brui-
ng n̄ cognō, ceteri obly vīsy; et nōco abſurdus q̄
robat̄ d̄maor: Bruiŋ n̄ cognō, ceteri obly p̄d̄o, q̄
uige in oculū, n̄t̄ n̄cō n̄t̄ cognō cītīa: deinde
nō ſexet̄ illud p̄t̄ aḡ, q̄ uige in oculū, n̄t̄ cognō
n̄ videat obly, n̄t̄ ſit̄, unīcaḡ cognō ſeat̄:

Siempre esté jas en su casa
mío. Yo se deparó una gran
oportunidad de que se
que se diera.

26
with great difficulty, and it was about
the middle of October, when I first met
with any regularly formed nests; and as if to
encourage the birds, just at this time
a number of them had collected together
in a flock, and were evidently engaged in
the formation of a colony, or community.

At length, however, the birds began
to disperse, and to form along the margin
of the stream, small groups of two or three individuals,
which were evidently engaged in the selection
of a nest site, and in the formation of a colony.

33 Familiorum offizii sicut etnomina accipiunt Insu-
mno Capite reponit Carnis, q[uod] offizio octo dponit
miravili futura int' se cognoscere insig[n]tia studiorum,
quorum duo speciale nomis asia figura sententias.

alterius enim dicitur phenoides, alterius hominoidea,
quod latine sonat Crocodilus, et Crocodilum, ex-
quisitum reserat Croci figura, alterius pro-
ratus sicut in modis cubri.

Infacie dux est maxilla
huius altera, nempe superior exundans parvissi-
mam sponte, inferior exundans tantum. Dentes di-
viduntur in incisores caninos, et molares. In-
cisores vocantur, qui in anteriori parte osseos su-
periori, et inferiore, quibus sephas secundum, et
omnino octo. Canini est, qui proxime ha sequuntur
jacentes in cibis adductores ciborum, et inconditores, et
queaturos. Molares denique, qui in inservioli eius parte de-
cessunt ad cibos minuendos, et molendos, undono-
nem accipere.

Spina incipit a cervicali, et descendit usque
ad dorso sacrum. Hancq; viginti quatuor ossa, seu verte-
bris. Ex spina coegeruntur, quis omnes est vigintiqua-
tuor: quatuor dorsorum longiores, qui iuncti pecus ex-
cavunt, et abutuntur late et excaventes junguntur in
anteriori parte sursum per sternum, et vocantur postero-
rum. Dorsa alijs breviora sunt, nec abutunt longe corporis,
et vocantur postero, scilicet proxima. Cossim invenitur et sternum,
quod a superiori parte jungitur claviculis retroq; satis
schamulis.

Vad Ab hunc incipit et praechi, qd' unius et huic itinere
succipiunt duo ossa Cubiti, alterum crassius, et robustius, qd' e' in parte superiori, alterum tenuius
in parte inferiori, qd' vocal' radium. Sequitur
in quia viginti septem ossa reperiuntur: eoxili octo
carum, quibusque metacarpis, quindecim digi-
torum articulorum Iponunt.

Vad Femur unius habet, qd'
proximalis usq' ad genu: ibi incipientes fibris, etis surges-
tumq' aut' deflexum usq' ad gen. Per viginti secundum ossib' Iponit, quorum septem transversa, quinque metacarpis, et
reliqui quadrilateri articulorum digitorum Iponunt. In
ipso genu corporis humani, quibusq' reponit pla-
na, et rotunda, qd' patella nominalis, sup' qd' cor-
p' incubit, quando genu flectim'. Solius horum p-
roximis eo', elevato alio reperiunt sensent animali-
Anathomici. Tota structura ossium suo ordine dis-
positorum vocari Iperuit Skeletus. Ossa omnia cen-
tralia caeruleo vulgare o' int' Medicos; et membranaria
ta, quae ossa circumvestit, et periorum vocal' Capas
adoloris, et quicunque accessum. Hoc de ossibus sufficiunt.

Vad Cartilago ossi simili abeo difert, in eo, qd' molior,
quoz, et flecti potest aliquantulum, qui frangatur ej-

mon e' zodur, et similitate tribuere nullis mem-
bris, quis offaret pueri, quoniam petunt aliquos sa-
xivilitatis cupidos Capaces. Observatio carni-
ginis tempore procedente iros iuxta. Inservit
in reliquis Cartilago in qua desinit os sicut
vocalis phoides ab ensu figura.

Vol

Ligamentum veluti-

quidam sumis ex fibrosis partibus positi, cuyus
muncios cujus offere ligare, unde nomen accipit. Il-
lic similitate tendo, quin' non, & munere dife-
digantur: n' enim ligat in se offa, de veluticho-
ra quicq; amissibili ados immixta, vicinus adno-
tus musculi, et igitur trahatur.

Vol

Liberum fita queas, sui-

lilia, & validia Cami intexia, eozq; adoriantur. Libes
suo motu deflexiunt ad hoc, utrassa, et receptacula
corporis humani possint alzare. et impo-
tere. — Membranarum texture queas, tenuis, et exten-
sa infixa postis. Coxæ fratn' nra regumenta, et inno-
ticia ad futuras partis delicatiores, ut pleura ad
descendentes pulmones. Postea enia receptacula raffa,
et canales proculimenter, et hunc nos, ut ventriculus ei.
venas.

Vol

Venae canalis membranaceis quo sanguis defert.

sparsis in pluris ramifications, que rotis corp^u iungantur, velut flumis, qui p^o variis aqua ducuntur inter
 urbem distribuitur. Principales bene distinguuntur, etiam, etiam,
 et postea. Vraeg^z ex illis indecūs, p^o incit in pluri-
 mer trunco, et ramulos ad similitudinem arboris, que
 ex uno trunco debunt in pluribus brachia, et brachia
 in ramos. Indivisione unaque^z vena scilicet varia-
 nomina, que longe eis reconfusa. Cursusq^z Max^z
 universi prosequitur. Etia a jecore p^o variis via
 iugat has partes, ventriculus, duodenum intestinum,
 vesicula felis, splens, mesenterium, et uno verbo
 partes omnes nutrioni deservientes. Cava latè p^o
 Corp^u universus difundit duob^z brachia, quorum ali^z
 ascendens, ali^z descendens vocatur. V^z transiens p^o co^z
 multis divisionib^z sicut in caput, et brachia. 2° m^o
 deorsim delatus, sanguis distribut usq^z ad phreno-
 ra, et pedes.

108 Valde simili versus arterio ex quo circulat
 cardiaculus ad descendens sanguis, et afferunt
 in eo, q^o vena circumstans unica membrana, arte-
 ria vero duab: p^o vena hypatis sanguis crassus,
 et min^z defecalis; p^o arterio sanguis pulsus, de-
 fecatio, et magis propinquior. Posterior arteria ju-
 tamotu Coras aqua oxiv, suos ducit insciuptim.

ostendit, qua prop' vera pulsatio i' suum nomi-
nari. Conductus equalitate, iniquitate, alijs q' af-
fectionib' peccati, anilate, aut exsiccacione dimicu-
rit, quoniam inde in se tanquam ex igno corde
statu.

163 Sanguis arterialis magna copia eximpi' un-
tusculo p'ni pro cordis. In hunc usq' ramus scindit, qu-
oq' p'cipui sequunt viae vena' Cava' namq' repon-
et ramus p'siderantib' vena' ipsius, qui vena p'sent' est
aliqua arteria. Decirculatio sanguinis p' haec fa-
genda et alibi.

164 Nervus int' nerviosos corporis pati-
tur et ponit exortis; p'm p'lii int' se' flebit,
et implicantib', atq' innervat p'uris occuntib'. Internis
mollitur, et modu'lo p'sus, exterius vero durus, et mem-
brana p'sus. Descensit ad nobis corporis, et ut p' ipsius
p'lii arteria descendit, aut apud aliquos succus illa sub-
tilis tunc nervosus, aut nervus p'sus vocatur. Sed quam b'
tales p'p'rii, aut p'cetus p' nervos transfert, ritomq'
aperto' r'isibili aliqui canalis, p' q'us eis p'z' f'g'z'
reperiunt, p'cetus a part' venis, arteriisq' a' cuiusq' f'g'
reperiunt q' a' vena proveni, q' p'p'rii arteria tenuisimi-
ss', else p' insensibili meatus transfundunt, neq' in-
digent r'isibili aliquo canaliculo.

IV Excupi fonte, sanguino novi orunt: accedebat et
medula spina. Qui accedebat erat infectus vario, sanguis
aeneus partis, quib' p'currit oculos, lingua, arteria, dentes,
palati, cor, stomachus, mesenterium, et infectionis venae.
quia a spina derivantur in triginta paria, sanguinogene-
res divisi totu' plane Corp' p'curruunt.

V. Cervix, solidata.
ta, et molis massa, quae cavitat' omnes, aut intercalata
relictam intofa venas, arterias, et nervos, replet, et oc-
cupat usq' ad extre'm' Cuij'. Quia min' e' vassa, quae
ambit hunc tractus, regere, et custodire, ut neq' intemp-
eris aeris, neq' ictus ayuspijs corporis obvij possi-
na t'zdere.

VI. Medula substan' pinguis, et molis intraosseus
cavitate inclusa. Medula, quae intra craniis reperitur,
et vocatur cerebrum, copiosior, et nobilior medulli offige-
liquitur. Quia prop' duas illi tunicas, seu membra-
nas nam tribuit ad futuram. 1^a, et proximior cerebro
delicatior, et vulgariter dicitur pia mater. 2^a crassior, et
puxior, vulgoq' apellatur dura mater. Reliqui medulli
min nobilis, et inclusi reperiuntur infra fistulosa-

rat⁹ offiz. Dicunt aliqui, modula, has ad nutritions
offiz⁹ deservit; et hoc intelligend⁹ nō decertor, q̄^ā
q̄ infameliis minut⁹, rēq̄ inseparab⁹ accessit. Ani-
mālīa nō posse omnino sine occasione vivere, Iuris
opinio exīstimat. Oposit⁹ sentiunt aliqui obtrudatores.
Dicunt autem possessore p̄tēre membra reliquias offiz⁹
et adiungit, eos, qui modula carent, quoniam instaura-
tio⁹ usq̄ ad p̄ficiē offiz⁹, nosq̄ p̄tē, nos salvare
mitere.

¶ Musculū dicatur intricata excreta fūcti,
voni, et aliorum animalia ēam, ex quib⁹ omnis
fūctus rōbus p̄ficitur. Sip̄ ipsarū teretiū exīstunt p̄le-
xibili, quām in modū rōborat Corp⁹, et defor-
nit ad spontaneos rōti aliis nō spiritalibus. Immeantes
p̄tē novo. musculū variē musculū fluctuant, et in
fluctuant, dilatant, et expirant, atq̄ p̄ tendentes
de quib⁹ sup̄ea dixim exīstamusculū, et defor-
nit p̄ ordinati p̄mō movent exīstunt, aut exten-
sunt offa: sicq̄ faciunt, al p̄gere, p̄cedere, pugnare,
manū elevare, tūc. Glāce, q̄ dū no sūp̄iorēs muscu-
lae hēc fortius exīstunt suos met, et majorē noīvi-

In corpore iuuenire obseruantur ab aliquo quidam
enim, vix inti sepe riuellari.

113 Adeps et subfia pinguis,
vix, et oleosa, aut circa membranas adhucet. Di-
stincti, et subtilissimo sanguino, qui eoculis insensibili-
er exudat, posteaq[ue] teneat, et coagulat. Dece-
vit ad nutritionem viuentium, quando dura despa-
limentus sicq[ue] infamolit indici diuinis adcep-

116 Glandulae caro crassa, duxi scida, et spongiola-
cups officiis obiecto superfluo humoris, et secre-
tione proficeret. Humore subfia fluida, qui in
vassii, seu canalis inclusa per totum corpus erat.
Humor immunit dividit in quatuor species, non
per anguis bilis flagis melancholicis, et petrosi addi-
cere, q[ui]a per venas non soli erat sanguis, et esse
reliqui humoris. His quatuor species adduntur ali-
qui humor lymphaticus, qui per prios canales fu-
venulas decurrit. Convergantq[ue] hujus humorum in-
ibius inflammitas, qui idem periculi vocal. Innotuerit
care humoris cum quatuor vulgaribus clementiis
quiparam frequentiter percuti.

117 Spiritus subtilissi-
matus, qui in ali reperiuntur et subfia tenuis et s-
piritalis, qui a sanguine oral h[ab]et quidque vapor aut

valde defecit. Duplex spiritus species agnoscunt inven-
tis Medicis feliciter spiritus vitales, et spiritus alter spiritus
vitales generant in Corde coquendis sanguin vapo-
ribus in ea Cordis osseina ingentis caloris vi accipiu-
nt, et veluti ingenerent, et excedent. Hoc igit inservi-
us agit flammis, quae per longum Corpum diffusas propon-
it vitalis calor, datque singulis membris expeditio-
ne ad motus.

118

Cos spiritibus vitalibus generari dicunt spiritu-
bus animis inservientia cerebri. Sed purissimis aquibus
et fuliginebus, et ad mitunt insequuntur suorum motus, calo-
ritusq; innotescunt manebus suis Medicis loquuntur) admis-
tan flammis quiete, et tranquillitate lucentis, emi-
buxerit. Tunc defervunt ad delicias motu, qui gen-
teca ad operationes sensitivae, et priuatum alii. Totaliter
spiritus applicatus nesciat possebari potest ab experimento-
ris. Cy spiritus eorumq; subtilitatem sensu nostrarum
enaging subterfugiant, et motuali statim evan-
escant, ut perceantur: unde observarci non possent intell-
ectiones anatomicae. Quand' hec doctrina rite
antiquissime autoritati, et nullis de quenam si, neq;
aliquibus Medicis, aut in studiis veris, aut corruptis
aut omnino reprobatis.

115. Ecce principia patr., quibus Corp' organicas dicit. Si autem
sequi vellent mixtum corp' organum int' se, sicut dispo-
nunt, figura, nimis proprietates nimis longi esse-
nt. Nec preterea noticia sufficiente ponitur. Si plu-
zavolent in autorib' anal horum Corp' os et tracta-
ta invenientur. Notare tamen neque occasione ag
de qua nio tractam' volum' Corp' describere
q' tande s'g' receptaculo.

Caput 13.

120

Vix ad sui verae fiducie.

In suis solitariis questionibus specialiter de ea ratione, veritate
omnibus ab' insinuatis potest. Phi' antiquiores immul-
ti plane excusaverunt ei cedant. Iuicq' putabantur in
eis esse ag', quis inueniret' Corporeis' residet: quidq' ag'
migrante de uno Corpore ad aliud, quis transfig' vo-
cabant metamorphosim. Iuicq' present' alios
opinabant multi, ag' eo subsistat' spacio, non secus acti-
vit' aut Demnon, non aut eo corpora nostra ordinatae
positi aliqui cum mai' ficiendy. Unde assertabant, q' n
unit Corporei usq' sua, at tantus affectus, si residet in Cor-
poro itud' movent, et governant, sicut Nucleus
innove, aut sciuile, qui inclusus intralabio vani-
tate perambulet.

124 Hec opiniō falso fidei subsistere nō potest: q^a nō se
mel definiuntur c^a ab Ecclesia ag^r nō e^r p^rag^r Corporis Conci-
lii P^olienense sub Clemente 5° hec hei: doctrina q^a
seu propositione tenet^r aferente, aut verent^r in-
dubius, q^a subiecta q^a rati, seu in electione vero, q^a
cep^r se humani Corporis n^r sit fia, velut exponet ei
veritati Chalolice iniurie, praedicto f^ractio i^rcilio ap-
robante, reprehēam, definiunt, q^a uero quis afe-
reret deinceps, se tenet^r p^retinacit^r p^resumpfessi,
q^a ac rati, seu in electiva n^r sit fia Corporis hu-
mani, p^r f^e, ei esentiali^r, tanquam Hereticus p^racen-
condus.

125 Latoranense i^rcili nonnullos errores dam-
nani circaq^r aperte definiit, ege^r Corporis fia^r
hoc verba: damnari, et reprobam o*ci* aferentes q^a
in electiva mortali^r eo, atq^r uniq^r circuclis honi-
b^r, et hec indubius verentes q^a illa f^rol^r vere, et p^r se
esentiali^r Corporis humani fia^r evisa^r, veret^r q^a
immortalis, et p^r se Corpore, quib^r infundit^r multitu-
dine singulari^r multiplicabilit^r, multiplicata, et mul-
tiplicanda sit. Ex his definiuntur ag^r nō e^r im-
mortali^r. 2° n^r ex mixto eandem immortali^r horab^r 33
eo^r ve, et p^r se fia^r Corporis.

123 Hoc decima Chalolici omnes
fato^r ag^r rati eo vera fia^r: ita ut atq^r Monstrari, qui-

ſtia negant Axifſicat, excepuntaq; rale. Caelanum - 98
deſt aſſeſſer ag rale mag. gradus deſtitutioꝝ ex quid
ſig corporis, n̄ vero 2.3 gradus intellectivoꝝ et rale. Hoc
tamen opinio facile reperiſſeq; iſtā poteſta vehetatioꝝ,
et rale ex identificant inaa. Si poteſta vehetatioꝝ ex
ſia corporis etiꝝ rale, aliꝝ decodis ex verificare coꝝ et
nō ſig, quip; contradictoria reaſia. S: Caietan ſolvi-
tendat poteſta rale poſſe p̄ in ꝑ proſcindiamono ſig
ultra Concedim.

A quipue laqueſion.

229. Silo¹ 26°: Omnis ad eum¹ Corpus vere, et propositus est illis.
Probat. ad talis est vera fata Corporis, et reliquias omnes
cum infestis affectionibus quia si in aliquo ad apparere impu-
nabile, maxime in talibus etiam ista, quae militant non
ad talibus non militant ita reliquias. At non probat hanc eam
aliqua auctoritatibus Supradictis. Probat hinc fata talibus
non esse facta horum, non uniuscunq; phantasie magis, et tantu[m] eius
istecet; aliquid hoc absurdum est. Probat minima similitudine
cum uno agit ac Corpore hunc non posset generari. Pro-
bat enim nulla pars horum est Capax generari. Pro-
bat enim quod macte ingenieravit; ad autem talibus ut
potest spiritualis substantia solus per creationem potest pro-
ducere. Hoc argumentum validum est finitum ad multas fata Corporis
dicitur.

230. Probatur alioz hunc non esse per se unigenitum. Probatur enim
hunc non sponte ex corpore, et ad minime unitum est
non esse per se unius enim et tantu[m] dicere est unus, sicut dico
hunc dicunt unus binarius, et multa grana unus
ceterus. At qui hoc dixit dum sensus est. Et intelligitur
ex parte eius uniusquisque sibi concinno, sed et quime-
nus, et se cunctorum, qui intelligit namque in se experient
duo supposita, aliosque, quod nutrunt, aliosque quod intelli-
guntur Corpore, et adhuc sunt unus, et id hunc est dat unus
phantasie infrauenit, in Corpore, etiam.

126 Objicieit. V. spixit n^o potest infraeo mag. q. 1° probat 93
ans. ideo Cognitio, aut voluntio n^o recipiunt in maa, q^o
ad spiritualia q^o estis spirituali, scilicet spixit n^o
potest recipi in maa, recte infraeo = P. v. negando
ans, et distinguendo in probacione: ideo cognitio, auto-
nolitio n^o recipiunt in maa, q^o ad spiritualia acci-
dentalia, idem; q^o p. p. act spiritualia, nego.

Accidens spiritualia n^o potest natu recipi in subto maa; e-
stavero substantia spiritualia. Prav. q^o accidens de-
bet educi subto, in quo natu recipi, ac proximando de-
pendet ab illo tanquam acta maa: q^o si accidens spi-
rituale recipere natu in maa ex maa educatur, et
amaa pendet, q^o expugnat entitati spiritualit-
eria substantia spiritualia n^o exigit educi unde potest
ex subto, aquo n^o dependet tanquam acta maa.

127 Objicieit. 2° in subto, et sic debet dari propositio; et
nulla dat propositio in corp, et ag. q. 1° probat mis-
sio quis propositio in corruptibile, et in corruptibilem-
maale, et in maaale mortale, et immortale? = Conco-
matio, nego mihi. Ad probacione interrogativa res, in
maale, et in maaale possedari proportione act, et pos-

qui unica sufficiat ad rationes habiti, et sic. Ita et plenaria
in eis pleno; et ratiōne plenaria in eis linea. q̄d hanc
proportionem plenariam, et plenaria, quantumlibet difficit
in perfectione.

Q. 8. Obiectio 3. nō bonū est unius corporis q̄
nihil anima ordinari ad Corp. q̄. Probabilans. anima
vivit, et p̄fectus exerceat suas operationes extra, quia
intra Corp. q̄. Non enim, etiam probacione distingui
est melius, et p̄fectus exerceat aliquas suas opera-
tiones extra, quia intra Corp. videntur; omnes suas ope-
rationes, nōq. Extra et melius, expeditione intelliguntur
in statu separacionis, quia in statu unionis, et nō me-
lior videbitur, audietur, tamen immo nukleus videtur, audie-
ret tamen q̄ bonū est unius corpori, ubi potest exerce-
re omnes suas operationes, ut extra illas tantas possit
aliquas. IC° nostra quatenus resipicimus in ratiōne, nu-
mero, et ratiōne arguitur.

Caput 8. ^{um}

De usu corporis partes instrumentis ab anima.

Q. 9. Propterea dicitur animal, requiri q̄ aliquis corporis par-
tes inserviant ab anima. Non vero requiri q̄ omnes parte
corporis ab anima inserviant. Namq; si minime pars corporis

animen^t multa dabit unio int^r Corpus, et q^d; d^r fine uniu-
no n^r resiliabit h^r, qui dicit^r datur. q^d; R^{ao} 2: q^d u.
c^r ei aliqu^r partes m^r p^rincip^e, d^r impedimenta est
d^r ad insegrationem, n^r animen^t, poterit resiliare de-
nomina^r animali int^r oportib^r primarij, q^d gigan-
tian^r. V^r aumq^r partato explicati ut aliquag^r ens di-
eas, est^r bellica, scutata ad armas, nec sequitur, q^d
omnes illius gentis viri s^rint militares, nec potest spon^r
eges, q^d nullus s^r militaris. q^d similis.

Nec s^r putem^r deno-

mire, si abiliencay^r, quid intelligam p^r partes Corpo-
ris? Intelligim^r q^d eas, sine quib^r n^r sit h^r esentia-
lis institutus, q^d eas, q^d integrant, aut ornant h^r, au-
descent ad functiones vitales, V^r alimenta immobi-
lity administration. V^r no verbo, quid quid sponsi Corpus
vulgaris sumptu^r. Ph^r omni^r has partes dividunt-
in fluidas, et solidas. Aliqui addunt partes medias, q^d
nec fluidas omnino, nec minimo solidas. De omnibus
in presenti disputandye.

Sul^r 16: partes fluidi^r Corpo-

xi, et sanguis, et reliqui humoris n^o animantur. Probatur si
sanguis, et reliqui humoris animacione maxima p^{ro}tago-
rie intus equum in equo dicitur; et sanguis, et humoris n^o ani-
mantur p^{ro}tagorais intus, p^{ro}equum in equo dicitur n^o ani-
mantur. Ita et modus probandi. Probatur mox, q^{uo}d
humores alii darent p^{ro}tagorais ab aliis animalibus intraun-
um quodq^{uo}d alii decuerent, et circularent varia viventia p^{ro}-
specifice distinguis ab ipso aliis, hoc absurde. Probatur ta-
mus n^o intra unum q^{uo}d alii recuererent, et circularent
sanguis, et reliqui humoris; aliqui sanguis est quod
de vivens specifice distinguis ab aliis, cuius sanguis, et
reliqui humorib^{us}. Ita modus q^{uo}d sanguis est m-
ax in rata p^{ro}tagorais specifice distinguis ab aliis aliis, et simi-
litudine reliqui humoris.

132 Probatur modus v^{er}ilogi. Sanguis,
et reliqui humoris n^o unius timuative partibus solidis
animatis: q^{uo}d n^o animantur p^{ro}tagorais intus, p^{ro}equum
in quo, b. a. Ita ergo q^{uo}d alii una, eteadem ac rata, ca-
utequina infraest simul duplex magis discontinuus.
Probatur autem sanguis, et reliqui humoris incessanter cir-
culant p^{ro}vessa corporis: q^{uo}d n^o unius timuative par-
tibus solidis animatis. An satis evidens spectus? Moder-
ni experimenti, ut suoloco fuit dicem. Confluit

Monens intelligit, q^a omnes partes sanguinis circula-
xii moveantur, et tamen uniti sunt immutative partibus immo-
tis solidis.

23 Dicere hoc potestis intelligi si talique partes
sanguinis immota sunt, et immutare partibus solidis. = Ita
et ergo: reliquias partes sanguinis, quas moventur sunt
mutative unitate cunctis partibus immotis sanguinis.
n^t? si v³, manet aquilus factus: quomodo enim partes
fluxus, qui identicas moventur, possunt immutari cum par-
tibus immotis? Debetur itaque recurrere ad alia parti-
onis immota, de qua itaque rationib[us] interrogatio, nunc
minus est partibus, quas moventur? Si v³ reas: totus
ille sanguis, qui moveret n^t animalia: n^t, q^a discontin-
uatus a partibus animalium, non potest per ag^t talium par-
tibus animi.

24. Dicere itaque, mutantes sanguinis Ceteris partiis soli-
dis possedunt p^t hoc, q^a insanguini inservient sanguina-
ritate unius vivorum mutacionis, et acquiescat alius. = Hec est
propositio, et invenitur similitudo, et nugatoribus multiplicat unionem -
mutacionis. Atque enim singulare prodigio saepe multiplicat uno-
nus sibi invicem subcedentibus, nisi ut deversari uno sensu
descendet. Præterea eas possemus dicere possemus, aqua flu-

minus ea distinctivis unitz suo Canali p^r uniuersi-
tatis copia fuisse, nec ipsa aqua.

133

Probari est soli 36°

hunc etiam, quod sanguis suu alimentu alii; alimentu a-
uig n^r potest co animatu, ut potest q^d ad huc viventis,
et postea revertens insubstans viventis. Fuerit autem de
vi Phoenicis diconi hunc inumentum q^d mangiferae
varii ad ascipiendo perfecte nec speciei, de irvia, ad
hoc, sicut sanguis, et alia huiusmodi.

Sit 3^a 36° partes

133

Uas corporis animalium. Nec 36° aliquas partis exceptiones, qua-
in sua dabim. Nunc in partes solidas numeram exangosse,
capitos, dentes, et in irrationalibus rostra, cornua, et his simili.
Probav 36° impredictis omnib^r partib^r experim^r aliquas
functiones vitales q^d predictis partis aant. Coagulatio in-
fusio n^r animato nulla excepit vera actio vitalis. Probav
aut^r impredictis partib^r experim^r, l^r sensationes, l^r nutritio-
nes; atque illis ff functiones vitales q^d. Sicut et maxima q^d
incisio, nervis, membranis, b^r sentit dolor, fissione
ungant. In partib^r aut^r, inquit, dolor n^r sentit, ultimo
b^r, unguib^r, et capillis, nutritions experim^r.

133

Facit se

dunt Adversarij, carnis, et ossa, reliqui pars pre-
eipuis corporis aut; et id negoti de partib; minus
principali, quicquid unguis, et Capilli. Rentilas
nostri probacioni unguis, et Capillis n' Crescere pri-
tum profusione, d' p' juxtapositione. Ieo siue q' unq-
uis, et Capilli animalium alimentis p' prout meatus,
quos puncta observatione exactissimas hunc valde delica-
tos, et subtiliter q' crescent p' intus profusione. An in-
et ex parte, quon' nisi tenere negaret. Si autem ex ob-
servatione, adquid ita canaliculi, n'p'nt alimentis intus
animalia, et sumat.

138

Huc preterea; q' unguis, et Capilli

roscunt n' alii, ex parte, aut fibrosis, et planis, aut fibrosis
cavis, p' intus profusione. Hoc maxime q' nulla signa-
bit ratione Adversarii, ut unguis, et Capilli Crescent p' juxta
positione, quis n' possit adaptari plantis, aut animalibus. Tunc
autem ratio ab Adversariis assignabili faciliter refutari pos-
stur.

139 Obiectus est namque 165: partes principes corporis aut;
et aliqua pars fluida e pars principi. q' Probat minus
anguis e pars principi. q' Probat aut sine sanguinen
potest al vivere. q' Hoc est: q' ideo eoz, aut cerebrum di-
cunt partes principes, q' si melius al vivere nullaten
potest: q' si sine sanguine n' potest al vivere, eti' anguis

enurant int' part' princip'. Aliquae p̄p̄e cū simili
aigut, quæ includit revocari possunt. Aliqui volunt
quæcāq; cōspecie aliq; exsanguis. Aliqui præterea
severant, aliquæ p̄p̄a viae sive sanguis cerebro, aut sanguine
corde. Quicquid sit de vitaq; p̄p̄o, dupli modo acci-
gutus esse potest.

190. **R**ec' p̄fanguin' n̄ cōpart' corporis
philosophico sumptu, neq; princip', neq; min' principia-
lē. Sanguis, ut aqua, inde inclusa, quæ n̄ statim utz.
ubi includit, neq; e' pars illius, & stendit in istante.

Quod h̄o, aut Bruti vivore n̄ posint sine sanguine,
n̄ faciat adversari: q; a h̄o, l Bruti vivore n̄ posint
sine aere spiravili, et tam aer neq; pars h̄o, auctio-
ni, & tam ratiō sine qua. Suxa hanc soluorū rebū
infia oris amato, neq; andomino, et anī probatio. Nō
probarec' rēs antē: neq; cor, et aere, probatio. Non
ideo preciō cor, & aere dū pars princip', q; si.
ili, h̄o vivore nequit, dūr' enī d' eel' pars princip'
corporis. Sed q; dū supponit cō partes, et si oītū ne-
quit vivore ab. Cogo eadū debet vivere dupli pars
quam vā sanguini n̄ spēdit.

191. **I**n reu' possit, dissinguo-
ndo max' aigut' part' princip' corporis, quæ tales
s' infensu' rigoroso, et philosophico dānt, secund' quæ tales

in sensu vulgaris, nego. Similiter distinguendae modis.
Sic vulgaris dicitur sanguis ex precipiis partibus,
et singularis namque ab aliis. Sed in hac vulgaris logi-
tione non pars, nisi stricto sensu. unde vox evocata
huiusmodi laquatio. Negat certe sanguis invenit se in
uerso, quod maxime requiri potest manu et in cor-
poore. Sed cum non debet infusare omnia, quod re-
quiritur corpori, ex hoc preciso Capitulo non interficitur
infusio sanguinis.

122 Infrasim magis per timet ad divisionem alterius
sanguinis, quam manus, ad ipsos; et manus, ad ipsos per timores
ut per corporis affectionem sanguis. Probat maximum
magis per timores additiones alterius in quo nullatenus potest
durare, quia id sine quo potest durare; et sine sanguini
non nullatenus potest durare, et sine manu, cui potest
durare. Hanc videtur evidens. Mortalis ex parte
alii, quibus utramque pars.

123 Ad divisionem vero negandam
meum absoluta probatur. Adprobacione nego meum abs-
olutum sumptus. Quod falsitas facile demonstrari volemo-
do: magis pertinet additiones aliquip effigie creaturae par-
integritatis illius, quod dicitur, seu ea est ratione; aliquip effigie
creata nullatenus potest existere sine Deo, aut ea est opici-
enti, potest autem existere sine parte integrantibus falsis.

q^a mag^{is} pertinet ad M^un^on^g xii, id p^{ro}mo^{re} rei nullae,
sen^{ior} potest existere, quia id p^{ro}mo^{re} aliquacion^e exist-
tere potest. Nam certe q^a ad nullum modo p^{ro}p^{ri}encia
M^un^on^g eff^{ec}t^{us} Create; p^{ar}ox auct^{us} integratio^r pertinet
ad M^un^on^g eff^{ec}t^{us} Create integratio^r sumpt^{us}, et p^{ro}p^{ri}us
essentialis sumpt^{us}; q^a p^{ar}ox integratio^r aliquem modop-
tinet, & vero nullum modo auct^{us} M^un^on^g. Alio-
et^{iam}, quoad utramq^{ue} pars inducatur: q^a quilibet Cre-
atura in ratione effect^{us} essentialis dependet ab eorum
q^a n^{on} potest existere sine illo: it^{em} n^{on} sibi auct^{us} arg-
utus) potest existere sine manu, & pede: q^a potest exist-
ere sine parte integrali:)

832. Objetus 2° ex sacra pagina:
na in Levitico xii: ad omnis carnis infanginatio^r sanguis ad. Aliquie pax fluidatur: = Reo textu n^{on} inte-
ligendu^r intoto rigor: ali^r n^{on} soli probaret sanguinaria^r, & eti^m sanguinis eo ag^{er} Carnis: na id textu
sic ad I^o Agustino, et plurib^{us} alij legi: ad omnis car-
nis sanguis epurari: q^a tam nemo dedit. Dicendum^r
e^r corp^{us} carnis vivificari a sanguine, ideoq^{ue} translati-
tis dicti, sanguinis eo vita, sicut Carnis: sic vivifican-
do dico, nos vivificari ab auct^{us} spiritali, lacio, b-
apostu^r. Quos texti n^{on} denotat eo sanguinis, aut infan-
to sanguinis, patrino, hot pluri^mos, eosq^{ue} proximatos

factis pagina interpres, et expoproros.

Obiectio 3.º Jan.

112

quod Imitatio unit Corporis cuius nostra probatio.
robati am: sanguis Christi d. ponit in Eucharistia
sub speciebus panis propriis natus Connexione, et co-
munitate cum Corpo; & nullus heret natus Connexione
cum Corpo, finitum est Imitatio Corporis. Hanc
ex Tridentino. Propter misericordiam ipsius fine aliqua
unione Imitatio finitum intra Corpus p: inde se con-
tinet, aqua intravas, quod natus natus Connexione
cum vase est.

116

Nego autem. Ad probacionem doceo manu Christo-
lica nego mortuus. Ad probacionem dico magnus et discessum
est aqua intrasse venas, et sanguinem inclusum intra-
venas ducendis. In aspectu unionis aqua cum vase, et
sanguinis cum venis. Discessunt tamen in eorum deinceps
et aqua ad naturalem statim suam extitatis, Corpore autem
indiget sanguinem. Vainus hec persuadere aqua; Corpore autem
sue hec ad sanguinem, qui liberaliter et produdicat intrasp-
sus. Intrac ex igit indicia, et propositis isti nobis memori
Corporis cum sanguine.

27 Obiectio 3. Verbius Diving hypostatico unitis fuit corporis
quoniam Christi Dicitur sanguis autem Probat enim. If sanguinem a
nimalium non fuit unitus isti Verbius et sanguis fuit autem. Proba
vit enim. Verbius non fuit unitus nam emortuus et irradiatus; difpon
qui non animal est nam emortua et irradiata. Per hoc. Ver
bius non assumptus est a deo nostra specie distat, et sanguinem a
deo, et sanguis fuit nam specie distat.

28 Neque ergo etiam
probatur. Aspergimus diffinimus namque. Verbius non fuit uni
tus nam emortuus et irradiatus, quia sub occurrerata erat nam uita,
et ad illam per tinet, neque; nam emortuus et irradiatus, quia
non erat suboccurrerata nam uita, recte. Cetera diffinione exca
pienda sunt. Verbius unitus fuit nam humana. Quod dicitur.
q. illa cuique, et in ea, virtus moralis dicitur, virtus
dicitur; cum autem nostra humana in ea, virtus moralis dic
atur, et includatur sanguis, sicut sanguis pars prius, et
offensivus fuit, sicut sanguis aliquid tristitia tentum, et
ad ipsa peccationem, ipsius namque, inde, q. Verbius assumptus
fuit sanguis inanimatus, non fecerat assumptionem fratrum vel
brother, q. sanguis assumptus est a Verbo in proprio, et propter
nam humana, ad quam aliquando pertinet, ut diximus.

142 Vaga restorationis patet infesta fereotisianus, nō caro.
 et ossa s̄ sp̄ecifico diffīl propt̄ diversū fr̄ḡ corporis.
 Et etiamē Verbi aūsumpt̄ carne op̄t. d. q̄ dicendū
 aūsumpt̄ duc̄r̄ māi sp̄ecifico diffīl. Dicēd̄ diffīl
 nō quo am̄ Verbi aūsumpt̄ duc̄r̄ māi sp̄ecifico diffīl,
 desp̄cadas, cīn̄ ordinatas ad iponendū unū moralit̄.
 dī, deod̄, ordinatas ad iponendū unū moralit̄ mag-
 n̄ego.

No. 2. Cūcīo. 3. Circulatio sanguinis potest operari eum-
 iōnā stimulativa illius ad partes solidas: q̄ nullas nos-
 arāo. Prab̄t am̄ sanguis animalium insegnat̄
 instantib̄ unionis r̄a, et acquirat̄ alioz sporū. Cōm-
 culat̄ eū unionē stimulativa, et potest animalia in in-
 culū instantib̄ unionis r̄a, et acquirat̄ alioz. q̄. Pr-
 ed̄ distinguenda am̄ circulatio sanguinis potest
 resimilil. Iponi eū unionē stimulativa illius, n̄ ego;
 potest vero similil om̄it̄. Simili distinguenda
 unionē praeoc̄ut̄. In uero, in istud statim, q̄ m̄
 multiplicant̄ in insegnat̄ instantib̄ immixtū enti-
 ictas p̄m̄ uocati necessitate, elineo, q̄d pos̄t pro-
 bari in eadē uero doctrinā aquiflumini continuo.

84

tive iunctus ex albo fluminis;

Influxo, sanguis potest
exosimilis mutare uniones insipigulis instantibus.
Probatur enim sanguis substan^a fluida; et substantia fluida
potest exosimilis insipigulis instantibus mutare
uniones. Prout mox desumit manifestatio
ne fluidi fluidus ergo cuper uniones immutare faci-
le ambunt, et acquirunt. Quod minus, q^{uod} muta-
uniones insipigulis instantibus id, cuper uniones faci-
le acquirunt, et ambiunt?

82

Negamus infra, et si sanguis
minus probatur: a substantia fluida potest exosimi-
lis insipigulis instantibus mutare uniones fluidus per-
tinet in se, dico; uniones suorum partium ex altera sub-
stantia solida, nego. Partes aquae autem cuper sunt fluidi
facile mutant uniones, quas inserviant: nego.
Ut intelligi non poset, q^{uod} digitis aqua cibidini, et uno
digito dura unit. Sed etiam facilitate potest aqua
mutari, et distingui ab altera substantia solida. Videlicet
dico propriopere. Id necq^{ue} nescio q^{uod} experientiae
ratiō fides. Modo hec ad salvandis certioris sanguinis

requiri, q̄ sanguis itinere ex partib̄ solidis.
Ita et itinera n̄ potest intelligi data circulaione, ni-
si sanguis sanguinis instantis mutet unionem itinera-
rem ex partib̄ solidis; Ita et itinera n̄ sit verissimi-
us, quamvis verisimilis sit mutatio unionis partis
sanguinis inter se nec verissimilis sit anima sanguini-
nis.

¶ 3 Obiectio deniq: quamb̄ sanguis n̄ itineret
ex partib̄ solidis, potest accipi ut diverso, ac parte
solidoq: - Ne descendit sanguis in lacu agali
eius sanguine? Ille infectus nullatenet sanguis. V:q:
ac diversa multazones probat. Q:q ut idem in
traunumque alii dant inventi ad diversas speciei
ab ipso ali, scilicet sanguis, et humores reliqui. S:q
q̄ illa ad diversa multa ostendit operationes videlicet
sanguis, neq̄ intelligi, neq̄ sentiri, neq̄ nutriti;
excedit enim ab eis modis, quoqua invaserit p̄ loca
tunc ulterioris aquae.

Vna 23 I.C. 3 obiectio: Capi-

Hin mutari vlt; n̄ aari. Probat enim partes, quae-

hunc crescentem non in dimensione scilicet in letri-
tudine, et longitudo in 3. dicitur. Capilli haec in
crescentem in longitudine in Crescere in longitudine nu-
merus enim primus Crescere est. Neque enim de pro-
pria gratia deinde in eiusdem deceptu nascit
enim crescere versus omnis pars, et crescere
per intusum prorsus, quomodo eumque sit. Neque
tam minor aptatio falsa. Quis ignorat Capillo.
Pacari uoces natiq; excelliores eo, et delicationes
quae exponit se facti viri?

133.

Obiectio 2. Capilli dicie-

nit certus magnitudinis triplex non vivunt. Pro-
p. q. omnia uidentia huius certus triplex ma-
gnitudinis. Probatur q. si hunc securi, san-
ctus crescere, et in hunc triplex magnitudinis. Pro-
p. quae exigitur implantis, quae quotannis putantur
crescentes denuo. Directe nequam, et probacionis
Cog. quae in inferno. Si Capilli numerus sonderentur,
prouenirent certus triplex magnitudinis, ultraquam
non procederent, ut exponet patet. Ita exigitur ead
modo militat ita adiuuus uirius, et ex modo

foliis?

133 Obiectio 3: Capilli separati ab aliis hent can-
di frig, acantea in ali; et separati n' hent ag. que.
que in ali. Microscopio. Probat' maior: Capilli
separati hent eadz accidea, atque hant in ali: si
eandz frig. Duplici' reu' posess: Insentia schistica
frig corporis, inoposita. Insentia schistica dif-
fingundae' mact: Capilli separati ab ali hent omne
eandz frig, acantea in ali: nogo; aliquo eandz frig, de-
o. In ali habent duplies frig, scilicet ag, et frig cor-
poris; Separati ag n' hent, ferment cuius corporis
restat frig. Inoposita sentia negandec' omnino m-
act. Ad prolatione dicens: aliquo accidea man-
xo, aliquam manexo in Capilliis separationis scilicet
eidi anni Cadaveri. Certe ista illi calor quix-
quisit ad omnes mutationes, desiderat in Capilliis
eis. Secund' modicu' predictus calor in Capill-
i, ideo' observatus ficitur.

137 Obiectio 3: dentes, et Capilli-

"diminut' vere, et rigore' ex reliquo partibus n' uiuunt:
Ex ob' anni, ex eo, q' d' i' g' dentes, q' u' capilli scilicet

fluunt; partes autem quae vero minuantur ex reliquo peccati
si non ita facili separantur. Neque enim propter nihil vivere
est deinde nisi defluunt, nisi exorodantur, ne pererant ligamen
entia illa, quibus nocturnis accidit in aliquibus humoris
monobos, et conopios. Sed excedere posset, et de facto acci-
diu reliquo officio, quae aliquando vi exceptione se-
parantur a suis propriis operibus.

100

Opusculum de difficultate incisionem

in Capillis non sanguinis visus. Probatur enim: Capil-
licrescunt etiam mortuo hoc, diu in vivente. —
Difficultate hinc in modico arguitur hoc, quoniam
exponere docet in Cadaveribus varix, sanguis proprie-
tate. Aliquidem, quod revera varix non excedit
earo distrahitur propriam specitatem, ostendit enim
perire varix, quae latebat intra carnem. Si excedit
enam, quod nuncquam notabiliter excedit, et tantum a
pareat, quanto verosimiliter posset ea radiopilorum
inclusa sub eundem; que postquam facta exipiuntur
plura non excedit.

101

Alyxent Capillos vivere mortuohos
non quidam per agnitos, et per alios agnitos vegetatus, qui

denuo introducit post separacione ac ratis. Siob-
jectis, q^a n^o reperit eam productiva novae illiusq;
rent, q^a Capillus servus tuis Collectione accidet, et
tali organizatione, que exigit ad vegetativa ac-
tus universalib^z productio. Hoc si scilicet opini-
onile ex quo d^o experimento: Capilli enī obfisi in
qua diu mesi iustidicunt impavos colubos: unde in-
ferit Capillorū retinere organizationē aliquę optigat.
Facilius itaq; exodi potest, q^a Capillus nō obfisi mo-
neci sub ultima disponere ad ag^z vegetativa, quia q^a
obfisi post disponi ultimo ope humiditati: ad agen-
tium. Hoc 23 experimentis statu dicitur ne dicitur
extiori opinabile illud P. C. Conusq; feluonē dicitur, q^a
ut malus.

160 Hic portet notare, q^a adeps apterissimū
alimentū aliis enī quicq; secretio ex sanguine
deseario, et albicanio, quicq; massis repositis hincā,
ut deficiente omni alio succo alimentilio excedere
alii, et mutari. Si vero ass^z hec, adeps nō adi^z: q^a ali-
mentū nō hoc adhuc s^z illius subsistit inq; iusti-
ficatur. Hec^z exceptio, quicq; in 2° no^o fixa 100° pcam-

missione, atque eis levibus, et summis partibus solitus, et
magis n'acutus. At tiqui volunt adipisci, necesse patet posse
solidus non fluidus, et meatus; hoc vero denominari.

Caput 3°

De sanguinis circulacione.

161

Cy in precedenti questione, de sanguinis anima-
one natali nostra doctrina in circulacione sanguini-
nis visus operatur, hoc in loco dicta secundum tracta-
onis insitum. Quo hic explicanda occurrunt. Vt
utrum sanguinis circulatio fieri intra Corp. struc-
tus ad locos, unde procedit, ut iten sanguis iter excep-
iat? Vt unde proximatis circulatio si se motu, quan-
quem sit illius causa?

162

Sed nostra est: sanguis non
circulat fieri intra Corp. Hoc opinio hodie recepta
est ubique inter doctorum, ita ut pene nullus cuiusvis tradi-
tio in contrario. Prout ex absurdo, q' exposita sententia sequitur:
nisi sanguis per alterius emissum in corde non sed-
dixerit ad eum, aut totius infusione immutatione, aut

tunc quicquid puto ratione obnoxius, et quin nobis
prostissimum subservient. Si pars minor certior, qui emer-
edit, quantibet portione sanguinis emisi o corde in
summi totius ministracione, ex istiusmodi hanc positione seq-
uuntur alia, et hanc alia, et sic deinceps? Si pars certi-
ex adhuc in intota Corporeis machina non expedit
vias aliquod, ubi sanguis nutricione residuum stan-
net, nec nata ligatio imprudentiae, usi sinecet, sanguinemq-
ue fecere obnoxios corruptioni.

103 Debus sanguis exi-
movere ex Corde, et id factus est ad ultima Corporeis
parte in summa ciboservantia positione ministrando Cor-
pore; residuus vero, q' superest ex excesso p' eva-
poracionis, ita ut nihili disperirebant, qui sanguinis
circulacionis non novarent. Sed hodie mortali refutantur
angus quid in eximis parte facientes. Singuli momen-
tum exumpit ex Corde facta magna sanguinis tanta
copia, cuius nec medici quidque in summa potest immu-
tiuendo Corpore. Quis sibi persuaderet, alterius med-
icantis tota abito p' evaporationis, elevans febre veluti
sumus? Nec nisi clarissimi scientibus consideretur anemi-

ne cedit, aut ex conitari potest.

162 Siemus et sic est doctrinam
tra ceteris finis experimentis, quid sicut in fragilitate
venae experimunt quodque urtice mixtum duximus
viam sanguis facile posse invadere vena coe, et nullatenus
possum retrocedere, quando in retrocoede obstruimus
obocclusas illas, et ceteras, utrum patet adhuc. Et raro in
aliteris experientia oligo valens opusculo artificio duxi-
cans transitus provocans sanguinem venarum aborda, et
transitus regant sanguini retrocedentis in eos. Ceteras
venas, ceteras præmatura evitentes ita sanguine
emitti a corda per arterias, et redire ad eos possemus

163 Accedit notissimus experimentus Londinius posse
caelibi, d'probatus. In Cadavere factus est ut intromitterem
aque lacrimale mixta per spissam venem Rami, adeo violenti
ut retrocedere non possit. Delata est predicta aqua usque
ad venas Cabri, et ceteras ad decessus cordis ventriculus,
et ceteras per venas, ceteras pulmonares aspirantes
ventriculus cordis, unde per ceteras manabat corpore
per venas. Nisi fides huic experimento negatur, negari

potest inas Corporis ita eo inservias, ut sanguis prope
circulatio' fieri possit, et sanguis ouigere roverti.

156

Obiectum

et' nulladat' cum motu circulatio' sanguinis. Pro-
ut' animq' a sanguinadore' circa maximo est, laxavit'
sanguinem, impulsi', quo emittit a Corde; et neutr-
sus est. Non sufficit et' motu' q' a levissima p'li exulta-
nus descendat usq' ad insinu' parte podis, nra-
m', ut ascendet aperte in Cox, aut Caput, neq' p'li
sit impetus, quo emittit ex Corde. Quis ergo Cœrari,
Hic impetus et' adeo vehementer, ut primitus sanguis
fieri p' immensas revolutiones, et ambigere usq' ad extre-
mus corporis, quis adhuc impetus deficiat, et sufficiat
ut sanguis rovertat' in loco, unde exibit?

167

Obiectum

est dari motu diuinus innata: q' cui motu circulatio'
est diuinus, non potest dari motu circulatio'. Ita
Hoc ex principijs statim: et ex eo, q' legem diuinam
retentare vult motu diuinus, minquamque asequi potu-
erunt.

168 Ad anguis rec' negando an' Ad preobiam duplex

Soluo, V^a, q^a impetu, quo sanguis emittit et exinde
difficit et revertat illici undecim viit, quando taliter
poterit. sed valde vehementer. Place: q^a q^a emisso sanguis
qui tradidit, d^a d^a, esse deinceps ceterum non
est emisso sanguis a corde semper ad nos
impulso sanguinis prius emisso. Explicat postea
se intonit auxiliis. Similiter aqua portio immunda
in aqua cunctu non poterit suu impulsu ascenderet usq; ad
respiratory fontes, et si post illa portio suu perveniat alia,
et post hanc alia, qui successivè retinuerant procul ab
ascenderet aqua, fallitq;

163

2^a responsum, quando neq; exco-

sanguinis neq; impulsus, quo emitit a corde si su-
ficiens est, ad p^{re}stitione circulatori, potest nihil horum
signari alia: scilicet calor, cui servorille, q^a q^a
sanguis hec intraverat, sive provenient a fermento, si-
ve aliunde. Calor iste facit sanguis moveari impede-
ndo eum insensibili perlati: sicut aqua moveatur
ex eo in lebetate, aut sicut, quilibet liquor impedit
concupinatio agit incipi calificari, sicut vehementi
impetu, ut facili expenerit.

170 Ad 8° famavimus distinguo mare: nō potest duci mo- 105
teur stenurus artificialis in mara omelio: incutit in
naturā nego. Mori Celoz e' ex sua natura minimi, ita
ut quis libet Colipax, poracio circulo redire ad
loz unde exiit, et inde ruxus incipiari more utri.
unum dicunt amari, sciro, per subterras modū,
et in mare reverti p' sup' fieri etiam: q' dal istius
motus aqua circularis amari absontes, et a fontib
ad mare.

171 Dico: cum artificialis fieri nō potest motus-
tinus? - Res V. q' ari hoq' inventio nō potuit ex-
eang illa methody, qua nata p' agit precidit ex-
cili. Et cui nata fabricat aqua, et augeri quibusq'
excavatis, et elevatis in montibus terraz, et iam
Archimia ab acutissimis ingenij exculta invenire-
nō potuit methody auxi i' fieriendi, neq' unquam in-
veniet.

172 2° q' a forte natae productio alienus quat, ut mo-
tus p' mareat, et sicut dinius: ut in sanguine forte re-
quiritur productio caloris vitalis, vicus p' sanguinis p' q'at
moveri denec circulus p' sicut, q' aut' ari sit sicut
neque posse esse aliquo s'q' paucere, ut diuinum in libde-

caam: nra vero p̄ exilio n̄ fil, d̄ secunda, et productiva
indeo, q̄ nra potest efficere mois Itinuz; ari uxoru-
Nomodo. Quod addit̄ insinuacione, non p̄ statica
Itare, inposita ḡ mot̄ Itinui, verū n̄ o: d̄l̄ n̄ desudat̄
ent, et laboravissent ingenio sp̄fimi vixi meo iuueniendo.
Bossumy poserit Itare ex principijs illius facultat̄, q̄
Corp̄ gravio Vz aqua ut impulsu, quo descendit, n̄ pot-
est respire t̄q̄ alt̄, utp̄ veniat ad locum unde occidit, bas-
aliq̄ equalis altitudinis. Vnde reddid̄ in polu moriusti-
nus, atento precip̄ impetu graviz caecitig; dn̄ reddid̄
in polu atentio omrib.

V73 Objicte 3: si daret circulatio sanguini-
ni, eque educaret ad corporis salutē sc̄p̄ unius venc, ac-
alterius, aut etiā arietis, et hoc aperte falsis: q̄. Iffatet-
at. Hinc itai evasus, et paxari Phlebotomus. Aliqui
xent, negando mihi, et improbando res p̄ Chinuzorū
languz impetu, et nati ex preoccupacione errorne judi-
cij, quod prouidant Antiqui sanguinz n̄ circulaz, & sing-
ular proportiones Itineri insinguuli vasi sine munitione
unius ad alios.

V72 Ut tristans m̄i potest si omnia impo-
tendens p̄ Chinuzorū, neq̄ et sanguini circulet, potest

eo venient; q^a haec vera prealba se in dat; q^a debet apre
nxi via illa, qu^a proximis fⁱp^ortis l*ig*at*ur* est, ut sanguin-
e^a ex quo^a sanguis nomen, antequam reliqu^as sangu-
inis inserviat. V^a sⁱ fidam*me* i*n* fau*c*io; secundum i*m*-
ita p^o q^aq^a immediatis posse expolle sanguis quin-
faucib^a sanguinat, aut purus f*er*it.

Si tanficeret, aliquando ex-

cederet, q^a C^oro^a n*on* nisi possimul^a i*mp*ro*f*ectione re-
noveretur, q^a iniqui^a corporis partib^a sanguis locis
p*ro*mo^a flueret, in e*st* q^a defensivis foramina p*ro*tr*er*entur
expeditaria. Prudenter acutus feliciter incisum
culac*um*, id eo seccare vole*re*, aut extirp*re* falsissime^a. Ax-
tua secundum debet. V^a q^a sanguis e*st* q^a preziosus, esp*er*-
itiu*s* f*or*e*re*, in corde en*tr* ita clavat*ur*, et p*ro*col*at*, ut f*ig*os
amittat, et p*ro* f*er*ior evadat. Q*u*o^a q*u* uiri arteria*s* difficil-
iter coheret, et cedentia*s* ducunt p*ro*p*ter* etiam exiergo-
n*is*, quin*s* in uinorum labia sanguis p*ro*ferretur.

Obiectio 3:

Cook haemaria ipsa considerat, quae arterias vocant
Americas e*st* serice, nec intell*at* definere; diversorum
accidit, neq*ue* en*tr* vole*re* i*n* minicant*ur*, aut definitur in alterius

q' n'dal incorporei canalis sanguini a corde intus, p' q'z
circul' p' sanguis circul' n'dal. Ita satis ex descriptio-
ne corporis humani supradata. Accedit poset, s' ex
eis sonis procederent due aquae ducti, quae non
inueniuntur incident, & diversaria p'grent, nemopo-
sit suspicari aquas circulare, p' illo aquas ductas ap-
peant fontes, similes.

777 Resacarumq' nec satis explorata,
valuerunt glandulis ramuli anteriorum definant in rama-
lis venarum. Quodquid sit, sanguis tamq' ex arterijs di-
fundat in pores, seu cavitas? Cen' ad illas multicas (in
ascensu perut' p'imi medici) quae aut ex reuulsione su-
periori, recipit advenas, p' q'as redit ad cor. Nec san-
guis in reuulgatione ex arteria arterias plurim' r'adib' fructu,
que nossem in situu n'st; ex eisdem sequit, q' d' n'req-
uerit canalis timetus, q' d' sanguis ex eisdem expositi
xi circulatio p' hoc, q' d' sanguis ex eisdem difundat
incivitas? Canis, etinde recipit advenas.

778 Parte
fonte, et aquae ductus n' uget, immixta ex parte
doctrina nostra. Si duo aquae ducti procedant ex

Ex eodz sonie, quando' neul' inventus incidat,
 sitam uero' fera' ad eandz arcu' iugandoz,
 eluidas aqua p' altery curviro de fonte ad arco-
 loz; p' altery vero' de arcu' ad fonte puxemoxito
 suspicaveris, aqua illa' circulari, et ad su' princi-
 pri' redire. q' simili' innotesc casu.

173 Obiectio 2. si se-

nquis circulareret, n' melior est sanguis arteriarum,
 quia venorum; d' huc evident falsus. Probabilma-
 ter id est sanguis, quia arteria transfiniera,
 et auxili' aeni' in arterias. Complicat' autem ip-
 axitatem: si aqua circulareret p' diu' fridu' in uero' tra-
 nsferri ad 2°, cetero 2° auxili' in 3°, n' diceres, melio-
 res, aut deteriores ex aqua 1° tubi, quia 2° eadem quae
 uerat in 3°, nunc in 2°, quae autem fuerat in 2°, nunc in 1°.

174 Ne ego maoz, et disting' maoz probare n' id est, quia
 sub terrae sanguis, quia arteria transfiniera, et
 auxili' aeni' in arterias, ledo, id est, quae accidea,
 nolo. Parte 2° non producuntur: no dato, q' aqua maxima
 p' subterraneos canales ferat ad fontes, et fontis

p^r flumina ventis ad mare, inventies, eandemque
et falsa timari, iniquit^s fontibus accidit, et hanc
eis possunt multis afonte recessi, s^o n^{on} accidit, ut
experiora patet.

187. Precepsa Chilis sex advenas, et suspen-
sos, a d^{icitu} crastu, et n^{on} spirituosus. Cu^r venerias -
Cox, ibip^r fecit, et spiritus a sumis, difundit q^r ar-
texis, qu^s vocat Rorta, et spargit p^r universis Cox:
inconuertendo infirmis aliqua partio, et quide nobis-
lior. Portio residua zedii advenas, et ibi miscer^r san-
guini inspero, siue Chilo recente insanguine rixsp, do-
nec iteg in corde purificet denuo. Co^r quomodo faci-
te, non ut circulatio eis diffat^r accidentali sanguinaria-
texit, et venosi.

187. Trouberiori doctrina nosq^r proba-
no hic ad q^r argutis calculatoris, qu^s aliqui utunt
ad demonstrand^r de C^o nosq^r. Corpore sat motuissi-
mo, et diafoles tis multies intra unq^r nosq^r iniquis
nonib^s, malis quatuor multies, et in alijs usq^r ad sectio-
multies. Hoc ex observationib^s n^{on}. Ad singulos cursum em-
ittit in arteriis plusq^r unq^r sanguin^r hemipulm. Hoc e-

videntis ergo exhortitate, qua sanguis totus est in eo
sit, sciat etiam scandari. Demus hinc, cui expulset secesser-
nitatis intra horum. Si secundet intrationem ex corde sum-
ite scrupulos sanguinis inactus, apprehendo intrationem
in quatuor horas certe quadriginta quatuor milia sa-
rupulos, quae ponuntur. Secundum libras sanguinis in aqua
viva animi decolorat octoginta octo scrupulos.

183

§. 1. Incaten-

te, perpende. Tu modo poteris intrare in dicas Coro-
nato quingentas libras sanguinis, nisi fiducia tunc sit
angusta, qui exiret ex corde reversti ad eam, ut non fui-
at. Infesta Adversariis sanguis, qui sem egreditur
ex corde, non reddit, et partis inferni in intreccio, par-
e corporal. q. Non nos tamen casus debet, quotidie genera-
re decolorare quingentas libras sanguinis, adq. a decessore
comedere quotidie circa duo milia libras. Cibis
non sufficiat absuta oritur contradictione opinione tam
ut periret immossa: cu rite sit sanguis, quiflui, et
postea refluit ex corde, et in eam. Nec sanguis juxta ab aliis
repulsi contente. At cedam, q. ad 23 difficultate in isto pro-
posito, scilicet unde proveniat, nec circu-

183

S. 2. 2. 2. Circu-

201
tas partis presentat ab impulso, quo exinde corde, partis ad cor vitale, partis appetitio, que sanguinem admiscunt, et partis amotu vasorum intra quae circulat. Probatur vel ex his potest n'juvare ab circulacione, et circulus extrinsecus provenit. Quatuor sunt partes anni. Primo, q' in p'peti, quo sanguis trudis elendo, facit sanguinem invenire a posteriori, & post sequente dia emissione trudit alterius, et sequente alia adhuc alterius, et sic in reliquo. Necesse unita videtur posse perfici. Primo pars, q' calor vitalis facit sanguinem aliquantum macropini, proxime motu. Et autem ipse secundus velut impetus, jura' ad motu ab hoc calore, aque novis impetu accipit. Secundo pars, q' appetit immediato' accipiunt motu ab ea, citemen' moverentur pars aquas ab ea definant, q' sicut qui spirat' aspirant, ut immiscant sanguinis, sanguine mouent. Primo fit in pars. 2^a mensura precessionalis, exponit motu quando vibratory fibrae, quem moverentur, et leviter, et leviter motu. Inclusus op' extum e' sanguini trudendo.

173

Objicet V^o quodlibet evasio-
nat, et seorsim suscit ab circulacione, q' n' provenit cir-
culatio ab omnibus illis. - Omnis ani falsus, negotiam cogit.

Quamvis in aquos exiliis eam sc̄psit sufficiunt, cu
mīs sīm' absīni om̄i' reūxunt ad effectuū circulaōnē.
Sicut quando dīo ignes equū applicant. ēido passo, nec
unusquisq' solus sufficiat, uterq' tamē reūxit ad p
ductionē nōs fīg.

186 Objec̄to 2: si p̄ixit vitales n̄ aānti. q̄
n̄ posunt accipere impetus ab ea immēdiatō. q̄ n̄c̄ p̄o
fūni date impetus sanguini. Probatam̄ q̄ p̄act̄ fluido
dī p̄ nos n̄ aānti, & si p̄ixit p̄ parte fluido n̄ aānti.
Ioseph antēti cuj' suavera probatio nego 1/3, et 23 ag.
Vi p̄ixit vitales impellat ab ea n̄ requiri, q̄ dī p̄si
aānti. Sicut uilap̄ impellat amari n̄ requiri, q̄ m
an̄ in fr̄t̄ lāvidu.

187 Objec̄to 3: Caleor vitalis n̄ c̄ ea nec
quid p̄artiali circulaōni. q̄ Probatam̄. Caleor p̄t̄y
moveit sanguinis ratiōcīoñā illud; & hoc ne p̄partiā
ducit ad circulaōnē. q̄ Probat̄ mīo: mīo p̄iū ratiō
actionē mīo vesp̄ om̄e p̄artis; & mīo vesp̄ om̄e
p̄arts nūt̄ modo ducit ad circulaōnē. q̄ Probat̄ mīo:
q̄ mīo ducit ad circulaōnē & destruit mīo vesp̄.
Mīo p̄arts quā p̄ḡit circulat̄, sicutis sit vesp̄ om̄e

parte n^o folij n^o Iudicij, & inspectio circulaonis.

If eg. ann. et us

188

Anguis mucus probacrit huncq' paximatis. Iudicij p^r seccu-
culaonis, iudeo, p^r accidenti, nrego. Explicatio: Expansio, exa-
xofacio Corpore n^o hoc p^r seducentia, ut Corp^r xirrofatu^m
veat vespis aliquis delecto pars tam non modo, potesta-
tis talis dauerentia nec p^r accidenti, et accidenti. Statim da q^a
Corp^r xirrofaciens sit inclusus artuio, quicquid fit clausu,
et occimmat, lateriq^s sunt ex aliqua mai^r duxa, et dentiq^s
folij pateat adit^r aperte anteriori. Sitio corp^r inclusum
vohement^r expandit, et xirrificat, folij movebit vespis
anterioris partis.

189

Noctatei expulso ex pyxis intra folij
incluso, statim eni^r accaret fit scopulo igne, paximatis
recta maneret pars, quousq^s nulla alia ex parte
fuga: q^a spatio, et xirrificatio potest p^r accidenti. dura-
demonis vespis aliquis delecto pars. Facile explicatio des-
trina ad nos folij easq^s. Sanguis aliquantibus xirrofatu-
lous. Non potest retrocedere tum p^r veluta. Supra ex-
plicat, tum q^a sanguis sup^r venient impedit retrocessum
potest vespis latere fit exienda se, q^a a tempore vera,

aut aliorum quae cuncte subiectae qua unico respectu in apparetur,
et, scilicet per ducem sensum, usque ad eorum, cuius ductus artem
usque adveniat.

Caput IV.

Quodnam sit proximus alimentus ventis?

I³o. Alimenti vocalis ait omnis, letis potius, quod a vesperis au-
t plania metitur, de hoc revera est alimento resomny, non p-
roxius quoque panis. V^a diversa in his sagis cui accipit altera s^a
V^a chilii, sanguinⁱ, aut aliis resomny. Tunc nescio
iungit si subiecta illa, quae in immediate sequitur inspe-
ctuus addi? Pro nimis dubia, eisque (sive sanguini)
nihil a exparte factis virtutibus agresti fidei. S^aris,
quod vero similius videtur indicabit.

IV

Aliquando tollit spon-

guingit proximus alimentus vivent. Alij, siccus enor-
um praesertim. Alij, impingit quandoque, praeoccupant
res. Alij fecundus etiologis. V^a sententia nimirum auxiliata, et
de consuete antiquorum omnibus professis, eis in proximo
constituto in aliquo humoris instauratio opinio-
nem agitant. I^a fundat in eo, q^a siccus ille plus

zeti spiritu. hoc ac perinde aptiore admittitione. 3. seru-
er, q^a illa lymphha long corp^u untequisq^u p^u vici
sicq^u partes omnes potest nutritio sequentur, quae
sanguis, qui potest unde fieri inclusus in sua
vasa. 4. probat, q^a maxima ferox saepe satu^u gelatina-
sa, et facile potest inducere usq^u ad spissas carni,
et ossig.

132 Antenost^u resoluunt supponit sanguinem po-
giuatis clavationes fieri alijs, ut si clavis excep-
tione alijs supra data. Ita clavis adiutoria. Pon-
itissimis Medicis vocari sanguis iuxat. 2. Supponit sanguinem po-
giuans, et alijs difero non solum accidentia, de-
liz substaalis. Prout q^a colario accidet in uox
et ualde de simili, et exuisi, que apud prius inferuerunt
diversas sanguis substaalis. In alijs exponit albedine
partis sanguis, et pulchritudin^u, quando praeuocat sanguis,
dixit, que omnia desiderant infusum, ut capi-
xerint ruborem, pulchritudin^u, diversis sanguis, odore, &c.
Quae excedit, uis, candor, et sanguis uita diversi-
tate accidet.

133 Plenta supponit, sanguis ad 6. vero seru-

triuvidel alimentoz pcamenz vivent' ec' adips.
 P'xial co' experiora, qua' p'xim' in familiis ad
 ips' minu', ci' sumi; d' n' p'xat' dux' caa', n'siq'
 nad' asp'nis adips' in alimentoz, unde nutr'is.
 Hoc experiora adeo u'z noi, ut'c'g' Adversarij, qui
 sanguis asp'na' p'ximento viventis plu'zio'
 faciunt; exadips' nutr'is dca, quando proprie-
 fectus sibi sanguis in ex parte aduertitur.
 Ita quos
 spearez: quando deficit cibus nutr'is ad exadips-
 e: q'z q'z hoc e' alimentoz immediatu', ei' oportun'z
 utr'acioni: q'z sanguis' nutr'is exadips' xao' ultim'z
 q'z he' sanguis' et' proximo' alimentoz vivent' in do-
 c'et'ut'ri n'c'z cui' potius exadips', quig' ex sangu-
 ine nutr'is dca. Prevera sanguis' ante quz' iux-
 lat' in adips' in e' ad'nutr'acione: ideo deficiendo
 civo, sanguis' n'c'z unde acquizit' nov'z Chilicci-
 los' amiti' part' omnes gutt'rosas' indigeq' nad'
 asp'mere adips' reposit' ex'ca' sanguis', ut nutr'is
 q'z d'c'z nutr'is, cui' nutr'is videl' ex sanguine tanti
 z ex'ca' nutr'is ex part'iculis' butyrosi, elqu' p' due-
 s'g' p' inadips'.

134 Siemal modis similes sanguis transire amicis
videlicet, a magno sollicitus pugnare, carnis, vel ossu, im-
mediato, et in gradus q[uod] verisimile sanguis gra-
dui inducari. Puis ad ipsos adiutio, aliante ad ipsos
carnis, vel ossu. Atque huius inductione reliquias
clavos, immelationes, et unctiones, quae fuerint,
in corpore humano, quae omnes sunt gradatim, et sec-
cavisse accipiendo noui p[ro]tectione. Huius statim
sanguis auctorati, et paru, crassus, impurus, et fume-
lent, deindeq[ue] p[er] gradus p[er] secu. Cox legitima.

135

Qui-

sanguis assignans pro ultimo alimento, solent fate-
re, q[uod] sanguis postquam ex parte eius sumatur, et dispe-
ndatur p[er] pores carnis ad nutricionem, ibi prius conser-
vat, et recusat, poscasq[ue] fit caro: q[uod] prius amulit su-
g[er]it fluiditas: q[uod] similis dicem, q[uod] amulit rubor, sa-
p[er], & q[uod] est sanguinis. Si impinguat manu
sanguis novus, et lympha, sanguis, reliquiq[ue] hu-
manos, qui curantur sint.

136

Objicitur Autem iste amicus

Antiquorum, qui maximi momentis in similibus que-

hancibz "real" etiæ ministris quicquid prædictabant sanguis
 sanguis nō circulare, eis odio feco usq; ad evicentis
 demonstrata fui circulare. — 2° sanguis vulgaris su-
 mpt' c' aggregatis quod da ex sanguine humoribus sangu-
 bicis flammato, colorato, & feco, etiæ oculo, qui
 inveneri reperitur a mucro & vox per insanguinem, et per
 oculum ex sanguine prie dicio. Pro hoc coram iudicando
 immata sanguinis, quedam parte, quæ sanguis vox
 per insanguinem. Continente mutatur. Sed etiæ sangu-
 nis immatis summa massa sanguinis, maligio verose-
 rapi potest dici, q' d' al' mutat ex sanguine q' d' al'
 totus adipis pars sanguinis vulgaris sump-
 tis. Hoc modo facio interpretacione autoritatis eorum
 Doctorum, quos venerari oportet.

Obiectio 2° alimentis

immediatis vivent debet valde fluidi: q' nō ad
 Dietat aut' alimentis vivent debet transire, et semper
 ut q' annas posse corporis, atque rotunditate fit valde
 lucidus. — Prav' q' dicit' nō poterit aliis partis maximi: Piso
 modius q' Corp' solidi nō optari utq' annas posse
 fluidi, et se sint intromidas.

Dicimus aut' arguti: alimentis vivent

valde fluidus, tunc; radicale nego. Si immediatus alimento
indiget fluiditate, ut se inserviat, et intromittat, indiget so-
lubilitate, et sit proximum, et immobile: vestimenta inserviantur.
Vt haec quoque poniunt proximam naturam, ut alimento ex se solubili-
te faciat trigescores. Si huiusmodi est actus. Tunc facile impo-
nit, tunc ut medicina nata fluida posse et servit consideratio p' po-
rorum corporum. Tunc posse solidus, tunc, ut statim acquiescat, no-
naturae p' siccior, et immobile sit, vestimenta incans, siarsus
est fluidus, inoptatus, q' non est immobile vestimenta. Sit acci-
dus, ut liquo fieri non posse, atq' non inoptatus, q' non posse fintur
ut p' poros. Si ergo radicale fluidus, statim illi fluidus erit
erit: sed quod dponit, q' est invenit fluidus, et cum quiescat suo
proprio loco indebet, et proximum posse dixit.

183

Objecit. 3.º Noi sang-
ue d'urinæ invenimus in tot' de sciru nec mediate, nec imme-
diato ad nutritiæ. Sed quoniam servit nec mediate, nec im-
mediate carnetiæ, inutilis est aliqua portio sanguinis
medie. Regius et in omnibus aliis, nec proximis, et tamen
aliam portio sanguinis dicitur. Claro utique quod argutus
in alimento remoto, scilicet pane l'orat' parvus donat' i
in Chely, et sanguini; et qui d'urinæ, inutilis est ad nutri-

nonque aliqua portio panis in utili administratione. Ad-
quida non indigeat tam magna portione, quod bellaria
panis.

200. Necesse est continuante digestione subsumptu-
us, et quin defecatio nec mediate, nec immediata
nutritions inutili est post separacionem partis utilius.
Ecco; inutiliter ante separacionem partis utilius, ne-
go. Tota sanguinis massa utilior ut exulta fiat sep-
aratio partis nobiliorum, quae verti debent in adypso
opus nutricionis. Tacta habeat separacione, remanentes par-
tes inutiliter, quae a corpore expelluntur, ut p^r fideo,
ut p^r evaporaantur, talique exigi modis, quibus na-
tura negat abhumoribus fermentacionis. Exemplum
hoc exemplo respirationis. Tota portio panis quotidie-
ni manet, ut exulta fiat separacione, facta autem
separacione, partis inutilis recessum est expelluntur.

201. Tertia difficultas expulsa, et soluta, rursum q^d
in sanguine dant multe adypsi particulis faciliter
3 omnes, qui ultime tandem p^r fectione accepta-

2.1. nota 2^a Mas partas ex p^z accidente fluidas nicalent et
motu, quam b^z ex se exigunt sollicitate: ad modicq;
quo cera assignata applicata. — Nota 3^a adipis, qui in-
cludit intracasa sanguinem disundi p^z poros Corporis
ad illius alimenta. — Nota 4^a adipis, qui supercessi innu-
tritione exponi in recto loco, nempe prope costas, u-
bi videmus imaginis illius corporis afferari. Addeposse
se possumus n^o infunni^r an corpore alendore si quan-
do sanguis n^o hei partas adipit: q^d accidentis infame-
tibus, q^d ex defecutioni n^o exeat nonus etulus. Unde
anguinipotofsi infusio partas adipit, quas exponit al-
endo Corporis.

2.2. Nota 5^a, q^d indefectu sanguinis ad possit, a-
dopto se possumus defecionis ad nutriciones, ut capere provoxam suam
predicimus. — Nota 6^a, in qua questione loquitor nos ex deca-
ni malib^r adipis honestib^r. Sicutque dicit, q^d adipis care-
ant, alimentis proximis ex aliquia substantia equivalentem
adipi. Eodz modo adoxfarij quando aferunt, sanguineos
proximis alimentis universi, exceptiunt alia ex sanguina.
Huius notatus facile patet via de solvendas difficultatibus, q^d in-

hac mā occurrer posunt
 scribentur. *Sibex 2.us*
Depotencij^s ang.

Capitulum.

Domini crisi^s a fortissimata dependentia.

P^ro^co^m Coadiutori^s ac^tis, in seculis diversarum nos^tri p^{ro}p^{ri}e^ubi^li^us, aut noluntur^s nec^t pos^untur^s, servos tunc^s. At^t inobligi^s, et cognoscit. Exigitur pos^u Cognoscitur scimus^s sciu-^s t^uz. At^t remuris scitur^s nec^t pos^u remoratio^s, sciu-^s mo-^storio^s. Similiter ea videt, cuius dicitur^s nec^t pos^u visu^s ga-^suditur^s, et reliqua, quae sensus^s vacam^s. Detur pos^u s-^sxmon^s insituum in pectus libero.

2. *Sinus* (qui apud ali-
 ques est pos^u amnis nobilissima), nul^l aliud est, quod^s cognoscitur. Nejus^s merito vocal ab antiquis primiti-^s vniuersitatis participio Divinitatem; superius ignis flamma. Sed ne trahimus pos^u monachus immo-^s m, ex aqua et m^{er} in zoto real, qui ita n^{on} erant.

3 Itaq^d desiri potest intus p^ozat^o cogio scitivo obti.
Pleriorientia veris p^ozat^o doctrina sententia, qui vint,
mentis, et q^d, (q^d omnia id p^ozat^o apud ipse) p^ozat^o fidei finis
res cogitatione, et p^ozat^o actualis exhortatione. Institut^o effegintur,
et male, n^o dormient infantis, cidei, qui deliquiv, p^ozat^o
x^o p^ozat^o laborant, n^o solent exhortare, et hanc monte, su-
intq^d. Cartesius vi consequantis affirmat, infantis et q^d
uicem modis cohabitare, et similiter dormientes, reliquos
q^d huius modi. Si t^o p^ozat^o ratione ratione nullaten-
venio p^ozat^o petitione p^ozat^o: nempe, q^d infantes non in-
erat, membra p^ozat^o res actualit^o cogitatione.

S. pecie ratione assimilat sed in aliis ac s. pecie p^ozat^o do-
liz, aut imaging libratiz accept^o sed omnia assimilat.
Iaco dicit q^d intus hic fit oia, ut ex Auct^o rem. Re-
terea ratione producit s. pecie ratione rati^o cogio p^ozat^o:
cogit^o p^ozat^o facit aici, q^d intus facit omnia. Min-
orit celebris ita dictio in intu^o agent^o, et intu^o pol^o.
Intu^o pol^o recipit ratione omniq^d s. pecies, et cognitio.
Intu^o agent^o ratione omniq^d intu^o s. pecies, et uniones p^odu-
cit.

3. Ex hoc ergo Aristoteles doctrina non in secessu fatali que
dari duos intuicioneis alios agentes, aliisque poligra-
matis, et ita in multis genere et argumento. Proutem prodecit, et
infectis species intellectuales, ipsasque uniones dicit
agentes; quatenus vero species recipit, dicit poly, et uia
lii docunt possibiliter, et exceptione. Quod in utrumque
sol aduersus est diffatio rationis.

6. Si uero pro statu unionis
eius corporis dependet adiventia simile infra cognoscen-
tib[us] edicendum. In uerbo autem dependet operari
explicatio. Phantasia vocat illa malius posse, quia si
picii insensu interno imagines, et simulacra regunt
accidit dormientibus, et etiam vigilantibus. Hoc vero im-
agine, et simulacra vocant phantasmatum. Semper per
phantasmata deitatis res, quae per sensus percepimus,
lantea per operam negligit aliquando phantasmatum
nos dirigit mortales aureos, et quos volant, et similes,
quod numerus sicut, aut audiunt, haec nobis imagin-
eudere, quae non per sensum habuerimus, et cum, quae
habuimus, inveniuntur inseccare, et dominare, ut exempli
gratia ex specie mortis, et ea specie cuius indulguis-

7

annatio Iusti monte autem.

Posto phantasmate insensu
 interius reflectat insensu species intelectualis impre-
 bili, aqua sub, et ab initio fit intellectus. Quoniam etenim
 reflectat species intelectus non annis una mensa. Ita
 volunt, q̄ p̄tata duxit p̄tico effectivo ad p̄tatione
 regis species intellibili. Alij putant p̄tato et cogi-
 tanti id est, aut exemplar, ad eum norma intue-
 fici p̄tato species q̄ cognita sumenda, videtur erga
 ad p̄tationem species intellibili. q̄ si p̄titudine vnde
 reducunt, q̄ species intellibili ad norma statuuntur, et p̄tate
 regis effigie imaging autem, et magna nobilitatis regis,
 sicut intuaditur p̄tato sicut species impreb⁹ nobilitate
 regis, scilicet p̄titudine. q̄ deniq̄ docent, p̄tato et mezy re-
 quiri, utint p̄tatu species insensu n̄ explicant eum quid,
 sineq; ea a p̄tato, neq; exemplare.

8.

Quoniam enim magis
 si de quo forte posse certus, q̄ sine p̄tato p̄tato, non
 insensu species intellibili: unde autem p̄tatu quid, p̄tatu
 insensu, q̄ prius fecerit insensu. Ita in sensu scilicet p̄tato
 modo fieri non potest elicio inlectione sine specie

inteligible; hec species dependet a phante, ita tanquam accesso-
ficiens; tanquam accessum exemplare, tanquam accessus-
tang int'aphate dependet, q' intelligentia aliquo expressio-
nisti modis. Suficiat hoc proximum. Posteaq' plura de spe-
ciebus, etphantas habemus.

Caput 23.

Quid est quodplex sit intellectus.

Intellectus presumpta est spiritu immobili. Discreta sensuorum q' interierit, q' exteriorum, q' licet ipsi sint gigantes obiectum, est apprehensiones, ut tangit spirituales, et materialis. In intellectu ratione traxit locutionem. V' facilius imaginari, et expressio obiectu-
actio, qua intell' perducit hanc expressionem. Et unus intellectus
q' psychologia distinguitur, in' disputari potest. Non enig-
mata manifesta implicatio, in eo, q' illa conceptio obiecti sit ali-
qui mod' sensibilis detinatur, ut punctionat ab initio, et intell' uicem.
Sicut actio, potest uita, et sensibilis detrahit sui, ut pos-
satis ob agentem, neq' indiget alia actione, ut producat, et si-
cuit unius est sensibilis detrahit sui, ut uita' sibi, neq' indi-
gat alia uincere, ut uicem, sicutq' illa facilius expressio obiecti
poterit sibi utrumque, et in indigeno, actione, uincere.

6.

dista, ut ducat ab initio, et cuncta.

Nel homin' probabile sive ma-

nus, predicta tria ex distinguis, quae nimir' uigent possunt
actionis, et unionis. Necdum enim, seu ultimus detractionis alterius
est dicitur detractionus sui, incolitus, in qua detractionis alterius. N.
ontangentialia linea. Primo, q' detractionis est terminus, utrum
autem ipsa negat detractionis, utriusque; negat vero ut p'causal. Actionis
et detractionis effectus, ut p'causal, ipsa negat detractionis, ut p'causal
negat tam, ut uiciale, q' licet illa expressa, et a presentando
s'is ultimo detractionus, intodigit exprimat. sed in se ipso non
negat detractionis, et exprimat, n' uoxen' in negato detractionis
unica, et p'causal.

17

In hoc libro ergo pars amplectimini quis
magis nobis occident. N' uno autem inquiram, entia uocis
(h'c'ores distinguantur, si ueritas p' x'con') sunt deessa, et
deceptu intelectio? si dicitur falso expressio obit, et dicitur p'ca-
usalitatei expressio, et insuper illius uincit in istis, sed de-
essa intelectum excede. Probabitur V3, pars intelectio p'f'li
representans obit, q' uicito sentientiam expressionis, et similitudinem
obit. Pathos est 2.3. intelectio et sentientia act' uicale, summa
actuaria q'licet sentientia act' p'q' dicitur uita actualis, et uita

actualis istius p^r immaterialis; q^a intellectio dicitur sensu -
ut immateri; atque immateria n^r potest intelligi sensu ex -
no productiva: q^a. Nam huius ultime misera; q^a si di
vidatur immateria; quia produci aet^r; et immateriali ma -
teria: et hoc intellectus n^r potest sensu actione productiva: q^a
Prudens³ pars similis q^a n^r min^r ad copia immateri -
alium unius ad eam; quia produci aet^r; q^a immateria
sunt et produci; et unius ad eam; et cum eam; sive ad intelli -
gendo in in sensu.

12 Obiectus¹ tria^r partes: intellectio; ratio -
ludo; quia actio; quaevis intelligit; et actionis istius p^r
tus productivus; q^a intellectio n^r istius p^r sic coproductio; sive
imaginis coproductio; quia etiam productio^r rationis maior
q^a edificatio; vulneratio et similia nomina; ratiocinatio -
nante; quia actio; quaevis edificat. vulneratio^r q^a fe -
dix intellectio signat actio; quaevis intelligit. — Obiect -
us 2^r et 3^r partes: d^r noscitur agere; aut producere^r in -
officio n^r agere; aut perducere. Et intellectio n^r istius p^r
agere sive p^r actionis; q^a tunc contentia^r d^r in noscitur q^a
q^a producere. Nam h^r cogit: q^a cognoscere; et nosci -
ff correlativa; sanguis actius; et passivus.

13 Obiectus³ tria^r
2^r partes ad ista^r proficiunt operativa intellectio; doc -
tio productiva intellectio n^r istius intellectio: q^a Prodi -
ctio; q^a tunc productio naturalis p^r actionis; q^a q^a producere

sed neq^z q^z ag^z. Obiectio 3^a ad 23 et 3. Proutque non posse
nos fideles d'acto^r identificata ex sua intelectione, et ta-
ta subiectio^r non potest suam intelectione, neq^z illa recipi-
re, q^z n^o producit seipso, neq^z unit p^o ist p^o d'acto^r int-
electio sine actione productiva, ei sine unione. = Obiectio
23, et 33 pars: intelectio divina, neq^z p^o n^o produ-
cit, neq^z p^o n^o unit t^o m^u diuina: e^r neq^z productione, ne-
q^z unio s^o decessa^r intelectiorum. Non intentio q^z intelectio
divina e^r identificata ex dino intu.

Ad 13 obiectioⁿs nego

ma^r 12. D'acto^r n^o divini, nomina signant, q^z usu-
vixit, edificato^r, vulnerato^r, tantis signant actiones, inte-
lectio aut^r suar^t Latet, et idem requiri signat id est
q^z intelectus in se mem actione p^o frig^o, et in se dicit in se
p^o p^o actione sine fidei expressione obtine^r. Ad 23 ob-
iectioⁿs distinguuntur in scilicet acti, aut potius ob-
tene^r ato, n^o legi, aut in se expressione obti, nece. Simili-
us in quo^r sequenti q^z in se n^o agere, aut produce-
re dicit^r d'acto^r, n^o agere, aut potius expressione obtine-
re. Clara e^r solle^r. = Ad 33 obiectioⁿs auxili^r rei pa-
tessi. V^o si actio productiva intelectio sit indissa ad ipsam
selectione, seu potius ab imagin^e, et ex conceptu sive
si fidei obti. In hanc sententia negat m^u q^z actio poti-
bus identificari ex re. D^o rei potissi insententia ad suam
definitionem dicitur actione, et hanc expressione obti. In hanc sententia

distinguuntur major actio iuris innocentis et paucitatem
electio eius adequatius sumptus, neque inadiquatus sumptus
debet. Actio et pars intellectus, et peruenit alia et pars
cuiusdam factus ex professione ob.

Ad 3. Objectionem aliquam negare

possibilitas creature identificari cum sua intellectu, et per
arbitrii omnino nullum est. Pro agomini ratione quod intellectio
naturae creaturae non videtur p. aliqua actione, ceteris omni-
bus vero noscitur 263 q. initia tantum loquuntur de in-
tellectu prout de facto dat, scilicet differe ab intellectu
suo. In hoc sensu ab omnibus accipiendae proferim disputa-
cio. Nam et si questione procedat de intellectu ut sit
inclusa sua ad tractionem inducitur non in titu p. actione
per se productus, et intellectus Divinus sit vera intellectio,
et in diebus talis actione, ut potest inproductus, et identifica-
tus est ipse Deus. — *Ad 3. Objectionem patet eas soluere proce-
denti. Intellectus Divinus non producitur neque uniuersita-
tis vera intellectio. Tunc sequitur post intellectum, que-
ractionem, passionem non possit, non uincit et tra-
nsque de facto talis non in titu p. actione, et passionis.*

Dicere

*Cuius intellectus, que de facto dat non in titu p. actione, et
passione non est intellectus sine actione, ceteris productus
secundum vero intellectio deposita. Tunc si ab intellectu, que*

defacto dat auferas unionem, et actionem n'intelligi actus
vitalis, q' n'intelligi actus manentes intra se, ut ea in
selectio vero deponit identificata ex intelligentie n'itassem
et, nq sine actione phica, aut phica unionem, intelligi
procedere, et diminutus ab intelligentie, sive p' p' nq
emancipari, salte p' methodo, adeq modis, quo possi-
nos dimanant abesse: intelligi est manere intelli-
gentiam p' rebus emanariam identitatem, quando nq
unionem. Nec autem mod p' ducentis, et immancimis agi-
valei processori phicis, et phicas unioni, quae ad in-
tuendos act vitalis. In n'relectione distia ab intelligentie
rebus separari, si auferas actionem, aut unionem. Ju-
neor nq phicus, neq methodo procedere in selectio
ab intelligentie; et insup n'manebit intra intelligentie
nq p' identitatem, neq p' unionem q' n'exactus
vitalis.

W Supposta intellectuaria effea dividitur ista 1° in aperte
non finge, predicatio, et dispensatio. Sciri vobis ignorie-
buntur ex Logica. — Dividatur 2° in abstractio, et pro-
positio. Ab abstractio, quod aliquis rei non habet. Propositio
qua non sciri quidque facit, aut virtutem d' in cognitio-
nem nostram omnia. Ab abstractione, namque ex tam inti-
mo pernotariu, utrum illius nobis lateat: et quamvis
n'nos individuali per se vocam n'abstractione hoc
ideo, q' idem unus min' abstractio, quae rei que est de

heri Angelii, et Dadi a prophetis illarum ducuntur ad ipsos
etiam Cœli et aeternum ducuntur a prophetis illis, respon-
sione; ipsi tamen omnia per fidem a prophetis.

18.

Dividit 3° in

instinctus et rationes. Instinctus, quae non per species
præcise reperiuntur, sed per presentes obiectus superstitioe vices species.
Non instictus, quae non per species alienas, et ruit modis
obicitur præcise. 1° modo ducuntur ad deum, et obiectus clavis vix
ad hanc intendit. 2° modo ducuntur deus a nobis via rationis
firmiter Angelum, et quod omnino mater, quia species præcise
non sunt utrumque specie, et obiectus cogitans
ad futurum. Iovenerat ulla, ratione eterni adaptatur Iovener-
it, et sensu venerandi, facilius est spiritus ad futurum co-
venire.

19.

Postea regreditur, quid sit verbi mentis? Verbi
ex parte prophetarum, sicut locutus unde verbigeratio
et illa mentis locutio, quae mentis operatur. Verbi
ratio, non relata est, quae locutio interior, quod non
nesciri. Itaq; Verbi mentis est ab intencione. Nec spaciofa-
tis et formis Angelico doctrii nuntiata, nec alijs aut
explicent. Potest 2° ad hanc ipsam, an Verbi mentis sit
deputata intencionis? Hoc nescio. Verbi mentis sententia
de illis scilicet imaging, at explicationib; quae dicimus

dictum intellctionis. Neq; dicendo scilicet a mens pro-
re sentia p^r intellctionis poterit Verbu, id p^r intellction-
is activo sumptu sive actione peractio imaginis ex-
pressa produci ipso imaginis expressa, quod Verbu. Sed p^r
intellctionis inadequatio sumptu p^r ducere Verbu, q^d
etiam c^r intellctio inadequatio sumpta.

¶. 2. *Uox in dubitabili*
animago expressa, quod dictum intellctionis, sit qualis
absoluta, et potius modus? I muret a seipso coquata absolu-
ta, si sumat atra desita ad actionem, curione p^r quae p-
ducunt, eturut. Sed nul prohibet, q^d eis iudicem com-
dit. Namque in p^r vel dudu, quod affectio quod est, quod
int^r reddit actuali vnoferent, et p^r suorum terminacionis
et anominali obit actuali vnoferit. Preterea nul dubit in-
facit, q^d int^r unius p^r unionis diff^r: q^d in repugnat
entitati modali, q^d p^r unionis diff^r in hoc est n*isi* cui
modus. Si quis uicario ab aliquo unius rei ubi-
t^r, p^r unionis ab ipsa diff^r. Denique si predicta animago
expressa secundum identificari, suu actionem peractio, et uni-
onis sui ad int^r suu initio question^r probabile iudicio-
sum p^r sumptu defensio posset eo entitatis modali

Uox enim utique est sati

A' n Bruta haec inimicorum suorum
securam
nihilatem?

21 Communis prorsus antiquorum, et recentiorum Brutus
cedit ratione oblongo, negat tam discessum, seu trans-
situ abunato ante, ad alio p' frig' ratiostinao.
Vnde eiusdem offensio[n]i non a Bruto passim statu[m] in-
eo, q' d[icitur] hoc sit a[et]ate, Brigit vero ad i[er]e[ta]re. Nec opinio
satis prudenter spacio[n]e Ieonsi fero' universali, si aqua-
la deficerent. Iuicius recedere contarunt, diu ferme-
ter invenient p[ro]digiose oportas. Ne aliquis ex Bruto
desearerit, usq' adeo suspendere voluerunt Brutus, u[er]o
nullus isti sententioris, nulla male sensatio[n]is ratione proli-
xio[n]is p[re]ceptio[n]is, nullus u[er]o, nullusq' ad recedendum
u[er]o et u[er]o tanquam esset uoluerunt Brutus ut e[st]o
exentalia, et discessu predita, affermari. Tantaq' dis-
censio mentis. De Castrijs, s' alibi agim[us].

22. Simeon
in Brute n[on] dat p[ro]p[ter]eis discessum, aut rationabile.
Prorat c[on]tra Magno Augustino sup' illius Psalmi: Noli
sacrificu[er]e capru[er]e, et mulier, quib' no[n] intur: sic dicen-
ti domini f[ac]tis recti morte; tu autem u[er]o mente capi re-
ctasq' apud Augustinum Brute faciunt morte scilicet, et discessum.

Araone probat. sed Bruta herentur vel int̄ p̄farent etiā
vel voluntate, et libertate, et hoc male iſ ſenat ſedicio-
ne. Probat mār. ſel Bruta herentur vel int̄ p̄farent
perpetuatore, etiā ſe ipſe arguta ad p̄fendā. In et
coipſo herentur voluntate, et libertate. Probat
mār. vii p̄pendendā, etiā ſe ipſe p̄fendā ſenat, p̄ ut u-
trosq; parte, occidit. ex ſe ad dictione, et ad libertatem
voluntatis ſenat p̄fendit q̄ p̄pendendā arguta, ne-
rent voluntate Capax moveri ex talia ratione, et vol-
untate capax moveri ex particula et voluntate. Minimis
emergunt abſurda, quæ probant mīcū. Viſiologij ſeili-
ac, q̄ ab bruta Capax legi, moriti, demoriti obſim.

23

Dicit.

Brutus quid de ſurſu, et reaonata, non tam p̄ ſe
quid hoc. Non ſunt vi arguti facti. Tidem etiā
in Brutu, et hoc, quod dicit in Pueris, alterius nobis orga-
norum ingenio ſorū, qui autem deficiunt pericū magis, et non
intra eandem librum, et quod non vult ab ſenatoribus ut inſerui-

24

Obiit. Aristoteles in his orationibus ſe p̄fendit, etiā
genitrix et hec, apis, vespae, formica, genitrix apis, vespae ſe-
p̄ces ſocetas, curas, ſuo politio, ſe tales. Nec capa-
et formicas refere quoniam ſit uide facie p̄pliciū
ſtatim legib; illam, aut ſorū politio deficiens callidus,

aq^o ex corpore, et rursum hunc filum esse noscere possit incubent certos iugos, metuendo, quoniam ante, et nasci-
mentum. Rerum scilicet in factu apparuit, donec in sua complection
quidam inserviunt. Iste indeopus analia sibiendum sexagesi-
mae, et venientia, et sequente, qui videt non posse peragi
sine discursu.

25 Obiectus 2°. Bruta operant propriezati-
ponunt primitio illiusq^o non discursu, et ratiocinatu
videt non posse negari, q^o a formis duxerant tempore
effici seumentis cofincit, ut in hieme nigrans farina
ranca riles suos expandat, ut muscos illaqueat, faciliq^o
deletusq^o p^o, faciliq^o mazis, ratiocinatu capitali
captor. Et si ad morte aliij. Probat itaq^o co³ p^o ratiocinatu prop-
r^o sing. 2° in his fini obseruendi p^o illud mazis; atqui
hie sibi sparen p^o est finior, aut de somniis discutit:
Mecum hoc non habemus, et sequentia cui finito et pri-
tor finior et medietas sequitur illius sing. q^o proposita spe-
rat propriezati discursu, et ratione.

26 Ad argutius rego-
ani, cu Dico Iohannes, qui plurib^o in locis expessi docet, Bi-
sudan operari propriezati q^o non posse ducere, aut se-
xu modico cui finit p^o indeq^o in obscuris sing. recupi-
catis ut sing. nonq^o mazis recuplicari, ut nasci-
mentum intelligentia omadij, et sentitatem firmi, ut de locis vidi, etlo-

in subiectis exemplis, quae ab illo usus satis aderat, non pre-
bant bruta cagio propriis suis, et huius sapienti summa dolo-
rum illius inuiduisse tales inclinationes, quae inducent ad ipsa-
rum finium sequentias: quamvis ea deuonatio ob ipsorum
nostrorum fecit. Formicis deinceps inclinatioz leviori exane-
tibus nescitatis detegitur: hoc ergo quo apertissima,
et laxa, levissime impetrari; et nescitatem obipsissimis, sp-
luq' sit, operaria ipsius secundas, et juvata in malis cor-
ruptionibus actiones, quae non possunt satis explicari per hanc doc-
trinam, debent rursum inserviunt, de quo infra.

27

Opus eiusdem

In Baudii zooperiorum Virtutis moralibus potestrae-
matitate. Non probat quod iracune reponit gratitudinem, et
fidelitatem, in leone fortitudinem, in agno mansuetudinem.
Vulpa prudenter, et implorissimam obedientiam respectu-
borum. Nego autem, etiam probant. Si vero fidelis
fortitudine accipiant per orationem virtutib' moralib'. Op-
eratio non facta propriis suis meritis, ut ille nescit
moralis; et autem Baudius non operantur propriis suis, utrumque
diximus ead. Thoma, indec, quod nulla ex omnibus operibus
vocari debet virtus moralis. Quae excent omnia nomi-
ne virtute, fidelitatem mansuetudinem. Hoc per se est en-
tia q' similitudine: sicut statua fons vocari non est per
genus representationis.

28 Objecit 3° Igerendo normillas Brutorum operationes, quae vocant
sine difficultate non posse. 1° discent aliquas disciplinas, utam
et discent palatio ad numeros, Elephantis decunt de scoto aegru-
bitas. 2° preccavent pericula danni futuri, utq; do fugi-
unt virg^{es} imminente; alquin posunt tristis pericula dan-
ni futuri, nisi p^t discutant q^t p^t fons unico ius noscum oda
prosperitate. Plausibile o^rat^s, id, q^t de Vulpinax et; vulpes rau-
tura flum^{is} daglat^s, prius capiat aurib^s; antiqua fuit subje-
ctio: sacris cunctis strepitis aqua fluenti, obstinat se a morte,
neglectus frangat, ipsoq; subiacui mactat!

3° Bruta int-

ligunt loquuntur humanis, ut cum in canub^s, qui in-
tunt ad mortales, et reportant p^t ipsos, q^t juvent^s. et in-
Elephantibus Regis Antiochii, qui intellexerunt vocem pro-
ris juventis in vicino flum^y. — 3° et discent scindere
litteras, et diuinare humanas, ut iudicet de quo dicit Elepha-
nte, qui provoscide scripsi nationa in eisq; clausulis.
Chacocoribus exco*c*. Prolixius fore promissus Brutorum
operationes recensent, eaquebus inferunt Adversariu-
matis, et discutant.

39 Non omnia, quae exagiti^s sumunt
vera*f*: nihil de Elephantis sententia, et reserunt auxi-
philosafico: et idomnes arguti probantes unica^r solu-
dilug, dico bruta hec in aliis ad contadis, qui regis

operationes ita coordinate, ut videtur ea discursu procedere.
Si hoc ergo, facile (ut video) solvuntur problemata circu-
culo adducto, aliq[ue] sileat.

21 *Sic insat, et clamat illagis!*

*E*cce. quid sebi ulti insinuat? Pluratas in signifi-
cat inventa solum difficultas argutorum, que nō so-
lunt. Nō insinuat e' vis tanta sensitiva Brutorum, velo-
rumque amplius. Si v'g tanta sensitiva nō sufficit ad dirigit-
as sensoperações ita ordinate, et videt per processus amon-
to reali. Si d'g' insinuat e' aliquas viis plusquam sensitivas
que nō pertingat ad rationale residenzio fringere velim,
ut de nomine disputare.

32 *P*ure queritur adoxificatio ieiui, que

nō expirat, q' suadissim, et quemodo ex illis possit pro-
venire sagacit Brutorum in operando, ut illi satisficiantur
etq' supra premisim ampleam, oportet vere de Br-
utorum instinctu. Suppono Bruta hinc nō solus sensi exten-
sori, et aliis sensu interiori, phantasie uta hoc possit
exco, q' Bruta formant, ut colligunt, ex latratu canis des-
miant, et similib.

33 *S*pecies obit recipit in sensorio interiori
et representat species sensoria nec nat' virtute percuti-
t'q' aliorum species, obit' similit'q' affinit'q', aut quomo-
dolibet deuentur ad finis animali interioris. Nec nō pro-

ductiva sive aeris astringit, et ad cunam frigida deconstricta vocem insinat in animo. Cetera quae non ad eam id est
clara insinuantur, et in utraque voce non significantur. Ex
explicor: videtur Canis vox manu vibrante virga, spe-
cie marina, et virga recipitur in sensu interius Bruti,
sicut q[uod] mali quodam, secundum virtutem producit. Species in-
trae. Ex specie ista autem dico in me inveni, quae Brutus
moveat ad suos.

32. Rovescere discimus operando in V[er]Brutus
et hominem, hoc videns virga ab inimico elevari
accipit species virgum elevata, eoque dno fecit; ex hoc ove-
no dno nunc infest p[ro]sternens ratiq[ue] iusti immunitate
q[uod] a Capasso dno fecit iudicentibus illius elevacioni adi-
tg. Brutus autem accipit species virgum elevata, et q[uod] dno
fecit, et nul[us] inde infest, de cuius ad species virgo natus sequitur
natur productio speciei rationis, Brutus dno fecit ratiq[ue] n[on] p[ro]
sta mons, et p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a species ini. Sicq[ue] accidit, ut per nos
figiat p[ro]ximis h[ab]et disfauorem, et Brutus mecesser-
tibus. Itancinuntus explicatione forte poterit Rovesc-
erius vocare falso, et nullo rite vocabili difusq[ue] me-
q[ue] ultraquaque annob[us] extuberos virgum, cuius corref-
pondat idea clara.

33. Ex Disciplina Angelici Docto-

ut satis patet, q^a ex auctoritatem, et artificiosim -
a P^o rutorum opera, nⁱ ipsorum P^o rutorum, & Dei iudiciorum -
indicat sapientia, et ratio. Atque indegenit sapi-
entia P^o rutorum, sive p^o rior eorum discussio, fieri
exaneat, eliminata productione spaciozis in sensu -
rio P^o rutorum. Sed quoniam adversarij nⁱ negantur, dico
I^ohannes Ma^gister placere autem opinione nostra de in-
tinctu sed iudicabim.

36

C^oiquid omnes facti debent hanc
eius productionis species similitudin^e, et a finibus nⁱ implicare
meodobozare ab oculis naturam. Cuius etenim nⁱ potuit
Deus dare sensatio P^o rutori predictis species viarum?
Supposito, q^a potuit, probatur, q^a reverentia factus sit.
Qui alia P^o rauta nⁱ soluntur racione, et p^o facti
us ratione, que non P^o rauta eni^m sensib^e, sine Mag-
istris multa scirent, que non via cibis, cibis illa-
q^o si non noscent, ne actiones pre se agerent prefato se-
xonitate futuris: formica sciret, quodq^o sit punc-
tu^m norminans ingranato tritici, ut illud accidens q^a
runt p^o cibis erat. Nonnulla P^o rauta Medicina scirent

et virtutes herbarum, quas iniquitatem querunt.

37

Apper discernerent quinque flores successus apud sicut
mel & frumenta, qui singulare adorat, et quod regalis utra-
mque officia. heo, et alia scierent Bruxa anemone
edocia. Cognovit etiam posservacione apri non posse discer-
nere, quod nam sit fructus moleus in floribus, quinque au-
xili, aut quomodo utrumq; exstari possit, et separari q;
apex fine intus, et discursu melificant, et pressanteq;
liz hanc, quod hoc. 2º anemone docuit. q; dicenda che-
re fecit, et ingenitq; virtutis, qua sine discursu posunt
elicere sensationes, oblongi ordinatae, et quoniam et adspic
opus est.

38

Bant Adversarij Bruxian posse dnoſcere univer-
ſalia, ratione abstractas, aut entia spiritualia: unde
libet ratione finit n̄ sunt in pfecto rationalia, atque, qui-
predictas rationes dnoſci. = Sed ego n̄ video quoniam
discernere posint, quin dnoſcant universalia prie-
ingravata in discursu dari in potest, et expuris perca-

ut nō inferat. 1

39

Dicitur hanc regulam aero in seologiis
mit nō vero in paritate, induo, entimomato, et
alii discussib[us]. Diximus namque paulas, induo, entim-
mema nō inferunt, rufi facile invivant aliqui p[ro]p[ri]e
superius universale. Si exempli rationes carui
Hec u[er]o elevat vires: q[uod] me persecuti Unde novi dñe-
xioris antentis, cu[m] consequenti? Ex inductione
inquit, aut paritate p[ro]p[ri]e: oly elevans vires me p[er]cu-
tuit: q[uod] nunc elevans vires me persecutiet. Modo se-
in hac paritate nō potest i[n] nosci d[omi]n[u]s antentis cu[m]
Consequenti, nisi d[omi]n[u]s nosca[u] nec uniuersalia, agentia
in filiis circumstauit solent operari simili. Nam
enigmo d[omi]n[u]s antentis cu[m] sequenti confessum
veritate primit p[ro]positio[n]is, si haec veritate defi-
ciente nulladat[ur] talis d[omi]n[u]s. q[uod] I[ustus] nosci
nec uniuersale primit, in nosci d[omi]n[u]s ei perinde
nō discussit.

36. Secundus, quomodo bruta possint fratre discutiri ab
eis saig. alator, qui discernunt in' pista, et pista, pro inde-
cipi possint cognoscere ratione obsecrata. Tidem ratione tragi-
cere flumine namergo'. Arguit persicione, ut regia mina-
z di' discernit in aqua fluminis ratione utilis adponi, et
ratione ratione ad trajectio'. Nisi hoc n' tene dicimur,
et fundatur ratione ratione, non eis fugiat trajectio'
apud, ut illius potest aperte. Postea si timore tra-
ficandi curat ex discursu, vniuersit, apud et tim-
enda, q' e' secunda. pista, et tunc male infec-
to eo se' q' d' periculosa transiencia, et humana
fesse' dicunt in' ratione periculosa; et secunda: q'
videtur exura ratione infec, et aliam infec.

47. Deo-
ra ratione ratione in' mactis, q' d' duces faciem h'g' inter-
dit, q' d' Brux' n' 200. Et sp' p'p'k'k'la institutio', et p'
species p'c'io', ultro absentia' et ad hoc modo, nocturno-
a coqu' p'c'io', d'go' in' hac uita. Si ergo' u'les, q' d' nullam-
ada' d'co' sed' Brux' sp'p'k'k'la, non d' feso' quod in
sequunt' procedit. q' si Brux' discuerit, cum' posse-
x' p'c'io' ratione debonere' ad eum' entus? mact' Brux'

videt aliquas entitates ex alijs dissimiliis cum potest
per quendam partem inferre, cuius facte dubitare, an non
aliqua entia dissimilia corporibus? Tunc opinio de
spiritu huiusmodi. Sicut ratione dissimilis ab corporeis habet
analogias superioris spherae. Quid amplius cognoscit
huc circa essentia spiritus? Iudicamus. Adversarios con-
tra affirmare, q[uod] dicitur in libro, sunt principia unive-
rsalia rationis abstractas, autentia spiritu huiusmodi, dico
etiam, q[uod] in differunt; sicut dissimilant, hoc con-
tra dico propono.

¶ Nam in dissimilitate difficultates,
que etiam nosq[ue] explicare in stolidis objici possemus. Vi-
si sensoria. Prouti datur una specie oculi, hexag-
onita virtute nata, si fecerit producendi alia essentia
aut educendi effectus ordinata, summa operacione, q[uod]
per se est sensus, quod sensorum non q[uod] hoc ad-
ditum necessitate. Deinde invenimus se in Busto, q[uod]
in homine. q[uod] sine labore, si dissimilat per acti-
ones per existentia ingenitorum, tractinio, actione. Deinde
summa elevante vias, natis productis in Busto speci-
es etiam, semper ac illa videtur, producere species istas.

Bao' morisq. & sibiuu apie
refeat levare viasq. adspendentes rani, qui ite, liquo
saltuus expectat, n' producet in P' rato species ietus
ex elevone viasq. Igit signo' Dauda ex aqua-
tie circumstanti' inforza res, eindari q' ingenuis,
focisq' iustite.

23. Ad 23' objectione' addo sensatio' Dau-
di, quoad hoc ex p' fratris sensatio' non, q' d' sp' p' -
dyno, ut milte' partatis' pat' su' fuit. Non ob-
scurusq. q' Dauda aliquis sensu exterioris heant'
facilius, quia' hoo' scilicet linea oculis, rati' sensi-
tibus operatus, & q' neq' absuray' erit, q' Dauda
absent' in sensatio' interiori' iustitiae aliquis, quan-
to' careat. Dabo' auxilio' q' hoo' n' indicet i-
nvenit' productio' speciesq' affini, quae uan-
m' iustitiae. Duxis vero iustitiae. Non indicet' hoo'
q' hoo' aliquis equivalentem, immo eminent' etiam
productio' iustitiae scilicet exercit' mente, quae dif-
ferente potest.

24. Ad 23' nego mollescere' unione' Dauda

long, que dicitur, quin ab hoc probro. De his ut labore
hunc anima ad defensionem, scilicet Squammas, char-
cas, crustas, aut poly desipimus, hinc etiam adfen-
sionem, scilicet dentes, unguis, rostrum, cornua, ven-
us, &c; hoc autem invenit producit anima, et non
hunc labore anima operatur, qui est defensio, aut
fons, nam ideo dicit unguis aliquis, non est de
xioris conditionis negotiis mentis qua necessaria po-
test sibi operari. Similem.

36

Hig 37. vero, n. meus elev-

eris unguis, si circunstancia debet curvare, ut pro-
ducat in sonorrio Brutis species istius, & si secundum eleva-
tum militum faciat, aut alia in usum modi. Non verbis hinc
producat species istius, quando non inferret iste. Ali-
iudicis hinc non inferret isti ex iusta, et iusta elevante
unus, sic neq' id nichil hoc, q' requirit a producen-
do species istius in sola, et iusta elevante. Ita
dixi, producitur infinito e' virtute producitur species istius, ei duci-
entur a circunstancia scilicet operatione. Elevatio unius n' in omnibus re-
unis statim hoc a finibus cogitatu, neq' semper regilla sit et de-
cuntur species istius ad sensus operationis ordinari. Specie' prece-
dicta

129
levis; sed in fine appetucent species contingit, quae p
raeconat ciboscent appetit, praeconat rationalia.

36 Adiecto,
q^{uod} hoc virtus nativ^{is} productiva, in qua spissit insinuatus non re-
niver sat, id est omnes species producendas, quocumq;
eis sint; ac libidinosa insinuatio Pudentis species, et in-
una specie maxima, in alia minora pro Pudentis diversitate
te. Hincus, q^{uod} nulla Pudentis species potest rurina
re omnes sive speciam acionem finit, sicut hoc. q^{uod}
Vix huius intellectiva se extenderat ad omnino corporis civitatem
ex invenerat meo sive ratione prae^{dicta} specificatio. Insinuatio
vero Pudentis ex sua quæda vix productiva non sit liberi-
tatem, q^{uod} exceptum in omnibus casis Crux, quan-
tar ad hoc alia adiutoria nullasq^{ue} se extenderat ad omnia.

Caput 13. An sit possibilis intellectus sine vo- luntate?

47 Ex entis intellectivorum classis repertis, nos Angelos,
et Deum. In nomine nisi prima deus voluntate. Unde de
actio nullae entis intellectiva, que sim voluntaria sit.

18. Pate ingui uide, et q^a dicitur q^a intus anima ordinata ad ipsa
minimando voluntate dirigendis q^a eis electiones igitur
et sine voluntate carceri illo fine, ad quae uides male er-
diriatur.

19. Ideo estia in Primitiva, ut in illa dat uis intellectiva, q^a
longe dat uis materialis insufficiens; reponim^{ur} si appetitus ma-
nus. Longe q^a affatus proficit questione deinde ad ipsius
possibilitatis, regulaq^a, anid, q^a de factis n^o existit, posse sup-
radictum pole admitti? V^a sententia negat, uirum q^a non potest
lasciare, aliorumq^a d^a affirmat, eaq^a plenaria expositio ampliante-

20. Si d^a deponit absoluta hanc potest intellectus, p^a inde
longe n^o sit. Probat enim Augustinus an expugnata desumptio.
Probat periculum q^a intus n^o uita decisa sit hec conscientia
in rebus ei voluntate, nisiq^a ex suauitate, et effusione ordinata
ad illuminandos voluntates, d^a hoc rao n^o probat, omnino no-
lectus abesse ratio methodo et ualitatemq^a. Probat me-
diante affirmatio probat, postea voluntatis, q^a catali intel-
lectus immixtus, et mixtus, et q^a voluntas sicut voluntas in in-
fusis amno intellectus illa hec, upendetq^a. Nas manus
q^a d^a mesco in inopinatam ei voluntate illuminantibus

128

que dico in predictis regis effectu pietatis, que
estimatur criminalis, et in rebus regis pietatis regis effectus
civili tamq; infra q; dicta causa potest effectus, non vero
q; debet. Non immixtus iudicis capitib; exsistenter, unde
adcesserat adiuvant intentio mpte, quoniam insoluente
neglectus existens, ex qua ratione 90*i* predictis de-
ducere potest.

36 Si ueritatem non impetraverit noscere obitum, pre-
dicto dente exanebris horis, in modo, tunc "de noscere obitum no-
dum" ad illuminanda voluntate, et q; movenda a nō imp-
lui uita, nō ueritatis ad illuminanda voluntate, et q; uita
li intu potest co*gnoscere* obitum. Nam maxime q; ha-
bit ut pote pessimo ente potest pre*scindere* obitum. Nam
tunc q; in obitum pre*scindens* obitum, et malitia iniurias
ad movenda, et dirigenda voluntate, quae tantumque
abonitudo, cui medita pre*cognitio*.

37 Dic: inq; posse noscere
obitum pre*scindendo* ab eo, q; si bonis, in modo, et ex grido
et dani ente, quinequeat noscere bonitatem, et malitiam. Bi-
co e: q; cu*m* obitum, et malitia del xao noscibilis, que
e fide specificatio intu, sequitur posse noscere aquilibetin-

intus. Unde non intus ratione illius divisionis propositum
non abutitur, et modicu[m] n[on] procedat ex voluntate,
naturae tam ratione reliquaz divisionis, quae de-
cere posse.

33. *Respo*: non est neget potest intus in se prae-
dicti predictio bonitatis, et malitiae, utilitatis, negligi-
tatis. Specificationis fratre intus sit inoscibilis obtrusio[n]em
ideo implicat intus h[ab]et fratre specificationis repre-
sentans, et magis limitatus. Specificationis fratre posse pro-
ducens a predictibili passiva effectu: et ratiōnē inveniens
in qualibet potest predictibili potest producere et quanti-
tati in qua referat passiva predictibilitate, et una per
se extendit ad aliquas effectus tantum, alia, ad aliorum
summis potest predictis intus secundem ad ceteris clas-
ses oblongo, quamvis fratre specificationis intus, ut specia-
litas in se habilitatis obtrusio[n]em.

34. *Predicata dico*, q[uod] quamvis intus posse
inoscibilis inoscibile, n[on] video minus omnia neq[ue] dictionis
q[uod] sic ista n[on] magis reuinat in ad voluntate, q[uod]
q[uod] ad int[er] ad actus voluntatis, et potest dari ad int[er] n[on] in-
clus ad actus voluntatis. Qualis est id, qui prefigundet abo-

ridato, et malitia: q̄ poterit decipi int̄ nō ordinat̄ advo-
catusq;.

33 Objicte v° omnis nō h̄ ei aperte, q̄bi propositio-
nali, & aperte propositionali neḡ ratiū elicit: q̄ omni-
nis nō ratiū h̄ ei aperte elicit: q̄ evoluntate: — Neque
ignor⁹ d̄ vincit ita p̄ absolu⁹. Cuius n̄ poterit devenire
propositionalis privatae ratiō s̄q̄ proportionē. At illi n̄ posse-
maḡ privatae s̄a, neq̄ fīgmaa, neq̄ cāḡ effectu, neq̄
deinde ipsi⁹ enti⁹ s̄uit actib⁹, audiōnib⁹.

35 Sed recipie re-
miso d̄ hisq; mihi arguti, & aperte propositionali omni-
entia, s̄enāz ratiū elicit, neq; propositionali alia-
nāz ratiū ratiō. Predicta mihi, supponit d̄ G. & d̄ diversis fe-
rijs, & debuit probari. Dubitare amor nō ratiū si voluti-
va. Seu e' opinio affirmativa, vera ut q̄ exi⁹ mihi arg-
uti. Si aut̄ vera si o pinio negativa, falsa e' ita mihi
universali⁹ profata: n̄ aperte propositionali intelaci-
on n̄ volutivo n̄ aperte elicitus, ut corris paret: q̄ se hanc
fāc̄t̄ quiescit illa p̄o supponit s̄iu⁹ 263, si aut̄ n̄ suppon-
it, n̄ ob̄ quiescere d̄ illi⁹ probari.

In hac p̄i⁹ aperte elicitus

37. ^{ad} propositus scilicet dicitur non nisi nobis nosce aperte diligere
ut gaudi citoz. V^o nego maxime, aperte iniquitat^e quae non intima-
diorum producend^e s^e apostoli nos p^rimum ad Romanos 3.
in poenitentia ducere entitatem in concordia sed somniorum dicitur
magis, negari in misericordia, quae supposta magis falsa. H^o de-
bet apostoli gaudere unde nomine, et scilicet nesciupi e^rape-
latur, siq^z non uicem n^o non natus h^oto aperte intulit
placuisse viciam apertivam, prouinde q^z n^o mox reprobatione:
q^z n^o omni: non rati debet h^oto aperte esse.

Objec^tioⁿ 2.

37. ^{ad} ~~uincula~~
Int^o annis p^rfectissimis, qualiter Deus, et ante omnibus insi-
nit, quod in hoc, non iustitia nostra intellectiva, quae
modic^e in summis, et insimilis, s^ectiq^z electio apertivam
multas? species intellectivae per summa, et insimilis, diffacio-
sunt medicina, multas? species intellectivae, que n^o fit electio apo-
rtiva. Retorquet ex Aliigeno intellectivus personis summis, scilicet
Deus, et insimilis, scilicet non huius secunditatis generatio:
q^z omnes species intermodic^e ita habeantur, q^z Engelare
secundus.

38. Dicere nego cogit: cuius probatio: aparet. Demus
q^z si possibili: Exerterea omnis infusa in aliquo linea. tunc

comparata, q[uod] repetitum in illa, et id ente summe non debet
reponeri monitib[us] speciebus intermodi illius linez. Denarcopagis legem
dilectio[n]e n[on] habet legitima iuri sive. Proterea, q[uod] hoc statutum in sig-
defacto, n[on] tam a insinuacione potest, q[uod] ex parte eius integritas
infirmitate nec adq[ui]tare horum hereditatis duorum ostendere possit
a sapientia. Si a patre nata intelligens hanc infirmitatem existimat
machina.

39. Objecit. Communitas potest de noscere bonitatem; et co[m]p-
arati movere ad amandum; q[uod] annis est potest movere ad amandum; q[uod] infir-
mitatee contigit, q[uod] non potest movere. His certe q[uod] uno bonitatis, et altera est
movere ad amandum. Per matrem intuitus potest movere, q[uod] ex parte noscitur
q[uod] Ex parte matris: bonum istud obiectum h[ab]et et n[on] est bonitatem; et obiectum
h[ab]et, ei cuiuslibet invenit et noscitur ex parte, aliis non est obiectum.

60. Si n[on] bona[rum] potest p[ro]ficio erit, q[uod] non n[on] potest omnino
proficiendi a bonitate; q[uod] intuitus de noscere aliquid in natus non
est bonitatem; et intuitus natus de noscere bonitatem inficit meim
s[ic] voluntatibus; q[uod]

62. Parvus respondeo indicatio supra. potest
intuitus, cuius specificationis fiducia n[on] est noscitur, ut sit, at-
que deinde species de noscitur, possident implicatio[n]em; q[uod] potest

281
dare intus impotem trahere bonis, ut tale dicitur disinguendo
de mali anguis: omnis intus potest trahere speculatio-
onis, utale, omnia, potest trahere practicam, nigrum. Si
intus distinguenda est mala. In iis practicis vocatis, quae ex se
ordinant ad movendas voluntates: speculatio vero, quae se
ab aliis agit, quae contemplativa obivit. Dices: omnis trahit
utilem, utale debet esse in hoc sensu practicam: q. d' in ob-
nita est scapulae moveare ad amandam bonitatem. Non sat
probatur ab Averroes. Noradum potest eo in iis, bonitatis
omnino specie, ei prout speculatio, quae possibiliter tene-
bitur donec Averroes autem ostendat, duo contradictores.

282
3°
omnis mala distinguendo aliis malis: et corpore potest
moveare ad amandum, sicut per ipsam, quae moveat, sicut, q.
naturae causa per ipsam, nigrum. In mala bonitatis, quae ex se postulat,
moveare voluntates, nihilominus cum potest fieri impotentes
moveandas, quoniam id est voluntas, quae moveat. Aperte vero d.
minis ad movendas voluntates visceris ad summas possibili-
tates voluntatis, non vero quae ex se postulat. Vix enim capia audi-
xi, color aptus videri; etiam non potest audiri, sed

color videt sine oculis, cuius auris, sicut & potest duci-
formis sine auro audientie, et color sine oculo videtur, si
potest duci ario bonitatem sine voluntate, quae moveat.

63. 2. summo tempore difficultas in methaphysicae meditacione -
sedicit Bonitas sit rigorosus passus entis, in respiratione
huius loci. Ideo omnis doctrina avertitur, ex eo 1° disting-
uendo minus subsumptio: dicitur nam in atmosphaera boni-
tatis merito transcedentia, infest methaphysicae voluntate,
negat; Inscens bonitatis subiectum voluntis infest me-
thaphysicae voluntate, oritur. Exabetur transcedentia
in sufficiens adponendo voluntate; aliis nullareretur
titatibus, quae voluntate non moveantur ad ipsius amorem.

65. 1° ad summam distinguendo dicit minus subsumptio: dicitur
nam in atmosphaera bonitatis infest methaphysicae voluntate, ut post,
secundum; voluntate ut exposito, negat. 2° dicitur distinctione
methaphysicae in 1° posse, et 2° non distinctione naturae exigenzis
extrema actualitate exposita deinceps tantum infirmatur
possibilitas tunc. Hoc patet in ipsa productiva, visiva,
impulsiva, &c, ex quo in se possibilis tunc productio,

videndi, impetrandi, nullatenus autem inferit, q^d actualiter de-
ren*p*otestur, visus, impulsus, b*s*. Ex iudicione tuus ad-
sumus idem adversarius non datur ipso esse inty, cuius po-
sit adjurare volunt; n*u*ero ipso esse inty, cui actualiter vo-
lunt*n*on adjurare.

66 Probat, quid sententia sit de voluntate
sine intu? Adversarius dubius n*o*go, quid r*u*minatio voluntat*v*
intelligat adversarius? Si intelligat pos*t*, quis fecerat rationabilis
mobus, ex precegnata bonitate illius ex*eo* p*o*nt*t*, n*o* c*e*p-
t*b* voluntate sine intu: impedit*m*od*u* pos*t*, quis fecerat inde-
i*z* ex *eo* precognitione, quin*de* pos*t* praeognoscere, aut
f*as* impedit*c*ess*t*, q*d* preacta pos*t*, haue*re*nt*u* exercer*t* p*o*
prior actus sine intu. Q*a* prius actus, ut supponit*o* amor,
aut odios*o*bl*u* pre cogniti*u*; et hoc implicat sine intu*g*. R*ati*
onem*q* u*o* sine intu implicat ob*st* pre cogniti*g*, implicat
amor, aut odios*o*bl*u* pre cogniti*u*.

67 Sed si adversarius singulari
voluntatis *f*iz fecerat mobus n*o* r*u*minatio*v*, sive ex *eo*
in*u*ione bonitatis illius, itaut amet, qui fecit, q*d* amor,
funeralis x*er*o oportet*u*. N*o* illa voluntat*u* species potest*u* qui-
as datur sine intu*u*. Sed iudicione habeat*u* fatus capio*u*, quomodo

huc ergo voluntat distinguat ab appetitu ignoto. nam etem
huius nō appetitus nō dicitur, sicut mā appetit h̄ic: appetet
quod in intentione nā: appetet sicut modo: et utrum verbo nullus
desiring habet ab appetitu ignoto, pro nō voluntat, q̄ nut-
lojare illi tribuit.

Caput 33

De memoria

68 Diversimode ad diversi memoria diu. Nos sc̄itq; explic-
am: p̄ea inoscendi eis res quae prius mobim p̄ excitatione
earundē sp̄ecies. Explicat dū: Duplex possum obtr̄ aliquos.
Inoscere. Vr̄ p̄ sp̄ecies denovo immisq; nostro intui, nunquamq;
probabilis. I: q̄ sp̄ecies semel immisa, velicetq; in intui reu-
erbi exitar, et itaq; inoscere obtr̄. V inoscendi modus vocal
simpliciter intellige. 2° peculiari voce diu remiri sci. V o act
intui, 2° memorū.

69 Hinc infac̄ intui, et memorū nec rever-
ta diversi p̄as, dūc, elicandas, quæ ex diversi actib̄ s̄-
erū diversi denominacioni. Infaci 2° actib̄ intui, elicandas
memorū s̄olit occidentaliū deserro. Id ergo ille actus nū
sicut, quicquid eo exitatione sp̄ecies antiquarū, potuit
dici p̄ sp̄ecies 1° immisq; et hinc n̄ est ad memorū: q̄

Si ad memoriz et denominatio accidentalis ipsius actus.

lo

Dices:

actus in se memori praeterit, ut præteritus est et sensibilis ad memoriz non vere per accidentem. Neque assumptus sequitur legendus huius memoris in se aliud prædictum facinus, ut præteritus, quod non unquam antea præcognovet, non ut rememorari, et tunc scire. Dices hec: In me oblitus, ut preconiti ame et effecit actu memoriz. Dico 1°, quod licet hoc verum sit, non opponit accidens nostrum ne hoc exire ex speciali natura, et in deinde predicti actu, non ex eo exco, quod si actu memoriz. Dico 2°, quod sicut in me oblitus ab specie deinceps innisit, et non per exire ex speciei antiquum non enim actu memoriz: quod non esset ad memoriz.

11

Ad idemque equivocaonis nota, non memoriz, in duplice sensu a priori usurpati. Dicitur memoria sensitiva, et memoria intuitali. Memoria sensitiva facultas quia sensibilis interior suscitans speciem fantasticanam receptam, et ita madidam in me oblitus. De hac memoria impresentiarum non loquimur, neque illi ducunt superposita dicitur.

12

Rogabis, quomodo frat ex ita specie ex te

deservient ad eam memoriz? Rerum exortatius species
est fantasmarum, resoluta exitus species immutab, elintele-
ctualis. Quomodo? Rerum aliquo exigi modo, quibz supra di-
xim produci species intuitalis ad presentisphantasmal.
Sicut ergo fantasmarum deuixit, ita quoqz ea officia inspec-
mentali, ut quoqz ea idealis, exemplari, ut produ-
cat species intuitalis, saceritasphantasmal deuixit aliquo
exiit modo ad exitus species intuitalis. Ita p. exortat
phantasma, inde resoluta exitus coepici intuitalis, et cetera
rememoratio.

73 Ad huc soluta n' videt difficult: negotiorum, quoniam
odo exirephantasma, q. jacebat veluti soiyuz. Ad respon-
sionem suppono eum unius species semel acquisiti et inveni abin-
tu, easen specie interno. Sed in species materialis, et intuitalis.
hac agmina dispensing ab aliquo, q. species intuitalis se-
mel acquisita ab initio nunquam amittit, ita ut etiam aappa-
rata a corpore. Species etiam species, quatenus vige acqui-
sitionis; species autem phantasmicæ licet sepe servent, aliquo
modo iam porcent, et evane scunt non rurbit.

74 Hoc supposito di-
c. speciesphantasmicæ incedit relicta, et super exortant,

lesse, ut in deservientibus; ipsa exulta est alterius speciei sibi
eius ipsa recipit, ut quando exilata species Pati, exilat sibi
species Pati, quo tegebat, et canit ipsi sequuntur; tempore
et conatu voluntatis, ut quando miti volenti meminisse,
quid fecerim Nudius, aut quis allognatus fuerim. post
aliquantibus labore, tandem occurrit species rei prederit.

75

Ad

tripliciter ipsis modis explicationes scire oportet, q^a species
similes ad sensu[m] recipiunt sibi, et in se deca-
lenatas. q^a species similes, elasines, licet n[on] sibi, et ceteris
tempore aduentant, sibi reponuntur, et debeatentur inoex-
tro. Hoc praeceps dediti in cerebris perfecte organizatis, qua-
ndo autem ab aliis organizationibus p[ro] iuxta eorum naturam ita
ne hoc illi difficulter discutatur, enim oportuno reminiscitur. Igit[ur]

76

Pagi

V^o modo exilant species fortuito: q^a species ad eum vol-
untate n[on] impetrante, mouentur, part[em] q^a cerebri detinuntur,
et modo hanc, modo illas species exilant propter casus, expro-
tuna dat. II° modus exilatio de catione species super-
adicta: q^a non posse una species exilata h[ab]et traxit alias, q^a
ut meatus cerebri species deposita erat, obfinitata, et h[ab]et

binding, lab' simultaneoz utriusq' adventiz. 3rd mortuus sp'c' p'f' h'et: quando volent' intendit aliquui rei rememoraz' u'ehement' & movei sp'c' ad'it', qui long' cerebruz & cestrum, et disperbarunt, unde ex' variis sp'c'ieoz cumulus, quas ini' levius p' currit, donec inueniat quosq' sp'c'ieoz.

77 Forte zocabis,

in quo sit decoloratio sp'c'ieoz. Cujusq' sp'c'ies sint, quisq' accidit, n' debem' illa sp'c'ie ad instar mag' aliquis ha- matz, ut post una sp'cie egredi colligari, et in e'cti. P'eo illa sp'cie se'catenata, quis in eadz omnino cerebri pa- te recipitur. c'urritq' exceptione in eodz subito sp'c'ie deci- lendaq' predicto. Oportet q' duplex sp'cie recipiat in ea- dz cerebri parto, n'il inducit, id est ita una altera sp'cie. q' Nego assumpt' illa sp'cie sp'c'ie existent' induci mo- tur quia fibraoz cerebri easq' ab sp'c'ie ad'it' o' quan- do aliqua sp'cie ex'it' movei' predictio modo fibrillai- na cerebri, in qua occidit: q' parv' ex'itabil' altera sp'cie, quis sit in eadz fibrilla, eis pati' eundz motu.

78

Graviss- estat difficultas. T'uid' sp'c'ie co' veluti sp'c'ie, elquid sp'c'ie ex'itari, ex'revivis'co're. Non dubitandum: ne dicamus,

Species fieri recepta perseverat in cerebro: & vegetalis species
est ab domini, ibi: cu autem exsita ibi emerit. Quod deponit
reponit in utrumque statu? Curae solata deservit ad remem-
orationem, popula vero non? - Non, q[uia] ad reponit in utrumque
cerebro, n[on] in qualibet cerebri parte potest excoecatio functione
nisi rememorandi, et non secundu[m] tunc docebat pars
ratio organizatio, ubi potest innoferre. Species q[uia] reporta-
unt in ipsi cerebri partibus, inquit, a[m] innoferre non possunt.
Tunc q[uia] dicimus ad veluti popitas; cu autem existantur recipi-
unt in ea parte cerebri ad innoferre potest: tunc q[uia] des-
erviunt ad modales divisiones sensus inter se.

73

Dico: species

adcedat; aliqui accidit nequeunt migrare de habito insubig:
Species inveniuntur in modo immota, modo in altera cerebri
parte: q[uia] malo explicat animalis extas species. Difficiliter
ab omnibus artificiis solvendae: in species fieri exstimo-
rum mutant ab habitu usq[ue] ad sensum: q[uia] transmutant ab habitu usq[ue]
ad oculum Vg. Rogo: migrant ne desistat insubigo. - Dis-
cete dico, illa propagatione species fieri p[ro]p[ter]a successivay
productiones, fieri deludo divisione alibi. Quantaq[ue] existat

aliqua species. et opera incerebuntur, nō defensit pars co-
ntributrix, in qua est, & producit alia species nuxo diffīlē insu-
to proximo, et hec alia insubito immediato sequuntur.
et huc deinceps, donec p̄ venient species adeq̄ cerebrum-
ante, in qua ad innotescere potest.

Caput b. 3

De Voluntate, et operis oblio.

Si voluntas definiri posset a rationali appetitiva boni, et a bersiva ma-
li. Pericū rationalis intelligit id, ac ducentē dñione, si
ve p̄ praeceptis exanim bonitatis, aut malitiae. Aliquid volunt-
atis desinunt p̄ eo p̄ appetitivis boni, nō vero p̄ eo appeti-
tivis malis, q̄ finitimi p̄ prossequi boni & actus primari-
us voluntatis, sive autem amare & actus dñi. Sed p̄ ex-
cindendo appetitiva difficultate primatus p̄datoris, quoniam
unquam facili solvit, exinde voluntas, etiam mal, et odit, et nult,
et non nullus ejusq; cetera clavis innotescit p̄ p̄ agit adiu-
m.

87. Bonis dñi unitur dividitur appetit, utilitatem, et dilec-
tiōnem. P̄ explicatione eis, et in aliis explicatione divisi. S-
ed rogaribus, an sit adequa? Non aliquis bonitatis reponit

que abicitur prese*c*ndat, et in multa includat: sed hoc
est in maximo ex*ce*nsione entia. — Bonum pre*te*rexat de*us*.
de*us* in absolute, et respectu*re* Bonum absolute, sive in se
et in aliis, q*uod* in iusto*re* distinctione pre*se*ndendo ab omni*re*
ine, et respectu ad alios. Bonum respectu*re* illud, q*uod* af*ter*
et modus appetitus. Si exemplis utrius*q*uod: cur*re* bonum
prop*ri*p*er* distinctione suu*re* nat*u*re: q*uod* absolute bonum, sive bu*n*-
num in se. Respectu*re* tam*en* bonum ex*ist*it, aut malum sive in*u*-
ni*re* illud respectu*re* distinctione appetit*u* cupidi bonorum; re*spec*-
tus a*li* portant*u* illud non*re* bonum*q*uod est malum.

Et*ius* volunt*u*

ali*u* ab aliquo dicatur *re* a*li* bonum, et *re* malum. Apparet*u* p*ro*
a*sign*al*re* bonum, ut bonum, sive bonum in talis, desiderio*re* done*re*
malo*re* non*re* omnes facient*u* volunt*u* pro*sequ*it*u* ob*lig* in*qu*
re*per* i*re* bonitatis, et fugere ob*lig*, in*qu*o re*peri*at malum*re*
i*re*; i*re* *re* videt*u* in*u* fra*ude* specificatio*re* volunt*u*.
Solu*re* *re* desiderio*re* in*u*, q*uod* aliqui volunt*u*, q*uod* volun*u*
tatis *re* *re* fugit malum*re*, ut sequitur bonum*re*; ali*u*, q*uod* fugit
malum*re*, ut fuerit malus*re*, sive *re* prop*ri* *re* ips*u*.

Bogab*u*, an

volunt*u* posse amare bonitatis apprehension*u*, qu*o* re*ver*

laboris n^o fit, cui fugere ex falso apprehensione, ultima
 loz qui revera mala n^o fit? Afirmatio vero, et probatio
 ex parte: potest quis apoteze veneno exponere, sed dicari
 ad eum potius saluti profuturum; et potest averbari potius salu-
 ti profuturum, exponere, judicando ex veneno. Nam ap-
 plicatio: q^{uod} bonum n^o moveat, nisi quatenus apprehendit. Sic ut
 etiam n^o producat, nisi ut applicata, laborum n^o moveat, nisi ut
 applicata voluntati; aliquid autem applicata voluntati, nisi
 quatenus inoscat. q^{uod} bonum n^o moveat, nisi quatenus inoscat.
 q^{uod} si inoscat ut bonum, n^o moveat: et si inoscat, ut bonum,
 quoniam bonum n^o fit moveatur.

82. *Si ergo rorabat utrum voluntas pos-
 sit amare malum, ut malum? Nequissimum fore omnem, in-
 merito: nam amare malum, ut malum, amare obij propria-
 latum dicitur. Si uoluntate moveat ad amandum amari-
 tia in se, et hoc in se ipso. Nam in se ipso voluntas n^o prece-
 tre, et moveat ad amandum, ab eo, q^{uod} n^o obij specificatus
 voluntas, ut amatus, et prosequitus; et qui malitia neob-
 ligat voluntas, ut prosequitus, et tam, ut auctoribus: q^{uod} volun-
 tatis n^o potest dici ut moveat amaritatem in se adaman-
 dum, et solum addidit hunc.*

oponere volunt potest amare obitum, q^a dnoſui malum, p^oniat
alii, et moveri ad amandū amaritū, et proximū amarom.
alii, ut malum. Anī probat int̄spicī ſpecie mali: nō Poco
et amat q^a protubilis, ſcionece mali morari. Et exortus
vult medicam̄ amare, drufem̄ et delectabilē. 3° potest
qui amare ſuſpendit, aut venit, drufem̄ n^o utilis
et valde noſpanit. Poco doceo antenti p^op̄ficiari proba-
re, qui ab eperata exteff, negando ſame cog, q^a n^o
infexit. Volum⁹ ſepe amat obitum, q^a dnoſi moritū. Atq^{ue}
nudamat, q^a malum, et q^a initio ſepulturā aliquaz exordi
boni. Peccat n^o amat q^a protubilis, q^a malum, neemo-
vel amaritū, et tanus moris aguenditato, latitudine
apprehenſa inoblo. Exortus n^o amat medicam̄, q^a a-
maritū, et q^a utile adſanitate. Qui aponit mortis,
et appetit, q^a privatio vito, ei Ponorū, et q^a adſinima-
tū, et amicitia, quas uberiori ferre n^o potest.

86

Ragadini

2° antebunt potest amare impotē n^o iūtū? Supremo, oīm-
poto eo adiutū et potest, nec poſſe eo ſimpler. Radē. q^a eo impote
involutū obiit extrema ſapientia, ut patet. Diciturq^{ue}. Volum⁹
n^o potest amare in polo acte ſump̄tū, ſive ſimplerū exereſiū

nepugnantibz. Prædicti qd' intale dplexo, ut iacti n'repugnare vltim
aliqua voluntatis, necquidqz existetqz, aut pugnare existentia qd' alij
tobz fratre voluntatis, ut amatores.

Dicendum: Pd' amanti pugnare amato
implo' in iniquitate humana, pugnare illius partis, quis pugnare
alij cognoscat, ut bona. Si pugnare potest de his quibus qd' in dicitur
in, quibz crimina pertinet, nō quando n'exsistunt aliquis
implo'; qd' sibi, accusatione n'exsistit, tamqz pugnare potest pugnare
anodocitare existentia, quis dicitur in deo, et vultus n'exsistit illius pug-
nare iudicari, quis pugnare pugnare n'motus, unaxo existens.
qd' n'umam implo', pugnare, ut ales.

Dicendum: Sicut pugnare volentes
quatu' qd' Deo dicitur, ut alij; d' tali aqua' in aliis, ut aliis,
implo', ut alij, pugnare dplexo ex existentia repugnantibz. Re-
commodari: qd' aqua' qd' Deo, o' aqua' qd' qd' enio n'hinc aqua'
alo; aliqui hoc pugnare dplexo ex extremitate repugnantibz.
qd' Reo, qd' quam' dominatio carcer aqua' aqua' pro-
tans pugnare potest pugnare n'motus. Et revera dico, qd'
ut Sicut pugnare d' ad amando aqua' qd' Deo, n'attingit
Deo 23 h' op' pugnare n'uno carceri aqua', d' tanta illigem-
oni, ut magis dominum, et amabili ep' aqua' qd' pugna-
b' h' o' pugnare deceptu, ipsi utilis proponebat.

XXXI

Intab. Lucifer per se etiam non invictus
sed et invictimiles non novisse Deum non invenire aequaliter posse.
Non nego, quod Lucifer a domino in auctoritate dei sepe
poterit omni ente possibiliter; etiam dico, quod id non novis
per dominum, quem fratrum fuit ad aquilam, et deo amandam
domum, quo in me scimus. Propterea etiam potest nisi dominus
nos fecerit in aequaliter. Propterea per dominum aequaliter aliter propon-
dendo ab eius rationabilitate; sed in melius scimus. Propterea
natus in excessando, potest aliquando noscere inade-
quate. Deus per dominum profundans, ab hac existendi
necessitate. mmmmmmmmmmmmmmm
mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm
mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm
mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

Intab. quod Lucifer etiam non invictus dei respectu
omni ente possibiliter non poterit mouere voluntatem et auctoritatem
quemque eum deo; et tantum deo preponendo deo non invi-
ctus. Ceteris voluntate amet solum id, quod per regnum domini
non invictus, indeo, quod Lucifer amavit aquilam, rursum,
et specieformatum ingolam, etiam reduplicativum ingolam, sicut
multam, ut ingolam, aut ingolam, ut aquilam. An ipsius fuit Luci-
feri pons? Ad theologos pertinet disputare.

Caput V.3

Dividit actus voluntatis.

96. Scriptor Multigiscit voluntatis exercitum? Unaquaque species exercitij dicitur actus voluntatis, eiusque classi numeroplicam. Universus dividit actus voluntatis in prosequitur, et aversestionem, speciem amorem, et odium. Hec divisione adequate, quod omne voluntatis exercitus, est vel voluntate: lassus, lassus; prosequitur obligum, littus fugere, et aversestari. Necesse est universa salicissima divisione. Hunc dividit amorem seu prosequitur, et non inde easque divisiones approbitur et recte aversestari, seu odio.

97. Actus voluntatis prosequitur divisionem in benevolentiam, et cupiditatem. Amor benevolentiae est actus voluntatis obligum, ut benevolenter. Amor cupiditatis est actus voluntatis appetitus obligum, ut benevolenter ipsi voluntati. 1° modo datus vult eleemosynam, quae praebet: 2° modo accipiens vult eleemosynam, quae accipit. Si amor benevolentiae sumatur, vocata misericordia.

98. 2° divisionis in desiderio, gaudio, clamore, tristitia. Desiderio affectus est obligum, ut possidetur. Gaudium affectus est obligum, ut percepitur. Amor stolidus affectus est obligum praescindendus.

Schône, In possessione, ab absentiâ, et prefestio obtri-
buitur 3º in intencionem, et electionem. Intencio est des-
iderio dicimus finis abstinentiae. Electio est voluntate
sui, et usq; finis sequitur.

33. *Dicitur* 3º sepe subtiliter inter-
rogatur sine fide, et inefficacia. Intencio efficax est
ita, quae intentio ex ea sita finis intenti. Inefficax, q.
intendit in nobis. 1º modo intendit justus gloriam conse-
quuntur. 2º modo quando gloriam intendit pot. 3º hab-
et intendit efficax inefficacem prout affectivo, et efficio
affectivo prout affectivo efficax est intentione, qua ratione
obligat multo pondendo impeditur, cum media apie-
cendo ad opem. 4º sequitur quando finis non sequitur
affectivo efficax intentione addit supra hunc respectu, revo-
cari, si usq; ei fuit intentio. = Intencio, q. intentione affecti-
vo efficax utlatis intentis effectivo ei fuit, atque prout
affectivo efficax seq; intentis effectivo.

34. *Denique* voluntate
ter volentia, impetrant, et impetrant, preconcessio-
nem, et directio. Actus impetrans est ille, qui vel precepito tolle-
re alii vel ipsas voluntates, et quando voluntate
actus, qui vult; et intendit elacione actus. 2º intentionis. 3º
Actus impetrans est ille, qui vel precepito voluntate respon-
dit, precepsus impetrante. Talius in exemplis anterius actus.

missionis. - Exclusi omnes divisiones potius astrictio sensu
acti voluntatis' auctoratu:

Caput 8.³

De libertate voluntatis.

36 Morumque nrae humana volunt' ut libera sit, et suam
acti operationem Domina libertas (quamq; ad hanc
liberam partem) aliis' acoactione, aliis a necessitate. Qui
accidit enim, aut usq; ad operandum, et sponte op-
erat sine aliena violentia. Id est lib' acoactione, q;
uamq; alii natio operantur, neq; post omniere opera-
ndum. Sic de animalibus sponte, et sine violentia statu-
t; iamq; si potest illis n' amare: Unde Id est lib' aco-
actione, n' vera acoactione. Lib' acoactione potest
qui sibi requisitus omnib' ad operandum uero potest o-
perari, et uero potest n' operari. Si omniere humana
potest operari, t' omniere potest possibiliter.

37 Statu potest li-
bertas acoactione sine libertate acoactione, n' uero
liber' acoactione, sine libertate acoactione. - Pre-
cisus liber' acoactione n' uero liber'. Capiatur et
probetur exemplum: quamq; eorum quae uia lapidata
cendi sunt n' liber' acoactione, iamq; liber' aco-
actione, dicitur quis est incertus: qui ambulans patet

violentia ut quiescat, et sponte qui quisque aliquid agat
quiescat in eo modo non habet vera libertas ad quiescere.
dicitur procula libertas a coactione non vera libertas.

In fine,

q. procula libertas a coactione non sufficiat ad mereendam
democraziam. Pravus q. ad mereendum, idem mero-
dum requiri vera libertas. Pravus definitio, non suffi-
ciat vero talis libertas ex damnacione sacerdotum oppositus
sentientium. In fine dico, non in sola hinc libertas
coactione, et libertatis annullata, que est in uera
libertate indisponibilis. Ita clavis datur eaventur, non nobis
Capax meritorum, ut si dicitur, q. si ad mereendum non sufficiat
libertas a coactione, non habet libertas, plusquam accusationis
libertatis annullata.

Liberitas alia est tradicionis. V. vox p.
intactus, cibus negatus, Vigil amors, cibum amors. 2. vox p.
int. duos actus positivos. Desiderio, cibum amors, closing. Exap-
tical exemplar. Desiderio, cibum desiderio est tradicionis;
desiderio, cibum desiderio est traxit. Ita, q. hoc sit injuri-
ale traxit a populo, et desiderio, et in proximis, hec q. liberitas
tradicionis. non autem potest desiderio, laudatio proximitate
nisi q. non libertatis voluntatis; et potest vox longius sit, non
libertas traxit, q. potest, et desiderio, et desiderio ap-
pertinet libertatis.

Infra¹, q^a liberis tradicioni potest aliquando fieri si in-
sextate traxit, nⁱ vero liberis traxit sine libertate et tra-
dictione. R^o 1°, q^a ex eo, q^a non posse omniere aliquis actus
nⁱ infest^o, nⁱ infest^o, q^a posse ponere actus traxit, ut in ob-
emptione^x dato. R^o 2°, q^a ex eo q^a non posse ponere
actus et traxit amori¹, sicut legitimo, q^a posse omniere
amoris¹ p^o liberis ad actus traxit amori, et libet ad
missionem amori, q^a sine libertate et traxit, nec est libet ad
actus et traxit. Unde tota doctrina mea, q^a et traxit
involuit, ut includat et traxit; et traxit qui non
involuit, neque includit et traxit.

Ad libertatem requiri in defensione iuri
dicimus indefensio, jure ad. Thermo, et ceteris. Iudicium indi-
ficii, q^a in eo proponem bonitatem obtem, et datur caput volun-
tatis ad obtem amoris. In Beatis nⁱ reponit iudicium indefensio
amabilitate Dei; q^a boni dura p^o ponit et clavis intu^o, cui
caput natu^o ad amoris Dei clavis intu^o. Certe^z o libertatem
sine iudicio indefensio. Nonnulli a se iudicium indi-
ficii co^o ascensio, quo excedit intu^o voluntatis posse ponere ex-
trumulos libertatis extermos. Nec sapientia merito requiri
q^a quoniam intu^o nⁱ cogit ad ipsas voluntates, et hanc et ipsas
bonitatem obtem, volunt^o est libertas ad mandos, in amandis.

Rogatio

anubitionis et iuris indefensio, nonnulli cogit ad ipsas voluntates?

W^o cap^o 200. Namq^z si sicut proposital modis ex bonis obi^z q^z adde-
x natus ouerexere eis uotata ad omnes tali ouen^z n^o ex libra adamant^z
atq^z dabit^z jactis maiestatis. q^z sicut p^o m^o posse in p^o libato.
Sicutq^z iustitiam explicit, ut impie manentur, tyrannis p^o robato^z nos angustia
sicut, quoniam ex eis uotis p^o et a umbel eis p^o ea falsa, & sicut p^o p^o
dabit libato^z p^o libato^z sicut in a fani potest p^o ex libato. Amiciq^z no^z p^o
falsi potest, atq^z d^o uigil, deuid^z uotis. At uotis deuid^z q^z libato^z a p^o
uotis p^o legit. falsi g^o uotis n^o potest sumi sed, atq^z jact^z e^z vng^z

Liberatio p^o uotis nec est q^z sicut in a

Nec nec est p^o e^z am^z n^o nec est q^z I^o que-
nt sicut in detractione actus aliquod detrahit libato^z
existens, & in quo subsequitur ab aliis actus detractione. V^o
onutraq^z nec est oponit libertati. Sed am^z illa destituit,
q^z equum illa p^o fecit. entis in libato p^o fecit vires libertatis
p^o coactius illius; q^z liber autem coactius libertatis n^o
est sicut sicut.

Caput 33

Vix act libet sit essentia libet?

103 Nomina deicta (ut ex communis dictu) signant obi^z
p^o mortis subli^z, et p^o. Dux p^o nomina deictorum spex-
erit. V^o quando id, q^z signat in p^o subli^z, et id, q^z signat
in p^o p^o, p^o unius, et id, p^o in deinde q^z sicut c^z decessa subli^z,
uincit deictus Divinus, intellectus, et similes. Isti uoc-

Vicaria operaria, et quid dilatatio. 2^a quando id, q^d sign.
ad o^t modi subtⁱ, et q^d huiusmodi p^r modi s^r, si reade-
quato dicitur, sed q^d ne' deospe' subtⁱ, et subtⁱ p^r accide-
nit illa hec, id in his verbis alius rotundus, b.^a Ista
caritⁱ iusta denominativa, et accidentialis.

In ipso senten-

ci' magis' uero ex predictis modis act' voluntati dicibili-
bus? Anteceq; libet si quis dilatatio an denominatio?
Claruit an in ille modo act' voluntati, qui nunc est liber p-
otuerit n^e liber? Si ergo potuerit, n^e operari liber; si
n^e potuerit, operari liber. Et homines immunit defens-
unt actus libertus ex intenc, et operari libertus. Et postea
descendunt nos trax, sⁱ in malis concipiat.

Sed 6^a ad'

liber n^e operari liber. Unde ergo nuxio entis ac
voluntati, quae modo liberae, potuerit omittere, quae eis
libera. Probatur 26^a. Liberi' act' voluntati' si quis in
aliquo extinxerit, et accidentia in ipso actu erit. Probatur
an: liberi' act' voluntati' si quis in eo, q^d ex ea posse
tairractat' proximo posuerit omittere talis actus; q^d q^d
in ea posita in actu' posuerit omittere talis actus, et accidentia
in eo extinxerit ipsa accidentia. Nam, enim probatur q^d
probatur max: precise facili' posse, q^d ea in actu' p-
roximo posuerit actum omittere, ponit, q^d ad' eius' sⁱ liber.

Probatori: precise faciat posito, q^a oca inactu^v potuerit actio omittere, ponit, q^a ad procedat acta libertatili; & q^a ad procedat acta libertatili, e' faciat, q^a facta liberta: Probatori: nato: precise faciat posito, q^a oca inactu^v potuerit actio omittere, ponit, q^a ad procedat acta inactu^v potente illigomittere; d'acta ponens e' fecit, et potens inactu^v illig omittere, e' oca liberta ut talis: q^a

407

Probatori: nato: re-

ista: q^a oca possit inactu^v proximo poterit omittere: q^a non potest, q^a oca adoperandy, remittendy; d'acta oca adoperandy, remittendy e' accidentaria, et ex in-
suffia ipsi actioni: q^a oca possit inactu^v proximo potuerit actio omittere, e' accidentaria, et ex in suffia ipsi actioni.
R^ao: nato: q^a oca e' ini ipsa oca, si vero p^r identitas, utrius volum, si vero p^r inde se propterea ut hominis nulli; alio-
rum q^a e' ini ipsa oca, e' ex in suffia effectu: q^a

408

Objetus VI: actio

libet ac cœsalib^r exercitus oca libet, ut talis: q^a cœsalib^r libet. R^ao: inactu^v q^a omnis actio, ut post modus, e' cœsalib^r exercitus illius de talis oca, aqua procedit; d'actio libet, procedit, accid-
entia: q^a cœsalib^r exercitus oca libet, ut talis: R^ao: quoniam
quicq^a ambulao P^r alibi cœsalib^r ambulao P^r alibi ut talis:
q^a cœsalib^r ambulao abbi. R^ao: antea: q^a ut post modus cœ-
salib^r exercitus illius de talis oca, aqua procedit; d'ambulao

Pri' albi, procedit a Proclabo: c' opacit' exercitiz P' u' albi
u' u' tois.

S Dicere distinguo an: actio libera specificatio
sumptu, c' opacit' exercitiz eaz' libez', ut u' alibi nego; actio
libera reduplicatio sumptu, u' acto. Ad propositum sicut dicitur
Actio quilibet modus destrat' nreis eaz', l'z entitatis
deinde modus entitatis, p' acto sic, q'ho circumfrancias,
et accidentias. Sicut amiculae P' u' albi, c' modus P' u' albi
ut alibi: nq' eandz' amiculae possidit' nreis P' u', qu-
anno' est nreis d'no' P' u' Granatenfir, c' opacit' modus ut
d' n' c' opacit' modus P' u' Granatenfir, eandz' nreis dico
poset ite P' u', et si Granatenfir n' est.

S' innuit' ad volum-

III actis libez', c' opacit' illius nreis voluntat', aquapediti,
et n' opacit' illius voluntat', utilitez'; quam' illius voluntat'
liberant' est, p' p'p' de se eaz' dicimus requisi, l' profensiz
aliquas in pedimentis, tam' eundz' nreis actis, elice-
potuisse. S' ta doctrina, facie' p'fectio' i' trahit' upotencia'
Volunt' elicit amox' h', D' apicata de facto Omnipoz'
p' decessiz indifferet: dem' q' u' vol', u' potest, applicare
Omnipoz', addiccioniz amox' h', p' decessiz amon' d'me-
ox', ej' tali amore. Summa amora, evaderet omninona
xiu, ei' nukk' mato libex, est q' idz' nreis amox' h'

844

liberū actionis, nō libertatis, in libertate cogit libertatis actionis, cōtracipa-
ficiō actionis. Probarunt: nos coverim libertatis nostrarū actionū, dno
cooperim eaēta, quod statim libet nos regere in cooperim libet
actionis, et libertate cogit libertatis actionis disquisit libertate cogit. Qui
sic arguit, nescio, quo pacto credi, se cooperari libertate sua
z actionis; et nō cooperari libertate suis voritis?

Adaugit no[n]:

112 Ad p[ro]positum d[icit] ma[n]us: nō cooperari libertatis nostras actionis, q[uod] oca-
siva libertatis, nō; q[uod] ad aliquid, s[ed]o. Cooperim p[ro]positum sciri p[ro]p[ri]e, nonne
p[ro]p[ri]e operari; hec p[ro]p[ri]e omnia libertatis. Cooperim d[icit] capitulo: p[ro]p[ri]e:
q[uod] tali docetur nō subi[er]it cooperatio, d[icit] quām valde cōcreta, et talia d[icit] libet
nō cooperari, et si cōm[on]dūt, nō d[icit] q[uod] tunc insinuata libet, ex eo q[uod]
quando volerem operari, et quando volumus effamare.

113 Ob iudicis principis liberū p[ro]fectus, q[uod] principis manus q[uod]
ad p[ro]positum actionis p[ro]fectoris, qui erat actionarius q[uod]
actio libertas et p[ro]ficiens p[ro]fectoris actione manus q[uod] p[ro]fente-
ris libertas. Iudicat: actio vitalis est ab intus feco, et p[ro]ficiens
libertas q[uod] actio libertas est ab intus feco, et p[ro]ficiens libertas.

114 Adaugit
z ad d[icit] entiminate, 1^a q[uod] cor, negando 2^a. Si aliqua
actio libertas s[ed] voluntas p[ro]ficiens manus, s[ed] ignis coipsa ac-
tio voluntatis intrinsecus, et ex sua nō p[ro]fectoris, q[uod] ignis
ignis. In p[ro]posito q[uod] osculis libertas. N[on] cogit cogit. Quomodo si

qui est in inicio p^rfectioⁿ, quez actionibus, sive in initio
de libertate. In via ad voluntatem huius est operis, et ab initio cap-
tivitudo, ut sit liber; actione vero ignis talis aptitudine non
est, quam^t actio voluntatis non fit operis libertate, etiam
p^rfectioⁿ actione eis natus.

115

^{Ad} primamq^z omnia am, neq^z
q^z eis. Actio lib. vel per se propria pars est ipsius operatione
liber, quoad eis praesertim. Itali actio procedit a ipsa, qui^z
operari voluntate non procedit ab ea. Actio liberata creata p^r-
di ipsa, q^z n^o est operari liberata; q^z in uno voluntatis est
liberal, si adhuc omnia libertatis principia; proutq^z
eis deputi, ex necessitate. Hincq^z, q^z respondet inacti-
tates operari voluntatis, qui reducunt innotem, inde liberatores
n^o, cur rehuncq^z operari libertati, qui in ead^m minime sol-
uerat.

116

Bla quoq^z assignari potest auctorit. Liberata actus
n^o diffinguit alibitate eis inactu^m proximo disting.
q^z actus liber ead^m corpore precip^s, q^z procedat actus inact-
tu^m proximo potente illis ponere, et illis omittendis actus
q^z p^r libertatis eis q^z liber p^r libertatis ipsorum uniusq^z.
At vero voluntatis actus n^o operari voluntatis pos^s, aqua proced-
it. Ratio: q^z voluntatis actus parti ipsius immaterialia oppi-
us intra eis; aqua immaterialia actus intra eis, diffinguit
alibitate eis: q^z Ratio m^oris: q^z immaterialia ipsius p^r.

Si uero ad eorum vitalium autem eorum statim per prae producti-
um utrumque actualiter

487 Objetio 2. ad iudicium libet p. libertate figurae q.
ex sua natura liber. Panis malitia ad prout, si sibi in ipsius
libertate, et non sibi in libertate eorum. Probat macto q. pro-
cessus deficientia libertatis deficit malitia. Probat macto. Si mal-
itia ad sibi ex libertate eorum, d' olio nec libertas eorum eorum
liber; dico enim. N' macto q. d' olio malitia est finita ex libetate.

488 Arguitur defensio malitia in putativitate. Malitia difficit in eo,
q. d' olio sibi aspergimus ratione, regi. In putativitate sibi in eo q.
ad libere sibi, et auctoritate de sua regis regis rego, negando autem el-
diffingendo macto probatur malitia ad iniquitatem. Me-
lita in se difficit in ipsius libertate nego; iniquitatem mea-
in putativitate credo, sibi aspergimus d' olio. In libe-
tate eorum iniquitatem malitia in putativitate, nego. Iniquitatem
malitia infodato. Eiusmodi mobidientia tamen actiones inse-
mata, quamvis sibi ab amante, liberto, quomodo libet
n' auctoritate malitia, quo in se acutus n' difficit in lib-
tate eorum, latorum. Sed ut fuit inobedientia tamen
putativa fuxanti, inobedienti, debet escalescere auxiliari
de in putativitate utiq. difficit inobedientia ratione, et libertate eorum,
qui sibi in, et eorum liberi. D' autem nodis sagittis, quodano-

mentis actiones impunitas, et negligentes, quae actiones impunitas
et non merita mali.

Caput VI³

An post datur pura omisio liberta?

120 Duplex est intelligi potest, q^a volunt omisit aliquis actus v^a g.
amoris. V^a positione actus traxij, v^a g. actus. 2^a sine positione
traxij actus traxij, aut impunitus, ex amore, ex p^a mero
suspensione ab amando. V^a vocal omisio non pura. 2^a deinde
pura omisio. Probatur non an 2^a modus omisit, quia p^a
omisio vocem sibi possit voluntari. Exempli?

Non sensu.

meritoriae de pura omissione nascitur et procedit obli-
cetis de facto: quando enim nisi coram aliis obli-
tum modo exercet volunt^a ipsa, neq^a amando, neq^a
deinde huncendo, neq^a positivo huncendo amare, neq^a positivo hu-
lendo odire, odore nec omni modo suspensione ab omis-
tione q^a iuste obligi, non libera. q^a sine previa homicidio
obligi non fieri liberi, ut volunt^a ipsa exercet?

Negligenter

nsu questionis interrogare, an volunt possit suspensione
mox omnino actus q^a omnia obliga? et tanta q^a aliquod dei-
reatus obligeat sibi sensu qui. Delicto proponere incusat^a
obligi. Adhuc ex parte iustitia libet, ita ut volunt^a possit tale-

1111

amare. Postea se posse nolle amare, posse nolle esse
et non posse nolle amare, a positivo velo suspensi-
o nō a mōo, etatio: qui omnes ad hanc positionem Rogat,
nō posse amare amnes predictos actus, aut alios, si qui-
ll, et multo modo se exerceare citozale obig. Tertio
negativus ienit amare. Thonifig aferent, q. volen-
t' vago, et indecideate necessitate ad aliquis ex predictis re-
sūd' eliciendis. Si loquuntur amari, sicut amar, odi, sine qua
nō amari, hec postea sollicitus amatias, eadienda, q.
ut tam puro libero omniel. Opus ergo opiniorum de fonda-
ni et effectibus plurimi.

Oughis fit recta dicitur. Pote opu-
lacionis liberalis inveniuntate Credat, Ad dicitur probandum
sufficiens potest argutorum diversis partibus inquisitorum
de poti opinio, quae militat pro omnipotenti. Latet potest, fin-
isti, vel inquit manifestis distinctionis, quae in salvato-
ris potest. Potest liberando operandy, et in operandy
nullus nec detractionis ad aliquis positivus est quod suffundit:
q. Intervacu' et indecideate necessitate ad aliquis actus subsum-
ptio: q. potest omniel. omnis actus positivus. Pravus autem si
aliquis auctoritas hanc praecista volunt ad aliquis actus pos-
itivus subsumpta est necessitate acceptantur, et impotenti ad-
moperantur, et casti repugnat, q. Volent libere acceptan-
tibus, et in operandy summae acceptantibus, et impotenti-

110 operari. 3.

Probabiliter an? 2o. Si rati? involuntaria li-
bera aliquod detractione ad aliquod actus sub disjuncto, loci
accordi? Deian?, de aliquo actu sub disjuncto dilectione, typ-
icatio evitent? proportionem, et si inadversum bonitatem ac
expiorum ratio voluntatis; et neutrality. Probabiliter quoniam
tale accedit multa ratione probat: domine tu es nra in-
ventus, et evident? proportionem bonitatem ac subdilectionem.
Hoc ex vero ex: memoriis publicitate & finis, saligasque
restib? nosque p? advenit uniusq? fidei subtrauti? non
concent? proponentes ac subdilectione bonitatem, quae
voluntas exaltat. Et id veritas? multa detractione ventum est cum
subdilectione p? venire ab illo loco? deinde designatus, asso-
natisque, ut sollem.

123. **P**robat? multa dari liberale illa
dictionis, utrilibet? intromissa? omni? libetare ex uno ex
una emicome ad alterorum, et rati? ad regesq? talis ope-
rari, et alia species. Traditione cui? Prout? hanc? ad aman-
tag, circumstantias eximi? parte c?cipientias amouit, et
alia in amouit p? positionis odii, i?positio? volitionis ab
dimendi? ab amouit, p? interius reflexus n?amundi. Hoc
h?c? dictionis? amouit? ob? vera traditione? libetare, reca-
ut, que expletat, multa libertate traditione, et traditio? d?i
ergo? p?ca?e? ad operandy, et? operandy, et? operandas p?

latis.

Dicat q^{uod} imperio reflexo n^{on} amandi potest libetudo
muli avoto p^{ro}p^{ri}e p^{ro}p^{ri}e omisio. Dem, q^{uod} v^{er} odiabilis sine
imperio reflexo n^{on} amandi, q^{uod} frequenter accidit, ut lucis
negatione potest. Dico: tunc v^{er} p^{ro}p^{ri}e libetudo omisit imperio i-
nus reflexo. N^{on} ergo p^{ro}p^{ri}e q^{uod} si ponit ad positiu^m odij n^{on}
p^{ro}p^{ri}e omisit illud imperio. Dicat q^{uod} illa ad p^{ro}p^{ri}e omisit, a-
cuy^m omisio sicut sine actu dicitur, et in positivi^m; et q^{uod} illud
imperio omisit sine actu dicitur, et in positivi^m; q^{uod} p^{ro}p^{ri}e omisit
tunc. Nam m^oris: q^{uod} ad odij n^{on} dicitur, et in positivi^m regim-
p^{ro}ni^m amandi, ut patet; aliqui nulli tunc ad ponit p^{ro}p^{ri}e
omisio: q^{uod} imperio n^{on} amandi omisit sine actu dicitur, et in pos-
itivi^m.

Specie^m dicitur Thomistus probat ingenios^m S^ofia 363.
Post libertatem ad amandu^m, et n^{on} amandu^m, potest deus negare
potest premoere ad amandu^m actu^m su^m amoris, si odij tunc q^{uod} q^{uod}
prob^t Thomistus sine premoere inveniatur adaequatio iustitia
libertatis. Modo hoc: intali capi volunt^m p^{ro}p^{ri}e omisit omnia actu^m
et talis omisio ex libetate quodlibet p^{ro}p^{ri}e omisio licet. Non
maximi: q^{uod} sine illa premoere ad amandu^m, multum ad ponit,
ut Thomistus Sandys. Nam m^oris: q^{uod} illa omisio facit
sibi libertatem adaequatio iustitia; et omisio facit sibi libertatem
adaequatio iustitia et omisio libetarum q^{uod} talis omisio libetarum ex lib-

Ifixmali: ideo omisio nostra casus n'est libera, q' pree-
 cedet avoluntate impedire aliquo impedimento anteriori
 n' p'cedere. predicta omisio avoluntate da impedita: q' ta-
 tri omisio est libera. Probab' max: talis omisio procedere
 avertit, q'z nullus hunc aliud impedimentum p'c' defectus
 premovens; & defectus p'mon' n'c' impedimentus a' apud
 Thomistam: q' talis omisio procedere avertit n'impedita:
 quo impedimento anteriori. Domini' dubitari n' potest in
 Thomistica Schola: q' neg' premov' c' impedimentorum
 ad' operas: neg' defectus p'mon' ad' operas: alius
 premov', q'z illius defectus solvet libetatis, q' d' ipsi laue-
 dite hunc.

123 Objec'ti V: exercitus libertat' debet esse ad' vitalis;
 & pura omisio n' potest esse ad' vitalis: pura omisio n' potest esse ex-
 ercitus libertat': q' neg' potest esse libera. Nam max: q' exercit-
 us libertat' & vitalis' vivent ut solidi. Nam max: q' p'mon' omis-
 si' ex' sumi, nequic'ce ad' vitalis. = Disting' max: angustior
 exercitus positivus libertat' debet esse ad' vitalis, Ieado; Coercitione ne-
 gativus libertat' debet esse ad' vitalis, nego. P'c' libera hoc est sp' -
 eciale, ut negare p'su' se coegeret: quando pos' r'iu' cepti-
 ab' auctoritate, a' u'lt' n' feceretur; valens vero exercec' dicitur, et
 q' quanto certi ab oportendo, dummodo libere est. P'c' max:
 n'ca' unius' n'c' exercitus, et hoc positivus; p'c' aut' libera du-
 pli'q' n'c' exercitus modus, alterus positivus, negatus alterus.

Ratione huius doctrinae audire voluisse, nesciunt hoc esse
exercitio deo; accipite ad, sicut exercitus debet exercere suum
potest posse intellective, et sum voluntate coquere, tanquam
ad intellectum, voluntatem; potest vero tantum intellective, sicut coquere
intellectum. Nam sicut omnis libertas iurisdictionem potest adoperari
ad operandus, qd illi coquent hi duo ad operari, et
noperari, quilibet libertas iurisdictionem potest adoperari
positivam, et coquere negativo, si non impedit natura, quin
nunquam potest expedire adoperandus, ad operandus non ap-
plicata non potest noperari; non applicata non potest operari.
Roverto, qd quando nomen acti, aut aliud faciat impossibili-
tatem applicari omnifuerit, sicut operari, insuperbus
ad accipiendo. Sicut, quando loquimur deente ratione.

334

Dico

naturae potest operari, et coquere, qd potest adoperandus, et noperandus, potest exerciri negativo, sicut non operari,
qd nemo dicit. Vero, qd causa naturae nunquam potest co-
operari, et proxima adoperandus, et noperandus, ut nuper
disserim. Dic, qd potest naturae est quid potest remota ad ultimum
libet; et in causa naturae potest adoperandus tantumque vides;
ac impedit. Dic, cui innaturi potest adoperandus id est, ac
impedit, inhibetur vero potest? Dic, qd ex causa, nemo
noperantur, qd non posunt, et id est idem noperantur, qd non volu-
nt. Nonne impotestate cogitatur operari, et noperari est vero

in potest de auctoribz libet, hinc et operari e' aliquid excedens
negativa libertas, n' autz e' immo de exercitio pos' non seq-
uit, q' po' ad e' operandiz e' in causa liberi po', cuius ad-
liquot exercitio; immo autz e' impo', ei quod nullus exerciti-
us est.

Objecit 2o: liber' tradidition' n' potest e' adoperandiz

N32 p' r'comitentiz q' n' pot' p'ura omisio libera. Co' infel' q' p'ura omisio n' potest procedere libertate & traxitio-
nem q' provocare poset ali' civitate tradidition'. Unde si id est
tradidition' n' liber' ad p'uz omisioz in pot' evadit p'
ra' omisio. Probat V'3 am: liber' tradidition' tantu' e' adoper-
andiz, in' operandiz proibito voluntal; d' nec operari, nec
n' operari proibito voluntal o' p'ura omisio: q' s' fieri, quia
d' V'3 partiz e' insugaciori. Quod V'3 probat: n' operari proib-
ito voluntal inducit libit' voluntal den' operandoq' n' op-
ra' omisio. Co' fluit n' libit' voluntal e' ad' positiv' im-
pativ' e' p'ura omisio.

Pro ad auctoribz negandu' n' ad

N33 n' regu' probacion' diffing' ma'oz: Liber' tradidition' tan-
tum e' ad operandiz, in' operandiz proibito voluntal, libit',
interpretatio, decido, proibito voluntal actuale fratu', nego.
Volunt', q' liber' f'get suspendit ab' operacio, n'c' interpr-
etatio, volunt' n' operandi, itaut f'get'lib' circunsta-
ci' exponet in aliqu' auctz, maxime i' m'pactu' n' operan-
di.

Dicere: In quo discernit nō operatio, quae fui prohibito volu-
nitatis an operacio, quae natus ponit? Proo, qd^d pcedita
voluntate inactus potest proximo, et expedita operacione;
2^a provenit voluntate. Cuidem si talis aliquod requisitus
ad hanc aliquod impedimentum. Hoc id est discernere assignare
debet Adversus in actis libet, et natus: cum ijs sat ad disci-
minandis in rebus libet, et libera? Adversus, qd Verbi fit
ponit, provenit, aut procedit. Summa abusio, quando
decompositio dicitur, ut manuum.

80. sicut 3°: Denominatio libe-
re^r est positiva: qd potest diversitate enti; et posita omisio
nem: qd denominatio libet, nō potest diversitate prius omisio-
ni. Probatur autem: Libet est aliquid positivum; et denominatio
libet includit libertatem: qd. Probatur maxime libet est potestas
proxima, et expedita adiutorium extremitum; et potestas
potentia, et quid positivum: qd.

636

Ad responsum distinguere
debetur duplo: denominatio libet, 1^a summa activa; 2^a
passiva. 1^a signat, et agit libero operantur; 2^a effectus libet
facit. Insuper Adversus, qd libet est subiectio in liberis
genibus; tractuus post in liberis 2^a genibus. Sit exemplum:
voluntate activa libet; actus voluntatis est passus liber. sit
ergo, seu potestas adiutorium libet respectu involuntate, nō
ex inactu. Deinde nota, qd quamvis libetas nō reparet

subjective inactu voluntatis, ac tamq; actis proutib;,
qdlibet ad illius tractat. sicut quando inuenit in nobis, ut
mag obtin. prius dictu dignitatem, qd ad illius tractat omio.

137

Hoc gen.

positus, factus ac argutus nec distinguendo an. domin.
ad liberas, & subjective positiva, & activa, & trutiva positiva, no-
go. Cuiuscem: denoniamō liberas, & aliquis positivus insubst.
inheret, nō aliquis positivus inter, quz puto denominat.
Sequit, qd possit libera nō potest et aliquid negari, sive purum;
ad vocis oī expositus libras pos. Hoc exemplar exemplar. Omnis
ē aliquis positivus subjective, sive insubst, cui inest, nō esse
quid positivus trutiva, sive minima, quz seppellit. Vnde sequitur qd
omnes nō potest et pura negari; potest tamq; pura negari
ab illius tractat. Ratione qd innotescunt & subtiliter omnes, quz aliqui
uid positivus; & aliquis positivus nō potest et subjective inno-
te, sive negari; qd innotescit nō negari hunc enim. Ed ut potest
illius tractat potest et pura negari; qd ex omni, aqua denominat.
aliquis tractat, nō sit subtiliter impo obto, quantum est omnis sit
positiva, ob illius potest et negari.

138

Similiter ita prestat. Libet

in poss operando, nō inactu producendo et aliis poss liberas
pos, quz actis denominat. Poss itaq; debet et aliquis posi-
tivus, qd non in se subtiliter libertatis, quz aliquis positivus.
Expositus oī tempore debet et aliquis positivus; qd non in-

subtile libidinis, & tamq[ue] tract. undelicet ea sit positiva,
tunc potest ea negari. Potest igit[ur] exercitus libertatis capu-
ra omisio

839 Objecit 3o: pura omisio p[ro]p[ter]e nō, neq[ue] existit; &
nullius entis nullus est prius: q[uod] pura omisio nullus est
prioriter: am[er]it[ur] potest dici, q[uod] libera, q[uod] coercitivus, eluctu-
ris voluntatis, si similia. Ad negationem facile vel exercitetur.
In quendo misere d[icitur] nullus est prius negare, neq[ue]
nullus est prius positivus. Sub distingue: nullus est prius positivus
subjectus habens, d[icitur] d[icitur]; nullus est prius positivus, factus habens
neg. Proxim[us] n[on] mositur, nec prioritate dicitur. T[ame]n hec prius
n[on] habetur in ipso mundo, ita n[on] repugnat cognitio.

Libet 3us De aliquis ad ag[er] p[er]tinentib[us]. Capit 1us

De spece imprecis.

P[ro]p[ter]e Instruimus, et N[on] exterius disputamus e[st] andoni species
impresso regis ex antiquis paucicar[ia] negatur: praesertim p[ro]p[ter]e
si p[ro]p[ter]e eccl[esi]a longo agmine pro spece regis opinione aliena-
ri. Ex Maxentio tota atomistaz, et Corpusculariaz schola
accidit defensas species ex proprio figurantis, et minus propria-
tis difficiuntur. Negantur igit[ur] ut obiectum, tunc genus, tunc in-
veni, suscitunt ostium, quod, quod organa sensu[m] coexten-